

กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน

นางสาวสุตารัตน์ โคกคำยาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

CREATIVE PROCESS OF TELEVISION PROGRAMMES USING A SIMULATED REAL-LIFE
DRAMA OF THE AUDIENCE

Miss Sudarat Khokamyān

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Communication Arts) Program in Communication
Arts

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2013

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบ

ละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมที่บ้าน

โดย

นางสาวสุदारตน์ โศภคัยาน

สาขาวิชา

นิเทศศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา สมไพบูลย์

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

.....คณบดีคณะนิเทศศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ชาติประเสริฐ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา สมไพบูลย์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร. อรดา ลีลานุช)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สุदारัตน์ โศกค้ายาน : กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน. (CREATIVE PROCESS OF TELEVISION PROGRAMMES USING A SIMULATED REAL-LIFE DRAMA OF THE AUDIENCE) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
หลัก: ผศ. ดร. สุกัญญา สมไพบูลย์, 183 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสรรหาและคัดเลือกแหล่งข้อมูล ศึกษาทฤษฎีในการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน รวมถึงทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อลักษณะดังกล่าว ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างคือ รายการกรรมลิขิต รายการคดีเด็ด และ รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาจากการวิเคราะห์เนื้อหารายการเป็นระยะเวลา 1 ปี ร่วมกับการวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ผลิตรายการและผู้ดำเนินรายการ

ผลวิจัยพบว่า

1) การสรรหาแหล่งข้อมูลและการคัดเลือกของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 รายการนั้น มีความแตกต่างกันตามลักษณะและรูปแบบของรายการ โดยรายการกรรมลิขิต เป็นการนำเสนอความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม เนื้อหาในรายการจึงเป็นผลกรรมที่เกิดจากการกระทำผิดศีล 5 โดยพบการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตมากที่สุด เสาะหาเรื่องจากผู้ชมทั่วประเทศ และคัดเลือกเรื่องโดยผู้เขียนบทเป็นหลัก ส่วนรายการคดีเด็ดจะเสาะหาคดีจากสถานีตำรวจและหน่วยงานของรัฐบาล คัดเลือกโดยทีมผู้ผลิตรายการ เนื้อหาในรายการเป็นลักษณะตลกประเภทกลไกของโครงเรื่องมากที่สุด ในขณะที่รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ใช้เรื่องราวความรักของผู้ฟังรายการวิทยุคลับฟรายเดย์มาสร้างสรรค์ โดยใช้การคัดเลือกเรื่องที่มีความน่าสนใจและอยู่ในความทรงจำของผู้ดำเนินรายการวิทยุรายการคลับฟรายเดย์ เนื้อหาในรายการส่วนใหญ่เป็นความรักประเภทไม่สมหวัง และมีลักษณะปัญหาของการแอบรักมากที่สุด

2) ทฤษฎีในการสร้างสรรค์รายการนั้น รายการคดีเด็ดและรายการกรรมลิขิต จะให้ความสำคัญกับความจริงหรือความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ถูกรับมาสร้าง โดยมีการสัมภาษณ์เจ้าของเรื่องหรือผู้เกี่ยวข้องว่ามีตัวตน มีอาชีพการงานที่น่าเชื่อถือ ขณะที่รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องจริง แต่เน้นว่าเป็นเรื่องที่ให้อัศจรรย์และสะเทือนอารมณ์ ในแง่ของการนำเสนอรูปแบบละครนั้นทั้ง 3 รายการเป็นรูปแบบละครสั้นจบในตอน นำเสนอตัวละครแบบรอบด้านมีมิติ โดยรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ เป็นรายการที่มีลักษณะของละครชีวิตมากที่สุด รองลงมาคือกรรมลิขิต ส่วนคดีเด็ดถือเป็นรายการละครที่จำลองเหตุการณ์สั้นๆ เท่านั้น

3) ทัศนคติของผู้ชมต่อรายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านพบว่า ผู้ชมชื่นชอบเนื้อหา รู้สึกสนุกสนาน และคล้อยตามเนื้อเรื่อง แม้ผู้แสดงจะไม่ใช้ศิลปะการแสดงที่มีชื่อเสียง ที่สำคัญผู้ชมยังได้รับข้อคิด สามารถนำเรื่องราวที่ได้รับชมเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิต อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัวร่วมไปกับเนื้อหาและการกระทำของตัวละครที่ปรากฏในเรื่องอีกด้วย

สาขาวิชา นิเทศศาสตร์

ปีการศึกษา 2556

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

5584886428 : MAJOR COMMUNICATION ARTS

KEYWORDS: THE CREATIVE PROCESS / TELEVISION PROGRAMMES / SIMULATED REAL-LIFE DRAMA OF THE AUDIENCE

SUDARAT KHOKAMYAN: CREATIVE PROCESS OF TELEVISION PROGRAMMES USING A SIMULATED REAL-LIFE DRAMA OF THE AUDIENCE. ADVISOR: PROF. SUKANYA SOMPIBOON, 183 pp.

This research aims to study the methods for gaining materials and resources and the creative approaches in producing a simulated real-life drama of the audience which included the audiences' attitudes toward three sample programs named Kam Likid, Kadee Ded, and Club Friday the Series. This research employs qualitative methodology by analyzing the programs' content for a period of one year and conveying an in-depth interview with producers and moderators of the programs.

Research Findings:

1) The approaches of sourcing and selecting the three programs are different according to their distinctive forms and contents. Kam Likid presents the doctrine of karma, so its contents are the consequences of violating the five precepts; the most founded was to kill lives. All the contents, which are selected by the program's producer, are sent from the audience. Kadee Ded seeks a plot from cases happened in the police stations or told by the police officers as well as the government agencies. The stories are also selected by the producer. Club Friday the Series uses love stories of the listeners of Club Friday radio program to create contents. The selected stories, which based on the memories of the radio hosts of the program, are mostly presented disappointed love as well as unrequited love.

2) The methods for creating Kam Likid and Kadee Ded strongly focus on facts and credibility of the stories by interviewing the story's owners or related persons who are the real person with his/her reliable career. Differently, Club Friday the Series does not focus on the real issue. It emphasizes thoughts and emotional aspects to the audience. These three programs are forms of short-play series presenting round characters. Club Friday the Series mostly represent dramatic style of drama followed by Kam Likid, while Kadee Ded presents a short-simulated drama.

3) The attitudes of the audience toward the simulated real-life drama of the audience show that they admired liable joy although the actors or actresses are not famous. Moreover, the audience were able to receive thoughts and used some valuable aspects of the stories in their real lives. The comment space via the Internet also provide them a chance to reflect and share personal experiences along with the content and actions of the characters appeared in the stories.

Field of Study: Communication Arts

Student's Signature

Academic Year: 2013

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตาของ ผศ.ดร. สุกัญญา สมไพบูลย์ อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งให้คำแนะนำและชี้แนะ ในสิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นระเบียบ ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ มีคุณค่าทางวิชาการ

ขอขอบคุณ รศ. ถิรพันธ์ อนุวัชศิริวงศ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้ความเมตตาและปรารณาเกี่ยวกับลูกศิษย์เสมอ และ อ.ดร. อรดา ลีลานุช สำหรับคำแนะนำอันทรงคุณค่า

ขอขอบคุณคณะอาจารย์และเจ้าหน้าที่คณะนิเทศศาสตร์

ขอบคุณ คุณสาวิตตรี ผู้เขียนบทรายการกรรมลิขิต คุณฤทัย ผู้ผลิตรายการรายการคดีเด็ด คุณวรฤทธิ์ ผู้ควบคุมการผลิตรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ที่สละเวลาให้ข้อมูลสัมภาษณ์ และขอบคุณคุณพรวิมรดา คุณอาทิตย์า คุณวัฒน์นันท์ ที่ช่วยติดต่อผู้สัมภาษณ์ให้

ขอขอบคุณ คุณพ่อ ผู้ที่แรงบันดาลใจและผลักดันให้ลูกคนนี้ได้เข้าศึกษาต่อที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ขอขอบคุณความรักจากคุณแม่และญาติพี่น้องที่คอยห่วงใยดูแลทั้งสุขภาพกายและสุขภาพใจ ขอขอบคุณ คุณจันทร์เพ็ญ นางสาวที่ให้ความเมตตาให้ใช้โน้ตบุ๊ก อันเป็นอุปกรณ์ทางการศึกษา ขอขอบคุณ คุณศิโรตม์ ที่คอยเคียงข้าง ให้กำลังใจและช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน ขอขอบคุณหัวหน้างาน พี่ๆ และเพื่อนๆ ที่ช่อง 7 ที่ให้โอกาสศึกษาเล่าเรียน ช่วยเหลือด้านการงานและการเรียน ขอขอบคุณความรักจากเพื่อนสนิทและเพื่อนๆ สุนทรียะ ทั้งภาคในและภาคนอก

วิทยานิพนธ์เล่มนี้จะสมบูรณ์ไม่ได้ ถ้าขาดมิตรไมตรีจากคุณกัณฑ์ฤทัย ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน คอยห่วงใยและให้กำลังใจในยามที่ผู้วิจัยอ่อนล้า คุณพัทธนันท์ ที่ร่วมฝ่าฟันอุปสรรคไปด้วยกัน คุณศรายุทธ ผู้ที่คอยผลักดันและช่วยเหลือการทำวิทยานิพนธ์ คุณกัลยกร ผู้ให้คำแนะนำระบบเขียนวิทยานิพนธ์อิเล็กทรอนิกส์

แม้เป้าหมายปลายทางการศึกษา คือ ความสำเร็จ แต่ระหว่างการศึกษาระดับปริญญาโท สิ่งที่คุณวิจัยได้รับนั้นกลับประเมินค่าไม่ได้ นั่นคือ วิชาความรู้ วิชาชีวิต เรียนรู้ที่จะต่อสู้ต่ออุปสรรค และเมื่อสามารถก้าวผ่านทุกอย่างไปได้ จะทำให้เรายึดกับความสำเร็จอย่างเต็มภาคภูมิ

CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ปัญหานำวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 หลักการสร้างสรรครายการโทรทัศน์.....	7
2.1.1 กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์.....	8
2.1.2 กระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์	12
2.2 แนวคิดลักษณะและหลักการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ประเภทละคร	15
2.3 แนวคิดกลวิธีในการนำเสนอมุกตลกและมุมมองทางทฤษฎีของอารมณ์ขัน.....	23
2.4 แนวคิดทางพุทธศาสนาเรื่อง “กฎแห่งกรรม”	25
2.5 ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร (The Uses and Gratifications Theory).....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	38
บทที่ 4 ความเป็นมา รูปแบบ วิธีการนำเสนอ และเนื้อหารายการ.....	46
4.1 ความเป็นมา รูปแบบ วิธีการนำเสนอและเนื้อหาของรายการ “กรรมลิขิต”	46
4.2 ความเป็นมา รูปแบบ วิธีการนำเสนอและเนื้อหาของรายการ “คดีเด็ด”	55
4.3 ความเป็นมา รูปแบบ วิธีการนำเสนอและเนื้อหาของรายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2”	69

บทที่ 5 กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบจำลองชีวิตจริงของ	80
ผู้ชมที่บ้าน	80
5.1 กระบวนการสร้างสรรค์รายการ “กรรมลิขิต”	81
5.2 กระบวนการสร้างสรรค์รายการ “คดีเด็ด”	93
5.3 กระบวนการสร้างสรรค์รายการ “คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2”	103
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	122
สรุปผลการวิจัย	122
6.1 แหล่งข้อมูลเรื่องราวของคนทั่วไปและการคัดเลือกเพื่อนำมาสร้างสรรค์เป็นละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมที่บ้านในแต่ละรายการ	122
6.2 กลวิธีในการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์และการผลิตละครที่จำลองชีวิตจริงของผู้ชมที่บ้าน	130
6.3 ทศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการทางโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมที่บ้าน	134
อภิปรายผลวิจัย	140
ข้อจำกัดในการวิจัย	148
ข้อเสนอแนะ	148
รายการอ้างอิง	150
ภาคผนวก	152
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	183

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2. 1 แผนภูมิการแบ่งประเภทรายการโทรทัศน์ของ Whannel.....	10
ภาพที่ 4. 1 แสดงพุทธศาสนสุภาษิตประจำรายการกรรมลิขิต.....	46
ภาพที่ 4. 2 คุณมนตรี เจนอักษร ผู้ดำเนินรายการกรรมลิขิต.....	47
ภาพที่ 4. 3 ภาพจากละครเรื่อง “วงจรแห่งกรรม”.....	52
ภาพที่ 4. 4 ภาพจากละครเรื่อง “ลองดี”	52
ภาพที่ 4. 5 ภาพจากละครเรื่อง “มรดกมรณะ”	52
ภาพที่ 4. 6 ภาพจากละครเรื่อง “ฝากบุญ เบิกกรรม”	53
ภาพที่ 4. 7 ภาพจากละครเรื่อง “คนล่าฝัน กรรมล่าคน”.....	53
ภาพที่ 4. 8 ภาพจากละครเรื่อง “ทวงบาป”	54
ภาพที่ 4. 9 ภาพจากละครเรื่อง “พิชิตกรรม”	54
ภาพที่ 4. 10 แสดงชื่อรายการคดีเด็ด.....	55
ภาพที่ 4. 11 พิสิทธิ์ กิรติการกุล พิธีกรรายการคดีเด็ด	55
ภาพที่ 4. 12 กลุ่มภาพลักษณะตลกประเภทลามกอนาจาร ที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด.....	62
ภาพที่ 4. 13 กลุ่มภาพลักษณะตลกประเภทเคราะห์หามยามร้ายทางร่างกายที่ปรากฏ ในรายการคดีเด็ด.....	63
ภาพที่ 4. 14 กลุ่มภาพลักษณะตลกประเภทกลไกของเรื่อง ที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด.....	64
ภาพที่ 4. 15 กลุ่มภาพลักษณะตลกประเภทไหวพริบคำคม ที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด	65
ภาพที่ 4. 16 กลุ่มภาพลักษณะตลกประเภทความลึกลับในการเสนอตัวละคร ที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด.....	66
ภาพที่ 4. 17 แสดงลักษณะตลกจากเนื้อหารายการคดีเด็ดตามแนวคิดบันไดตลก	68
ภาพที่ 4. 18 แสดงภาพชื่อรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2.....	69
ภาพที่ 4. 19 แสดงกลุ่มภาพลักษณะรูปแบบของปัญหารักประเภทแอบรัก	76
ภาพที่ 4. 20 แสดงกลุ่มภาพลักษณะรูปแบบของปัญหารักประเภทคนรักนอกใจ	77
ภาพที่ 4. 21 แสดงกลุ่มภาพลักษณะของรูปแบบของปัญหารักประเภทรักแต่ไปด้วยกันไม่ได้.....	78
ภาพที่ 4. 22 แสดงกลุ่มภาพลักษณะของรูปแบบของปัญหารักประเภทปัญหาอื่นๆ	78
ภาพที่ 4. 23 แสดงกลุ่มภาพลักษณะของรูปแบบของปัญหารักประเภทปัญหาสุขภาพ	79

ภาพที่ 5. 1 แสดงแผนผังการเสาะหา การคัดเลือกเรื่องและการเขียนบทของรายการ “กรรมลิขิต” 85	
ภาพที่ 5. 2 แสดงความคิดเห็นของผู้ชมที่ปรากฏในเว็บไซต์ชมรายการกรรมลิขิตย้อนหลัง.....	92
ภาพที่ 5. 3 แสดงความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อรายการคดีเด็ดจากเว็บไซต์พันทิพ.....	101
ภาพที่ 5. 4 แสดงขั้นตอนการผลิตส่วนละครในรายการคดีเด็ด.....	102
ภาพที่ 5. 5 แสดงความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อละครเรื่อง “รักไม่ได้หรือไม่ได้รัก”	111
ภาพที่ 5. 6 แสดงความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อละครเรื่อง “กว่าจะรัก”	113
ภาพที่ 6. 1 แสดงความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อรายการกรรมลิขิต.....	135
ภาพที่ 6. 2 แสดงความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อรายการคดีเด็ด.....	137
ภาพที่ 6. 3 แสดงความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีรีส์ 1 และ 2.....	139
ภาพที่ 6. 4 แผนภาพแสดงแบบจำลองผู้เฝ้าประตูของรายการกรรมลิขิต รายการคดีเด็ด และ รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์.....	141
ภาพที่ 6. 5 แผนภาพแสดงแบบจำลองประเภทรายการโทรทัศน์รายการกรรมลิขิต รายการคดีเด็ด รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ตามแนวคิดของ Whannel (1992).....	145
ภาพที่ 6. 6 แสดงความเชื่อมโยงระหว่างข้อเท็จจริงกับจินตนาการของละครในการสร้างสรรค์ รายการ โทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมที่บ้าน.....	147

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4. 1 แสดงโครงสร้างรายการกรรมลิขิต	49
ตารางที่ 4. 2 แสดงรายละเอียดเนื้อหารายการกรรมลิขิต.....	51
ตารางที่ 4. 3 แสดงผลการวิเคราะห์ประเภทของกรรมตามผลแห่งกรรมที่ปรากฏในรายการกรรมลิขิต	54
ตารางที่ 4. 4 แสดงโครงสร้างรายการคดีเด็ด	58
ตารางที่ 4. 5 แสดงจำนวนเพศและร้อยละของเจ้าของเรื่องที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด	59
ตารางที่ 4. 6 แสดงจำนวนอาชีพของเจ้าของเรื่องที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด	60
ตารางที่ 4. 7 แสดงจำนวนลักษณะของตลกที่ปรากฏในรายการคดีเด็ดตามแนวคิดบันไดตลกของ Alan Reynolds	61
ตารางที่ 4. 8 แสดงโครงสร้างรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2.....	72
ตารางที่ 4. 9 แสดงลักษณะทางเพศและสถานภาพของเจ้าของเรื่อง รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2.....	74
ตารางที่ 4. 10 แสดงลักษณะของเรื่องเล่าและรูปแบบของปัญหาที่ปรากฏในรายการ คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2	75
ตารางที่ 5. 1 แสดงจำนวนอาชีพของเจ้าของเรื่องที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด	94
ตารางที่ 5. 2แสดงเพลงประกอบรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2.....	109
ตารางที่ 5. 3 แสดงองค์ประกอบของเรื่องเล่าที่ปรากฏในละครทั้ง 3 รายการ	120
ตารางที่ 6. 1 สรุปรายการเสาะหาและคัดเลือกแหล่งข้อมูลของรายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบ ละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมที่บ้าน.....	130

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่จอสีเหลี่ยมที่เรียกว่า “โทรทัศน์” หรือที่เรียกสั้นๆ ว่า “ทีวี” ได้ออกอากาศแพร่กระจายภาพและเสียงต่อสายตาคนไทยเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2498 จากนั้นเป็นต้นมาเป็นเวลาเกือบ 60 ปีแล้ว ที่สื่อนี้ยังคงอยู่คู่สังคมไทยและเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมสูงสุดในประเทศไทยมีอัตราการเข้าถึงประชากรมากที่สุด ที่สำคัญเป็นแหล่งรวมเม็ดเงินจากการโฆษณามูลค่ามหาศาล โดยมูลค่าโฆษณาของสื่อโทรทัศน์ในปี 2555 จากข้อมูลของ AGB Nielsen Media Research อยู่ที่ 68,105 ล้านบาท คิดเป็น 58% ของเม็ดเงินอุตสาหกรรมโฆษณาทั้งหมด และมูลค่าโฆษณาของสื่อโทรทัศน์ก็สูงขึ้นเรื่อยๆ ทุกปี (รายงานประจำปี 2555 บริษัท เวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน), 2555 อ้างถึงใน อีสริยะ ไพรีพายุฤทธิ์, ออนไลน์, 10 กรกฎาคม 2556) ด้วยเหตุที่ทำให้สื่อโทรทัศน์เป็นแหล่งใหญ่ของเม็ดเงินโฆษณา เพราะสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงการรับรู้ของผู้ชมได้กว้างขวางและรวดเร็ว นอกจากจะให้ความเพลิดเพลินและผ่อนคลายความเครียดแล้วยังทำหน้าที่ถ่ายทอดข่าวสาร สารต่างๆ สร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในสังคมเป็นเสมือนห้องเรียนที่สามารถถ่ายทอดทั้งภาพและเสียงได้ในเวลาเดียวกัน โดยผู้ชมสามารถเลือกรับชมได้ตามทัศนคติ ความชอบ ความสนใจของแต่ละบุคคล และเพื่อให้อตอบสนองความต้องการของผู้ชม ประกอบกับเหตุผลการแข่งขันทางธุรกิจในวงการโทรทัศน์ที่นับวันจะเข้มข้นขึ้นทุกวัน บริษัทผู้ผลิตรายการจึงจำเป็นต้องสร้างสรรค์รูปแบบรายการใหม่ๆ สร้างความตื่นตาตื่นใจ เพื่อให้ดึงดูดใจผู้ชมมากที่สุด เราจึงเห็นรายการโทรทัศน์ในประเทศไทยมีความหลากหลายทั้งด้านเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอ ดังจะเห็นได้จากรายการประเภทสาระและบันเทิง ทั้งรายการข่าว สารคดี เกมโชว์ วาไรตี้ เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตามตลอดเวลาที่ผ่านมามีรายการโทรทัศน์ประเภทหนึ่งได้รับความนิยมมากที่สุดครองอันดับ 1 มาโดยตลอด นั่นคือ ละครโทรทัศน์ (วัดเรตติ้งโดยบริษัท Ac.Nielsen ซึ่งเป็นบริษัทเดียวในเมืองไทยที่ทำกรวัดเรตติ้ง) โดยในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบช่วงเวลาของการออกอากาศรายการโทรทัศน์ทั้งหมดในสถานีแล้ว ละครโทรทัศน์นั้นมีราคาโฆษณาสูงที่สุดถึงนาทีละประมาณ 480,000 - 500,000 บาท ทั้งนี้เพราะละครมีคุณลักษณะสำคัญที่สามารถดึงดูดใจผู้ชมได้ดี นั่นคือ ทำให้ผู้ชมได้ปลดปล่อยอารมณ์ไปกับเรื่องราวโดยผ่านการดำเนินเรื่องและการกระทำของตัวละคร และช่วยเติมเต็มจินตนาการของผู้ชม ซึ่งเป็นพื้นฐานความต้องการของมนุษย์ ที่สำคัญ ละคร ละครยังเป็นการสื่อสารในเชิงศิลปะ ที่สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ในวงกว้าง เข้าถึงใจได้ง่ายเป็นที่นิยมได้รวดเร็ว และเป็นสื่อโน้มน้าวใจที่มีประสิทธิผล โดยเฉพาะละครเรจรมย์ หรือ Melodrama (ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2555, 86)

ด้วยความสำคัญและสุนทรียะจากการรับชมละครโทรทัศน์ดังกล่าว จึงทำให้ละครเป็นรูปแบบรายการโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยมจากผู้ชมมากที่สุดและอยู่คู่กับสื่อโทรทัศน์ไทยมานานกว่า

58 ปี (ละครโทรทัศน์ เรื่องแรก คือ เรื่อง โฟงฟาง เป็นการแสดงละครพูดบทพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 6 ออกอากาศสถานีโทรทัศน์ช่อง 4 บางขุนพรหม ปี พ.ศ. 2498) ละครโทรทัศน์จึงเปรียบเสมือนเป็นสินค้าเชิงธุรกิจที่ผู้ผลิตรายการให้ความสำคัญ ต้องใช้กลยุทธ์ทางการตลาดและศิลปะของการละครนำมาสร้างสรรค์ให้ดีที่สุดเพื่อครองเรตติ้งอันดับต้นๆ และครองใจผู้ชม

ดังนั้นเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของผู้ชมประกอบกับเหตุผลการแข่งขันทางธุรกิจในการวงการโทรทัศน์ที่นับวันจะเข้มข้นขึ้นทุกวัน ทำให้บริษัทผู้ผลิตรายการบางรายการเลือกที่จะนำรูปแบบละครมาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ โดยเฉพาะรายการที่นำเสนอเรื่องราวชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน ซึ่งหนึ่งในเหตุผลที่เลือกใช้รูปแบบละครมานำเสนอเรื่องราวชีวิตจริงของมนุษย์ ก็เพราะละครโทรทัศน์กับชีวิตมนุษย์เปรียบเสมือนเป็นกระจกที่สะท้อนเห็นเงาซึ่งกันและกัน เพราะเมื่อเราลืมหาดขึ้นมากดูโลก ก็เปรียบได้ว่าชีวิตของเราทุกคนได้เปิดผ่านสู่โรงละครโรงใหญ่ เหมือนกับในเพลง “โลกนี่คือละคร” ของ สุเทพ วงศ์กำแหง ศิลปินแห่งชาติ พ.ศ.2533 สาขา ศิลปะการแสดง (เพลงไทยสากลขับร้อง) ที่ร้องไว้ว่า

*“โลกนี่คือละคร บทบาทบางตอน ชีวิตยกย่อนับเย็น ชีวิตบางคน รุ่งเรืองจำเริญ
แสนเพลินเหมือน เดินอยู่บนหนทางวิมาน โลกนี่นี่ดู ยิ่งดูเศร้าใจชั่วชีวิตวัย หมุนเปลี่ยนผันไป
เหมือนม่าน ปิดฉากเรื่องรอง ผุดผ่องตระการครั้นแล้วไม่นาน เปิดผ่านเป็นความเศร้าใจ”*

จากเนื้อหาบทเพลงข้างต้น สะท้อนได้ว่า บนโลกใบใหญ่แห่งนี้ เราทุกคนเปรียบได้กับตัวละครที่ได้รับบทให้แสดงแตกต่างกันไป มีโครงเรื่อง และการดำเนินชีวิตที่ไม่เหมือนกันไป บางครั้งก็เป็นไปตามบทที่โชคชะตาฟ้าได้ลิขิตไว้แล้ว แต่บางครั้งก็ดำเนินเรื่องไปตามบทที่เราเป็นผู้เขียนหรือกำหนดมันขึ้นมาเอง ซึ่งเส้นทางชีวิตของบางคนก็โรยด้วยกลีบกุหลาบ แต่บางคนกลับตรงกันข้าม ชีวิตช่างทุกระทมเหลือคณานับ แต่แน่นอนว่าทุกๆ ช่วงชีวิตของแต่ละคนย่อมมีเรื่องราวต่างๆ เกิดขึ้นมากมายโดยที่เราไม่อาจทราบล่วงหน้าได้ มีทั้งทุกข์และสุขปะปนกันไป เป็นบททดสอบชีวิตที่เราต้องเรียนรู้และฝ่าฟันไปให้ได้ เพราะไม่มีใครรู้ตอนจบของชีวิตว่าจะเป็นอย่างไร เราทุกคนจึงต้องแสดงตามบทที่ตัวเองได้รับมาให้ดีที่สุด จึงกล่าวได้ว่า ชีวิตจริงของมนุษย์มีความซับซ้อนและลึกซึ้งยิ่งกว่านิยายที่ผู้ประพันธ์แต่งเสียอีก เหมือนดังประโยคที่หลายคนกล่าวไว้ว่า “ชีวิตจริงยิ่งกว่าละคร”

ดังนั้น เรื่องราวชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน เมื่อถูกนำมาเสนอเป็นละครในรายการโทรทัศน์ จึงมีความน่าสนใจ ไม่แพ้ตัวละครที่ถูกประพันธ์ด้วยปลายปากกาของนักเขียน กล่าวคือ เราทุกคนสามารถเป็นพระเอก นางเอกหรือตัวร้ายของเรื่องได้ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นศิลปินดาราทหรือผู้มีชื่อเสียง ที่สำคัญเรื่องราวที่เกิดขึ้นในละครก็เป็นเรื่องจริงทั้งหมด ทำให้ผู้ชมไม่อาจคาดเดาตอนจบหรือตอนต่อไปของเรื่องได้เลย และจากการวิเคราะห์จากมุมมองของสตรี ได้กล่าวถึงคุณลักษณะสำคัญของความรื่นรมย์ใจในละครโทรทัศน์ว่า ได้ช่วยตอบย้ำบางอย่างในชีวิตของผู้หญิง นั่นคือการพรรณนา บรรยายความ ถึงชีวิตอย่างละเอียดทุกแง่มุม โดยเฉพาะแก่นเรื่องหรือเรื่องราวของละครโทรทัศน์ที่นำเอาบางส่วนเสี้ยวของชีวิตจริงมาแสดง เพราะไม่ว่าตอนเริ่มต้นหรือการดำเนินเรื่องจะสร้างให้ตัวละครต้องมีวิกฤตชีวิตขนาดใดก็ตาม แต่ถึงตอนสุดท้ายก็จะจบลงอย่างแสนสุขเสมอ ทำให้สิ่งเหล่านี้ให้ความมั่นใจ (reassurance) แก่ผู้ชมว่า ชีวิตเราก็น่าจะจบลงแสนสุข และหลักการที่ว่า

“ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” นั้น ยังใช้ได้คืออยู่เสมอ (A.Grey ,1997 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2545, 75)

จากลักษณะที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จึงทำให้รายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน เป็นอีกหนึ่งรูปแบบรายการโทรทัศน์ที่น่าสนใจ โดยได้มีการสร้างสรรค์หลากหลายวิธีด้วยกัน ทั้งใช้รูปแบบการนำเสนอด้วยละครแค่ส่วนหนึ่งของรายการ เช่น คู่ทรหด ละครแห่งชีวิต คดีเด็ด จ้อจี้ นาที่ฉุกเงิน เป็นต้น และการนำเสนอละครเต็มรูปแบบตลอดทั้งรายการ เช่น รายการกรรมลิขิต และคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ (Club Friday The series) เป็นต้น จากตัวอย่างรายการที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษารายการที่มีความโดดเด่นในการนำเสนอละครหรือมีระยะเวลาการออกอากาศในวงการโทรทัศน์ไทยที่นานกว่า 5 ปี ซึ่งพบว่ามี 3 รายการ ได้แก่

1. รายการกรรมลิขิต ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 5 ทุกวันอังคาร เวลา 21.30 – 22.15 น. ความยาวประมาณครึ่งชั่วโมง ดำเนินรายการโดยมนตรี เจนอักษร เริ่มออกอากาศวันอังคารที่ 2 กุมภาพันธ์ 2551 จนถึงวันอังคารที่ 28 พฤษภาคม 2556 ระยะเวลาในการออกอากาศ 5 ปี เนื้อหาในรายการนำเสนอเรื่องของกฎแห่งกรรม ซึ่งเป็นเรื่องราวชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน

2. รายการคดีเด็ด ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ทุกวันเสาร์ เวลา 13.50 - 14.50 น. ความยาว 1 ชั่วโมง ดำเนินรายการโดย พิสิทธิ์ กิริติการกุล เริ่มออกอากาศวันเสาร์ที่ 9 กันยายน 2543 จนถึงปัจจุบัน ระยะเวลาในการออกอากาศ 13 ปี เนื้อหาในรายการนำเสนอเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่แปลกของประชาชนทั่วไป มีกลวิธีการนำเสนอที่ตลก สนุกสนาน

3. รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ (Club Friday The series) ออกอากาศทางช่องกรีนแชนแนล (Green channel) ทุกวันเสาร์ เวลา 19.00 - 20.00 น. ความยาว 1 ชั่วโมง เริ่มออกอากาศวันที่ 6 ตุลาคม 2555 เนื้อหาในรายการนำเสนอมุมมองความรักจากชีวิตจริงของผู้ฟัง รายการวิทยุคลับฟรายเดย์ (Club Friday) จากคลื่น Green Wave FM 106.5 มานำเสนอเป็นละครเต็มรูปแบบ

จาก 3 รายการข้างต้นจะเห็นว่า แม้จะเป็นรายการที่นำเสนอด้วยรูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านเหมือนกัน แต่เนื้อหาและการนำเสนอต่างกันอย่างสิ้นเชิง กล่าวคือ รายการกรรมลิขิต จะเน้นเรื่องราวความเชื่อกฎแห่งกรรม ตามหลักศาสนาพุทธ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว รายการคดีเด็ด จะเน้นเรื่องที่เป็นคดีหรือเหตุการณ์ที่สนุกสนาน และรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ (Club Friday The series) จะเน้นเรื่องราวความรักที่มีทั้งสมหวังและไม่สมหวัง ดังนั้นรายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านที่มีเนื้อหาหลากหลายเช่นนี้ จึงมีความ

น่าสนใจทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่ารายการเหล่านั้นมีวิธีการคัดเลือกและสรรหาแหล่งข้อมูลจากผู้ชมทางบ้านอย่างไร อีกทั้งมีกลวิธีสร้างสรรค์รายการอย่างไรให้เหมาะสมกับแนวคิดรูปแบบและกลุ่มเป้าหมายของรายการ

1.2 ปัญหาวิจัย

1. หลักในการคัดเลือกและแหล่งข้อมูลเรื่องราวชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านมานำเสนอในรายการ มีลักษณะอย่างไร
2. กลวิธีในการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านในแต่ละรายการมีคุณลักษณะอย่างไร และผู้ชมมีทัศนคติอย่างไรต่อรายการเหล่านี้

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแหล่งข้อมูลเรื่องราวของคนทั่วไปและการคัดเลือกเพื่อนำมาสร้างสรรค์เป็นละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านในแต่ละรายการ
2. เพื่อศึกษาถึงกลวิธีในการสร้างสรรค์และการผลิตละครที่จำลองชีวิตจริงผู้ชมทางบ้านและศึกษาทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการทางโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้การวิจัยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยผู้วิจัยเลือกศึกษารายการที่ใช้รูปแบบการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน โดยละครที่กล่าวมานี้มีการนำเสนอทั้งรายการหรือช่วงใดช่วงหนึ่งของรายการ และใช้ผู้แสดงแทนผู้ชมทางบ้าน โดยได้กำหนดขอบเขตรายการที่จะศึกษาไว้ว่า

1. มีความโดดเด่นด้วยการนำเสนอด้วยรูปแบบของละคร และมีระยะเวลาการออกอากาศ 5 ปีเป็นต้นไป อันได้แก่ รายการกรรมลิขิต และรายการคดีเด็ด
2. มีการพัฒนารูปแบบใหม่ กล่าวคือ มีการนำเรื่องราวชีวิตจริงจากผู้ฟังรายการวิทยุมาสร้างสรรค์เป็นละครโทรทัศน์ อันได้แก่ รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ (Club Friday The Series)

ซึ่งวิธีการเก็บข้อมูลและจำนวนในการศึกษาทั้ง 3 รายการนี้จะใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic random sampling) โดยสุ่มตัวอย่างแบบอาทิตย์วันอาทิตย์ เป็นระยะเวลา 1 ปี มีรายละเอียดดังนี้

- รายการกรรมลิขิต วันอังคารที่ 5 มิถุนายน 2555 – วันอังคารที่ 28 พฤษภาคม 2556 จำนวน 24 เรื่อง
- คดีเด็ด วันเสาร์ที่ 2 มิถุนายน 2555 – วันเสาร์ที่ 1 มิถุนายน 2556 จำนวน 193 เรื่อง
- คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 (Club Friday The Series Season 1 และ 2) และคลิปเสียงจริงจากเจ้าของเรื่อง วันเสาร์ที่ 6 ตุลาคม 2555 – วันเสาร์ที่ 22 มิถุนายน 2556 จำนวน 23 เรื่อง

1.5 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ หมายถึง กระบวนการการคิดและสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผนผลิตรายการ ในเรื่องของการกำหนดประเภทและรูปแบบรายการ ผู้ชมที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนวิธีการนำเสนอที่นำมาพัฒนาเป็นแผนปฏิบัติการผลิตรายการ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน (3P) ได้แก่

- ขั้นตอนก่อนผลิต (Pre-production) ประกอบไปด้วย การหาแหล่งข้อมูล การเขียนบท เตรียมสถานที่ถ่ายทำ คัดเลือกนักแสดง
- ขั้นตอนการผลิต (Production) ประกอบไปด้วย การถ่ายทำ หรือ บันทึกภาพตามบทในสถานที่จริง
- ขั้นตอนหลังการผลิต (Post-production) ประกอบไปด้วย การตัดต่อใส่เทคนิคพิเศษ ประเมินผลงาน เป็นต้น

2. รายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมที่บ้าน หมายถึง รายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครในการนำเสนอทั้งรายการหรือช่วงใดช่วงหนึ่งของรายการ โดยเรื่องราวในละครต้องมาจากชีวิตจริงของผู้ชมที่บ้าน และต้องมีโครงสร้างของละครอย่างชัดเจน ได้แก่

มีการวางโครงเรื่องในการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน คือ ตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบ ที่สำคัญต้องมีจุดสูงสุดทางอารมณ์ของเรื่อง (Climax) โดยผู้ชมจะถูกชักนำจากเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่องไปยังจุดสูงสุดทางอารมณ์ได้อรรถรสในการรับชมด้วยความรู้สึกที่แตกต่างกันไป

มีการนำเสนอละครโทรทัศน์โดยใช้การแสดง (performing-based presentation) กล่าวคือ ใช้การแสดงในการดำเนินเรื่อง โดยใช้นักแสดงทั้งที่มีชื่อเสียงและไม่มีชื่อเสียงมาสวมบทบาทเป็นตัวละครแทนผู้ชมที่บ้าน

มีการดำเนินเรื่องซึ่งตัวละครตัวเอกของเรื่องมีความขัดแย้ง ทั้งต่อตัวละครตัวอื่น ต่อสังคม ต่อภัยธรรมชาติ หรือพลังอำนาจใดๆ ก็ตาม

3. ชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน หมายถึง เรื่องราวชีวิตหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงๆ ของประชาชนคนทั่วไปที่ไม่ใช่ศิลปินดาราส่ง ผู้มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จักในสังคม

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การวิจัยครั้งนี้ได้องค์ความรู้ถึงหลักในการคัดสรรและวิธีสร้างสรรค์รายการที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน

2. เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบรายการโทรทัศน์ที่จะใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านหรือคนทั่วไป โดยนำผลวิจัยที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์รายการรูปแบบอื่นๆ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ และพัฒนารายการโทรทัศน์ไทยให้มีความแตกต่างหลากหลาย มีเอกลักษณ์โดดเด่นและครองใจผู้ชมได้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมที่บ้าน” มีแนวคิดที่นำมาเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. หลักการสร้างสรรครายการโทรทัศน์
 - 1.1 กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์และแนวคิดประเภทรายการโทรทัศน์
 - 1.2 กระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์
2. แนวคิดลักษณะและหลักการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ประเภทละคร
3. แนวคิดกลวิธีในการนำเสนอมุขตลกและมุมมองทางทฤษฎีของอารมณ์ขัน
4. แนวคิดทางพุทธศาสนาเรื่อง “กฎแห่งกรรม”
5. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร (The Uses and Gratifications Theory)

2.1 หลักการสร้างสรรครายการโทรทัศน์

การที่รายการโทรทัศน์รายการใดรายการหนึ่งจะประสบความสำเร็จ เป็นที่ชื่นชอบและครองใจผู้ชมได้นั้น ผู้ผลิตต้องอาศัยองค์ประกอบทั้งศาสตร์และศิลป์ในการคิดและสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการทำงานหลายขั้นตอน (ชยพล สุทธิโยธิน, 2550, 5 - 6) ได้อธิบายถึงกระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ว่าเป็นผลมาจากกระบวนการทำงาน 3 กระบวนการ คือ กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ กระบวนการผลิตรายการ และกระบวนการจัดรายการโทรทัศน์ โดยการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ (Television Programme Creation) เป็นการคิดและการวางแผนเพื่อนำไปสู่การผลิตรายการโทรทัศน์ซึ่งแตกต่างจากการผลิตรายการ ซึ่งเป็นกระบวนการทำงานเกี่ยวกับการนำ “ความคิด” ที่ได้มาจากกระบวนการสร้างสรรค์รายการ ซึ่งปรากฏตามแผนปฏิบัติการผลิตรายการ ไปดำเนินการผลิตให้เกิดเป็นรายการโทรทัศน์ขึ้นมาเพื่อนำไปออกอากาศ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Television Programme Production ส่วนการจัดรายการโทรทัศน์เป็นกระบวนการทำงานเกี่ยวกับการวางแผนการจัดตารางออกอากาศ การจัดการรายการมาออกอากาศ และการประเมินรายการ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Television Programming

ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับการวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกหยิบนำมาเสนอ 2 กระบวนการ นั่นคือ กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ และกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ ซึ่งจะขออธิบายตามลำดับ ดังนี้

2.1.1 กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์

การคิดวางแผนสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์

นับเป็นขั้นตอนแรกของการสร้างสรรค์รายการ ซึ่งมีเรื่องสำคัญ 3 เรื่อง ในการพิจารณา คือ

1. การวางแผนเกี่ยวกับผู้ชม (Audience Planning) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ชมในด้านต่างๆ ทั้งด้านประชากรศาสตร์ ภูมิศาสตร์ จิตวิทยา วิถีการดำเนินชีวิต สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งเมื่อทราบเวลาออกอากาศและสถานีโทรทัศน์จะทำให้วิเคราะห์ถึงลักษณะของผู้ชมที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้ และสามารถประเมินความต้องการของผู้ชมได้ว่าต้องการชมรายการประเภทใด ขณะเดียวกันต้องกำหนดผู้ชมเป้าหมายที่ชัดเจน (target audience) ว่าผู้ชมกลุ่มใดเป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก หรือกลุ่มเป้าหมายใหญ่ที่สุดของการทำรายการ

2. การวางแผนเกี่ยวกับตัวรายการโทรทัศน์ (Programme Planning) เป็นการวางแผนในเรื่องประเภทรายการ (Programme type) ประเภทเรื่อง (genres) เรื่องราว (story) แก่นเรื่อง (theme) ลำดับการนำเสนอเรื่อง (treatment) และวิธีการนำเสนอรายการ (presentation)

3. การวางแผนเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการผลิตรายการ (Implementation Planning) เป็นการวางแผนในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์และการผลิตรายการ

แนวคิดประเภทรายการโทรทัศน์

จากลักษณะการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ข้างต้น พบว่าสิ่งสำคัญในการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ขั้นต้นๆ คือ การกำหนดประเภทของรายการ ซึ่งโดยทั่วไปสามารถจำแนกประเภทของรายการ (genre) ตามจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและรูปแบบอย่างกว้างๆ ออกได้ 3 กลุ่มด้วยกัน (ถิรนนท์ อนุรักษ์ศิริวงศ์, 2555, 39 - 42) คือ

1. รายการแนวข่าวสารและสารคดี หรือ รายการจากข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น (news and reality programme หรือ non-fiction) ได้แก่

- รายการข่าวและวิเคราะห์ข่าว (news and current affairs)
- รายการสารคดี (feature and documentary)
- รายการการศึกษา (educations)
- รายการสนทนาเชิงสาระ (talk)
- รายการถ่ายทอดเหตุการณ์สดต่างๆ นอกสถานที่ (commentary on public event)

นอกจากนี้ยังมีการจำแนกปลีกย่อยออกไปได้อีก เช่น รายการสนทนาข่าว (news and talk) ซึ่งปัจจุบันนิยมเรียกกันว่า รายการเล่าข่าว และยังมีสารคดีเชิงข่าว (news documentary) รายการสารละคร (docu-drama) ส่วนรายการประเภทสนทนา (talk) อาจจะถูกออกมาในรูปของรายการอภิปราย รายการสัมภาษณ์ หรือสนทนาในประเด็นสังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม

2. รายการจินตคดี หรือ บันเทิง (fiction programme หรือ entertainment programme) ได้แก่

- รายการละครโทรทัศน์ (television drama or soap opera)
- รายการตลก (situation comedy)
- รายการการ์ตูน (cartoon or animation)
- รายการภาพยนตร์ (movie)
- รายการเกมและแข่งขันตอบปัญหา (game and quiz show)
- รายการปิกนิกะบันเทิง (light entertainment or variety)
- รายการดนตรีหรือเพลง (music)
- รายการเรียลลิตี้ (Reality TV)
- รายการปิกนิกะ หรือ วาไรตี้ ซึ่งเป็นรายการที่ผสมผสานรายการที่หลากหลาย แต่มักจะมีดนตรีและเพลง ตลก การสนทนากับแขกรับเชิญ อาจแยกย่อยออกไปได้เป็น รายการวาไรตี้ เกมโชว์หรือปิกนิกะเกมและตอบปัญหา (variety game show) สำหรับวาไรตี้เกมโชว์ มีรูปแบบหลักในรายการอยู่ที่การเล่นเกมการแข่งขันของผู้ร่วมรายการ แต่จะผสมผสานความบันเทิงรูปแบบอื่นๆ เช่น การแสดงตลก ส่วนวาไรตี้ทอล์คโชว์ (variety talk show) เป็นรายการที่นำรูปแบบการพูดคุยกับแขกรับเชิญเป็นหลัก แต่มีการนำเสนอรูปแบบความบันเทิงชนิดอื่นๆ เข้ามาเพื่อสร้างความสนใจ เช่น การแสดงความพิเศษของแขกรับเชิญหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

3. รายการโฆษณา (commercial programme) ได้แก่

- รายการโฆษณาสินค้า (commercial or advertisement)
- รายการประกาศบริการ (public service announcement)
- รายการรณรงค์เพื่อสังคม (social advertisement)

รายการโฆษณาสินค้านั้นมักจะถูกแยกออกไปจากการทำหน้าที่ของฝ่ายสร้างสรรค์ รายการโทรทัศน์ในตำราที่ว่าด้วยการเขียนสำหรับงานโทรทัศน์ หรือภารกิจของนักเขียนบทโทรทัศน์มักจะแยกเป็นคนละบทบาทหน้าที่กับนักเขียนบทโฆษณาโดยตรง

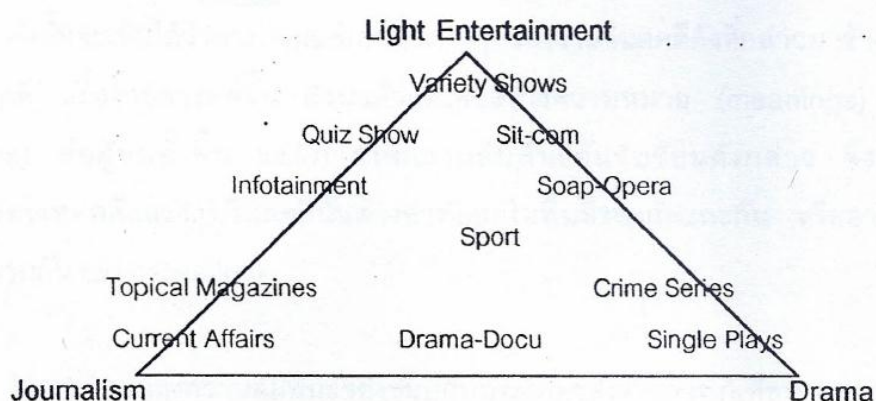
การจำแนกประเภทรายการตามเนื้อหาสาระและรูปแบบหลักๆ ของโทรทัศน์ (genre) ทำให้สะดวกสำหรับผู้เขียนบทโทรทัศน์ ผู้ผลิต หรือ ผู้จัดรายการ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ชม ในการสื่อสารทำความเข้าใจได้ว่า รายการแต่ละประเภทมีลักษณะอย่างไร มีความยาวเท่าไร มีแนวการผลิตแบบไหน เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนี้มีการผสมผสานแนวต่างๆ เข้าด้วยกันเป็นลักษณะรายการลูกผสม (hybrid programme) เช่น รายการ docu-drama ซึ่งเป็นรายการสารคดีผสมกับละคร รายการ dramedy ที่เกิดจากการผสมรายการแนวละครผสมกับแนวตลก หรือบางครั้งก็เรียกว่า comedy drama

นอกจากนี้ Whannel (1992) ได้กล่าวถึงภาพรวมของลักษณะรายการโทรทัศน์ที่สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทหลัก คือ

1. รายการโทรทัศน์ประเภทข่าว (journalism)
2. รายการโทรทัศน์ประเภทบันเทิง (light entertainment)
3. รายการโทรทัศน์ประเภทละคร (drama)

โดย Whannel ได้สร้างแผนภูมิของการจัดแบ่งประเภทรายการโทรทัศน์ในลักษณะต่างๆ ขึ้น โดยเขากล่าวว่า หากลากเส้นโยงระหว่างรายการ 3 ประเภทหลักดังกล่าว จะได้แผนภูมิรูปสามเหลี่ยมที่มีประเภทของรายการโทรทัศน์ต่างๆ แยกย่อยอยู่ภายในอีกจำนวนหนึ่ง

ภาพที่ 2. 1 แผนภูมิการแบ่งประเภทรายการโทรทัศน์ของ Whannel (1992 : 61)

กล่าวโดยสรุปแล้ว ประเภทต่างๆ ของรายการโทรทัศน์นั้น หากแบ่งตามแนวทางของประเภทหลักทั้ง 3 ประเภทของรายการโทรทัศน์ นั่นคือ ข่าว บันเทิง และละคร โดยรายการประเภท Current affairs เป็นรายการข่าวแบบทั้งหมด รายการ variety Shows เป็นรายการบันเทิงแบบทั้งหมด และรายการประเภท Single plays เป็นละครละครทั้งหมด

ส่วนรายการประเภท Topical Magazines รายการ Infotainment รายการ Quizzes นั้นมีลักษณะที่เป็นส่วนผสมของรายการประเภทข่าวและบันเทิง รายการ sit-com รายการ soap opera รายการ crime series มีลักษณะที่เป็นส่วนผสมของรายการบันเทิงและละคร ส่วนรายการ sport นั้น

อยู่กึ่งกลางของสามเหลี่ยม จึงมีลักษณะที่เป็นจุดร่วมของรายการทั้ง 3 ประเภท นั่นคือ ข่าวดัง บันเทิง และละคร

เมื่อผู้ผลิตรายการโทรทัศน์กำหนดประเภทของรายการที่จะผลิตได้ แล้วขั้นตอนต่อไปก็คือ การออกแบบการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์

องค์ประกอบของกระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์

องค์ประกอบการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ มีลักษณะรวม 7 ประการ (ชยพล สุทธิโยธิน, 2550, 14 - 15) ดังนี้

ประเภทหรือแนวเรื่อง (Genre) เป็นการกำหนดว่ารายการที่จะสร้างสรรค์นั้นจัดอยู่ในประเภทใด เช่น ละครชีวิต แนวตลก แนววีรบุรุษ แนวอาชญากรรมและการสืบสวนสอบสวน แนวการผจญภัย แนวเรื่องเกี่ยวกับเด็ก แนวศาสนา เป็นต้น

เรื่องราว (story) เป็นการกำหนดว่าเรื่องราวที่จะนำเสนอขึ้นเกี่ยวกับอะไร เช่น เรื่องความแตกต่างระหว่างชนชั้น ความขัดแย้งทางอุดมการณ์ ความเชื่อของคน ความแปลกประหลาด เรื่องลึกลับสยองขวัญ ความเก่งกล้าสามารถของคน ดาราหรือคนที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

รูปแบบและวิธีการนำเสนอรายการ (Treatment and Presentation) เป็นการกำหนดว่ารายการที่สร้างสรรค์เรื่องราวมานั้นจะใช้รูปแบบในการนำเสนออย่างไร จัดลำดับขั้นตอนการนำเสนออย่างไร นำเสนอโดยวิธีการอย่างไร เช่น รูปแบบการอ่านรายงาน (announcing) รูปแบบการสนทนา (dialogue) รูปแบบสารคดี (documentary) หรือ รูปแบบละคร (drama)

ตัวละครและผู้นำเสนอ (Characters and Presenters) เป็นการสร้างตัวละครหลักในการดำเนินเรื่อง และการสร้างบุคลิกของผู้นำเสนอรายการ

สถานที่ (Place) หมายถึง สถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ตามเรื่องราว ถ้าเป็นรายการละคร หมายถึง ฉาก (scene) ที่เกิดจากการกระทำของตัวละคร ถ้าเป็นรายการแสดงโชว์ เช่น รายการตลกหรือรายการเกมส์โชว์ จะหมายถึงฉากที่จัดขึ้นเพื่อถ่ายทำรายการ (scenery) โดยมากมักเป็นฉากที่สร้างขึ้นในห้องส่ง ถ้าเป็นรายการข่าวจะหมายถึงสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ (location) เช่น บริเวณที่เกิดไฟไหม้

เวลา (time) หมายถึง เวลาที่เกิดการกระทำหรือการแสดง เวลาในที่นี้แบ่งเป็นสองประเภทคือ เวลาที่เกิดในการแสดงหรือในละครซึ่งอ้างอิงตามเวลาของนาฬิกา (time) กับเวลาที่หมายถึงความยาวของการแสดงหรือความยาวของรายการ (duration)

โทน (Tone) หมายถึงภาพรวมของการสื่อความหมายทางอารมณ์และความรู้สึกกับผู้ชมผ่านทางภาพ แสง สี เสียง คำพูด การแสดง สัญลักษณ์หรือวิธีอื่น ที่ทำให้เกิดทิศทางของอารมณ์และความรู้สึกในทางใดทางหนึ่งที่มีความหมาย เช่น รายการข่าวภาคค่ำมีโทนแบบความเคร่งขรึม ความน่าเชื่อถือ เช่น รายการสมาคมชมดาว เป็นรายการแบบทอล์กโชว์มีบรรยากาศแบบอบอุ่น เป็นกันเอง เรื่องที่คุยเป็นเรื่องเบาๆ ไม่หนักสมอง ตรงกันข้ามกับรายการเจาะใจที่ให้ความรู้สึกจริงจัง

และซีเรียสมากกว่าทั้งเนื้อหาและบรรยากาศ สิ่งทีก่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกดังกล่าว เป็นผลมาจากกรออกแบบสร้างสรรค์ ที่เรียกว่า การสร้างภาพและความรู้สึก (look and feel) ให้แก่รายการ ทำให้การรับรู้ของผู้ชมแตกต่างกันไป

2.1.2 กระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์

เมื่อผู้ผลิตรายการผ่านกระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ ลำดับต่อมาคือกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน (วิภา อุตมฉันท, 2538; สมคิด ธีรศิลป์, 2525; สมเจตน์ เมฆพ่ายัพ, 2554) ดังนี้

ขั้นตอนเตรียมการผลิต (Pre-production)

ขั้นตอนการวางแผน เป็นขั้นตอนที่นำความคิดและการออกแบบในขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์รายการมาต่อยอด กล่าวโดยสรุปคือ เป็นการกำหนดเรื่องราวเนื้อหา ที่ต้องการจะผลิตโดยยึดหลัก 5 W + 2H

- Who กลุ่มเป้าหมายเป็นใคร และรายการตอบสนองคนกลุ่มไหน
- Why วัตถุประสงค์ในการผลิตรายการ
- What จะผลิตรายการอะไร และเป็นรายการประเภทไหน
- Where กำหนดสถานที่ในการถ่ายทำรายการ (ถ่ายทำในสตูดิโอ หรือ ภายนอกสตูดิโอ)
ออกอากาศช่องทางไหน และตัดต่อที่ไหน
- When เริ่มผลิตเมื่อไหร่ วันเวลาการออกอากาศเมื่อไหร่ และจะใช้เวลาในการผลิตเท่าใด
- How จะผลิตรายการอย่างไร กำหนดรายละเอียดในการผลิต
- How Much ใช้งบประมาณเท่าไร

ขั้นตอนหาข้อมูล การเลือกเรื่อง และการเตรียมเนื้อหา โดยผู้ผลิตรายการสามารถค้นหาได้จาก

- เอกสารต่างๆ
- บุคคลที่เป็นแหล่งข่าว
- สถานที่จริงที่จะไปถ่ายทำ
- แต่งขึ้นเอง

จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดมารวบรวม สังเคราะห์ จัดทำและเรียบเรียงเนื้อหา ให้เป็นโครงร่างรายการ

ขั้นตอนการเขียนบท

บทโทรทัศน์นั้นต้องมีการเขียนขึ้นโดยเฉพาะการผลิตรายการโทรทัศน์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่มีอยู่แล้ว หรือแต่งขึ้นใหม่ ก็จำเป็นต้องนำมาเขียนเป็นบทโทรทัศน์ขึ้นมาใหม่ทั้งสิ้น โดยเริ่มจากการจัดทำเนื้อหาและการเรียบเรียงข้อมูลให้ถูกต้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนบท (Script) เพราะบทเปรียบเสมือนแผนที่เดินทาง หรือแบบแปลนการก่อสร้าง หากมีรายละเอียด ชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจ ทำให้การถ่ายทำสะดวกและรวดเร็วขึ้น โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

- 1) **สร้างสรรค์รูปแบบการนำเสนอ (Creation)** เช่น รายการสารคดี รายการสาธิต รายการละคร รายการข่าว ฯลฯ อาจผสมผสานให้มีความหลากหลาย (Variety) แต่ไม่ควรให้เบี่ยงเบนประเด็นของเรื่องมากเกินไป
- 2) **กำหนดแก่นของเรื่อง (Theme)** ต้องมีเอกภาพ (Unity) อ่านแล้วเข้าใจง่าย
- 3) **กำหนดเค้าโครงเรื่อง (Plot/Treatment)** โดยกำหนดสัดส่วน เช่น มีบทนำ (Introduction) ประมาณ 10% มีเนื้อหา (Content) ประมาณ 80 % มีบทสรุป (Summary) ประมาณ 10% และในตอนจบจะต้องมีจุดสุดยอดของเรื่อง (Climax)
- 4) **เขียนบทร่าง (Outline script หรือ Fact sheet)** เมื่อกำหนดเค้าโครงเรื่องได้แล้ว ควรเขียนบทร่าง เพื่อให้มองเห็นภาพกว้างๆ กำหนดฉาก เช่น รายการสนทนา ก็ต้องมีหัวข้อสนทนาหรือแนวคำถาม คำตอบ
- 5) **เขียนบทกึ่งสมบูรณ์ (Semi Script)** มีรายละเอียดมากกว่าแบบ Outline แต่ก็ยังไม่ถึงขั้นที่สมบูรณ์ เพียงกำหนดไว้อย่าง กว้างๆ เช่น เรื่องอะไร จำนวนผู้ที่จะมาร่วมในรายการกี่คน เป็นใครบ้าง มีประเด็นเรื่อง มีประเด็นเรื่องที่จะสนทนา มีหัวข้อคำถามคำตอบไว้ให้
- 6) **เขียนบทสมบูรณ์ (Full script, Shooting script, Screenplay)** เมื่อแก้ไขบทร่างแล้ว การเขียนบทที่สมบูรณ์ ก็จำเป็นต้องเขียนให้ละเอียด อธิบายให้ชัดเจนทั้งขนาดภาพ มุมกล้อง แสง เสียง หากเป็นการแสดงจะต้องบอกถึงกริยา ท่าทาง อารมณ์ สถานที่และส่วนประกอบในฉากด้วย หรือจะเขียนเป็นภาพประกอบเล่าเรื่องก็ได้ (Storyboard)
- 7) **ตรวจแก้ไขก่อนนำไปใช้ถ่ายทำ** ควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในคณะทำงานได้รับรู้ เพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกัน

จากขั้นตอนข้างต้นสามารถสรุปเป็นแผนผังการเขียนบทได้ดังนี้

วางประเด็น (Concept) → แก่นของเรื่อง (Theme) → เค้าโครงเรื่อง (Plot/ Treatment)
 → บทร่าง (Outline Script /Synopsis) → บทโทรทัศน์ (Full Script) → บทภาพ (Story board)

ขั้นตอนการผลิต (Production)

เป็นกระบวนการบันทึกเทปหรือถ่ายทำ โดยการถ่ายทำนั้นควรเลือกใช้อุปกรณ์ให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบของรายการได้ดังนี้

การถ่ายทำในสถานที่ (Studio) มีข้อได้เปรียบคือสามารถควบคุมแสง เสียง และจัดตกแต่งฉากโดยไม่ต้องกังวลกับสภาพดินฟ้าอากาศ ถ่ายทำได้รวดเร็วเพราะมีกล้องมากกว่าหนึ่งตัวทำให้ถ่ายทำได้อย่างต่อเนื่องจากหลายมุมมอง มีลำดับขั้นตอนการทำงานดังนี้

- จัดทำฉาก ตกแต่งฉากตามที่ออกแบบไว้
- จัดแสงให้ได้บรรยากาศตามบทและสภาพของฉาก 3
- จัดติดตั้งไมโครโฟนตามจำนวนและจุดที่กำหนด
- จัดวางตำแหน่งกล้องตามจุดที่กำหนดและทิศทางการเคลื่อนย้ายเปลี่ยน มุมและขนาดภาพ
- ชักซ้อมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งทีมงานเทคนิค และผู้ที่มีส่วนร่วมในรายการให้มีความเข้าใจตรงกัน
- ลงมือถ่ายทำตามที่ได้ชักซ้อมไว้

การถ่ายทำนอกสถานที่ (Outdoor) แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. ENG (Electronic News Gathering) เป็นการถ่ายทำโดยใช้กล้องเดี่ยว หรือกล้องแบบ Handheld เหมาะสำหรับงานที่ต้องการความคล่องตัว ใช้ทีมงานในการถ่ายทำไม่มากนัก เช่น ข่าว สารคดี

2. EFP (Electronic Field Production) เป็น การถ่ายทำ ที่ใช้กล้องมากกว่า 1 ตัว ต่อสายเคเบิล จากกล้องไปสู่เครื่องผสมสัญญาณ (Mixer) เพื่อทำการเลือกภาพ ให้ได้ภาพที่หลากหลายได้อย่างต่อเนื่อง เหมาะกับงานประเภท สันทนาการ สาธิต หรืออภิปราย

3. Mobile Unit เป็น การถ่ายทำที่มีลักษณะคล้ายกับ EFP และการถ่ายทำในสตูดิโอ โดยอุปกรณ์การควบคุมจะติดตั้งอยู่ในรถที่เรียก OB (Outside Broadcasting) ส่วนใหญ่จะใช้ในงานที่มีการถ่ายทอดสด

วิธีการถ่ายทำ

- ใช้วิธีถ่ายสุ่ม (shoot at random) แล้วค่อยมาตัดต่อ
- ใช้วิธีถ่ายพร้อมกันตัดต่อไปในตัว คือถ่ายทีละคัท
- ถ่ายโดยไม่มีการตัดต่อ

ขั้นตอนหลังการผลิต (Post-Production)

เป็นกระบวนการสุดท้ายก่อนที่จะออกอากาศ โดยขั้นตอนนี้จะนำเอาภาพที่ถ่ายทำแล้วมาเรียบเรียง ตัดต่อส่วนที่เกินหรือไม่ต้องการออก หรือเอาภาพที่ต้องการมาแทรก มีการใส่สีสันความ

น่าสนใจด้วยการใช้เอฟเฟคต่างๆ ใส่กราฟฟิก ขึ้นชื่อ ตัวอักษร ใส่ดนตรี เสียงพากย์และไตเติ้ล โดยรูปแบบของการตัดต่อ นั้น มี 2 รูปแบบ คือ

Linear เป็นการตัดต่อ โดยการใช้สายสัญญาณ เป็นตัวส่งสัญญาณจากเครื่องเล่นเทป มายังเครื่องผสมสัญญาณภาพ (Mixer) และสร้างเอฟเฟคพิเศษ (SEG.) ก่อนที่จะออกไปสู่เครื่องบันทึกเทป เรียกโดยทั่วกันว่า A/B Roll

Non-linear เป็นการตัดต่อโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยการนำเอาภาพที่ถ่ายทำมาลงในฮาร์ดดิสก์ แล้วใช้โปรแกรมทำการตัดต่อทำการตัดต่อ เมื่อเสร็จแล้วก็ถ่ายสัญญาณสู่เครื่องบันทึกเทป

จากหลักการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ และแนวคิดประเภทรายการโทรทัศน์ดังกล่าว ผู้วิจัยจะนำมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์และอธิบายว่าผู้ผลิตรายการทั้ง 3 รายการมีกระบวนการสร้างสรรค์รายการอย่างไร โดยจะศึกษาตั้งแต่กระบวนการเริ่มวางแผนเนื้อหา จัดประเภทรายการ และวางกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ชมหลัก ไปจนถึงกระบวนการผลิตรายการ 3 ขั้นตอน (ขั้นตอนเตรียมการผลิต ผลิตรายการ และหลังการผลิต) โดยจะเน้นศึกษาที่กระบวนการเตรียมการผลิต (Pre-production) โดยเฉพาะขั้นตอนการเตรียมหาข้อมูล การเลือกเรื่องจากชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านมาเขียนบทเพื่อถ่ายทำรายการ ว่าแต่ละรายการมีกระบวนการคัดสรรและเลือกเนื้อหาอย่างไรให้เหมาะสมกับรายการและกลุ่มผู้ชม

2.2 แนวคิดลักษณะและหลักการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ประเภทละคร

ละคร ถือเป็นการสื่อสารในเชิงศิลปะที่สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ในวงกว้าง เข้าถึงได้ง่าย เป็นที่นิยมได้รวดเร็ว และเป็นสื่อโน้มน้าวใจที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะละครเรีงมย์ หรือ Melodrama เนื่องจากมีคุณสมบัติหลักที่เกี่ยวข้องกัน 5 ประการ หรือ “5 E” ของละคร (ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2555, 86 - 90) คือ

1. **Entertain** ความหมายของคำนี้มาจากรากศัพท์ภาษาละติน ซึ่งหมายถึง การ “ยึดตรึง” ละครยึดตรึงผู้ชมได้ก็ด้วย “เรื่องเล่า” ที่ผ่านการแสดง
2. **Emote** การนำเสนอหรือเล่าเรื่องแบบละคร จะมีชั้นเชิงสื่อสารด้านอารมณ์ ผู้ชมจึงได้รับการสนองความต้องการทางอารมณ์
3. **Exalt** การสร้างความเพริศแพรว ความตระการตา เช่น การออกแบบเครื่องแต่งกาย สี สันบรรยากาศชวนชม แปลกใหม่
4. **Escape** การทำให้ผู้ได้พักผ่อนหย่อนใจ ด้วยการหลีกเลี่ยงชีวิตจริงชั่วขณะก่อนที่จะต้องเผชิญกับชีวิตการทำงาน ชีวิตประจำวัน
5. **Enlighten** การสร้างความคิดอ่านให้ผู้ชมได้ หากสามารถเสริมสร้างสติปัญญาให้แก่ผู้ชมได้ ด้วย ละครก็จะมีพลังยิ่งกว่าการบอกกล่าวให้คำแนะนำอย่างตรงไปตรงมา

นอกจากนี้ละคร ยังจัดเป็นบันเทิงคดีประเภทเรื่องแต่ง (fiction / imagination) โดยเรื่องราวนั้นประกอบไปด้วยโครงเรื่องที่ชวนติดตาม มีการสร้างความขัดแย้ง (conflict) และพัฒนาความขัดแย้งไปสู่จุดสูงสุด (climax) ก่อนสู่การจบหรือข้อสรุปของเรื่อง (resolution) ละครแตกต่างจากนวนิยาย คือ ต้องมีองค์ประกอบสำคัญที่นวนิยายไม่มี นั่นคือ การสื่อสารด้วยการแสดง (acting or performing arts) ที่นำเสนอให้ผู้ชมรับรู้ได้ด้วยภาพที่ปรากฏให้เห็นต่างๆ คือการแสดงโดยนักแสดงและสิ่งประกอบการแสดงและประกอบฉาก กับเสียงต่างๆ ที่ได้ยินหรือรับรู้ทางโสตประสาททั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น เสียงสนทนา เพลงหรือดนตรี เสียงประกอบ รวมทั้งความเงียบ

ดังนั้นก่อนที่จะเขียนบทละครโทรทัศน์นั้นควรทราบก่อนว่า ละครมีกี่เป็นประเภท (genre) โดยประเภทในที่นี่จะเน้นเนื้อหาสาระเป็นหลัก เพื่อจะได้รู้เป้าหมายของละครว่าจะเสนออะไรในเรื่อง การให้รายละเอียดของตัวละคร บทสนทนา สถานที่เกิดเหตุต่างๆ (setting) มีความสัมพันธ์กับแนวละคร โดยประเภทของละครหรือแนว สามารถจำแนกได้ดังนี้

- ละครชีวิต (drama)
- ละครชีวิตสังคม (social drama)
- ละครเรจรมย์ (melodrama or soap opera)
- ละครตลก (situation comedy)
- ละครบู๊ หรือ แอ็กชั่น
- ละครลึกลับ , ละครสยองขวัญ (suspense , thriller)
- ละครย้อนยุค หรือละครพีเรียด (period drama)
- ละครอิงประวัติศาสตร์
- ละครในโอกาสพิเศษ

นอกจากประเภทของละครโทรทัศน์ สิ่งสำคัญที่ผู้เขียนบทยังต้องเข้าใจ คือลักษณะของรูปแบบของละครโทรทัศน์ โดยคำว่า “รูปแบบ” ในที่นี่จะเน้นที่วิธีการนำเสนอ หรือที่เรียกว่า format ของรายการโทรทัศน์

รูปแบบของละครโทรทัศน์

เพื่อให้การเขียนบทเป็นไปตามรูปแบบของการออกอากาศและนโยบายของสถานีโทรทัศน์ ผู้เขียนบทสามารถจำแนกรูปแบบของละครโทรทัศน์ตามรูปแบบของการนำเสนอ โดยพิจารณาจากความยาวและความต่อเนื่องของการออกอากาศ ซึ่งในปัจจุบันสามารถจำแนกละครที่มีการนำเสนอได้ 4 ประเภท ดังนี้ (คมสัน รัตนะสิมากุล, 2555, 314 - 315; ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์, 2555, 42 - 43; ปนัดดา ธนสถิตย์, 2531, 2)

- **ละครชุดขนาดยาว (series)** ที่สรุปเรื่องราวจบในตอนภายใน 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ ซึ่งเนื้อหาหลักของละครจะเป็นแนวเดี่ยวโดยตลอด และผู้แสดงชุดเดี่ยวโดยตลอด เช่น 38 ซอย 2 และบาปบริสุทธิ์ เป็นต้น
- **ละครเรื่องยาวนำเสนอเป็นตอนๆ (serial drama or soap opera)** หมายถึง ละครเรื่องยาวหลายตอนจบ ซึ่งมีการนำเสนอแบบต่อเนื่องติดต่อกันไปที่ละตอนจบ โดยผู้แสดงชุดเดียวกัน ละครนี้สืบทอดมาจากละคร Soap opera ในประเทศสหรัฐอเมริกา เหตุที่ละครลักษณะนี้ถูกเรียกว่า Soap opera เนื่องจากในช่วงเริ่มแรกกลุ่มผู้ชมละครแนวนี้ส่วนใหญ่เป็นแม่บ้าน และมักจะมีสินค้าประเภทสบู่เป็นผู้สนับสนุนรายการปัจจุบันละครชุดขนาดยาวส่วนมากเป็นละครโทรทัศน์ที่มีความยาวตั้งแต่ 12 – 20 ตอน ออกอากาศเป็นประจำในช่วงเวลาหลัก (Prime time) หลังข่าว 20.00 น. เป็นประจำทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 – 3 วัน
- **ละครชุดขนาดสั้น (mini-series)** หมายถึง ละครที่มีเนื้อหาต่อเนื่องกัน แต่มีความยาวระหว่าง 2 – 8 ตอนจบ ซึ่งมักใช้วิธีออกอากาศสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือออกอากาศต่อเนื่องกันไปทุกวันจนจบ ละครแบบนี้ไม่ค่อยนิยมผลิตมากในประเทศไทย ส่วนมากผลิตขึ้นมาในวาระพิเศษหรือโอกาสสำคัญ เช่น ละครที่จัดทำขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ ซึ่งเนื้อหาละครเกี่ยวข้องกับการเกิดพระคุณของพ่อและแม่ ซึ่งอาจจะออกอากาศต่อเนื่องกัน 3 – 5 ตอนจบในช่วงดังกล่าว
- **ละครสั้นจบในตอน (anthology series)** หมายถึง ละครที่จบในตอน โดยเนื้อหาแต่ละตอน ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน แต่แนวของเรื่องจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และนักแสดงจะไม่ซ้ำชุดเดียวกันกันโดยตลอด ซึ่งผู้เขียนบทอาจจะมีหลายคน ใช้วิธีแบ่งเขียนกันคนละตอน เช่น ละครแดนสนธยา ละครสัมพันธ์พิศวง ฯลฯ

หลักการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ประเภทละคร

องค์ประกอบสำคัญในการสร้างสรรค์ละคร สิ่งหนึ่งที่สำคัญคือการเล่าเรื่อง โดยมีองค์ประกอบของเรื่องเล่า มีดังต่อไปนี้

แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องหมายถึง แนวคิดสำคัญของเรื่อง โดยครอบคลุมเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ เปรียบเสมือนเป็นกระดูกสันหลังของเรื่องที่เป็นแกนกลางให้เหตุการณ์และแนวคิดย่อยต่างๆ เกาะเกี่ยวสอดร้อยกันเป็นเรื่องราว กล่าวได้ว่า เป็นทัศนะหรือปรัชญาที่ผู้เขียนข้อความต้องการสื่อไปยังผู้ชม โดยถ่ายทอดผ่านโครงเรื่องตัวละคร คำพูด สถานที่และการกระทำของตัวละคร และเนื่องจากละครเป็นการจำลองภาพชีวิตของมนุษย์ในสังคม แก่นเรื่องหรือแนวคิดสำคัญจึงมุ่งสะท้อนทัศนะของผู้เขียนว่ามีความคิดเห็นต่อชีวิตมนุษย์ในเรื่องนั้นๆ ในด้านใด ประเด็นใด ส่วนใหญ่มักสะท้อนถึงสภาพจิตใจ กิเลส ตัณหา อารมณ์ ความรู้สึก หรือการต่อสู้ของมนุษย์

แก่นเรื่อง แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

- แก่นเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรม คือแก่นเรื่องที่ชักจูงให้สนใจในเรื่องศีลธรรม โดยใช้เรื่องของความจริงที่ปรากฏอยู่ทั่วไป และใช้ศีลธรรมหลายๆเรื่องมานำเสนออย่างสัมพันธ์กัน
- แก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิต มุ่งเสนอเรื่องจริง สร้างข้อวิพากษ์ในประสบการณ์ทางธรรมชาติของมนุษย์เป็นการประเมินสภาพของมนุษย์
- แก่นเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ มุ่งเสนอพฤติกรรมของมนุษย์คนหนึ่ง หรือกลุ่มหนึ่ง แต่เป็นตัวแทนของมนุษย์ทั้งหมด
- แก่นเรื่องเกี่ยวกับการวิพากษ์สังคม มุ่งสะท้อนสภาพสังคมซึ่งจะทำได้ทั้งแนวตลก เสียดสี หรือสมจริง เพื่อการปฏิรูปทางสังคม
- แก่นเรื่องเกี่ยวกับคำถามเชิงปรัชญา มุ่งเสนอโดยตั้งคำถามเรียกร้องให้ตอบในเชิงปรัชญา ซึ่งต้องการการวิเคราะห์จากผู้ชม

โครงเรื่อง (Plot)

โครงเรื่อง คือ ข้อมูลที่ถูกเลือกและจัดเรียงเพื่อให้เรื่องราวที่เกิดขึ้นมีลักษณะเป็นละคร ผู้เขียนต้องคิดว่าเหตุการณ์อะไรบ้างที่ควรเกิดขึ้นในเรื่อง ต้องเลือกและจัดลำดับเหตุการณ์ เพื่อให้ข้อมูลนั้น สามารถปลุกเร้าผู้ชมสามารถปลุกเร้าผู้ชมให้มีอารมณ์ร่วมต่อเรื่องราวไปจนถึงจุดยอด (climax) และตอนจบของเรื่อง ลักษณะโครงสร้างของการวางโครงเรื่องมีหลายรูปแบบต่างกันตามความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียน แต่เมื่อสรุปแล้วแบ่งออกได้กว้างๆ ดังนี้

การเริ่มเรื่อง (exposure) เป็นขั้นของการปูเรื่องหรือเปิดเรื่องที่จะทำให้ผู้ชมทราบถึงความ เป็นมาต่างๆ ในเรื่อง เช่น การแนะนำตัวละครสำคัญว่าเป็นใคร มาจากไหน ฐานะความเป็นอยู่ ชีวิตประจำวันเป็นอย่างไร หรืออาจเป็นการแนะนำสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นที่ใด ยุคใด สถานการณ์เป็นอย่างไร หรืออาจเปิดเรื่องด้วยปมปัญหาเพื่อชวนติดตาม

การดำเนินเรื่องไปสู่ปมปัญหา (development & rising action) กล่าวคือเป็นขั้นที่การ ดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างสมเหตุสมผล โดยมีพัฒนาการของเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นซึ่งทำให้การ ดำเนินชีวิตของตัวละครเปลี่ยนไป เช่นเมื่อพระเอกมาเจอกับนางเอก และในขั้นนี้จะมี ความขัดแย้ง (conflict) และเรื่องราวก็จะพัฒนาไปเรื่อยๆ ความขัดแย้งดังกล่าวก็จะเพิ่มมากขึ้น ทำให้ตัวละครต้อง อยู่ในสถานการณ์ที่ยุ้งยาก

ภาวะวิกฤตหรือจุดสูงสุดของเรื่อง (climax) เป็นช่วงที่สถานการณ์ยุ่งยากที่เกิดขึ้นขมวด เกลียวรุนแรงที่สุด ทำให้ตัวละครต้องตัดสินใจทำอะไรสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ขั้นภาวะคลี่คลาย (falling action) เป็นขั้นตอนภายหลังจากจุดวิกฤติได้ผ่านพ้นไป ซึ่งปัญหาความยุ่งยากหรือเงื่อนไขต่างๆ ได้เปิดเผยหรือแก้ไข

การยุติของเรื่อง (ending) เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่เรื่องราวได้จบสิ้นลง โดยอาจจะมีจุดจบหลายแบบ เช่น อาจจบลงอย่างมีความสุข อย่างสูญเสีย หรือปริศนาคาใจ และอาจแถมท้ายด้วยสารประโยชน์ที่ต้องการจะสื่อสารให้ผู้ชมได้รับรู้

ขั้นตอนทั้งหมดนี้ คือโครงสร้างสำเร็จรูป หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นโครงสร้างอันเป็นแบบแผนของละคร อย่างไรก็ตามผู้เขียนบทละครสามารถสร้างละครให้มีโครงสร้างแตกต่างจากนี้ได้ โดยอาจใช้ขั้นตอนของการดำเนินเรื่องด้วยสัดส่วนที่ต่างกัน

ตัวละคร (character)

ตัวละคร หมายถึง ผู้ประกอบพฤติกรรมตามเหตุการณ์ในเรื่อง หรือ เป็นผู้ได้รับผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามโครงเรื่องที่ผู้เขียนกำหนด ตัวละครที่ดีต้องมีความสมเหตุสมผลเหมือนบุคคลจริง ทั้งความรู้สึกนึกคิด อารมณ์การกระทำ ตลอดจนคำพูด ซึ่งผู้เขียนนำต้นแบบจากบุคคลจริงๆ แล้วหล่อหลอมขึ้นมาเป็นบุคลิกลักษณะของตัวละครแต่ละตัว ด้วยพื้นฐานของตัวละครมาจากมนุษย์ ตัวละครจึงมีความคิดความต้องการไม่ต่างจากมนุษย์ โดยเฉพาะสิ่งจำเป็นพื้นฐาน อย่างเช่น การเกิด การแก่ การเจ็บ การตาย อาหารและความรัก

ตัวละครนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แบ่งตามลักษณะความสำคัญของเรื่องได้แก่

- ตัวละครสำคัญ (Central Character หรือ Main Character) เป็นตัวละครที่มีบทบาทสำคัญของเรื่อง เช่น พระเอก นางเอก ผู้ร้าย
- ตัวละครรอง (Minor Character) เป็นตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาก่อนเพื่อก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคและความขัดแย้ง ที่เป็นปมให้ตัวละครสำคัญได้ต่อสู้เพื่อเอาชนะอุปสรรคหรือคลี่คลายปัญหา

2. แบ่งตามประเภทตัวละคร ซึ่งดูจากลักษณะพฤติกรรมที่ปรากฏ

- ตัวละครมิติเดียว มีลักษณะไม่ซับซ้อน (Flat Character) หมายถึง ตัวละครที่มีลักษณะนิสัยเห็นได้เด่นชัดมองดูไม่ยาก เป็นตัวละครที่แสดงลักษณะนิสัยในด้านใดด้านหนึ่งออกมาเพียงด้านเดียว
- ตัวละครหลายมิติ หรือตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน (Round Character) หมายถึง ตัวละครที่มีลักษณะนิสัยหลากหลาย เป็นตัวละครที่มีความลึกซึ้ง เป็นลักษณะที่เหมือนมนุษย์จริงๆ มากที่สุด เพราะมีชีวิตชีวา มีความคิดมีอารมณ์ มีความรู้สึก มีทั้งดีและเลวอยู่ในตัวละครตัวเดียว รวมทั้งยังมีความเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยหรือการกระทำไปตามสถานการณ์หรือปัจจัยที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไป

เสียงบรรยาย (narration)

เสียงบรรยายมักจะมากจากตัวละครตัวใดตัวหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในเรื่อง และอาจจะมาจากผู้เขียน หรือใครสักคนก็ได้ โดยเสียงบรรยายดังกล่าว นอกจากจะใช้เพื่อให้ข้อมูลแล้ว มักจะเกี่ยวข้องกับบุคลิกลักษณะของตัวละครด้วย โดยเสียงบรรยายสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท (Willis ,1993 อ้างถึงใน รัชดาภรณ์ มอญขาม, 2544, 28 - 30) ได้แก่

เสียงบรรยายในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 3 เป็นรูปแบบที่ใช้กันจนเป็นแบบแผน โดยผู้บรรยายในลักษณะสรรพนามบุรุษที่ 3 นี้ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องใดๆ กับการกระทำที่เกิดขึ้นตามเนื้อเรื่อง ข้อเสียของการใช้เสียงบรรยายประเภทนี้คือการก้าวล่วงล้ำเข้าไปอยู่ระหว่างผู้ชมกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ซึ่งจะเป็นการลดความน่าเชื่อถือของบทละครหรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการลดผลกระทบทางอารมณ์ และทำให้ละครเสียอรรถรสไปไม่น้อย

เสียงบรรยายในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 1 เสียงบรรยายดังกล่าวจะเป็นของตัวละครในเรื่อง เสียงบรรยาย ลักษณะนี้เป็นที่นิยมมากในละครวิทยุ ข้อดีของเสียงบรรยายประเภทนี้ คือ การให้ข้อมูลต่างๆ แก่ผู้ชมโดยไม่ไปรบกวนบทพูด (dialogue) หรือ เหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่อง อีกทั้งยังไม่ทำลายการสร้างอารมณ์ร่วมในบทละคร เนื่องจากผู้บรรยายจะพูดในฐานะของตัวละคร ทำให้ยังคงอารมณ์แลเรื่องราวในบทให้ดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง การใช้เสียงบรรยายประเภทนี้มักจะใช้เพื่อแสดงภาวะทางอารมณ์ความรู้สึก และความคิดภายในของตัวละคร อันเป็นผลกระทบที่เกิดจากเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่อง

เสียงบรรยายในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 2 จะช่วยลดข้อเสียของเสียงบรรยายในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 3 ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องใดๆ กับเนื้อเรื่อง ทำให้ผู้ชมขาดความเชื่อถือ รู้สึกไม่เป็นธรรมชาติ รวมถึงช่วยลดมุมมอง อันเป็นอรรถวิสัยจากการในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 1 ได้ นอกจากนั้นยังเพิ่มความรู้สึกใกล้ชิด สนุกสนม เหมือนกำลังพูดคุยกัน ทำให้ผู้ชมรู้สึกมีส่วนร่วมในเหตุการณ์นั้นๆ ด้วย โดยหน้าที่ของเสียงบรรยายอาจสรุปได้ดังนี้

- เพื่อปูพื้นเรื่องราวที่จะเกิดขึ้น โดยการปูพื้นเรื่องราวนี้ทำได้ใน 2 ลักษณะกว้างๆ คือ ลักษณะแรก อาจเป็นการกล่าวถึงที่มาของเรื่อง เพื่อให้ข้อมูลสำคัญอันจะนำมาซึ่งความเข้าใจในเรื่องที่จะเกิดขึ้นต่อไปในปัจจุบัน ลักษณะที่สอง คือการเล่าเรื่องไปข้างหน้าอย่างรวบรัดประหยัดความ และมีประสิทธิภาพ
- เพื่อเพิ่มน้ำหนักและแรงกระทบ ในบางครั้งเสียงบรรยายใช้ขยายความเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ถึงแม้ว่าผู้ชมจะได้เห็นเหตุการณ์ดังกล่าวไปแล้ว การขยายความหรือตีความเพิ่มเติมเพื่อที่จะให้น้ำหนักและผลกระทบกับฉากหรือเหตุการณ์นั้นให้มากยิ่งขึ้น
- เพื่อนำเสนอความคิดเห็น กล่าวคือ เสียงบรรยายเป็นตัวขับเคลื่อน นำเสนอความคิดเห็นของผู้เขียนบทต่อการกระทำดังกล่าวต่อผู้ชมโดยตรง ความสำคัญหรือความพิเศษของความคิดเห็นดังกล่าวจะหายไป ถ้าความคิดเห็นดังกล่าวถูกนำไปวางไว้ในส่วนของบทสนทนา

(dialogue) แต่อย่างไรก็ตามการใช้เสียงบรรยายเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวนี้ก็ควรใช้เมื่อจำเป็นจริงๆ เท่านั้น ไม่ใช่แบบพร่ำเพรื่อ มิฉะนั้นแทนที่จะทำให้ข้อคิดเห็นส่งผลกระทบต่อผู้ชม กลับทำให้ข้อคิดเห็นนั้นดูไม่คมคาย ไม่แนบเนียน และดูตื่นเขิน ที่สำคัญความจริงแล้วควรให้ละครนั้นได้แสดงความคิดเห็นดังกล่าวผ่านตัวมันเอง

- เพื่อกลั่นกรองหรือลดความเข้มข้นของผลกระทบที่เกิดขึ้น โดยทั่วไปจุดประสงค์หลักของผู้สร้างละครทุกคน ก็คือ การสร้างแรงกระตุ้นทางอารมณ์ ให้ผู้ชมคล้อยตามบทที่เขียนขึ้นอย่างถึงที่สุด แต่อย่างไรก็ตามในบางเหตุการณ์ อารมณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้ชมนั้นค่อนข้างรุนแรงหรืออาจกล่าวได้ว่าผู้ชมหลุดเข้าไปในห้วงมายานนั้นอย่างสมบูรณ์แบบและมีความรู้สึกร่วมกับละครมากเกินไป ในกรณีนี้เสียงบรรยายจะช่วยลดทอนอารมณ์ร่วมดังกล่าวลงได้ โดยการเข้าไปแทรกตรงกลางระหว่างผู้ชม กับการรับประสบการณ์ทางละคร ซึ่งจะช่วยลดระดับอารมณ์ร่วมและผลกระทบที่เกิดขึ้นให้เบาบางลงได้

โดยการบรรยายหรือเขียนบทบรรยายนั้นจำเป็นต้องใช้การเล่าเรื่อง (Narrative) มาเป็นตัวถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก คือ มีการถ่ายทอดรายละเอียด โนมน์น่าวจด้วยเหตุผลส่วนตัว หรือความเป็นปัจเจกบุคคลที่เกิดจากภูมิหลัง วัฒนธรรม ลักษณะนิสัย ฯลฯ Bordwell (อ้างถึงใน กิติภูมิ สุวรรณทิพย์, 2554) ให้ความหมายว่าเป็น “การลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆที่เชื่อมโยงกัน ผ่านกระบวนการเหตุและผลที่เกิดขึ้นตามเวลาและสถานที่ โดยเล่าถึงจุดเริ่มต้น เรื่องราวที่ดำเนินไปในระหว่างกลางและตอนจบ” ดังนั้นผู้สร้างสรรค์ละครโทรทัศน์จึงต้องเข้าใจถึงจุดยืนในการเล่าเรื่องเพื่อใช้เขียนบทละครด้วย

จุดยืนหรือมุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

Adrian Tilly (อ้างถึงใน ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน, 2539) ได้แสดงทรรศนะว่า “การเล่าเรื่องเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ทางสังคม เด็กๆเรียนรู้การเล่าเรื่องจากหนังสือ โฆษณา การ์ตูน และบทเพลง สิ่งเหล่านี้ช่วยให้เด็กๆรู้จักคำศัพท์ใหม่ๆ สัญลักษณ์ใหม่ๆ ที่ใช้ในการเริ่มต้นและจบลงของเรื่องเล่า นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ในคลังความรู้ ให้เด็กๆสามารถตัดสินใจตัวละครได้จากการแยกแยะบทบาทคนดีและคนเลว” ซึ่งความเข้าใจในสิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นเลย หากปราศจากการเล่าเรื่อง

จุดยืนในการเล่าเรื่อง หมายถึง การมองเหตุการณ์ การเข้าใจพฤติกรรมของตัวละครในเรื่องผ่านสายตาของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง จุดยืนในการเล่าเรื่องมีความสำคัญต่อการเล่าเรื่องอย่างยิ่ง เพราะจุดยืนจะมีผลต่อความรู้สึกของผู้ชม และมีผลต่อการชักจูงอารมณ์ (หลุยส์ จิอันเน็ตตี ศาสตราจารย์ทางภาพยนตร์แห่งมหาวิทยาลัยคลีฟแลนด์ อ้างถึงในฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน, 2539) ได้แบ่งจุดยืนในการเล่าเรื่องไว้ 4 ประเภท คือ

เล่าเรื่องจากจุดยืนบุคคลที่หนึ่ง (The First-Person Narrator) คือการที่ตัวละครตัวเอกของเรื่องเป็นผู้เล่าเรื่องเอง ข้อสังเกตในการเล่าเรื่องชนิดนี้คือตัวละครมักจะเอ่ยคำว่า “ผม” หรือ “ฉัน” อยู่เสมอ ข้อดีของการเล่าเรื่องชนิดนี้คือ ตัวละครหลักเป็นผู้เล่าเอง ทำให้ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ แต่มี

ข้อเสียตรงเป็นการเล่าเรื่องที่อาจมีอคติปะปนอยู่ด้วย การเล่าเรื่องในจุดยืนบุคคลที่หนึ่ง พบได้บ่อยในภาพยนตร์นักสืบ และภาพยนตร์อัตชีวประวัติ

เล่าเรื่องจากจุดยืนบุคคลที่สาม (The Third-Person Narrator) คือการที่ผู้เล่ากล่าวถึง ตัวละครตัวอื่น เหตุการณ์อื่นที่ตัวเองพบเห็นหรือเกี่ยวพันด้วย

เล่าเรื่องจากจุดยืนที่เป็นกลาง (The Objective) เป็นจุดยืนที่ผู้สร้างพยายามให้เกิดความเป็นกลาง ปราศจากอคติในการนำเสนอ เป็นการเล่าเรื่องที่ไม่สามารถเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง เนื่องจากเป็นการเล่าเรื่องจากภายนอก เป็นการสังเกตหรือรายงานเหตุการณ์โดยให้ผู้ชมตัดสินเรื่องราวเอง ผู้สร้างมักไม่ใช้กล้องมุมสูง หรือใช้ฟิลเตอร์เพื่อปรุงแต่งภาพ เนื่องจากจะทำให้ภาพยนตร์ขาดความสมจริง

การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน (The Omniscient) คือการเล่าเรื่องที่ไม่มีข้อจำกัด สามารถหยั่งรู้จิตใจของตัวละครทุกตัว สามารถย้ายเหตุการณ์สถานที่ และข้ามพ้นข้อจำกัดด้านเวลา สามารถย้อนอดีต ก้าวไปในอนาคต และสามารถสำรวจความคิดฝันของตัวละครได้อย่างไร้ขอบเขต การเล่าเรื่องประเภทนี้เป็นที่นิยมมากที่สุด

ดนตรี (sound)

การสร้างสรรค์ละครให้มีอรรถรสสมบูรณ์แบบ ดนตรีถือเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดอรรถรส โดยเป็นการขับดันให้อารมณ์ต่างๆ ในแต่ละช่วงของเรื่องนั้นชัดเจนมากยิ่งขึ้นอันจะทำให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงซาบซึ้งกับอารมณ์ต่างๆ และคล้อยตามไปกับการดำเนินเรื่องอย่างเต็มที่ ดังนั้นในบทละครที่ด้นั้น ดนตรีจะต้องกลมกลืนเป็นส่วนหนึ่งของบทละครมิใช่เป็นเพียงการมาสอดแทรกเพียงเพื่อเป็นการคั่นเวลาเท่านั้น

ฉากและสถานที่ (setting)

ฉาก ในที่นี้มีได้หมายความถึงแต่เพียงสถานที่ที่เหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการจัดองค์ประกอบในทัศนภาพทั้งหมดที่เรามองเห็นผ่านจอโทรทัศน์ในแต่ละฉาก อันเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญในการส่งเสริมความหมายของเรื่องไปสู่บรรยากาศอันเหมาะสมตามเนื้อเรื่อง ดังนั้น หน้าที่สำคัญของฉากและสถานที่คือการให้สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และทางจิตวิทยาของตัวละคร สร้างบรรยากาศและให้ตัวละครได้รับสิ่งแวดล้อมตามบทที่ได้รับ เพื่อในที่สุดแล้วองค์ประกอบทุกด้าน จะมาประกอบกันเพื่อให้ผู้ชมบรรลุถึงความหมายและอรรถรสที่ผู้สร้างต้องการนำเสนอ

สำหรับแนวคิดลักษณะและหลักการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ประเภทละคร ผู้วิจัยจะนำมาใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์เนื้อหาและละครจำลองชีวิตจริงที่นำเสนอในรายการทั้ง 3 รายการ เพื่ออธิบายและหาคำตอบว่าเมื่อผู้ผลิตรายการได้เรื่องจริงจากผู้ชมทางบ้านมาแล้ว ได้มีการดัดแปลงและพัฒนาเรื่องราวเหล่านั้นโดยใช้องค์ประกอบของละครอย่างไร

2.3 แนวคิดทฤษฎีในการนำเสนอมุขตลกและมุมมองทางทฤษฎีของอารมณ์ขัน

2.3.1 แนวคิดเรื่อง “ตรรกะของเรื่องตลก”

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2536) ได้กล่าวว่าเรื่องตลกซ้ำซ้อนเกิดจากการเล่นกับความหมายหรือให้เรื่องผิดไปจากความหมายโดยทั่วไป ผู้ที่ต้องการสื่อสารด้วยอารมณ์ขันจึงต้องพูดภาษาเดียวกันหรือเข้าใจภาษาของอารมณ์ขัน เพราะอารมณ์ขันเป็นการเล่นกับความหมายที่มีแบบแผนอยู่แล้ว และความหมายใหม่ที่มีลักษณะที่แหวกจากกรอบที่วางไว้ พร้อมทั้งได้ให้เงื่อนไขของการเสนอความตลกไว้หลายประการเกิดเป็นการเล่นตลกในลักษณะต่างๆ กัน ที่สามารถนำมาแตกเป็นการนำเสนอรูปแบบตลกในแบบต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

เล่นตลกกับภาษา

การเล่นถ้อยคำหรือการเล่นสำนวนโวหารต่างๆ เป็นที่นิยมกันมากในการเล่นตลกกับภาษา เช่น การเล่นคำพวนในเพลงพื้นบ้านของไทย เป็นการเอาแบบแผนของระบบภาษาหรือสัญลักษณ์อื่นๆ มาล้อเลียน ทำให้เกิดรูปแบบใหม่ขึ้นในโครงสร้างเดิมๆ ความหมายที่สร้างนี้เป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับความหมายเดิม เราจะเข้าใจเรื่องตลกเหล่านี้ได้ ก็ต่อเมื่อเราเข้าใจคู่ความหมายที่ถูกยกมาไว้ด้วยกัน การเล่นตลกแบบนี้จะไร้ความหมายไปในทันที ถ้าเราไม่เข้าใจว่า ผู้ล้อมีเจตนาจะเลียนแบบสำนวนของใคร หรือลีลาแบบไหน

เล่นตลกกับสามัญสำนึก

ในการจัดระเบียบสังคม แต่ละสังคมต่างมีเกณฑ์ว่าเรื่องใด พูดคุยได้อย่างเปิดเผยและเรื่องใดเป็นเรื่องต้องห้าม เป็นที่รับรู้โดยทั่วไป จนกลายเป็นสามัญสำนึกของสมาชิกในสังคมนั้นๆ แต่คนประเภทที่อยู่เหนือกฎเกณฑ์คือ คนบ้า กับเด็ก ที่อยู่เหนือกฎเกณฑ์ในเรื่องนี้ พวกเขาได้รับรู้ข้อตกลงทางสังคม ทำให้พูดหรือแสดงออกในทาง บ้าๆ บอๆ ที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานได้ การล้อเลียนเรื่องที่เราเข้าใจกันว่าเป็นเรื่องของสามัญสำนึกมักเรียกกันว่า เป็นตลกไร้สาระ หรือ absurd คือเข้าทำนองรู้ๆ อยู่ว่าเป็นไปไม่ได้ ใช้ตรรกะแบบฉลาดแกมโกง นักเล่าเรื่องตลกตัวฉกาจ มักจะชอบเล่าเรื่องตลกแบบนี้ เพราะสามารถเสนอมุขที่คมคายคนฟังคาดไม่ถึง

เล่นตลกกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน

ความขี้เล่นของมนุษย์ทำให้เราสามารถหยิบเอาเรื่องรอบๆ ตัว ที่เป็นประสบการณ์ร่วมในชีวิตประจำวันมาล้อเล่นได้ วิธีการเล่นตลกแบบนี้ทำได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับเจตนาของเจ้าของอารมณ์ขันว่าต้องการเล่นตลกแบบจำอวด หรือว่าต้องการล้อเลียนอย่างเบาๆ เพื่อหยอกเย้า หรือเสียดสีรุนแรง ถ้านั้นความขบขันเป็นหลักวิธีการที่ใช้มักเลือกการเลียนแบบที่เรียกว่า parody ซึ่งปัจจุบันจะเห็นมากในรายการโทรทัศน์จากลีลาของพิธีกรบางคนการเล่นตลกแบบเสียดสี หรือ satire นอกจากจะสร้างขบขันแล้ว

เล่นตลกกับอารมณ์ ความรู้สึก

มนุษย์เรียนรู้วิธีการแสดงออกเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกจากวัฒนธรรม การเล่นตลกกับเรื่องของอารมณ์ความรู้สึก เป็นเรื่องค่อนข้างละเอียดอ่อน บางครั้งแทนที่จะตลกกลายเป็นการตอกย้ำความเจ็บปวด เรื่องตลกแนวนี้มันเล่นเกี่ยวกับความตาย ความเจ็บป่วยหรือความรู้สึกในเรื่องเพศ ที่เราเก็บซ่อนไว้ในส่วนลึกออกมาเสนอในแง่มุข โดยทั่วไปมักเป็นเรื่องต้องห้าม หรือเป็นแสลง การเล่นกับอารมณ์ความรู้สึกที่เรียกว่า black humor เป็นส่วนหนึ่งของการเผชิญหน้ากับปัญหาที่บางครั้งสังคมก็ไม่มีคำตอบให้ พวกเขาเห็นว่า นอกจากจะไม่ตลกแล้ว เรื่องแบบนี้ยังไร้สเนียมอีกด้วย ในบางที่แสดงถึงความไร้มนุษยธรรม

เล่นตลกกับกลไกชีวิต

การเล่นตลกกับกลไกของชีวิต คือการทำให้แบบแผนที่ซ้ำซาก เหมือนหนึ่งการทำงาน เครื่องจักรเกิดอาการสะดุด หรือหันเหไปจากทิศทางที่คาดเอาไว้ เช่นลักษณะของอาชีพตลกหลวง ที่สามารถละเมิดกฎเกณฑ์บางอย่างได้ แม้กระทั่งล้อเลียนพระราชกรณียกิจ นอกจากจะเป็นเรื่องของการสนุกสนานแล้ว ยังเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหาของมนุษย์เมื่อต้องเผชิญหน้ากับเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน

2.3.2 แนวคิดกลวิธีในการนำเสนอตลก

เรื่องตลกเป็นลักษณะของการแสดงที่มีความซับซ้อนมากกว่าการแสดงประเภทอื่นๆ จึงมักพบเรื่องตลกที่ประกอบไปด้วยลักษณะตลกประเภทต่างๆ ไว้เสมอ โดยรูปแบบของตลกนั้นมีหลากหลายมาก ดังนั้นจึงยึดเอา แนวคิดบันไดตลก โดย Alan Reynolds Thompson (อ้างอิงใน รุ่งอรุณ ฉัตรวิเศษ, 2553) สามารถนำมาแยกเป็นส่วนย่อยๆ ได้ 6 ประเภท ดังนี้

- 6.ตลกทางความคิดและเสียดสี
- 5.ความสับสนในการนำเสนอตัวละคร
- 4.ตลกไหวพริบคำคม
- 3.ตลกกลไกของโครงเรื่อง
- 2.ตลกเคราะห์ร้ายทางร่างกาย
- 1.ตลกลามกอนาจาร

Alan Reynolds Thompson ได้จัดแบ่งประเภทของเรื่องตลกไว้เป็นลำดับขั้นต่างๆ โดยไม่ต้องการหมายความว่า ลักษณะหนึ่งจะดีกว่าอีกลักษณะหนึ่ง ทว่าแต่ละลักษณะเป็นวิธีการที่ถูกต้องในการนำเสนอความตลกเท่านั้น เขายังได้อธิบายลักษณะของตลกแต่ละขั้นไว้ว่า

1. **ความลามกอนาจาร (obscenity)** ถือเป็นลักษณะของตลกชั้นต่ำสุดที่ไม่จำเป็นต้องอธิบายถึง ซึ่งในแต่ละสังคมก็มีการให้ความสำคัญในเรื่องของการเปลือยกายแตกต่างกัน และทุกวันนี้ความลามกอนาจารก็เป็นเรื่องยากที่จะกำหนดให้ ช่องว่างระหว่างวัย รสนิยมเฉพาะตัว ความแตกต่างในภูมิปัญญา ทำให้พิจารณาเรื่องนี้กันไปประเด็นต่างๆ

2. **เคราะห์หามยามร้ายทางร่างกาย (physical mishap)** เป็นลักษณะตลกเจ็บตัวประเภทหนึ่งเช่น การลื่นล้มเพราะเปลือกกล้วย การปาด้วยเค็ก ตลกประเภทนี้มีลักษณะเป็นตลกประเภทโศครวม (slapstick)

3. **กลไกของโครงเรื่อง (plot device)** มีลักษณะคล้ายคลึงกับตลกสถานการณ์ ซึ่งจะสร้างเสียงหัวเราะได้ก็ต่อเมื่อแสดงเรื่องเหลือเชื่อหรือเรื่องบังเอิญให้เห็นว่าเป็นเรื่องจริง รวมถึงเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจผิดความไม่ถูกกาลเทศะหรือเหตุการณ์ที่กระอักกระอ่วนใจ

4. **ไหวพริบคำคม (verbal wit)** ความขบขันเกิดขึ้นจากภาษา คำพูดเจรจา

5. **ความลึกลับในการเสนอตัวละคร (inconsistency of character)** เป็นการกระทำหรือคำพูดที่ทำให้ประหลาดใจเพราะตรงกันข้ามกับที่เห็น อาจมาจากการแสร้งทำ หรือบุคลิกที่แท้จริงของตัวละคร

6. **ตลกทางความคิดและเสียดสี (comedy of ideas and satire)** เป็นการล้อเลียนเสียดสีชีวิตจริง สามารถทำให้หัวเราะได้กับเรื่องเครียดหรือกับตัวเอง

สำหรับแนวคิดนี้ ผู้วิจัยจะนำมาใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์เพื่ออธิบายถึงวิธีการนำเสนอมุขตลกของรายการ “คดีเด็ด” ซึ่งรายการนี้นอกจากจะใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงแล้ว ยังโดดเด่นด้วยมุขตลกที่สอดแทรกอยู่ทั้งเรื่องราวและการแสดง ทำให้ผู้ชมเกิดความเพลิดเพลินและหัวเราะตามได้ จึงเป็นที่น่าศึกษาว่าผู้ผลิตรายการ มีกลวิธีการนำเสนอมุขตลกอย่างไร และมุขตลกเหล่านั้นจัดอยู่ในมุขตลกประเภทไหน ที่สำคัญได้ถูกออกแบบและสร้างสรรค์อย่างไรให้เข้ากับเรื่องจริงของผู้ชมที่บ้าน

2.4 แนวคิดทางพุทธศาสนาเรื่อง “กฎแห่งกรรม”

คำว่า “กรรม” เมื่อแปลตามคำศัพท์นั้นหมายถึง การงาน หรือ การกระทำ แต่ในทางธรรมต้องจำกัดความจำเพาะลงไปว่า หมายถึง การกระทำที่ประกอบด้วยเจตนา หรือ การกระทำที่เป็นไปด้วยความจงใจ ถ้าเป็นกระทำที่ไม่มีเจตนา ก็ไม่เรียกว่าเป็นกรรมในความหมายทางธรรม (พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตฺโต) , 2531 อ้างถึงใน รวีภรณ์ วุฒิภรณ์ , 2552 : 10 – 13)

จะเห็นได้ว่า การกระทำทุกอย่าง ถือเป็นกรรม แต่ในทางพุทธปรัชญา ทุกการกระทำไม่ถือเป็นกรรมทั้งหมด แต่คำว่า “กรรม” ในทางพุทธปรัชญา หมายถึง การกระทำที่มีเจตนาหรือความจง

ใจในการกระทำ หรืออาจกล่าวได้ว่า เจตนาในการกระทำนั้นเองที่เป็นกรรม (สุนทร ฦ รัชชี, 2552, 167) ดังพุทธพจน์ที่ว่า

“คู่อนภิกษุทั้งหลาย เรากล่าวเจตนาว่าเป็นกรรม บุคคลจงใจแล้ว ย่อมกระทำ
กรรมทางกาย ทางวาจา (หรือ) ทางใจ”

เมื่อพุทธพจน์แสดงไว้อย่างชัดเจนว่า “กรรม” จะมีองค์ต้องประกอบของเจตนาหรือความ
จงใจ ส่วนการกระทำใดที่ขาดเจตนา ไม่จัดเป็นกรรม แต่เรียกว่ากิริยา เป็นการกระทำที่ไม่ก่อให้เกิด
ผลดีชั่วทางศีลธรรมแก่ผู้ถูกระทำ ทั้งนี้ การกระทำที่เรียกว่ากิริยา ไม่รวมถึงการกระทำที่ประมาท
เลินเล่อ เพราะการกระทำที่ประมาทเลินเล่อซึ่งมีผลเสียหายกับบุคคลหรือสัตว์อื่นนั้น แม้ไม่มีเจตนา
โดยตรงก็ถือว่าเป็นการกระทำที่ขาดการใช้สติพิจารณาอย่างรอบคอบ การกระทำเหล่านี้ ยังคงจัดเป็น
กรรม แต่เป็นกรรมที่เรียกว่า กตัตตวาปนกรรม หรือกรรมสักว่ากระทำ เป็นกรรมที่มีกำลังอ่อน จะ
ส่งผลต่อผู้กระทำก็ต่อเมื่อไม่มีกรรมอื่นที่มีกำลังแรงกว่าให้ผลแล้วเท่านั้นทั้งนี้ การกระทำที่เรียกว่า
กิริยา ตามทัศนะของพุทธปรัชญาแบ่งเป็น 2 กรณี กรณีแรกก็คือ ถ้าผู้กระทำเป็นปุถุชน และพระ
อริยบุคคลตั้งแต่พระอนาคามีลงมา (พระโสดาบัน พระสกทาคามี พระอนาคามี) ส่วนอีกกรณีหนึ่งการ
กระทำของพระอรหันต์ แม้การกระทำดังกล่าวจะประกอบไปด้วยเจตนา แต่การกระทำนั้นก็ไม่ถือว่าเป็น
กรรม เพราะกิเลสที่จะทำให้เกิดกรรมของพระอรหันต์นั้นถูกตัดขาดอย่างสิ้นเชิงแล้ว

นอกจากนี้ในพจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม ของ พระพรหมคุณาภรณ์ (2557, 78 และ 102) ได้แบ่งกรรมออกเป็น 2 แบบ คือแบ่งโดยทางแห่งการกระทำ และแบ่งโดยเจตนาแห่ง
การกระทำ อธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. กรรมที่แบ่งโดยทางแห่งการกระทำ

- 1.1 กายกรรม (การกระทำทางกาย)
- 1.2 วจีกรรม (การกระทำทางวาจา)
- 1.3 มโนกรรม (การกระทำทางใจ)

ทั้งนี้ กายกรรม คือการกระทำทางกาย และวจีกรรม คือการกระทำทางวาจา จะต้องม
มโนกรรม หรือการกระทำทางใจเข้าไปประกอบด้วยเสมอ นั่นคือ ต้องมีเจตนาในการกระทำ ส่วน
มโนกรรมส่วนเดียวก็จัดเป็นกรรมได้ ข้อนี้ เป็นสิ่งที่ทั่วไปมักมองข้าม โดยเห็นว่าความดีความชั่วจะต้อง
ปรากฏออกมาเป็นพฤติกรรมทางกายและวาจาเท่านั้น แต่สำหรับพุทธปรัชญา สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการ
กระทำทางใจ เพราะพฤติกรรมที่แสดงออกมาไม่ว่าจะเป็นทางกาย หรือวาจา ล้วนถูกกำหนดมาจาก
จิตใจ หรือความคิดที่เริ่มต้นขึ้นในใจ

พระคณของพุทธปรัชญา ยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า มโนกรรมเป็นความชั่วที่ร้ายแรงที่สุดก็คือ
มิจฉาทิฎฐิ แปลว่า ความเห็นผิด โดยความเห็นผิด ที่จัดเป็นมิจฉาทิฎฐิ หมายถึง ความเห็นผิดจาก

ทำนองคลองธรรม เช่น การเห็นว่าบุญหรือบาปไม่มีผลของกรรมไม่มี นรกสวรรค์ไม่มี เมื่อเกิด มีจิตาภิภูริ หรือความเห็นผิด ย่อมเกิดการกระทำผิดทางกาย ทางวาจาตามมา ผลที่เป็นความทุกข์ ความเดือดร้อนหรือความวิบัติย่อมเกิดขึ้นแก่ผู้กระทำอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง ซึ่งในทางตรงกันข้าม มโนกรรม ก็จัดว่าเป็นความดีสูงสุดตามทฤษฎีของพุทธปรัชญาก็คือ สัมมาทิภูริ แปลว่า ความเห็นชอบ คือ ความเห็นที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม เช่น การเห็นว่าบุญบาปหรือกรรมดีกรรมชั่วมีผลของกรรมดีกรรมชั่วมีจริง

2. กรรมที่โดยเจตนาแห่งการกระทำ แบ่งได้ดังนี้

2.1 อุกุศลกรรม คือ กรรมที่เป็นอกุศล กรรมชั่ว การกระทำที่ไม่ดี ไม่ฉลาด ไม่เกิดจากปัญญา ทำให้เสื่อมเสียคุณภาพชีวิต หมายถึง การกระทำที่เกิดจากเจตนาไม่ดี อาจเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นทางกาย ทางวาจา หรือทางใจก็ได้ เช่น คิดจะตีแม่เหล็ก เป็นอกุศลฝ่ายมโนกรรม พูดชวนคนอื่นตีแม่เหล็ก เป็นอกุศลกรรม ฝ่ายวจีกรรม การตีแม่เหล็ก ก็คืออกุศลกรรมฝ่ายกายกรรม

2.2 กุศลกรรม คือกรรมที่เป็นกุศล กรรมดี การกระทำที่ดี ฉลาด เกิดจากปัญญา ส่งเสริมคุณภาพของชีวิตจิตใจ หมายถึง การกระทำที่เกิดจากเจตนาที่ดี อาจเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นทางกาย ทางวาจา หรือทางใจก็ได้ เช่น คิดจะบริจาคทานเพื่อสงเคราะห์ผู้อื่น เป็นกุศลฝ่ายมโนกรรม พูดให้คนอื่นยินดีในการช่วยเหลือ หรือพูดชักชวนให้คนอื่นได้บริจาคทาน เป็นกุศลกรรมฝ่ายวจีกรรม หรือการบริจาคทานด้วยตนเอง ก็คือกุศลกรรมฝ่ายกายกรรม

และเมื่อจำแนกกรรมตามสภาพที่สัมพันธ์กับวิบากหรือการให้ผล สามารถจัดได้ 4 อย่าง คือ

1. **กรรมดำ** มีวิบากดำ ได้แก่ กายสังขาร วจีสังขาร และ มโนสังขาร ที่มีการเบียดเบียน ตัวอย่างง่ายๆ เช่น การฆ่าสัตว์ การลักทรัพย์ การประพฤติผิดประเวณี พูดโป้ปดมดเท็จ และการดื่มสุราเมรัย
2. **กรรมขาว** มีวิบากขาว ได้แก่ กายสังขาร วจีสังขาร และมโนสังขาร ที่ไม่มีการเบียดเบียน ตัวอย่าง คือ การประพฤติตามกุศลกรรมบถ 10
3. **กรรมทั้งดำทั้งขาว** มีวิบากทั้งดำทั้งขาว ได้แก่ กายสังขาร วจีสังขาร และมโนสังขารที่มีการเบียดเบียนบ้าง ไม่มีเบียดเบียนบ้าง เช่น การกระทำของมนุษย์ทุกๆ ไป
4. **กรรมไม่ดำไม่ขาว** มีวิบากไม่ดำไม่ขาว เป็นไปเพื่อความสิ้นกรรม ได้แก่ เจตนาเพื่อละกรรม ทั้งสามอย่างข้างต้น หรือว่าโดยองค์ธรรม ได้แก่ โพชฌงค์ 7 หรือมรรคมีองค์ 8 หรือหนทางพ้นทุกข์

เกณฑ์วินิจฉัยกรรมดี กรรมชั่ว

กรรมเป็นเรื่องเกี่ยวกับความดี และความชั่วโดยตรง เมื่อพูดถึงกรรม จึงควรพูดถึงความดี และความชั่วไปด้วย เพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายเกี่ยวกับกรรมชัดเจนยิ่งขึ้น จึงมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

1. เกณฑ์หลัก

ตัดสินด้วยความเป็นกุศล หรือ เป็นอกุศล โดยพิจารณามูลเหตุว่า เป็นเจตนาที่เกิดจากกุศลมูล คือ อโลภะ โทสะ โมหะ หรือ เกิดจากอกุศลมูล คือ โลภะ โทสะ โมหะ พิจารณาตามสภาวะว่าเป็นสภาพเกื้อกูลแก่ ชีวิตจิตใจหรือไม่ ทำให้จิตสบายไร้โรค ปลอดภัย ผ่องใส สมบูรณ์หรือไม่ ส่งเสริมหรือบั่นทอนคุณภาพ และสมรรถภาพของจิตช่วยให้กุศลกรรม (สภาพที่เกื้อกูลทั้งหลายเจริญงอกงามขึ้น อกุศลกรรมทั้งหลายลดน้อยลง หรือ ทำให้กุศลธรรมลดน้อยลง อกุศลธรรมทั้งหลายเจริญงอกงามขึ้น ตลอดจนมีผลต่อบุคลิกภาพอย่างไร)

2. เกณฑ์ร่วม

- ใช้มโนกรรม คือ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของตนเองพิจารณาว่า การกระทำนั้นตนเองติเตียนตนเองได้หรือไม่ เสียความเคารพตนหรือไม่
- พิจารณาความยอมรับของวิญญู หรือ นักปราชญ์หรือบัณฑิตชน ว่าเป็นสิ่งที่วิญญูยอมรับ ชื่นชมสรรเสริญ หรือ ต่ำหนิติเตียน
- พิจารณาลักษณะ และผลของการกระทำว่า
 1. เป็นการเบียดเบียนตน เบียดเบียนผู้อื่น ทำตนเองหรือผู้อื่นให้เดือดร้อนหรือไม่
 2. เป็นไปเพื่อประโยชน์สุข หรือเป็นไปเพื่อโทษทุกข์ ทั้งแก่ตน และผู้อื่น

ผลจากการกระทำกรรม

คนเรามีกรรมต่างๆ กัน ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และที่จะทำต่อไปในอนาคต ดังนั้นเมื่อพิจารณาตามกรรมที่ให้ผลตามลำดับ สามารถแบ่งได้ดังนี้ (สุนทร ณ รัชชี, 2552, 217 - 221)

1. **ครุกรรม** ได้แก่ กรรมหนัก กรรมชนิดนี้ถ้ามีมันจะให้ผลก่อนกรรมอื่นๆ ทั้งหมด เพราะเป็นกรรมที่มีกำลังมาก ตามหลักคำสอนเรื่องกรรมของพระพุทธศาสนา ครุกรรมฝ่ายอกุศลได้แก่ อนันตริยกรรม 5 อย่างคือ ฆ่าบิดา ฆ่ามารดา ฆ่าพระอรหันต์ ทำร้ายพระพุทธเจ้าจนถึงห้อพระโลหิต และ สังฆเภท คือ การทำให้สงฆ์แตกความสามัคคีกัน
2. **พหุกรรม** ได้แก่ กรรมเบา กรรมชนิดนี้บางทีก็เรียกว่า อาจิณณกรรม คือ กรรมที่ทำเป็นอาจิณหรือทำไว้จนชิน เป็นกรรมที่มีมากจึงมีกำลังในการให้ผลแรงมารองลงมาจากครุกรรม
3. **อาสันนกรรม** ได้แก่ กรรมใกล้ดับจิตหรือกรรมใกล้ตาย หมายถึงกรรมที่บุคคลกระทำหรือนึกถึงในขณะที่กำลังจะดับจิต

4. กตัตตาวาปนกรรม ในหนังสือธรรมวิภาคปริเฉทที่ ๒ ของสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยา
วชิรญาณวโรรส เรียกรกรรมนี้ว่ากตัตตาคารม หมายถึง กรรมที่สักแต่ว่ากระทำโดยมีเจตนาในการ
กระทำน้อย เพราะฉะนั้นกรรมชนิดนี้จึงเป็นกรรมมีกำลังอ่อน มันจะเข้าไปผลึกต่อเมื่อไม่มีกรรมอื่นที่มี
กำลังแรงกว่าให้ผลอยู่แล้วเท่านั้น

สำหรับแนวคิดทางพุทธศาสนาเรื่อง “กฎแห่งกรรม” ผู้วิจัยจะนำมาใช้เป็นแนวทางในการ
วิเคราะห์และอธิบายถึงวิธีการนำเสนอความเชื่อเรื่องกรรม การทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ในรายการ
“กรรมลิขิต” ว่าผู้ผลิตรายการได้นำเสนอประเภทของกรรมและผลจากจากการกระทำไว้อย่างไร
และเกณฑ์เหล่านั้นมีผลต่อการคัดเลือกเรื่องจริงของผู้ชมทางบ้านในขั้นตอนเตรียมผลิต (Pre-
production) หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด

2.5 ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร (The Uses and Gratifications Theory)

ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับผู้รับสาร
ในฐานะเป็นผู้ใช้สื่อประเภทต่างๆ และเลือกรับเนื้อหาเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองการ
เลือกเปิดรับสื่อของบุคคลขึ้นอยู่กับลักษณะความต้องการ และสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม
ความกดดันของปัญหาต่างๆ จะเป็นแรงจูงใจให้เลือกเปิดรับสื่อที่สนองความต้องการและความพึง
พอใจของตน (อ้างถึงใน พลอยลลดา ไชยบุญเรืองสิน, 2553, 61 - 67) Rosenger. (1985) ได้ สรุป
ลักษณะที่สำคัญของทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. ผู้รับสารเป็นผู้แสวงหาข่าวสาร และมีความกระตือรือร้น
2. ผู้รับสารเลือกใช้สื่ออย่างมีเป้าหมาย
3. สื่อแต่ละชนิดมีการแข่งขันในการตอบสนองความพึงพอใจ
4. สภาพแวดล้อมของผู้รับสารจะเป็นตัวกำหนดความต้องการและโอกาสในการเปิดรับสื่อ
5. การเปิดรับสื่อสามารถตอบสนองความพึงพอใจในระดับต่างๆ
6. เนื้อหาของสื่อจะไม่สามารถตอบสนองความพึงพอใจของผู้รับสารได้คงที่หรือถูกต้อง
สมบูรณ์
7. ลักษณะโครงสร้างพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมของสื่ออาจจะสนองความต้องการและ
ความพึงพอใจแตกต่างกันในแต่ละช่วงของเหตุการณ์และเวลา
8. ความพึงพอใจของผู้รับสารจากการเปิดรับสื่อ เนื้อหาของสื่อ ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์และเวลา

ขณะที่การศึกษาเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อสื่อที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเป็น
อีกแนวทางหนึ่งของการวิจัยสื่อสารมวลชน ผู้รับสารในทางการสื่อสารมวลชนจะหมายถึงกลุ่มผู้รับ

สารทั่วไป (audience) ซึ่งเป็นใครก็ได้ที่สามารถเข้าถึงสื่อวิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ ซึ่งแต่เดิมงานวิจัยจะมุ่งศึกษาผู้รับสารในฐานะที่เป็นฝ่ายถูกป้อนข่าวสารฝ่ายเดียว แต่ต่อมาพบว่า ผู้รับสารไม่ใช่ผู้ถูกกระทำ (passive person) หรือถูกป้อนฝ่ายเดียว ที่ต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือทัศนคติไปตามผลที่ได้รับจากสื่อ แต่เป็นบุคคลผู้กระทำ (active person) หรือมีบทบาทในลักษณะการเลือกสรรและโต้ตอบข่าวสาร ที่มีความปรารถนาจะเลือกใช้ สื่อเพื่อสนองความพอใจส่วนตัว

การศึกษาในด้านนี้มีผู้ที่สนใจศึกษากันมากขึ้น โดยเริ่มจาก Katz เป็นคนแรกที่มีความเห็นว่าการวิจัยเกี่ยวกับ “ผล” หรืออิทธิพลของสื่อที่มีต่อบุคคลนั้น ควรให้ความสนใจลดน้อยลง แต่ควรให้ความสนใจต่องานวิจัยเกี่ยวกับ “การใช้สื่อ” ของบุคคลให้มากขึ้น โดย Katz ชี้ให้เห็นว่าสื่อจะไม่มีอิทธิพลต่อบุคคลที่ไม่เลือกใช้สื่ออย่างแน่นอน และการเลือกใช้สื่อนั้นก็สืบเนื่องมาจากเหตุผลทางจิตวิทยาและความต้องการทางสังคมของแต่ละบุคคลนั้นๆ เดวิสสัน (Davison) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ทำให้การสนับสนุนแนวคิดของคาร์ทซ โดยให้ ข้อคิดที่ว่า บุคคลหลายๆ คนมีความเกี่ยวพันอย่างยิ่งต่อสังคมและสภาพแวดล้อมรอบๆ ตัว ซึ่งสภาพแวดล้อม ดังกล่าวเป็นสาเหตุให้แต่ละบุคคลมีความต้องการเลือกใช้สื่อ หรือเลือกรับข่าวสาร เพื่อสนองความพอใจ และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม (เมตตา กฤตวิทย์, พัทธนี เขยจรรยา, และถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ 2530 : 123) การวิจัยการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อในยุคเริ่มแรกที่น่าสนใจ มีงานวิจัยของ Katz และคณะ (1973) ศึกษาข้อมูลจากผู้ใช้อีเอ็มในประเทศอิสราเอล และได้สร้างมาตรวัดความต้องการทางด้านจิตใจและสังคมมนุษย์ขึ้น โดยนำเอาองค์ประกอบอย่างมารวมกันเป็นความต้องการในแง่ต่างๆ องค์ประกอบนี้ได้แก่

1. Mode คือ ลักษณะของความต้องการ เช่น
 - 1.1 ต้องการให้เพิ่มมากขึ้น
 - 1.2 ต้องการให้ลดน้อยลง
 - 1.3 ต้องการให้ได้มา
2. Connection คือ จุดประสงค์ของการติดต่อของบุคคลต่อสิ่งภายนอก
 - 2.1 การติดต่อเพื่อรับข่าวสาร ความรู้
 - 2.2 การติดต่อเพื่อความพอใจ เพื่อประสบการณ์ทางอารมณ์
 - 2.3 การติดต่อเพื่อความเชื่อถือ ความมั่นใจ ความมั่นคง และสถานภาพ
 - 2.4 การติดต่อเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์
3. Referent คือ บุคคลหรือสิ่งภายนอกที่มนุษย์โยงการติดต่อไปสู่ ได้แก่
 - 3.1 ตนเอง
 - 3.2 ครอบครัว
 - 3.3 เพื่อนฝูง
 - 3.4 สังคม รัฐบาล

3.5 ขนบประเพณี วัฒนธรรม

3.6 โลก

3.7 สิ่งภายนอกอื่นๆ ที่มีความหมายนัยลบ

ต่อมายังได้เขายังอธิบายการใช้ สื่อเพื่อตอบสนองความพึงพอใจไว้ว่า สภาวะสังคมและจิตใจที่แตกต่างกันนั้น ทำให้บุคคลมีความต้องการแตกต่างกันไป และความต้องการที่แตกต่างกันนี้เอง ก็ส่งผล ไปยังความคาดหวังในสื่อเพื่อการตอบสนองความพอใจแตกต่างกัน ดังนั้น ลักษณะการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกัน ก็จะมี ความแตกต่างกันด้วย สุดท้ายความพึงพอใจที่ได้รับจากการใช้สื่อก็จะต่างกันไป McCombs (1979) กล่าวถึง ความพึงพอใจ (Gratifications) ว่า คนเรามีเหตุผลในการเลือกใช้สื่อหรือเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกันไป และเหตุผลนั้นทำให้คนเลือกที่จะใช้สื่อมวลชนต่างประเภทกัน คำว่าเหตุผลในที่นี้หมายถึง อะไรบางอย่างที่สื่อมวลชนนั้นๆ สามารถตอบสนองและสร้างความพอใจให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่งก็เป็นเรื่องเฉพาะบุคคล และนี่คือสิ่งที่เรียกว่า ความพึงพอใจ (Gratifications)

Rosenger. (1985) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ (Uses) มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ (Gratifications) ในแง่ที่ประโยชน์สามารถนำไปสู่ความพึงพอใจ และความพึงพอใจเองก็อาจได้รับประโยชน์ เพราะฉะนั้นในการวิจัยอาจจะศึกษาเฉพาะตัวใดตัวหนึ่ง โดยมีเป้าหมายถึงทั้งสองตัวก็ได้ การใช้ สื่อเพื่อความพึงพอใจอาจจะขึ้นอยู่กับการใช้ ประโยชน์ในการตอบสนองความต้องการ ซึ่ง Berger (1982) ได้แบ่งการตอบสนองความต้องการไว้ดังนี้

1. เพื่อความสนุกสนาน
2. สื่อจะสอนลักษณะการวางท่าทางและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ซึ่งแสดงถึงอำนาจ
3. สอนประสบการณ์ที่งดงาม
4. สอนถึงการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในชุมชน
5. สนองความพึงพอใจในการอยากรู้ อยากเห็นในข่าวสารต่างๆ
6. ทำให้รู้จักการปฏิบัติตนตามหน้าที่ และมีการวางแผนงาน
7. เพื่อความเพลิดเพลิน
8. ทำให้รู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
9. สร้างอารมณ์ต่างๆ
10. ทำให้เกิดการเลียนแบบ
11. สร้างบุคลิกภาพและลีลาของตัวเอง
12. ได้รับข่าวสารทุกๆ ส่วนของโลก
13. เป็นแรงเสริมย้ำความเชื่อด้านคุณธรรม

14. เป็นแรงเสริมย้ำความเชื่อด้านความรัก
15. ทำให้เกิดการเรียนรู้ ความผิดพลาดของผู้อื่น
16. สอนให้เกิดความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์
17. แสดงจินตนาการความสัมพันธ์ทางเพศของหนุ่มสาว
18. เพื่อความตื่นเต้น

Katz, Blumler and Gurevitch (1974) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับสังคมที่มีบทบาทในการกำหนดความต้องการและความพึงพอใจของบุคคลไว้ดังนี้

1. บุคคลได้รับแรงกดดัน ความตึงเครียด ความขัดแย้งทางสังคม ทำให้บุคคลต้องการผ่อนคลายแรงกดดันต่างๆ โดยการบริโภคสื่อมวลชน
2. สถานการณ์ทางสังคมเป็นตัวสร้างให้ บังคับบุคคลต้องตระหนักในปัญหา จึงมีความต้องการที่จะแสวงหาข่าวสารจากสื่อ
3. โอกาสที่ปัจเจกบุคคลจะได้ รับการตอบสนองความพึงพอใจตามความต้องการจาก สถานการณ์ทางสังคมมีน้อยมาก ดังนั้นสื่อมวลชนจะเป็นตัวเสริมหรือทดแทนบริการต่างๆ ที่ขาดหายไปจากสังคม
4. การบริโภคข่าวสารจากสื่อทำให้สอดคล้องกับค่านิยม การเป็นสมาชิกและการเสริมย้ำความเชื่อของสังคม
5. สถานการณ์ทางสังคมจัดขอบเขตของความคาดหวัง ความคล้ายคลึงกัน ดังนั้นการเปิดรับสื่อมวลชนจะเป็นตัวสนับสนุนการเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมของกลุ่มในสังคม

การศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ ได้มีผู้ที่ให้แนวความคิดเอาไว้มากมาย ซึ่ง Wenner(1982) ได้รวบรวมผลงานวิจัยเหล่านั้นออกมา และแบ่งความพึงพอใจออกเป็นกลุ่ม ดังนี้

1. การใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ทางด้านข้อมูล (Orientational Gratification) เป็นการใช้ข่าวสารเพื่ออ้างอิง และเพื่อเป็นแรงเสริมย้ำในความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคล กับสังคม รูปแบบของ ความต้องการที่แสดงออกมาได้แก่การติดตามข่าวสาร (Surveillance) การได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อช่วยในการตัดสินใจ (Decisional Utility) หรือเพื่อช่วยในการลงคะแนนเสียง เลือกตั้ง (Vote Guidance)
2. การใช้ข่าวสารเพื่อเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับสังคม (Social Gratification) เป็นการนำข่าวสารที่รับรู้ ไปเข้าเครือข่ายส่วนบุคคลของปัจเจกชน เช่น การนำข้อมูลไปใช้ในการสนทนากับผู้อื่นเพื่อการชักจูงใจ เป็นต้น

3. การใช้ข่าวสารเพื่อดำรงเอกลักษณ์ของบุคคล (Para –Social Gratifications)เป็นการใช้ข่าวสารเพื่อการอ้างอิงผ่านตัวบุคคลเกี่ยวข้องกับสื่อ หรือปรากฏในเนื้อหาของสื่อ เช่น การยึดถือหรือความชื่นชมผู้อ่านข่าวเป็นแบบอย่างในทางพฤติกรรม

4. การใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ในการลดหรือผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ (Para – Oriemntational Gratifications)เป็นการใช้ข่าวสารในการปกป้องตนเอง เช่น การใช้เวลาหมดไปเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน เพื่อหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ไม่พึงพอใจอย่างอื่น เป็นต้น

สำหรับในประเทศไทย ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ (2531) ได้ศึกษาชุดตัวแปรความต้องการที่ผู้รับสารต้องการจากสื่อมวลชนที่ McQuail และคณะได้สร้างไว้ และนำมาปรับปรุงใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้สื่อมวลชนโดยผู้รับสาร ดังนี้

1. ความต้องการสารสนเทศ

1.1 เพื่อทราบถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัว และสภาพปัจจุบันของสังคมและโลก

1.2 เป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อแนะนำในการปฏิบัติ หรือความคิดเห็นและการตัดสินใจ

1.3 สนองความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น และสนองความสนใจ

1.4 ให้การเรียนรู้ เป็นการศึกษาด้วยตนเอง

1.5 สร้างความรู้ สึกที่มั่นคง โดยใช้ความรู้ ที่ได้มาจากสื่อมวลชน

2. ความต้องการสร้างควมมีเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล

2.1 ให้แรงเสริมแก่ค่านิยมส่วนบุคคล

2.2 ให้ตัวแบบทางพฤติกรรม

2.3 แสดงออกร่วมกับค่านิยมของคนอื่นๆ (ในสื่อมวลชน)

2.4 มองทะลุลึกเข้าไปภายในตนเอง

3. ความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

3.1 มองทะลุเข้าไปในสภาพแวดล้อมของผู้อื่น

3.2 แสดงออกร่วมกับผู้อื่น และเกิดความรู้ สึกในลักษณะที่เป็นเจ้าของ

3.3 นำไปใช้ในการสนทนาและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

3.4 ใช้แทนเพื่อน

3.5 ช่วยในการดำเนินตามบทบาททางสังคม

3.6 สร้างสายสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อน และสังคม

4. ความต้องการความบันเทิง

- 4.1 การหลีกเลี่ยง หรือหลีกเลี่ยงจากปัญหาต่างๆ
- 4.2 การผ่อนคลาย
- 4.3 ได้วัฒนธรรมที่เป็นของแท้ ได้รับความสนุกสนานทางสุนทรียะ
- 4.4 ได้มีอะไรทำเพื่อใช้เวลาให้หมดไป
- 4.5 ปลอดภัยอารมณ์
- 4.6 เป็นการกระตุ้นทางเพศ

จากทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ จะเห็นได้ว่าผู้รับสารเป็นบุคคลที่กระทำไม่ใช่ผู้ถูกกระทำในการเลือกใช้สื่อต่างๆ ที่ตนมีความต้องการและตนมีความพึงพอใจ เพื่อตอบสนองในด้านต่างๆ ของผู้รับสาร ดังนั้นผู้วิจัยได้นำทฤษฎีนี้มาใช้ เป็นแนวทางในการศึกษามาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาถึงการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้รับของผู้ชมที่ชมรายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตของผู้ชมทางบ้าน เพื่อต้องการศึกษาว่าผู้ชมมีความต้องการ มีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจอย่างไรในการชมรายการโทรทัศน์ทั้ง 3 รายการ ซึ่งทฤษฎีนี้สามารถอธิบายและให้คำตอบต่อการศึกษาวិจัยในครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สุจินดา ประสงค์ตันสกุล (2540) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการเล่าเรื่องรายการโทรทัศน์แบบเตือนภัยรายการ “เฉียด” ผลการวิจัยพบว่า รายการโทรทัศน์เฉียด ได้ทำหน้าที่ในฐานะสื่อมวลชนเตือนภัยบุคคลถึงภัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม โดยให้ความสำคัญกับภัยอุบัติเหตุมากที่สุด ตามด้วยภัยชิงทรัพย์ ภัยทำร้ายร่างกาย ภัยทางเพศ และภัยอื่นๆ โดยลักษณะของเนื้อหาที่นำเสนอจะเป็นการเตือนสติบุคคลให้ระมัดระวังต่อภัยต่างๆ และเน้นที่วิธีการจัดการกับภัยที่ประสบมากกว่าการป้องกัน โดยที่วิธีการเล่าเรื่องเน้นถึงความสนุกสนานตื่นเต้นช่วงการเผชิญหน้ากับเหตุการณ์ซึ่งเป็นจุดสุดยอดของรายการมากกว่าการนำเสนอวิธีการป้องกันภัย ในด้านผลกระทบจากการดูรายการ พบว่าประโยชน์ที่คนดูได้รับจะเป็นเพียงการได้รับรู้ถึงเรื่องราวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม แต่มิได้เป็นประโยชน์เพื่อการป้องกันแต่อย่างใด และในแง่การสร้างความรู้ความวิตกกังวล พบว่า จะมีผลต่อบุคคลที่มีความระมัดระวังต่อภัยต่างๆ อยู่แล้ว สำหรับการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการคนร้ายจะเป็นประโยชน์ต่อคนดูมากกว่าที่คนร้ายนำไปใช้ประโยชน์ เนื่องจากทางรายการมิได้นำเสนอรายละเอียดที่ชัดเจน ดังนั้นในฐานะสื่อมวลชน รายการ “เฉียด” จึงเป็นรายการเตือนภัยในรูปแบบที่นำเสนอเรื่องราวประสบการณ์จริงผ่านมุมมองของผู้ประสบภัย โดยวิธีการเล่าเรื่องที่เน้นความตื่นเต้นน่าติดตามเช่นเดียวกับรูปแบบของละครแนวลึกลับตื่นเต้น

2. รวมพร ศรีสุมานันท์ (2541) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์การเล่าเรื่องทางโทรทัศน์ในรายการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหารายการเฉียดเป็นเรื่องเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นผู้ให้สัมภาษณ์จนเกือบเอาชีวิตไม่รอด มีสาเหตุเนื่องจากความประมาท และความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ รูปแบบการนำเสนอใช้การเชื่อมโยง เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเข้าด้วยกัน โดยเริ่มต้นด้วยตอนจบของเรื่องด้วยการสรุปเรื่องราว แล้วจึงดำเนินการสัมภาษณ์ในลักษณะ ย้อนการลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสถานการณ์ที่ขมวดเข้าสู่จุดพลิกผันของเรื่อง สำหรับรายการเจาะใจ พบเนื้อหาเรื่องชีวิตส่วนบุคคลประเด็นต่างๆ ทั้งการต่อสู้ชีวิต ผลงานความสำเร็จ การช่วยเหลือสังคมที่อยู่ในความสนใจของประชาชน ดังนั้นวิธีการเล่าเรื่อง จึงมีรูปแบบหลากหลาย สามารถแบ่งได้ 3 ลักษณะ 1. การเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 2. เมื่อมี เหตุย่อมมีผลตามมา 3. ปัญหาและการแก้ปัญหา ทว่าลักษณะการเล่าเรื่องเหมือนการสนทนาจัดลำดับเรื่องราวในระหว่างซักถามและโต้ตอบ การนำเสนอรายการสัมภาษณ์ทั้ง 2 ได้ใช้การเข้ารหัสเทคนิคการผลิตรายการโทรทัศน์ด้วยองค์ประกอบแสง สี เพื่อเสริมบรรยากาศ เสียง ช่วยเร้าอารมณ์และฉากที่แสดงถึงบรรยากาศของเวทีรายการสัมภาษณ์ ถ่ายทอดระหว่างผู้สัมภาษณ์ และผู้ให้สัมภาษณ์ พบว่า รายการเฉียด เน้นการเล่าเรื่องโดยการเข้ารหัสด้านเทคนิคโทรทัศน์ เพื่อเป็นสร้างบรรยากาศและอารมณ์ สำหรับรายการเจาะใจใช้รหัสด้านเทคนิคโทรทัศน์เพื่อเร้าอารมณ์น้อยกว่า และให้ความสำคัญกับรูปแบบการนำเสนอที่มุ่งถ่ายทอดเนื้อหา

3. รัชดาภรณ์ มอญขาม (2544) ศึกษาเรื่อง **วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์** ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของรายการ “บันทึกลายฟ้า” เป็นสารคดีท่องเที่ยวที่มีการดำเนินเรื่องด้วยวิธีการนำเสนอเชิงละคร เนื้อหาของรายการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เนื้อหาทางด้านสารคดี ได้แก่ ข้อมูลการท่องเที่ยวต่างๆ และเนื้อหาที่เป็นเรื่องราวทางละคร โดยสารที่แตกต่างกันทั้งสองส่วนนี้ถูกนำเสนอสลับกันไปผ่านวิธีการดำเนินเรื่องแบบละคร โดยเทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครในงานสารคดีท่องเที่ยว “บันทึกลายฟ้า” ได้มีการใช้องค์ประกอบ และรูปแบบการเล่าเรื่องละคร ได้แก่ แก่นเรื่อง ตัวละคร โครงเรื่อง บทสนทนา ดนตรี ฉาก และสถานที่ อย่างไรก็ตามข้อมูลการท่องเที่ยวที่เป็นเนื้อหาทางด้านสารคดี ไม่ได้ถูกนำมาสร้างเป็นละครแต่อย่างใด เนื้อหาดังกล่าวเพียงแต่ถูกนำเสนอแทรกผ่าน การดำเนินเรื่องเชิงละคร ซึ่งถือเป็นกลวิธีในการสร้างอรรถรส สีสัน ความเพลิดเพลิน เพื่อดึงดูดผู้ชมให้รู้สึกสนุกไปกับการรับข้อมูล

4. เพชรรัตน์ เวสสุวรรณ (2549) ศึกษาเรื่อง **การมีส่วนร่วมของผู้ชมรายการสารคดี “คนค้นคน”** ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ชมรายการสารคดี “คนค้นคน” นั้น มีลักษณะการมีส่วนร่วมของผู้ชมรายการแบ่งได้ 8 ระดับ คือ 1. การมีส่วนร่วมรับชมรายการเท่านั้น 2. การร่วมรับชมรายการและร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย 3. การร่วมรับชมรายการแล้วร่วมแสดงความคิดเห็นและร่วมกิจกรรมกับรายการ 4. การร่วมรับชมรายการและร่วมกิจกรรมกับรายการ 5. การร่วมรับชมรายการและร่วมบริจาค 6. การร่วมรับชมรายการแล้วร่วมแสดงความคิดเห็นและร่วมบริจาค 7. การร่วมรับชมรายการแล้วร่วมกิจกรรมและร่วมบริจาค 8. การร่วมรับชมรายการแล้วร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมกิจกรรมและร่วมบริจาค สำหรับปัจจัยที่ทำให้ผู้ชมมีส่วนร่วมกับทางรายการ พบว่าการนำเสนอแนวละครเร้าอารมณ์และประสบการณ์ส่วนตัวของผู้ชมรายการ รวมถึงการตอบสนองของผู้ผลิตรายการที่มีต่อผู้รับชมรายการนั้น ส่งผลให้ผู้ชมรายการมีส่วนร่วมต่อรายการในระดับที่แตกต่างกันไป นอกจากนี้ยังพบว่า การรับรู้ความหมายของผู้ชมรายการสารคดี “คนค้นคน” ที่มีระดับการมีส่วนร่วมบริจาคซึ่งถือเป็นระดับสูงสุดนั้น ผู้ชมรายการจะมีลักษณะเกิดความคลั่งไคล้ตราตรึงต่อรายการ

5. รวีภรณ์ วุฒิกฤตภัณฑ์ (2552) ศึกษาเรื่อง **การเปิดรับสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร** ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ ของกลุ่มตัวอย่างมีตัวแปรด้าน อายุ และอาชีพเท่านั้น ที่มีผลต่อการเปิดรับชมรายการ และการใช้ประโยชน์จากรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ด้านพฤติกรรมการเปิดรับชมพบว่ากลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 4 เปิดรับชมรายการ “กรรมลิขิต” บ่อย (2 ครั้ง /เดือน) กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 1 ใน 4 จะตั้งใจชมรายการ “กรรมลิขิต” แต่เปลี่ยนช่องเมื่อโฆษณา กลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 2 มักจะเริ่มชมรายการ “กรรมลิขิต” โดยบังเอิญ โดยสรุปกลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 2 เปิดรับชมรายการ “กรรมลิขิต” ในระดับต่ำ ส่วนทางด้านความพึงพอใจ พบว่า ผู้ชมรายการในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจต่อรายการในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจคุณลักษณะของพิธีกรมากที่สุด และพึงพอใจในระดับมาก ในขณะที่มีความพึงพอใจในระยะเวลาการออกอากาศน้อยที่สุด โดยมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง นอกจากนี้ผู้ชมมีการใช้ประโยชน์จากรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ใน

ระดับมาก โดยได้รับประโยชน์ที่ผู้ชมได้รับมากที่สุด คือ ทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพุดิกรรมชั่ว และเกรงกลัวต่อบาปกรรม โดยได้รับประโยชน์จากรายการ ในระดับมาก รองลงมา คือ มีความยับยั้งชั่งใจและฉุคคิดมากขึ้น หากจะกระทำความผิด และเป็นการเรียนรู้หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา ด้วยตัวเองผ่านรายการโทรทัศน์ ในขณะที่ ประโยชน์ที่รับได้น้อยที่สุดจากการรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” คือ ช่วยเป็นเพื่อนคลายเหงาได้โดยได้รับประโยชน์จากรายการในระดับปานกลาง

6. พลอยลลดา ไชยบุญเรืองสิน (2553) ศึกษาเรื่อง **วิธีการสื่อสารของผู้ดำเนินรายการวิทยุ Club Friday การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ฟัง** ผลการวิจัยพบว่า มีรูปแบบการสื่อสาร 2 ลักษณะ คือ 1. จำแนกตามทิศทางการใช้ ได้แก่ การสื่อสารสองทางและการสื่อสารทางเดียว 2. จำแนกตามลักษณะการใช้ ได้แก่ ลักษณะที่เป็นกึ่งทางการ และลักษณะที่ไม่เป็นทางการ และลักษณะที่ใช้ใน การสื่อสาร แบ่งออกเป็น 1. เรื่องเล่าของผู้ฟังทางบ้าน มีจุดประสงค์ในการเล่าเรื่องได้แก่ เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ เพื่อต้องการคำปรึกษา เพื่อต้องการระบาย เพื่อต้องการกำลังใจ ซึ่งมีรูปแบบของปัญหาก็ ได้แก่ ปัญหาก็ต่างประเทศ ปัญหาก็เพศเดียวกัน ปัญหาก็ตัวเอง ปัญหาก็คนในครอบครัว 2. การให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการ ซึ่งมีขั้นตอนและเทคนิคในการให้คำปรึกษา ได้แก่ การเตรียมความพร้อม รับฟังปัญหา ทำความเข้าใจ วิเคราะห์ปัญหาและหาวิธีแก้ไข โดยให้ลักษณะวิธีคิดได้แก่ ยอมรับความจริง แก้ปัญหาให้ถูกจุด ชัดเจนกับตนเอง มองหลายมุม ลองปฏิบัติ การยกตัวอย่าง ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องเห็นคุณค่าของตัวเอง ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม และใช้สัจธรรมของความรัก โดยความน่าสนใจในการนำเสนอ ได้แก่ ความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจ เทคนิคการใช้ภาษาพูด บุคลิกของผู้ดำเนินรายการ การให้สารประโยชน์ และองค์ประกอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างที่ฟังรายการ Club Friday รับการปรึกษาชีวิตรักจากสื่อวิทยุมากที่สุด และเปิดรับฟังรายการ Club Friday ก็เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้รับมาช่วยพัฒนาการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รวมทั้งผู้ฟังมีความเห็นชอบลักษณะการนำเสนอของรายการจากลีลาการพูดและน้ำเสียงของดีเจมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในด้านที่ได้ข้อคิดหรือมุมมองจากเรื่องราวของคนอื่น นำไปเป็นแบบอย่างในการปรับใช้ชีวิตของตน และมีแนวทางในการแก้ปัญหาชีวิตของตนได้มากที่สุด และการใช้ประโยชน์มีความสัมพันธ์การความพึงพอใจที่ผู้ฟังได้รับ

7. รุ่งอรุณ ฉัตรวิเศษ (2553) ศึกษาเรื่อง **ศักยภาพของมุกตลกและอารมณ์ขันในรายการโทรทัศน์** ผลการวิจัยพบว่า มุกตลกและอารมณ์ขันไม่ได้ถูกจำกัดพื้นที่เฉพาะแต่ในรายการประเภทตลกอย่างเดียวอีกต่อไป แต่มุกตลกมีศักยภาพในการปรับตัวและมีคุณลักษณะที่หลากหลายไม่ตายตัวทำให้มุกตลกปรากฏให้เห็นอยู่ในรายการประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นรายการประเภทบันเทิงหรือประเภทสาระ โดยผู้วิจัยสามารถรวบรวมมุกทั้งหมดได้ 19 มุกด้วยกัน และใช้กรอบแนวคิดลำดับขั้นบันไดตลกมาจัดแบ่งประเภทของมุกตลกทั้ง 19 มุก พบว่ามุกตลกที่ใช้ในรายการโทรทัศน์เป็นมุกตลกไปกฮา มากกว่ามุกตลกขวนขวาย มุกตลกจะถูกใช้มากและมีความหลากหลายในรายการประเภทบันเทิง ส่วนรายการที่มีสัดส่วนของสาระมากกว่าบันเทิงจะใช้มุกตลกน้อยลงและความหลากหลายของมุกก็น้อยลงไปด้วย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการสร้างสรรค์รายการทางโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน” ใช้การวิจัยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากรายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน โดยอาศัยข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) จากผู้เขียนบท ผู้ผลิตรายการ และพิธีกรทั้ง 3 รายการ ประกอบด้วย การวิเคราะห์กระบวนการสร้างสรรค์ตั้งแต่ขั้นตอนก่อนผลิต (Pre-production) การผลิต (Production) และหลังการผลิต (Post-production) เรียกว่าเป็นการศึกษาแบบองค์รวม นอกจากนี้ยังศึกษาทัศนคติผู้รับสารด้วยวิธี Documentary Research จากบทความ บทวิจารณ์และความคิดเห็นของผู้ชมทั้ง 3 รายการจากเว็บไซต์ต่างๆ รวมถึงนักวิชาการและนักวิชาชีพในวงการโทรทัศน์

จากนั้นจะนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ได้ระบุถึงแหล่งข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลรายละเอียดดังต่อไปนี้

คำถามนำวิจัย	แนวคิด / ทฤษฎีที่ใช้	เครื่องมือในการวิจัย
1. หลักในการคัดเลือกและวิธีการหาแหล่งข้อมูลเรื่องราวชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน มานำเสนอในรายการ มีลักษณะอย่างไร	- กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์และแนวคิดประเภทรายการโทรทัศน์	1.การวิเคราะห์เนื้อหา (Textual Analysis) 2. การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-Depth Interview)
2. กลวิธีในการสร้างสรรค์ละครที่จำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านในแต่ละรายการ 2.1 มีคุณลักษณะการสร้างสรรคอย่างไร	- แนวลักษณะและหลักการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ประเภทละคร - แนวคิดกลวิธีในการนำเสนอ มุกตลกและมุมมองทางทฤษฎีของอารมณ์ขัน (ใช้วิเคราะห์รายการคดีเด็ด)	1. การวิเคราะห์เนื้อหา (Textual Analysis) 2. การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-Depth Interview)

คำถามนำวิจัย	แนวคิด / ทฤษฎีที่ใช้	เครื่องมือในการวิจัย
	- แนวคิดทางพุทธศาสนาเรื่อง “กฎแห่งกรรม” (ใช้วิเคราะห์รายการกรรมลิขิต)	
2.2 ผู้ชมมีทัศนคติอย่างไรต่อ รายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบ ละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชม ที่บ้าน	- ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และ ความพึงพอใจ (The Uses and Gratifications Theory)	การวิเคราะห์จากข้อความ แสดงความคิดเห็นของผู้ชมจาก เว็บไซต์ต่างๆ

3.2 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

แหล่งข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

3.2.1 แหล่งข้อมูลประเภทเทปรายการโทรทัศน์ โดยทั้งหมดเป็นคลิปวิดีโอออนไลน์จากอินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัยทำการศึกษารายการโทรทัศน์ 3 รายการ โดยแบ่งเป็นรายการประเภทต่างๆ 2 ประเภท คือ ประเภทวาไรตี้ ได้แก่ รายการคดีเด็ด และประเภทละคร ได้แก่ รายการกรรมลิขิต และรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2

เนื่องจากรายการคดีเด็ดและกรรมลิขิตเป็นรายการที่ออกอากาศยาวนานเกิน 5 ปี ผู้วิจัยจึงต้องกำหนดขอบเขตให้กว้างเป็นระยะเวลา 1 ปี เพื่อให้เห็นพัฒนาการรายการ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์นี้ เป็นจุดเริ่มต้นในการเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic random sampling) เก็บข้อมูลที่รายการศึกษาอาทิตย์เว้นอาทิตย์ ตั้งแต่เดือนมิถุนายนปี 2555 จนไปจบที่ต้นเดือนมิถุนายน ปี 2556 เพื่อให้ครบ 1 ปี สรุปลงได้รายละเอียดดังนี้

รายการ “กรรมลิขิต” ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 5 ทุกวันอังคาร เวลา 21.30 - 22.15 น. ผู้วิจัยเลือกศึกษาตั้งแต่วันอังคารที่ 5 มิถุนายน 2555 – วันอังคารที่ 28 พฤษภาคม 2556 จากการใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ นับวันออกอากาศอังคารเว้นอังคาร ทั้งหมด 24 เรื่อง

รายการคดีเด็ด ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ทุกวันเสาร์ เวลา 13.50 -14.50 น. ผู้วิจัยเลือกศึกษาตั้งแต่วันเสาร์ที่ 2 มิถุนายน 2555 – วันเสาร์ที่ 1 มิถุนายน 2556 ทั้งหมด 24 ตอน มี 193 คดี และด้วยข้อจำกัดที่รายการคดีเด็ด ซึ่งเป็นรายการที่ออกอากาศทาง

สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ไม่สามารถหาชมย้อนหลังได้ในเว็บไซต์ทั่วไปได้ ต้องชมย้อนหลังใน เว็บไซต์ Bugaboo.tv ซึ่งเป็นเว็บไซต์ในเครือช่อง 7 ที่ออกอากาศได้อย่างถูกต้องสิทธิ์เพียงเว็บเดียว

รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 ออกอากาศทางช่องกรีนแชนแนล (Green channel) ทุกวันเสาร์ เวลา 19.00 - 20.00 น. ออกอากาศตั้งแต่วันที่ 6 ตุลาคม 2555 – วันที่ 22 มิถุนายน 2556 ทั้งหมด 23 เรื่อง ประกอบกับคลิปเสียงจริงเจ้าของเรื่องผู้ฟังรายการวิทยุ คลับฟรายเดย์ (Club Friday) คลื่น FM 106.5

3.2.2 แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

สำหรับแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) ได้แก่ ผู้เขียนบทและผู้ควบคุมการผลิตทั้ง 3 รายการ จึงทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแบบ เฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

- ทีมเขียนบท

สาวตรี รูปานนท์ ผู้เขียนบทจากรายการ “กรรมลิขิต”

- ผู้ควบคุมการผลิต หรือผู้กำกับการแสดง

วรฤทธิ์ ไวยเจียรนัย ผู้ควบคุมการผลิตรายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์”

- พิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการ

มนตรี เจนอักษร พิธีกรรายการ “กรรมลิขิต”

พิสิทธิ์ กীরติการกุล พิธีกรรายการ “คดีเด็ด”

3.2.3 แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร

- ข้อมูลประวัติรายการ รวมถึงความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อรายการที่ศึกษาตามเว็บไซต์ต่างๆ

- บทความ บทวิจารณ์ หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละคร จำลองชีวิตจริง

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลประเภทเทปรายการโทรทัศน์ (คลิปวิดีโอย้อนหลังจาก อินเทอร์เน็ต)

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทเทปรายการโทรทัศน์ ในรูปแบบของคลิปวิดีโอ เนื่องจากการรับชมย้อนหลังช่วงระยะเวลา 1 ปี อีกทั้งรายการกรรมลิขิต ไม่ได้ออกอากาศแล้ว การรวบรวมด้วยเทปออกอากาศจริงจึงเป็นอุปสรรคต่อการค้นหาและเก็บข้อมูล

3.3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลประเภทบุคคล

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-Depth Interview) ทีมเขียนบท ผู้ควบคุมการผลิต รวมทั้งพิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการ โดยเก็บข้อมูลด้วยการบันทึกเทป โดยใช้แนวคำถามดังนี้

ประเด็นคำถามรายการกรรมสิทธิ์

สำหรับผู้เขียนบท

1. ข้อมูลทั่วไปของรายการกรรมสิทธิ์
 - ประวัติความเป็นมาของรายการกรรมสิทธิ์
 - ออกอากาศครั้งแรกเมื่อไหร่
 - วางกลุ่มผู้ชมเป้าหมายไว้อย่างไร
 - รูปแบบวิธีการนำเสนอเป็นอย่างไร
2. ทีมงานไปหาแหล่งข้อมูล ด้วยวิธีใดบ้าง
 - แหล่งข้อมูลส่วนใหญ่มาจากไหน
 - ทีมงานต้องไปหาข้อมูลเองเลย หรือ มีทีมกระจายตามจังหวัด
3. วิธีการคัดเลือกแต่ละเรื่องที่น่าสนใจในรายการ
 - มีวิธีการเลือกเรื่องอย่างไรให้เหมาะสมกับรูปแบบรายการ และกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย
 - กรรมประเภทไหนที่พิจารณาเป็นพิเศษ
4. มีการตรวจสอบข้อมูลแต่ละเรื่องว่าเป็นเรื่องจริงมากน้อยแค่ไหน
5. ในขั้นตอน Pre – Production ทีมงานต้องเตรียมงานอย่างไรบ้าง
6. ในขั้นตอน Production ทีมงานต้องเตรียมงานหรือพบเจออุปสรรคอย่างไรบ้าง
7. ผู้กำกับต้องกำกับนักแสดงอย่างไร นักแสดงต้องปรับความเข้าใจหรือบุคลิกให้เข้ากับบทละครหรือเหตุการณ์อย่างไร หรือแสดงเป็นตัวของตัวเองเลย
8. ในขั้นตอน Production ทีมงานมีวิธีการเรียงเรียงหรือตัดต่อบทสัมภาษณ์กับละครอย่างไรให้น่าสนใจ
9. กลวิธีการสร้างสรรค์จากเรื่องจริงมาทำเป็นละคร มีความยากง่ายอย่างไรบ้าง
10. ขั้นตอนการเขียนบท ต้องเพิ่มเติมหรือ ตัดทอนตรงไหนออกบ้าง เรื่องราวส่วนไหนที่ต้องคงไว้

11. ทำอย่างไรให้เรื่องราวดูน่าสนใจมากขึ้น ต้องเพิ่มตัวละคร หรือ เหตุการณ์อะไรบ้าง
12. ทำอย่างไรให้เรื่องที่สร้างดูน่าเชื่อถือ ไม่แต่งเติมจนเกินไป
13. ทีมงานเขียนบท ใช้คนเขียนบทคนเดียว หรือแบ่งกันไปเขียน
14. เหตุผลที่เลือก คุณมนตรี เจนอักษร เป็นพิธีกร เพราะเหตุใด
15. อุปสรรคหรือปัญหาอะไรที่พบบ่อยในระหว่างการถ่ายทำรายการกรรมลิขิต
16. รายการกรรมลิขิต เป็นเรื่องของความเชื่อ มีเรื่องไหนที่ต้องระวังเป็นพิเศษไหม
17. ในมุมมองของผู้ผลิต คิดว่าจุดเด่นอะไรในรายการที่ทำให้ผู้ชมชื่นชอบ
ได้รับความนิยม และอยู่ยาวนาน 5 ปี
18. ผลตอบรับจากผู้ชมที่มีต่อรายการเป็นอย่างไรบ้าง

สำหรับผู้ดำเนินรายการ มন্ত্রী เจนอักษร

1. อยากให้คุณมนตรีเล่าถึงความรู้สึกที่ได้เป็นพิธีกรรายการกรรมลิขิต
2. ในการเป็นพิธีกร แต่ละเบรกของรายการทีมงานจะเขียนเรื่องย่อให้คุณมนตรีอ่านก่อน ไม่ทราบว่ามีวิธีทำความเข้าใจกับบท หรือกลวิธีในการถ่ายทอดอย่างไรให้แต่ละเรื่องมีความน่าสนใจ
3. จากผลการวิจัย ความพึงพอใจจากการชมรายการกรรมลิขิต พบว่าผู้ชมพึงพอใจในด้านของพิธีกรมากที่สุด ในส่วนนี้รู้สึกอย่างไรบ้างจากผลตอบรับที่ดีจากผู้ชม
4. เวลาอ่านบทไม่เข้าใจ จะต้องทำการบ้านกับผู้กำกับไหม ใช้วิธีการสื่อสารอย่างไร
5. จากประสบการณ์การเป็นพิธีกร คิดว่ารายการกรรมลิขิต มีวิธีการทำงานแตกต่างหรือยากง่ายอย่างไร

ประเด็นคำถามรายการคดีเด็ด

สำหรับผู้ผลิตรายการ

1. ข้อมูลทั่วไปของรายการ คดีเด็ด
2. ประวัติความเป็นมาของรายการคดีเด็ด ออกอากาศครั้งแรกเมื่อไหร่ วางกลุ่มผู้ชมเป้าหมายไว้อย่างไร รูปแบบวิธีการนำเสนอเป็นอย่างไร
3. ทีมงานไปหาแหล่งข้อมูลด้วยวิธีใดบ้าง แหล่งข้อมูลส่วนใหญ่มาจากไหน
4. ทีมงานต้องไปหาข้อมูลเองเลย หรือ มีทีมกระจายตามจังหวัด สถานีต่างๆ
5. วิธีการคัดเลือกแต่ละคดีที่นำเสนอในรายการให้เหมาะสมกับรูปแบบรายการ และกลุ่มเป้าหมาย มีวิธีการอย่างไร

6. มีการตรวจสอบข้อมูลแต่ละเรื่องว่าเป็นเรื่องจริงมากน้อยแค่ไหน
7. ในขั้นตอน Pre – Production ทีมงานต้องเตรียมงานอย่างไรบ้าง
 - เรื่องบทละคร บทพิธีกร และบทของผู้บรรยาย
 - ติดต่อนักแสดง
 - ติดต่อสถานที่ถ่ายทำ
 - วางคิวการถ่ายทำ ต้องใช้เวลากี่วัน
8. ในขั้นตอน Production ทีมงานต้องเตรียมงานหรือพบเจออุปสรรคอย่างไรบ้าง
9. ผู้กำกับต้องกำกับนักแสดงอย่างไรให้น่าสนใจ และตกลงขบขัน นักแสดงต้องปรับความเข้าใจหรือบุคลิกให้เข้ากับบทละครหรือเหตุการณ์อย่างไร หรือแสดงเป็นตัวของตัวเองเลย
10. ในขั้นตอน Production ทีมงานมีวิธีการเรียงเรียงหรือคัดเลือกเรื่องในการออกอากาศแต่ละตอนอย่างไร
11. กลวิธีการสร้างสรรค์จากเรื่องจริงมาทำเป็นละคร ยากง่ายแค่ไหน
12. ขั้นตอนการเขียนบท ต้องเพิ่มเติมหรือ ตัดทอนตรงไหนออกบ้าง เรื่องราวส่วนไหนที่ต้องคงไว้เลย
13. ทำอย่างไรให้เรื่องราวดูน่าสนใจมากขึ้น ต้องเพิ่มตัวละคร หรือ มุกตลกอะไรลงไป
14. ทำอย่างไรให้เรื่องที่สร้างดูน่าเชื่อถือ ไม่แต่งเติมจนเกินไป
15. ทีมงานเขียนบท ใช้คนเขียนบทคนเดียว หรือแบ่งกันไปเขียน
16. ในส่วนของบทบรรยาย มีวิธีการเล่าเรื่อง หรือ แทรกมุกตลกอย่างไรให้มีสีสัน ต้องเขียนบทละครเสร็จแล้วจึงเขียนบทบรรยายหรือไม่
17. ผู้บรรยายมีการเพิ่มเติมบท หรือมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างไร
18. เหตุผลที่เลือกคุณพิสิทธิ์ เป็นพิธีกร เพราะเหตุใด
19. บทที่เขียนให้พิธีกรอ่าน แตกต่างจากบทของผู้บรรยายอย่างไร
20. อุปสรรคหรือปัญหาอะไรที่พบบ่อยในระหว่างการถ่ายทำรายการคดีเด็ด
21. ในมุมมองของผู้ผลิต คิดว่าจุดเด่นอะไรในรายการที่ทำให้ผู้ชมชื่นชอบ ได้รับความนิยม และอยู่ยาวนานมากกว่า 13 ปี
22. ต่อไปจะมีการพัฒนารายการคดีเด็ด เป็นไปในทิศทางใด

สำหรับผู้ดำเนินรายการ พิสิทธิ์ กิรติการกุล

1. อยากให้พี่เล่าถึงความรู้สึกที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของรายการคดีเด็ด
2. ในแต่ละเบรก ทางทีมงานได้พูดเรื่องย่อละครของแต่ละคดีให้พิธีกรไหม
3. ผู้ผลิตรายการได้มีการวางบุคลิกท่าทาง หรือวางตัว ของพิธีกรไว้อย่างไร
4. ส่วนหนึ่งที่ทำให้รายการโดดเด่นต้องยอมรับว่าเป็นพิธีกร อยากทราบว่า คุณพิสิทธิ์
5. มีวิธีการถ่ายทอด หรือการปรับวิธีการทำงานอย่างไรให้ตรงกับรูปแบบรายการ
6. จากการเป็นพิธีกรคิดว่าการทำหน้าที่เป็นพิธีกรรายการนี้ แตกต่างจากง่ายจากรายการข่าวที่เคยทำอย่างไรบ้าง
7. คิดว่าเหตุใดที่ทำให้รายการคดีเด็ดได้รับความสนใจจากผู้ชมยาวนานขนาดนี้

ประเด็นคำถามผู้ผลิตรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2

1. จุดประกายความคิดการสร้างรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ พัฒนาจากอะไร กลุ่มผู้ชมเป้าหมายเป็นใคร รูปแบบวิธีการนำเสนอเป็นอย่างไร
2. วิธีการคัดเลือกเรื่องที่จะมาสร้างเป็นละครเป็นอย่างไร
3. แหล่งข้อมูลส่วนใหญ่มาจากไหน
4. มีการขออนุญาตเจ้าของเรื่องจริง หรือสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม พร้อมทั้งติดตามความคืบหน้าเรื่องราวความรักของพวกเขาอย่างไร
5. กลวิธีการสร้างสรรค์จากเรื่องจริงมาทำเป็นละคร ยากง่ายแค่ไหน
6. ขั้นตอนการเขียนบท ต้องเพิ่มเติมหรือ ตัดทอนตรงไหนออกบ้าง เรื่องราวส่วนไหนที่ต้องคงไว้เลย
7. ทำอย่างไรให้เรื่องราวดูน่าสนใจมากขึ้น ต้องเพิ่มตัวละครอย่างไรให้ดูมีมิติและน่าสนใจขึ้น
8. ทำอย่างไรให้เรื่องที่สร้างดูน่าเชื่อถือ ไม่แต่งเติมจนเกินไป
9. การคัดเลือกนักแสดง ที่เป็นดารานักแสดงที่มีชื่อเสียง มีวิธีคัดเลือกอย่างไรให้เหมาะกับเจ้าของเรื่องจริง
10. อุปสรรคหรือปัญหาอะไรที่พบบ่อยในการสร้างรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์
11. ต่อไปจะมีการพัฒนาหรือสร้างรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ไปในทิศทางใด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์กระบวนการสร้างสรรค์รายการทางโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านโดยดำเนินการดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการแบ่งกลุ่ม (Cluster Analysis) ออกเป็นหมวดหมู่ตามแหล่งที่มาและเนื้อหาแต่ละตอนเพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึก เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยดำเนินการดังนี้

- นำมาถอดเทป สรุปประเด็นสำคัญ (Synopsis)
- จัดข้อมูลออกเป็นหมวดหมู่ตามประเด็นสัมภาษณ์
- ศึกษาหากระบวนการสร้างสรรค์โดยนำคำตอบจากประเด็นสัมภาษณ์มาประกอบกับเทปรายการเพื่อหาข้อสรุปถึงกระบวนการสร้างสรรค์รายการทางโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านที่เหมาะสมตามรูปแบบรายการและกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน

3.5 การนำเสนอผลการวิจัย

เมื่อทำการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยโดยใช้การพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Analytical Description) ดังนี้

3.5.1 บทที่ 4 อธิบายประวัติความเป็นมา รูปแบบ วิธีการนำเสนอ และเนื้อหารายการทั้ง 3 รายการ

3.5.2 บทที่ 5 วิเคราะห์การสรรหาและการคัดเลือกแหล่งข้อมูล ตลอดจนกระบวนการสร้างสรรค์รายการทางโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริง

3.5.3 บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

ความเป็นมา รูปแบบ วิธีการนำเสนอ และเนื้อหาของรายการ

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน”เป็นการวิจัยถึงองค์รวมในการผลิตรายการโทรทัศน์ ที่โดดเด่นด้วยการนำเสนอของละคร ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำหลักการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ และกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ มาเป็นแนวทางหลักในการวิเคราะห์ โดยในส่วนบทที่ 4 นี้ เป็นผลการศึกษาถึงประวัติความเป็นมา รูปแบบวิธีการนำเสนอ และเนื้อหาของรายการของ 3 รายการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ รายการกรรมลิขิต รายการคดีเด็ด และรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 (Club Friday The Series) ซึ่งได้เก็บข้อมูลจากการชมวิดีโอย้อนหลังด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic random sampling) การสัมภาษณ์ผู้ผลิตรายการแบบเจาะลึก รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบ่งการนำเสนอออกเป็นดังนี้

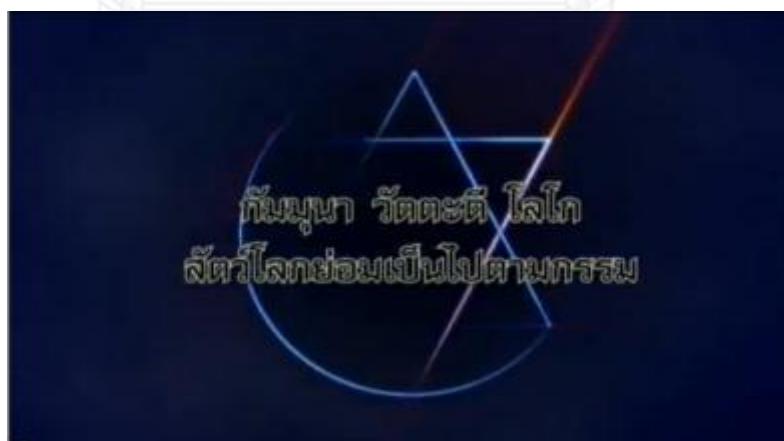
ตอนที่ 4.1 ความเป็นมา รูปแบบ วิธีการนำเสนอและเนื้อหาของรายการ “กรรมลิขิต”

ตอนที่ 4.2 ความเป็นมา รูปแบบ วิธีการนำเสนอและเนื้อหาของรายการ “คดีเด็ด”

ตอนที่ 4.3 ความเป็นมา รูปแบบ วิธีการนำเสนอและเนื้อหาของรายการ

“คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2”

4.1 ความเป็นมา รูปแบบ วิธีการนำเสนอและเนื้อหาของรายการ “กรรมลิขิต”

ภาพที่ 4. 1 แสดงพุทธศาสนสุภาษิตประจำรายการกรรมลิขิต

ภาพที่ 4. 2 คุณมนตรี เจนอักษร ผู้ดำเนินรายการกรรมลิขิต

“สัตว์โลก” ย่อมเป็นไปตาม “กรรม”

รายการกรรมลิขิต ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ทุกวันอังคาร เวลา 21.20 – 22.00 น.ความยาวรายการประมาณ 30 นาที โดยเริ่มออกอากาศครั้งแรกวันอังคารที่ 3 กุมภาพันธ์ 2551 และออกอากาศครั้งสุดท้ายวันอังคารที่ 28 พฤษภาคม 2556 ระยะเวลาการออกอากาศรวมแล้วประมาณ 5 ปี ผลิตโดยบริษัท เค-ยัง จำกัด บริษัทในเครือ กันตนา กรุ๊ป จำกัด มหาชน โดยมี มนตรี เจนอักษร

เป็นผู้ดำเนินรายการ และมีพุทธศาสนสุภาษิตประจำรายการ ว่า “กัมมุนา วัตตติโลโก สัตว์โลกทั้งหลายต้องเป็นไปตามกรรม” ที่ไว้เตือนใจพุทธศาสนิกชน ให้พึงระลึกถึง กฎแห่งกรรม ตามหลักคำสอนของศาสนาพุทธที่สอนไว้ว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ซึ่งก่อนที่จะผลิตรายการเป็นรูปแบบที่ผู้ชมเห็นนั้นต้อง

ผ่านกระบวนการคิดวางแผนสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกและขั้นตอนสำคัญในการสร้างสรรค์รายการ ทั้งนี้ผู้ผลิตรายการต้องประชุมกับทีมงานทั้งหมด เพื่อกำหนดทิศทางเนื้อหาของรายการและรูปแบบการนำเสนอ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของบริษัทและสามารถดึงดูดใจกลุ่มผู้ชมได้มากที่สุด

“ก่อนอื่นเราก็ประชุมกันในทีม คุยเรื่องรายการที่จะทำ แล้วทางผู้บริหารอยากได้รายการที่พูดถึงเรื่องของเวรกรรมที่เห็นเป็นภาพชัดเจนขึ้นและอยากให้มีการสัมภาษณ์กับผู้ร่วมรายการ ทีนี้เราก็คิดต่อยอดว่าจะทำอย่างไรให้คนดูเห็นภาพ ก็เลยคิดกันว่าถ้าเรามีการสัมภาษณ์ แล้ว แทรกเหตุการณ์จำลองขึ้นมา ซึ่งตอนแรกๆ เราทำเป็นเหตุการณ์จำลองแบบสั้นๆ ก่อน หลังจากนั้นก็เริ่มทำให้ดูเป็นละครมากขึ้น ทำให้กระแสตอบรับค่อนข้างดีในช่วงที่มันเป็นละคร เพราะว่าจะมีความดราม่ามากขึ้น โดยบริษัทของเราจะรับผิดชอบ 2 รายการ คือรายการกรรมลิขิต กับรายการนาที่ฉุกฉิน ซึ่ง 2 รายการนี้จะมีลักษณะคล้ายๆกัน แต่กรรมลิขิตจะมีความเป็นละครมากกว่า แต่นาที่ฉุกฉินจะเน้นที่ความจริง”

(สาวิตรี รูปานนท์, 11 มีนาคม 2557)

จากการประชุม ทำให้ได้รูปแบบการนำเสนอที่ทีมงานได้ร่วมกันออกแบบคือ การเชิญเจ้าของเรื่องราว หรือ ผู้ที่ได้ประสบเหตุการณ์ด้วยตนเอง หรือ เคยพบเห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับการกระทำความผิด ในรูปแบบต่างๆ มาให้สัมภาษณ์เพื่อบอกเล่าเรื่องราว และผลจากการกระทำความผิดเหล่านั้น โดยช่วงแรกเป็นการบอกเล่าผ่านการจำลองเหตุการณ์ จากนั้นจึงพัฒนามาเป็นการนำเสนอด้วยรูปแบบละครสั้นโดยมีนักแสดงสมมติมาสวมบทบาทแทนเจ้าของเรื่อง มีการสร้างสรรค์ตามองค์ประกอบของละคร แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น เนื้อหาที่ผลิตนั้นต้องคำนึงให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่ได้วางไว้ คือผู้ชมทั่วไป ไม่จำกัดเพศและวัย ชมได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ผู้ผลิตรายการจึงต้องระมัดระวังเนื้อหาและคำพูดของรายการไม่ให้ล่อแหลมและรุนแรง ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการผลิตรายการที่สร้างสรรค์ไว้ เพื่อให้ผู้ชมได้เห็นกฎแห่งกรรมจากการกระทำความผิดและกรรมชั่วจากเจ้าของเรื่อง อันเป็นผลกรรมที่เห็นทันในชาตินี้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นอุทาหรณ์สอนใจให้กับผู้ชมได้มีความยับยั้งชั่งใจ ไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต มีสติ ตั้งอยู่ในความดี มีความละเอียดและเกรงกลัวที่จะทำบาป (สาวิตรี รูปานนท์ ,สัมภาษณ์ 11 มีนาคม 2557)

นอกจากนี้ มนตรี เจนอักษร ผู้ดำเนินรายการยังได้กล่าวถึงเป้าหมายในการผลิตรายการกรรมลิขิต ไว้ด้วยว่า นอกจากละครจะทำให้ผู้ชมได้รับความสนุกแล้ว ยังเป็นการสอนเรื่องบาปบุญคุณโทษทางอ้อมอีกด้วย ดังคำสัมภาษณ์ที่กล่าวไว้ว่า

“ในสมัยก่อนที่พ่อแม่ยังมีเวลาสอนลูกหลาน อาจใช้วิธีการหลอก ทำให้กลัวการทำ ความชั่ว ด้วยการบอกว่า ระวังนะ ถ้าตีพ่อแม่เมื่อจะโตเท่าโบลาน หรือถ้าต่่าพ่อแม่ปาก จะ เท่ารูเข็ม มันเป็นวิธีกุศโลบาย แต่ในปัจจุบันนี้เพราะพ่อแม่ต้องไปทำงาน ความใกล้ชิดของคนในครอบครัวมันน้อยลง สื่อทีวีมีอิทธิพลมากขึ้น เพราะฉะนั้น รายการกรรมลิขิต จึงมี ขึ้น โดยมีจุดประสงค์หลักคือ อยากจะให้คนที่ได้ดู เกรงกลัวละอายต่อบาป คือถ้าเราสอน แบบตรงๆไป อันนี้ห้าม อันนั้นก็ห้าม มันไม่ได้ผล เราจึงต้องมีละคร เป็นสื่อสรุปให้เขาดู ซึ่ง ละครมันจะมีทั้งเรื่องราวสนุกสนานตื่นเต้น ขบขันน่ากลัว คนดูแล้วจะได้ฝึกคิดขึ้นมา แล้วก็ เกิดความเกรงกลัวที่จะทำบาป เพราะผลตอบแทนเห็นได้ชัดเลยว่า ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตแล้วมัน เป็นอย่างไร เราจะได้รับผลอย่างไร”

และเมื่อผู้ผลิตรายการได้กำหนดเนื้อหา กลุ่มเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของรายการไว้ชัดเจน แล้ว ลำดับต่อไปคือการวางโครงสร้างรายการที่จะออกอากาศ ซึ่งการเรียงลำดับเนื้อหา รูปแบบการ นำเสนอของรายการกรรมลิขิต มีลักษณะโครงสร้างรายการดังต่อไปนี้

โครงสร้างรายการกรรรมลิขิต

ลำดับ	เนื้อหารายการ
เบรก 1	ไตเติลรายการ
	พิธีกรนำเข้าสู่ละครช่วงที่ 1
	ไฮไลต์ละครวันนี้/ ย้อนความเดิมตอนที่แล้ว (กรณีมีภาคต่อ)
	ละครช่วงที่ 1
	พิธีกรพูดสรุปและนำเข้าสู่ช่วงต่อไป
	คีย์ซีนรายการ*
เบรก 2	คีย์ซีนรายการ
	พิธีกรนำเข้าสู่ละครช่วงที่ 2
	ละครช่วงที่ 2
	พิธีกรพูดสรุปและนำเข้าสู่ช่วงต่อไป
	คีย์ซีนรายการ
เบรก 3	คีย์ซีนรายการ
	พิธีกรนำเข้าสู่ละครช่วงที่ 3
	ละครช่วงที่ 3
	พระสงฆ์ให้ข้อคิดจากละครตามหลักเหตุและผลของศาสนาพุทธ
	รายการมอบเงิน 5,000 บาทกับเจ้าของเรื่องเพื่อไปทำความดี
	พิธีกรพูดสรุป
	END CREDIT

ตารางที่ 4.1 แสดงโครงสร้างรายการกรรรมลิขิต

*คีย์ซีนรายการ (key scene) คือ ภาพเคลื่อนไหวสั้นๆ ที่มีกราฟิกแสดงชื่อรายการ ส่วนใหญ่ใช้เปิดก่อนเข้า หรือจะออกรายการ เพื่อพักเบรกโฆษณา

จากตารางที่ 4.1 แสดงโครงสร้างรายการกรรมลิขิตข้างต้น จะเห็นว่ารายการนี้มีโครงสร้างรายการที่ชัดเจน กล่าวคือ แต่ละตอนจะมีทั้งหมด 3 ช่วง และทั้ง 3 ช่วงต่างมีลักษณะคล้ายกันคือ มีผู้ดำเนินรายการพูดเปิดและปิดในแต่ละช่วง แตกต่างเพียงช่วงที่ 1 นั่นคือ ระหว่างช่วงไฮไลท์นำเข้าสู่ละคร กับช่วงของผู้ดำเนินรายการ อาจมีการสลับตำแหน่งกันบ้าง บางครั้งช่วงของผู้ดำเนินรายการอาจนำเสนอก่อนช่วงไฮไลท์ หรือ ช่วงไฮไลท์อาจถูกนำเสนอก่อนเข้าสู่ช่วงของผู้ดำเนินรายการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาในแต่ละตอน และวิธีการนำเสนอของผู้ผลิตรายการที่ต้องการดึงดูดความสนใจจากผู้ชม

เนื้อหารายการ

จากการศึกษารายการกรรมลิขิต ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic random sampling) ในระยะเวลา 1 ปีคือ วันอังคารที่ 5 มิถุนายน 2555 – วันอังคารที่ 28 พฤษภาคม 2556 แบบอังคารเว้นอังคาร มีทั้งหมด 24 เรื่อง ได้รายละเอียดดังนี้

วันออกอากาศ	ตอน	เจ้าของเรื่อง		ลักษณะของกรรม	ประเภทของกรรมตามหลักพุทธศาสนา
		ชื่อ-นามสกุล / ชื่อเล่น	เพศ		
5 มิ.ย.55	ตายแล้วฟื้น	ด.ช.พิชเนศ คล้ายทอง / จ้อย	ชาย	เล่นการพนัน	อบายมุข 4*
19 มิ.ย.55	อาถรรพณ์อาฆาต (ต่อ)	กิติศักดิ์ ศรีสุนทร / เสือ	ชาย	ฆ่าสัตว์	ผิดศีล 5 (ข้อ 1)
3 ก.ค.55	ป่วนราคะ (ต่อ)	ต้อย	ชาย	ประพฤติผิดในกาม	ผิดศีล 5 (ข้อ 3)
17 ก.ค.55	ตลกบาป	นิรัญ ช้างกลาง / โชเลย์	ชาย	โกหก	ผิดศีล 5 (ข้อ 4)
31 ก.ค.55	วงจรแห่งกรรม	พระภิกษุ ภูริวัฑฒ	ชาย	บิดเบือนคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า	อนันตริยกรรม (กรรมหนัก- ทำให้พระสงฆ์แตกแยก)
14 ส.ค.55	เจ้ากรรมนายเวร(1)	ปองพล / โจ้	ชาย	ทำร้ายสัตว์	ผิดศีล 5 (ข้อ 1)
14 ส.ค.55	เจ้ากรรมนายเวร(2)	สุพิชัย (โจโจ้)	ชาย	ทำร้ายสัตว์	ผิดศีล 5 (ข้อ 1)
28 ส.ค.55	เพลิงสุมอก	สรศักดิ์ ก้องเวหน / นิม	ชาย	ฆ่าสัตว์	ผิดศีล 5 (ข้อ 1)
11 ก.ย.55	พิชิตกรรม	อ.กำพล ทองบุญนุ่ม	ชาย	ประมาท	กตัตตวาปนกรรม (กรรมจากความประมาท)
25 ก.ย.55	ลิขิตฟ้า ฆะตาเสื่อ	หลวงพ่อวิศักดิ์ ชูตินรโร / เสือดำ	ชาย	ปล้นชิงทรัพย์	ผิดศีล 5 (ข้อ 2)
9 ต.ค.55	ทวงบาป	นัท (ไม่เห็นหน้า)	หญิง	ลักทรัพย์	ผิดศีล 5 (ข้อ 2)
23 ต.ค.55	คนล่ากรรม	สมพงษ์อนันทะสะ / เขียว	ชาย	ฆ่าสัตว์	ผิดศีล 5 (ข้อ 1)
6 พ.ย.55	บาปกัดัญญ	มลิวลย์ ฉวีวงศ์ / แตน	หญิง	ยักยอกทรัพย์	ผิดศีล 5 (ข้อ 2)
20 พ.ย.55	รักสั่งลง (ต่อ)	ธนพล แสงพระพาย / ต้อย	ชาย	เล่นการพนัน	อบายมุข 4
18 ธ.ค.55	ทองเนื้อแท้	ธีรพันธุ์ บุญบาง / แดง	ชาย	ทำร้ายสัตว์	ผิดศีล 5 (ข้อ 1)
29 ม.ค.56	ป่วนรักร้อยบาป	ปาน (ปิดหน้า)	หญิง	ทำแท้ง /	ผิดศีล 5 (ข้อ 1 และ 3)

				ประพจน์คดีใน กาม	
12 ก.พ.56	ลองดี	ณเดช พันธรันา / นะ	ชาย	ทำลายพระ เครื่อง	อนันตริยกรรม (กรรมหนัก - ทำลาย พระพุทธรูปอันเป็น ตัวแทนของ พระพุทธเจ้า)
26 ก.พ.56	มรดกมรณะ	โอภาส (ลูกชายของสิน)	ชาย	ฆ่าบิดา	อนันตริยกรรม (กรรมหนัก - ฆ่าบิดา)
12 มี.ค.56	คนล่าฝัน กรรมล่าคน	เพชรพินนา วอไทสง	ชาย	ทำร้ายสัตว์	ผิดศีล 5 (ข้อ 1)
26 มี.ค.56	ฝากบุญ เบิกกรรม	เสน่ห์ รุ่งเรือง	ชาย	ฆ่าสัตว์	ผิดศีล 5 (ข้อ 1)
9 เม.ย.56	ทาสกรรม	อุตร จันตา / น้อย	ชาย	ดื่มสุรา	ผิดศีล 5 (ข้อ 5)
23 เม.ย.56	รัก - หลอน	สำราญ (ปิดหน้า)	ชาย	ทำร้ายสัตว์ / พุด ใส่ร้ายผู้อื่น	ผิดศีล 5 (ข้อ 1 และ ข้อ 4)
7 พ.ค.56	แรงกรรม	จิระพล ศรีदारณพ / น้อย	ชาย	ทำร้ายสัตว์	ผิดศีล 5 (ข้อ 1)
21 พ.ค.56	กว่าจะรู้เตียงสา	สายัญ กลิ่นสมบัติ	ชาย	ด่าพ่อแม่	ผิดศีล 5 (ข้อ 4)

ตารางที่ 4. 2 แสดงรายละเอียดเนื้อหาของรายการกรรมลิขิต

เมื่อวิเคราะห์เนื้อหาของรายการกรรมลิขิตตามแนวคิดทางพุทธศาสนาแล้ว จะเห็นได้ว่า จากจำนวน 24 เรื่อง เจ้าของโครงเรื่องเป็นเพศชาย 21 คน เพศหญิง 3 คน โดยเจ้าของโครงเรื่อง ที่มาเล่าในรายการนั้น มีทั้งผู้เล่าเรื่องที่เป็นเจ้าของเรื่องโดยตรงและผู้เล่าเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องทางอ้อม ซึ่งผู้เล่าเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องทางอ้อม จะเป็นบุคคลที่ 3 นี้มีบทบาทเป็นเพียงผู้ที่มาเล่าเหตุการณ์ให้ฟัง ไม่ใช่ผู้ที่ทำให้เกิดหรือได้รับผลกระทบจากเรื่องเหล่านั้นโดยตรง

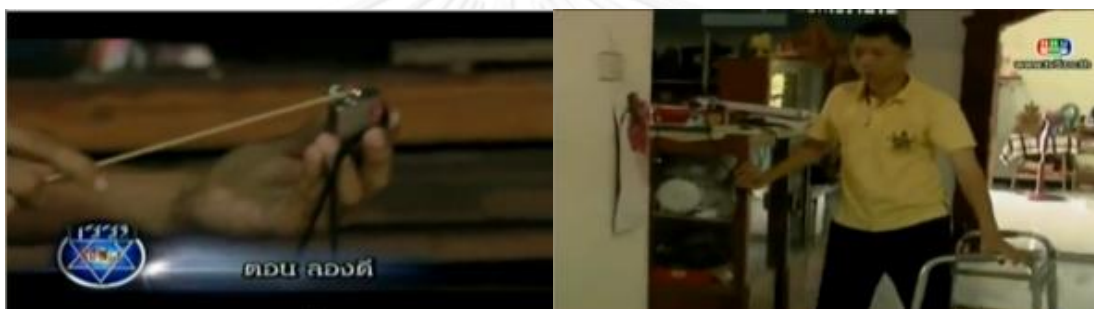
ส่วนกรรมที่นำเสนอในรายการส่วนใหญ่เป็นอกุศลกรรม กล่าวคือเป็นการกระทำที่เกิดจากอกุศลมูลคือ โลภะ โทสะ และโมหะ เป็นกรรมที่เกิดจากการกระทำทางกาย (กายกรรม) วาจา (วจีกรรม) และทางใจ (มโนกรรม) ครบทั้ง 3 อย่าง นอกจากนี้ผลกรรมที่เกิดขึ้นย่อมหนักเบาไม่เท่ากัน ซึ่งเมื่อพิจารณาตามน้ำหนักแห่งผลของการกระทำดังที่พระเทพวิสุทธิเมธี พุทธทาสภิกขุ กล่าวไว้ กรรมที่ปรากฏในรายการ สามารถแบ่งได้ 3 ลักษณะดังนี้

1. **ครุกรรม หรือ กรรมหนัก** ได้แก่ อนันตริยกรรม 5 คือ การฆ่าบิดา ฆ่ามารดา ฆ่าพระอรหันต์ ทำร้ายพระพุทธเจ้า และยุยงพระสงฆ์ให้แตกแยกกัน ถือเป็นบาปหนักมาก เป็นความชั่วชนิดที่ สุดไม่มีขยับยั้ง ซึ่งปรากฏว่ามี 3 ตอน ได้แก่ “วงจรแห่งกรรม” เป็นกรรมจากการบิดเบือนคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ยุยงให้พระสงฆ์ให้แตกแยกกัน , “ลองดี” เป็นกรรมจากการทำร้ายพระพุทธรูปอันเป็นตัวแทนของพระพุทธเจ้า และ “มรดกมรณะ” เป็นกรรมจากการฆ่าบิดา ซึ่งผลกรรมจากกรรมนั้นจะรุนแรงมากกว่ากรรมประเภทอื่นๆ ทำให้เจ้าของเรื่องพิการหรือเสียชีวิตได้

*อบายมุข 4 หมายถึง ทางแห่งความฉิบหาย ทางแห่งความเสื่อม สาเหตุให้ถึงความเสื่อม มี 4 ประการ ได้แก่ เป็นนักเลงหญิง เป็นนักเลงสุรา เป็นนักเลงการพนัน และคบคนชั่วเป็นมิตร

ภาพที่ 4. 3 ภาพจากละครเรื่อง “วงจรแห่งกรรม” เป็นลักษณะของอนันตริยกรรม
(กรรมจากการบิดเบือนคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ทำให้พระสงฆ์แตกแยก)

ภาพที่ 4. 4 ภาพจากละครเรื่อง “ลองดี” - เป็นลักษณะของอนันตริยกรรม
(กรรมจากทำลายพระพุทธรูป อันเป็นตัวแทนของพระพุทธเจ้า)

ภาพที่ 4. 5 ภาพจากละครเรื่อง “มรดกมรณะ” - เป็นลักษณะของอนันตริยกรรม
(กรรมจากฆ่าบิดา)

2. พหุกรรม หรือ อาจิณณกรรม คือ กรรมที่ทำความชั่วครั้งละเล็กน้อย หรือ กรรมที่ทำเป็น อาจิณหรือทำไว้จนชิน และเมื่อพิจารณาหลักกรรมตามหลักพุทธศาสนาที่มีความใกล้ชิดกับการดำเนินชีวิตประจำวันของคนไทย ผู้วิจัยจึงเลือกนำศีล 5 มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากศีล 5 ซึ่งเป็น ศีลขั้นพื้นฐานที่ชาวราสถีปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน ทำให้พบว่ารายการได้นำเสนอกรรม

ลักษณะนี้มากที่สุด ได้แก่ ซีลข้อ 1 (การละเว้นจากการฆ่าชีวิตสัตว์ทุกชนิด) มีการกระทำผิดมากที่สุด มีถึง 12 เรื่อง รองลงมาคือ ซีลข้อที่ 2 (การละเว้นจากการลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่เจ้าของเขาไม่ได้ให้) และ ซีลข้อที่ 4 (การละเว้นจากการพูดปดตบเท็จ พูดจาโกหกพูดไม่อยู่กับร่องกับรอย) มีการกระทำผิดจำนวนเท่ากัน คือ 3 เรื่อง ส่วนซีลข้อ 3 (การละเว้นจากการประทุษร้ายในกามการประทุษร้ายผิดลูกผิดเมียคนอื่น) ถูกนำเสนอมาเป็นอันดับ 3 มีจำนวน 2 ตอน ในขณะที่ซีลข้อ 5 (การละเว้นจากการดื่มสุราเมรัยและเครื่องดองของมีนเมาทุกชนิด) มีการนำเสนอที่น้อยที่สุด คือ 1 เรื่อง ทั้งนี้เจ้าของเรื่องในบางเรื่อง ยังมีการทำผิดศีล 5 มากกว่า 1 ข้อ ได้แก่ ตอน “บ่วงรักร้อยบาป” ที่ผิดทั้งซีลข้อ 1 และข้อ 3 ส่วน “รัก – หลอน” ผิดทั้งซีลข้อ 1 และข้อ 4

นอกจากนี้ในเนื้อหารายการ ยังพบว่า มีการกระทำที่นอกเหนือจากการผิดศีล 5 นั่นก็คือ อบายมุข 4 อันได้แก่ การเล่นการพนัน ซึ่งมีการนำเสนอทั้งหมด 2 เรื่อง คือ “ตายแล้วฟื้น” และ “รักสั่งลง” โดยกรรมจากการเล่นการพนันนี้ ถือเป็นผลกรรมที่เกิดจากกรรมประเภทพหุกรรม หรือ อาจิณณกรรม เช่นเดียวกัน เพราะเป็นกรรมที่ทำให้สังขมไว้ครั้งละเล็กละน้อย หรือ ทำจนชินเป็นนิสัย

จากการวิจัย ยังเป็นที่สังเกตว่า ผลกรรมจากลักษณะของพหุกรรมนี้ ส่วนใหญ่มักจะปรากฏให้เห็นในลักษณะความเจ็บไข้ได้ป่วยหรือบาดเจ็บของเจ้าของเรื่อง ซึ่งบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วยของเจ้าของเรื่องจะมีลักษณะเหมือนหรือใกล้เคียงกับสัตว์ที่ตนเองเคยทำร้าย มีตัวอย่างดังนี้

ภาพที่ 4. 6 ภาพจากละครเรื่อง “ฝากบุญ เบิกกรรม” – พหุกรรม

(กรรมจากการโยนแมวข้ามรั้ว)

ภาพที่ 4. 7 ภาพจากละครเรื่อง “คนล่าฝัน กรรมล่าคน” – พหุกรรม

(กรรมจากการนำแมวไปเผา)

ภาพที่ 4. 8 ภาพจากละครเรื่อง “ทวงบาป” – พหุกรรม
(กรรมจากการลักทรัพย์คนขายของที่มีมือพิการ)

3. กตัตตาวาปนกรรม หรือ กรรมสักว่ากระทำ หรือ ทำด้วยความสะเพร่า ไม่ถือว่าเป็นโทษจากการกระทำกรรมนั้นโดยตรง เป็นกรรมที่เบาที่สุด มีเพียง 1 ตอนคือ “พิชิตกรรม” โดยเจ้าของเรื่องได้ประมาทว่าตนเองว่ายน้ำได้ทั้งๆที่ร่างกายอ่อนเพลีย ทำให้ศีรษะกระแทกพื้นสระว่ายน้ำ จนร่างกายเป็นอัมพาต

ภาพที่ 4. 9 ภาพจากละครเรื่อง “พิชิตกรรม” – พหุกรรม
(กรรมจากการความประมาท สะเพร่า)

สรุปผลการวิเคราะห์ประเภทของกรรมตามผลแห่งกรรมที่ปรากฏในรายการกรรมลิขิตเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้

อันดับ	ประเภทของกรรม	ลักษณะของกรรม	จำนวน
1	พหุกรรม หรือ กรรมเบา	กรรมจากผิดศีล 5 และอบายมุข 4	20 ตอน
2	ครุกรรม หรือ กรรมหนัก	อนันตริยกรรม (กรรมจากการฆ่าบิดา ทำลายพระพุทธรูป และทำให้พระสงฆ์แตกแยก)	3 ตอน
3	กตัตตาวาปนกรรม	กรรมจากความประมาท สะเพร่า	1 ตอน

ตารางที่ 4. 3 แสดงผลการวิเคราะห์ประเภทของกรรมตามผลแห่งกรรมที่ปรากฏ
ในรายการกรรมลิขิต

4.2 ความเป็นมา รูปแบบ วิธีการนำเสนอและเนื้อหาของรายการ “คดีเด็ด”

ภาพที่ 4. 10 แสดงชื่อรายการคดีเด็ด

ภาพที่ 4. 11 พิสิทธิ์ กীরติการกุล พิธีกรรายการคดีเด็ด

ร้อยคั่น เปิดแฟ้มคดี

รายการคดีเด็ด คือรายการที่อยู่คู่สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ได้รับความนิยมนจากผู้ชมมานานมากกว่า 10 ปี ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลาประมาณ 13.20 – 14.20 น. ความยาวรายการ 1 ชั่วโมง โดยจุดเริ่มต้นของรายการที่ทีมงานผู้ผลิตรายการ ตั้งใจที่จะผลิตรายการที่มีรูปแบบแปลกใหม่ มีเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร และเน้นให้ความสำคัญกับผู้ชม ที่สำคัญยังเล็งเห็นว่า เรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริงในประเทศไทยนั้น มีความน่าสนใจ มีจำนวนมากมาย หลากหลาย จึงไปค้นหาข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยในระยะแรก มุ่งเน้นไปที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ (ฤทัย บุญณะ, สัมภาษณ์ 14 มีนาคม 2557) โดยเบื้องหลังคดีต่างๆ และความสนุกบนหน้าจอทีวีนั้นได้ถูกสร้างสรรค์โดยทีมผู้ผลิตจากบริษัท IRIM จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือกันตนากรุ๊ป จำกัด มหาชน ที่ได้ใช้เวลาของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ออกอากาศครั้งแรกวันเสาร์ที่ 9 กันยายน 2543 จนมาถึงปัจจุบัน รวมเวลา 13 ปี

และมีแนวโน้มที่จะอยู่ในผังออกอากาศของสถานีไปอีกเพราะหากพิจารณาจากเรตติ้งของรายการ ยังคงมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.8 (ข้อมูลเรตติ้งรายการคดีเด็ดปี 2550 – 2556 จากบริษัท AC Nielsen) ซึ่งนับว่าอยู่ในเกณฑ์ดีเมื่อเทียบกับรายการของสถานีคู่แข่งในช่วงเวลาเดียวกัน กล่าวได้ว่า รายการนี้ได้สร้างกระแสและเปิดพื้นที่ช่วงเวลาทุกบ่ายวันเสาร์ให้เป็นนาฬิกาทอง สามารถดึงดูดความสนใจจากกลุ่มผู้ชมได้เป็นระยะเวลาานาน ดังที่ (อรรพรรณ บัณฑิตกุล, 2546) กล่าวไว้ว่า

“ในช่วงบ่ายของวันเสาร์ และอาทิตย์ จากเดิมที่ไม่ใช่ช่วงเวลาทองของช่อง 7 แต่บริษัทกันตนาสามารถทำให้รายการคดีเด็ด เป็นรายการยอดฮิตเรตติ้งสูงสุดของกันตนาติดต่อกันมาหลายปีสามารถขายโฆษณาได้สูงถึงนาทีละ 200,000 บาท เป็นรายการที่ดูง่าย ๆ มีเสน่ห์ ตรงตัวนักแสดงแสดงได้เป็นธรรมชาติ และยังเป็นรายการที่สร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับตำรวจไทย”

รูปแบบการนำเสนอ

รายการคดีเด็ด จัดเป็นรายการวาไรตี้ เนื่องจากลักษณะเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอมีความหลากหลาย โดยเอกลักษณ์ของรายการนี้คือ การนำเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงของประชาชนทั่วไป จากคำบอกเล่าของตำรวจและเจ้าหน้าที่รัฐทั่วประเทศ มานำเสนอด้วยรูปแบบละครจำลองเหตุการณ์ที่เน้นความสนุกสนาน ตลกขบขัน ใช้นักแสดงที่ไม่มีชื่อเสียงมาสวมบทบาทแทนเจ้าของเรื่อง โดยแต่ละตอนจะนำเสนอ 11 – 14 คดี คดีหนึ่งๆ จะไม่เกิน 4 นาที ซึ่งมีผู้ดำเนินรายการคือ พิสิทธิ์ กิริติการกุล กลุ่มเป้าหมายของรายการคือ ผู้ชมทั่วไป ทุกเพศทุกวัย

“ถ้าพูดตามหลักทั่วไปรายการคดีเด็ด ก็จัดว่าเป็นรายการวาไรตี้ที่แหละ แต่ความจริงมันก็ไม่เชิงเป็นวาไรตี้ซะทีเดียวนะ ทางทีมงานเคยเรียกกันเล่นๆ ว่า เป็น Real Comedy คือ เรื่องจริงที่ขบขัน ซึ่งรูปแบบการนำเสนอก็เป็นการให้สัมภาษณ์ข้อมูลจริงจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีความน่าเชื่อถือ เพื่อยืนยันว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง แล้วต่อด้วยละครจำลองเหตุการณ์ในสไตล์ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของ "คดีเด็ด" และช่วงหลังๆ ทางรายการก็ได้นำคลิปวิดีโอภาพเหตุการณ์จริงมานำเสนอ นั่นเพราะในบางคดีเจ้าของเรื่องได้มีการถ่ายเป็นคลิปวิดีโอเก็บไว้แล้ว จึงคิดว่าน่าจะนำเสนอในรายการ เพราะสอดคล้องกับกระแสในปัจจุบันที่ผู้ชมนิยมดูคลิปเหตุการณ์จริง”

(ฤทัย บุณณะ , สัมภาษณ์ 14 มีนาคม 2557)

ทั้งนี้ยังได้สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของผู้ดำเนินรายการ พิสิทธิ์ กิริติการกุล ที่ได้กล่าวถึงรูปแบบการนำเสนอของรายการคดีเด็ด ไว้ว่าเป็นรายการบันเทิงจริงๆ ที่มุ่งเน้นความสนุกสนาน ทำให้ผู้ชมได้คลายเครียด

“รายการคดีเด็ด ถือว่าเป็นรายการบันเทิง ไม่ใช่รายการข่าวนะ เพราะเอาเรื่องคดีที่เกิดขึ้นตามโรงพักต่างๆ มาทำเป็นละครย่อยๆ คดีหนึ่ง ก็ 2 – 3 นาที ทำให้เบาสมอง ทำให้คนดูสามารถที่จะหัวเราะตามเรื่องของเราได้ ถ้าไม่หัวเราะก็ถือว่าล้มเหลว”

(พิสิทธิ์ กীরติการกุล, 28 กุมภาพันธ์ 2557)

เมื่อผู้ผลิตรายการได้กำหนดลักษณะเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ และกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนแล้ว สิ่งที่สำคัญคือการกำหนดโครงสร้างรายการ ในการออกอากาศ ซึ่งมีลักษณะดังนี้ คือ

โครงสร้างรายการคดีเด็ด

ลำดับ	เนื้อหารายการ
เบรก 1	ไตเติลรายการ
	ไฮไลท์คดีเด็ดวันนี้
	พิธีกรพูดเปิดรายการ + นำเข้าช่วงที่ 1
	ช่วงที่ 1 (2- 3 คดี) ละครสั้น
	พิธีกรพูดปิดเบรก 1
	คีย์ซีนรายการ
เบรก 2	คีย์ซีนรายการ
	พิธีกรพูดนำเข้าช่วงที่ 2
	ช่วงที่ 2 (2- 3 คดี) ละครสั้น
	พิธีกรพูดปิดเบรก 2
	คีย์ซีนรายการ
เบรก 3	คีย์ซีนรายการ
	พิธีกรพูดนำเข้าช่วงที่ 3
	ช่วงที่ 3 (2- 3 คดี) ละครสั้น
	พิธีกรพูดปิดเบรก 3
	คีย์ซีนรายการ

เบรก 4	คีย์ซีนรายการ
	พิธีกรพุดนำเข้าช่วงที่ 4
	ช่วงที่ 4 (2- 3 คติ) คลิปวิดีโอ
	พิธีกรพุดปิดเบรก 3
	คีย์ซีนรายการ
เบรก 5	คีย์ซีนรายการ
	พิธีกรพุดนำเข้าช่วงที่ 5
	ช่วงที่ 5 (2- 3 คติ) คลิปวิดีโอ
	พิธีกรพุดปิดรายการ
	END CREDIT

ตารางที่ 4. 4 แสดงโครงสร้างรายการคดีเด็ด

จากตารางที่ 4.4 พบว่าโครงสร้างรายการคดีเด็ดมีทั้งหมด 5 ช่วง ซึ่งจะมีผู้ดำเนินรายการพุดนำเข้าและสรุปในแต่ละช่วง โดยช่วงที่ 1 – 3 จะเป็นรูปแบบละครจำลองเหตุการณ์ ส่วนช่วงที่ 4 – 5 จะเป็นคลิปวิดีโอ และด้วยระยะเวลาการออกอากาศที่ยาวนานตั้งแต่ปี 2543 - ปัจจุบัน (2557) รายการคดีเด็ดจึงต้องปรับรูปแบบการนำเสนอเพื่อให้ความน่าสนใจ และตอบสนองกระแสภาพจริงเสียงจริงทาง Social network จึงได้มีการนำคลิปวิดีโอของผู้ชมมาเป็นส่วนหนึ่งของรายการ โดยในส่วนของคลิปวิดีโอ จะมีให้เสียงบรรยายว่า “ขออย่า คดีนี้ไปเป็นภาพจริง ไม่ได้ถ่ายทำ คนที่เห็นในภาพก็เป็นคนจริง ไม่ใช่ตัวแสดง” ซึ่งการพัฒนาารูปแบบรายการ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แบ่งตามรูปแบบการนำเสนอ

รูปแบบละครจำลองเหตุการณ์เพียงอย่างเดียว คือ

วันที่ 9 กันยายน 2543 - 9 มิถุนายน 2555

มี 2 รูปแบบคือ ละครจำลองเหตุการณ์ กับคลิปวิดีโอจริง คือ

วันที่ 16 มิถุนายน 2555 – ปัจจุบัน

2. แบ่งตามเบรกออกอากาศ

วันที่ 7 - 28 กรกฎาคม 2555 ตั้งแต่เบรก 1 – 4 เป็นละครจำลองเหตุการณ์

ส่วนเบรกที่ 5 เป็นคลิปวิดีโอ

- วันที่ 4 สิงหาคม 2555 - ปัจจุบัน ตั้งแต่เบรก 1 – 3เป็นละครจำลองเหตุการณ์

ส่วนเบรก 4 – 5 เป็นคลิปวิดีโอ

นอกจากรายการคดีเด็ด จะออกอากาศทุกวันเสาร์แล้ว ในทุกวันหยุดนักขัตฤกษ์ ทางรายการ จะรวบรวมคดีที่ผู้ชมให้ความนิยมนมากที่สุด มาแนะนำใหม่อีกครั้งโดยใช้ชื่อรายการว่า “สุดยอดคดีเด็ด” อีกด้วย แต่ถ้าวันหยุดนักขัตฤกษ์นั้นเป็นวันเสาร์ ทางรายการจะเปลี่ยนเป็นคดีเด็ดแทน ซึ่งทั้งรายการ “คดีเด็ด” และ “สุดยอดคดีเด็ด” ต่างก็ใช้รูปแบบการนำเสนอ 2 อย่างเหมือนกันคือ รูปแบบละครจำลองเหตุการณ์ และคลิปวิดีโอเหตุการณ์จริง

เนื้อหารายการ

จากการศึกษารายการคดีเด็ดด้วยวิธี สุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic random sampling) ในระยะเวลา 1 ปีคือ ตั้งแต่วันเสาร์ที่ 2 มิถุนายน 2555 – วันเสาร์ที่ 1 มิถุนายน 2556 แบบเสาร์เว้นเสาร์ มีทั้งหมด 24 ตอน (193 เรื่อง) และเนื่องจากรายการคดีเด็ดมีการนำเสนอ 2 รูปแบบ คือ ละครจำลองเหตุการณ์ กับคลิปวิดีโอเหตุการณ์จริง เพื่อให้ตรงกับขอบเขตการวิจัย ที่มุ่งศึกษากระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาเฉพาะคดีที่ใช้รูปแบบละครจำลองเหตุการณ์เท่านั้น สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

เพศของเจ้าของเรื่อง	จำนวนคดี	ร้อยละ
ชาย	131	67.88
หญิง	62	32.12
รวม	193	100

ตารางที่ 4. 5 แสดงจำนวนเพศและร้อยละของเจ้าของเรื่องที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าเจ้าของเรื่องในรายการคดีเด็ด ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มี 131 คน คิดเป็นร้อยละ 67.88 ในขณะที่เพศหญิงมีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 32.12 และเมื่อแบ่งตามอาชีพของเจ้าของเรื่อง สามารถแบ่งได้ดังนี้

อาชีพ	จำนวนคดี
ตำรวจ	98
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	42
เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์	8
เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทา	8

สาธารณสุข (พนักงานดับเพลิง)	
เจ้าหน้าที่เทศกิจ	7
เจ้าหน้าที่ปกครองงานทะเบียน	7
เจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์	4
พนักงานทะเบียนเทศบาล	4
อาสาสมัครช่วยเหลือ	3
พนักงานสถานธนาบาล (โรงรับจำนำ)	2
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	2
พนักงานเวชสถิติ	2
นายกเทศมนตรี	2
ทหารเรือ	1
ทหารอากาศ	1
เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์	1
ครู	1
รวม	193

ตารางที่ 4. 6 แสดงจำนวนอาชีพของเจ้าของเรื่องที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าเจ้าของเรื่องในรายการคดีเด็ด ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพตำรวจ มีจำนวนมากถึง 98 คดี ตำรวจในที่นี้ มีทั้ง เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน เจ้าหน้าที่หน่วยป้องกันและปราบปราม ตำรวจตระเวนชายแดน และตำรวจจราจร รองลงมาคือเจ้าหน้าที่ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสาธารณสุข ไม่ว่าจะเป็น พยาบาลวิชาชีพ เกษัชกร เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และผู้ช่วยเหลือคนไข้ มีจำนวน 42 คดี และคดีจากเจ้าของเรื่องที่ถูกลำมาสร้างเป็นละครน้อยที่สุด 1 คดี ได้ประกอบอาชีพดังนี้ คือ ทหารเรือ ทหารอากาศ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ และครู และเป็นที่น่าสังเกตว่าเจ้าของเรื่องเล่าที่ประกอบอาชีพพยาบาลและเจ้าหน้าที่สาธารณสุขส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง

ลักษณะตลกในรายการคดีเด็ด

และเนื่องจากรายการคดีเด็ดเป็นรายการที่นำเสนอเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงของประชาชนทั่วไป นำเสนอด้วยรูปแบบละครจำลองเหตุการณ์ที่โดดเด่นด้วยมุกตลกขบขัน ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดบันไดตลก โดย Alan Reynolds มาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาร่วมด้วย โดยได้แบ่งแยกย่อยลักษณะตลกไว้ 6 ประเภท (อ้างถึงใน รุ่งอรุณ ฉัตรวิเศษ, 2553 หน้า 24 – 25) คือ

6.ตลกทางความคิดและเสียดสี

5.ความลึกลับในการนำเสนอตัวละคร

4.ตลกไหวพริบคำคม

3.ตลกกลไกของโครงเรื่อง

2.ตลกเคราะห์หามร้ายทางร่างกาย

1.ตลกลามกอนาจาร

จากลักษณะตลกทั้ง 6 ประเภทข้างต้น สามารถอธิบายตามเนื้อหารายการคดีได้ดังนี้

ลักษณะของตลกตามลำดับขั้น	จำนวนคดี	ร้อยละ
ลามกอนาจาร	23	11.92
เคราะห์หามยามร้ายทางร่างกาย	12	6.22
กลไกของโครงเรื่อง	110	56.99
ลึกลับในการเสนอตัวละคร	48	24.87
รวม	193	100

ตารางที่ 4. 7 แสดงจำนวนลักษณะของตลกที่ปรากฏในรายการคดีเด็ดตามแนวคิดบันไดตลกของ Alan Reynolds

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าลักษณะของตลกที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด ส่วนใหญ่จะนำเสนอตลกในกลไกของโครงเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 56.99 รองลงมาคือ ลึกลับในตัวละคร ร้อยละ 24.87 ส่วนตลกในลักษณะลามกอนาจาร ถูกนำเสนอเป็นอันดับ 3 ร้อยละ 11.92 ในขณะที่ตลกลักษณะเคราะห์หามยามร้ายทางร่างกาย ถูกนำเสนอน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 6.22 ซึ่งจากตารางข้างต้นเกิดจากการรวบรวม วิเคราะห์และจัดหมวดหมู่ลักษณะของตลกที่ปรากฏไว้อย่างเด่นชัดในแต่ละคดีละ 1 ลักษณะ แต่อย่างไรก็ตามลักษณะของตลกในรายการคดีเด็ดยังมีรายละเอียดและมุกตลกอื่นๆ อีกมากมายที่ได้สอดแทรกอยู่ในละคร บทพิธีกร บทบรรยายและการแสดงของตัวละคร สามารถอธิบายตามแนวคิด บันไดตลกของ Alan Reynolds ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. **ลามกอนาจาร (obscenity)** ถือเป็นลักษณะของตลกขั้นต่ำสุด ซึ่งในแต่ละสังคมก็มีการให้ความสำคัญในเรื่องของการเปลือยกายแตกต่างกัน โดยรายการคดีเด็ดได้นำเสนอตลกลักษณะนี้แบบโจ่งครึม มีการเปลือยส่วนล่าง ,โชว์อวัยวะเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ อาทิเช่น ตอน “โจรไม่ใส่กางเกงใน” “แก๊ฟ้าช่วยสามี” “มาเอาถุงยางอนามัย” “โรคจิตอายุไปเลย” “แปดกระบวนท่า” “เทศกิจวิ่งหนียา” “ทิ้งผ้าถุงวิ่ง” “ขโมยกางเกงในเมีย” “แอบถ่ายภาพในห้องน้ำ”

นอกจากนี้ยังรวมถึงคดีที่นำเสนอเกี่ยวกับปีศาจอุจจาระ ซึ่งเป็นลักษณะภาพที่ไม่พึงมองไว้ด้วย อาทิเช่น “ลุงอุจจาระแตก” “คนบ้าอุจจาระ” “นึกว่ากลืนอุจจาระเป็นกลืนควาย” “ล้วงกันเอายาบ้า” “สวนปีศาจคนไข้” เป็นต้น

คดี”แอบถ่ายในห้องน้ำ”

คดี”ขโมยกางเกงในเมีย”

คดี”ทิ้งผ้าถูวงรีง”

คดี”ลุงอุจจาระแตก”

คดี “ล้วงกันเอายาบ้า”

คดี “สวนปีศาจคนไข้”

ภาพที่ 4. 12 กลุ่มภาพลักษณะตลกประเภทลามกอนาจารที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด

2. เคราะห์หามยามร้ายทางร่างกาย (physical mishap) เป็นลักษณะตลกเจ็บตัวประเภทหนึ่ง เช่น การลื่นล้มเพราะเปลือกกล้วย การปาดด้วยเค้ก ตลกประเภทนี้มีลักษณะเป็นตลกประเภทโครมคราม (slapstick) ซึ่งรายการคดีเด็ดได้นำเสนอไว้อย่างชัดเจน เพราะตัวละครจะเจ็บตัวหรือโดนทำร้ายแบบไม่ได้ตั้งใจ ทั้งจากเหตุการณ์ที่ทำให้เข้าใจผิดและบุคคลอื่นทำร้าย ที่สำคัญมักเป็นการเจ็บตัวแบบสาหัส เลือดกระชูด อาทิเช่น “สันนิบาตไม่ได้หาเรื่อง” “จัดการระเบิดเอง” “ทะเลาะกันเพราะทุเรียน” “ก้างตำเหงือก” “ถามอะไรก็โดนตบ” เป็นต้น

นอกจากนี้ยังพบว่าคดีส่วนใหญ่ในรายการ “คดีเด็ด” จะปิดท้ายด้วยความรุนแรง มีการทำร้ายร่างกาย ตบ ตะ ต่อย กันเสมอ โดยเฉพาะ คดีที่เกิดระว่างสามีภรรยา หรือเพื่อน ซึ่งแม้ในเนื้อหาจะเน้นนำเสนอคุณลักษณะอื่น แต่ก็มักจะปิดท้ายด้วยการตบตี หรือทำร้ายร่างกายกันเสมอ จึงกล่าวได้ว่าแม้การจับหมวดหมู่ความโดดเด่นลักษณะมุกตลกเคราะห์หามยามร้ายทางร่างกาย จะมีจำนวนน้อยที่สุด แต่ถ้ากล่าวถึงความรุนแรงที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด จะพบว่ามีเกือบทุกคดีเลยทีเดียว

คดี “สันนิบาตไม่ได้หาเรื่อง”

คดี “จัดการระเบิดเอง”

คดี “ถามอะไรก็โดนตบ”

คดี “ประกันก็เมา”

คดี “สวนปัสสาวะคนไข้”

คดี “แค่ปาดหน้ากัน”

ภาพที่ 4. 13 กลุ่มภาพลักษณะตลกประเภทเคราะห์หามยามร้ายทางร่างกายที่ปรากฏ
ในรายการคดีเด็ด

3. กลไกของโครงเรื่อง (plot device) มีลักษณะคล้ายคลึงกับตลกสถานการณ์ ซึ่งจะสร้างเสียงหัวเราะได้ ก็ต่อเมื่อแสดงเรื่องที่เหลือเชื่อหรือเรื่องบังเอิญให้เห็นว่าเป็นเรื่องจริง รวมถึงเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจผิด ความไม่ถูกกาลเทศะหรือเหตุการณ์ที่ระอ๊กระอ่วนใจ และจากผลการรวบรวมวิเคราะห์เนื้อหารายการคดีเด็ด พบว่า มีการนำเสนอตลกลักษณะนี้มีจำนวนมากที่สุด กล่าวได้ว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ศึกษาเลยทีเดียว ซึ่งกลไกของโครงเรื่อง ก็มีความแตกต่างกันหลายหลายกันไป มักเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นแบบบังเอิญ และเหลือเชื่อ โดยที่ผู้ชมไม่คาดคิดว่าจะเกิดเรื่องราวเหล่านั้นได้ในชีวิตจริง ที่สำคัญ ยังเป็นลักษณะตลกที่ไม่ใช่เกิดจากตัวละครเพียงคนเดียว แต่ต้องมีเหตุการณ์หรือองค์ประกอบอื่นๆ เช่น เพื่อน หรือความเข้าใจผิด นำพาให้เกิดความผิดพลาดในสถานการณ์เหล่านั้น

คดี “อยากให้สามีประหลาดใจ”

คดี “นึกว่าผีหลอก”

คดี “นึกว่าพยาบาลติดในตึก”

คดี “ลงทะเลไปช่วยมะพร้าว”

คดี “คุยเพลินงูเข้ารถ”

คดี “กินอาหารสุนัข”

ภาพที่ 4. 14 กลุ่มภาพลักษณะตลกประเภทกลไกของเรื่อง ที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด

4. ไหวพริบคำคม (verbal wit) เป็นลักษณะตลกที่เกิดจากภาษา คำพูดเจรจาที่คมคาย ขวนตลก ขบขัน ทำให้ผู้ชมมีส่วนร่วมไปกับเหตุการณ์ในละครมากขึ้น และสามารถหัวเราะได้กับเรื่องเครียด หรือ ภาวะกดดัน แม้จะไม่ปรากฏเด่นชัดในคดีที่ศึกษา แต่ปรากฏอยู่ในบทของผู้บรรยายที่สอดแทรก อยู่แต่ละคดี เช่น

- คดี “ถวายเป็นสังฆทาน” เรื่องราวของเจ้าหน้าที่ขับรถไปสัมมนา แต่รถเบรกแตก และชนกับเจ้า ที่เจ้าทางไว้ว่า จะถวายเป็นสังฆทาน

ผู้บรรยาย พูดว่า “เจ้าป่า ช่วยให้รถหยุดจริง แต่สังฆทานเนี่ยว่าไง เป็นห่วง เจ้าป่า โครเสเตอร์จะขึ้น ถ้าโดนไปสังฆทานขนาดนี้”

- คดี “สามีคนเล็ก” เรื่องราวของสาวท้องมาคลอดที่โรงพยาบาล โดยเด็กหนุ่มรุ่นราวคราวเดียวกับลูก มาให้กำลังใจตอนคลอด พยาบาลเข้าใจผิดคิดว่าสามีเป็นลูก

ผู้บรรยายพูดว่า “สุดยอดป้า ได้ผัวอ่อนกว่าลูกอีก”

- คดี “จำหน้าไม่ได้ จำเท้าได้” เรื่องราวของโจรปล้นรถเมล์ แต่กลัวกระเป๋าก้นหน้า ดังนั้นตอนชี้ตัว ผู้ต้องหา กระเป๋ารถเมล์จึงขอก้มลงดมกลิ่นเท้า

ผู้บรรยาย พูดว่า “ถึงชี้ตัวไม่ถูก แต่ชี้กลิ่นถูก”

คดี “ถวายเป็นสังฆทาน”

คดี “สามีคนเล็ก”

คดี “จำหน้าไม่ได้ จำเท้าได้”

ภาพที่ 4. 15 กลุ่มภาพลักษณะตลกประเภทไหวพริบคำคม ที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด

5. ความลักลั่นในการเสนอตัวละคร (inconsistency of character) ในที่นี้กล่าวคือ เป็นการกระทำหรือคำพูดของตัวละครที่แสดงถึงความไม่รู้ ความเขย แสดงพฤติกรรมที่ผิดแปลก ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์เหล่านั้น โดยมุกตลกลักษณะนี้มักจะนำเสนอผ่านตัวละครที่เป็นต่างดาว ชาวต่างชาติ (ผิวสี) คนบ้า ผู้สูงอายุและเด็ก โดยตัวละครเหล่านี้จะแสดงคำพูดหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่รู้เรื่อง แสดงพฤติกรรมที่ผิดกาลเทศะ โดยพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นเป็นบุคลิกที่แท้จริงของเขาจริงๆ ไม่ได้สร้างทำ อาทิเช่น “ยายนอนผิดทาง” “คนต่างดาวขับรถ” “ลูปตามรูป” “คิดว่าคนบ้าเป็นผี” “ลุงกัदनัวตัวเอง” “ฝรั่งป่วยยาม่อง” “ยี่ห้อค้ายาบ้า” เป็นต้น

คดี“ยายนอนผิดทาง”

คดี “คนต่างดาวขับรถ”

คดี“ลูปตามรูป”

คดี “ฝรั่งป่วยยาม่อง”

คดี“คิดว่าคนบ้าเป็นผี”

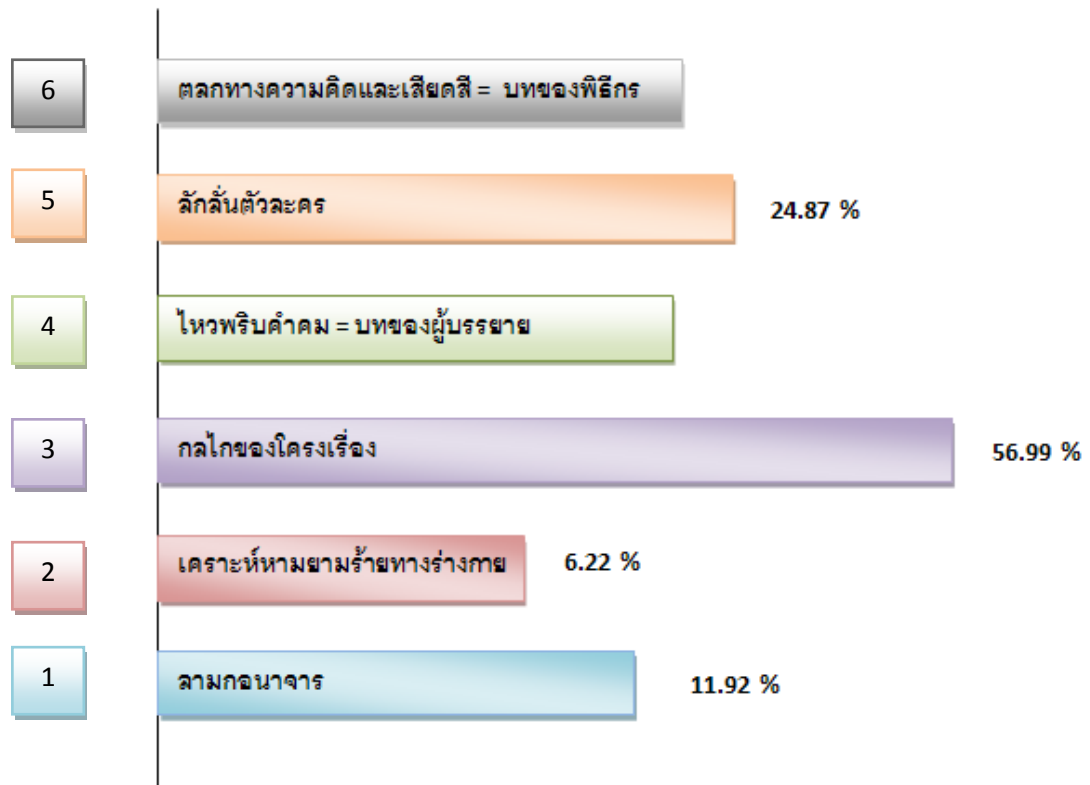
คดี “ลุงกัदनัวตัวเอง”

ภาพที่ 4. 16 กลุ่มภาพลักษณะตลกประเภทความลักลั่นในการเสนอตัวละคร
ที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด

6. ตลกทางความคิดและเสียดสี (comedy of ideas and satire) เป็นการใช้อำพุดที่ล้อเลียน เสียดสีพฤติกรรมหรือความคิดของตัวละคร เป็นตลกชั้นเชิงที่ผู้ชมต้องตีความจากบริบทของเรื่องด้วย ลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะปรากฏในส่วนของบทพิธีกร อาทิเช่น

- คดี “ประกันก็เมา” พิธีกรพูดเปิดเรื่อง “คดีนี้ไปดูคดีชนชน ไม่ใช่ชลบุรีนะ ชนอะไร ไปดู”
- คดี “ไม่ฟังเลยโดนระเบิด” พิธีกรพูดเปิดเรื่อง “เรื่องนี้ไปดูการอบรมแบบเอาหูไปนา เอาตาไปไหนไปดู”
- คดี “ยายนอนผิดทาง” พิธีกรพูดเปิดเรื่อง “เรื่องนี้มีหยั่ง หยั่งรู้อย่างไม่รู้ ยังไงไปดู”
- คดี “แค่ปาดหน้ากัน” พิธีกรพูดปิดท้าย “ถ้ามีคักดีศรีแล้วมีเรื่อง แนะนำให้ไปลบ แล้วลัก ขาวดำแทน”
- คดี “สามีนคนเล็ก” พิธีกรพูดปิดท้าย “ไอ้โหเจ้ นี่เข้าข่ายสวยเลือกได้ใช่ไหมเจ้”
- คดี “ไม่ให้ร้องเพลงนี้” พิธีกรพูดปิดท้าย “รีบบๆ ฟีนนะ จะพาไปอย่างกึ่งซึก 2 กิโล”
- คดี “ถวายไข่สองหมื่นฟอง” พิธีกรพูดปิดท้าย “ถ้าไข่ไก่แพง ขอเปลี่ยนเป็นไข่กบ”
- คดี “โจรโลก” พิธีกรพูดปิดท้าย “ถ้าถือไปไม่ไหวจริงๆ แนะนำอมไว้ในปาก” เป็นต้น

ดังนั้นจากผลการวิเคราะห์และรวบรวมลักษณะตลกในรายการคดีเด็ดที่กล่าวไว้ข้างต้น เมื่อแบ่งประเภทตามแนวคิดบันไดตลกทั้ง 6 ประเภท โดย Alan Reynolds สามารถแบ่งได้ตามแผนภูมิข้างล่างดังนี้

ภาพที่ 4. 17 แสดงลักษณะตลกจากรายการคดีเด็ดตามแนวคิดบันไดตลก

สรุปได้ว่า ลักษณะของตลกในรายการคดีเด็ดนำเสนอลักษณะตลกได้ครบทั้ง 6 ประเภท แต่เน้นตลกกลไกของโครงเรื่อง นำเสนอเป็นเรื่องที่ไม่คาดคิด เป็นเรื่องที่เหลือเชื่อ รวมถึงเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจผิด

4.3 ความเป็นมา รูปแบบ วิธีการนำเสนอและเนื้อหาของรายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2”

ภาพที่ 4. 18 แสดงภาพชื่อรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2

“ก็ขึ้นชื่อว่าความรักความรักในชีวิตจริงไม่มีอะไรแน่นอน
ใจมันอ่อนแอแพ้ความรักเพิ่งรู้ว่ารักในชีวิตจริงมันยิ่งกว่าในนิยาย
ใครจะบอกได้ว่าเราควรหยุดพักหรือไปต่ออย่าท้อถ้าเธอทำดีที่สุดแล้ว
คงมีสักวันที่ความรักนั้นจะเป็นของเธอ”

ส่วนหนึ่งจากเพลง “เรื่องจริงยิ่งกว่านิยาย” เพลงประกอบคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์
ขับร้องโดย อ้อฟ ปongsakdi

เรื่องเล่าจากคลื่นวิทยุ สู่จอแก้ว

รายการคลับฟรายเดย์ (Club Friday) เป็นรายการของคลื่นวิทยุ 106.5 Mhz ออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2548 เริ่มต้นจากในช่วงที่วงการวิทยุมีการแข่งขันกันสูงในกระแสของการนำเสนอรายการวิทยุ นั้นจะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือเปิดแต่เพลงอย่างเดียวหรือบางคลื่นไม่มีโฆษณา ทำให้ผู้บริหาร A-Time Media คุณสายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยุธยาอยากแตกต่างจากรายการอื่นๆ ที่เปิดเพลงอย่างเดียว จึงให้มีการสนทนาคุยกันด้วย และเนื่องจาก คลื่นกรีนเวฟ เป็นคลื่นที่มีลักษณะการเปิดเพลงแบบ easy listening คือเปิดเพลงช้าๆ ฟังสบายๆ และเน้นการให้ความรู้สึกเข้าถึงอารมณ์ได้มากกว่าคลื่นอื่น ฉะนั้นการสนทนาในเรื่องความรักจึงสามารถเรียกอารมณ์ผู้ฟังได้มากกว่าคลื่นอื่นๆ และทำให้ผู้ฟังอยากที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในรายการได้ นอกจากนี้ ทีมงานกรีนเวฟ ยังสังเกตพฤติกรรมของผู้ฟังได้ว่า ธรรมชาติของผู้ฟังรายการวิทยุ มักจะถ่ายทอดอารมณ์ผ่านเพลง และอยากที่จะเข้ามาพูดคุยกับดีเจ จึงทำให้คิดว่ารายการคลับฟรายเดย์จะสามารถอยู่รอดได้เพราะคนฟังเป็นส่วนใหญ่ จึงเปิดโอกาสให้ผู้ฟังเข้ามามีส่วนร่วมในการสนทนา ออกอากาศเพื่อแบ่งปันประสบการณ์ตัวเองให้ผู้ดำเนินรายการ และผู้ฟังคนอื่นๆ ด้วย และเลือกวันศุกร์เป็นวันออกอากาศ เพราะเป็นวันสุดท้ายของสัปดาห์การทำงาน ผู้ฟังน่าจะมีโอกาสได้รับฟังมากกว่าวันอื่น และยังได้กำหนดช่วงเวลา 21.00 – 23.00 น. เป็นเวลาออกอากาศโดยยึดวิถีชีวิตของคนเมืองส่วนมากมาเป็นมาตรฐานในการกำหนด ซึ่งมีดีเจผู้ดำเนินรายการซึ่งก็คือ นภาพร ไตรวิทย์วารีกุล หรือดีเจพี่อ้อย และ สายทิพย์ มนตรีกุล ณ

อยุธยา หรือดีเจพีฉอด โดยจุดประสงค์ของรายการคือ เพื่อให้ผู้ฟังอยากแบ่งปันประสบการณ์เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตความรักในทุกรูปแบบซึ่งกันและกัน ให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในรายการมากขึ้น และเป้าหมายหลักของรายการคลับฟรายเดย์ เป็นกลุ่มเดียวกับคลื่นกรีนเวฟ คือ กลุ่มผู้ใหญ่วัยทำงาน ส่วนกลุ่มเป้าหมายรอง ก็คือ กลุ่มนักเรียน นักศึกษา และช่องทางที่ทางรายการไว้สื่อสารกับผู้ฟังมีด้วยกัน ดังนี้ (พลอยลลดา ไชยบุญเรืองสิน,2553:81- 92)

- Email
- SMS
- Webboard (<http://www.greenwave.fm>)
- Facebook(<https://www.facebook.com/ClubFridayFanpage>)

จากนั้นความนิยมของรายการคลับฟรายเดย์ก็มากขึ้นเรื่อยๆ จนเรียกว่าเป็นรายการวิทยุที่เป็นตัวแทนความรักทำให้ผู้ฟังทางบ้านได้โทรศัพท์เข้ามาพูดคุย มาแบ่งปัน มาเล่าเรื่องของความรักของตัวเองตามหัวข้อที่ทีมงานตั้งให้ในแต่ละสัปดาห์ จากนั้นก็ได้ต่อยอดเป็นพ็อกเก็ตบุ๊กซึ่งเป็นการบอกเล่าประสบการณ์เรื่องเล่าจากผู้ที่ตั้งเรื่องราวมาให้ทางรายการคลับฟรายเดย์ ทั้งที่ได้ออกอากาศและไม่ได้ออกอากาศทางรายการคลับฟรายเดย์จึงได้รวบรวม จัดทำเป็นหนังสือออกไปรวมทั้งหมด 5 เล่ม

นอกจากนี้ยังมีโปรเจกต์นำเรื่องจริงที่ผู้ฟังโทรมาเล่าแต่งเป็นเพลงในอัลบั้ม Club Friday based on True Story by เอ็น พียะดา จากนั้นก็พัฒนามาเป็นมิวสิกวิดีโอที่สร้างจากเรื่องจริงของผู้ฟัง แต่ทำเป็นMini Series 15 นาที และก็ได้รับกระแสตอบรับเป็นอย่างดี

“จุดเริ่มต้นของคลับฟรายเดย์ ถ้าย้อนกลับไป 8 - 9 ปีที่แล้ว ที่เป็นรายการวิทยุ ประมาณ 2-3 ชั่วโมง ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นคลื่นที่ที่ทำให้คนโทรมาคุย มาแชร์ มาเล่าเกี่ยวกับเรื่องของความรัก และในช่วงตั้งแต่ทำมา มันก็ค่อยๆได้รับความนิยมและต่อยอดมาเป็น พ็อกเก็ตบุ๊ก พอทำเป็นพ็อกเก็ตบุ๊กออกมามันก็เป็น Best seller หลังจากนั้นเราก็ทำเพลง เป็นการนำเรื่องจริงมาเป็นเพลง พอทำเพลงเสร็จก็มาทำ MV แต่เราอยากเล่าเรื่องราวชีวิตจริงๆ ที่มาจากเรื่องจริงของคนฟังของเรา เราก็เลยทำเป็น Mini Series 15 นาที คราวนี้ ก็เลยพอทำ MV15 นาที รีวิวจากผู้ชมแบบว่ามหัศจรรย์ เป็น 10 ล้านวิว เราก็เลยมองว่าถ้าเราเล่าเรื่องให้มันยาวขึ้นมันก็จะเกิดมาคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ โดยที่ถามว่าคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ จุดเริ่มต้นของเรา คือการเล่าเรื่องราวความรักจากชีวิตจริง เรามองว่า มันเป็นกิมมิก (Gimmick) หรืออะไรก็ได้ที่ว่าเป็นความต่างจากละครที่ช่อง Free TV ที่ทำอยู่ตอนนี้ และเรื่องราวความรักเมื่อเปลี่ยนจากได้ยินแค่เสียง มาปรับให้เห็นทั้ง ภาพและเสียง แน่แน่นอนว่ายอมเข้าถึงง่ายกว่า มีอรรถรสมากกว่า”

(วรฤทธิ ไวยเจียรนัย, 10 กุมภาพันธ์ 2557)

และด้วยความนิยมที่ตีมาตลอดๆ ทำให้คลื่นกรีนเวฟเกิดโปรเจกใหม่ สร้างคลับฟรายเดย์ เดอะซีรีส์ ขึ้นมา โดยนำเรื่องราวความรักของผู้ฟังรายการคลับฟรายเดย์ มาสร้างเป็นละคร โดยใช้ ศิลปินดารามืออาชีพมาแสดงแทนเจ้าของเรื่องนั้นๆ ออกอากาศทางช่อง Green Channel เวลา 19.00 - 20.00 น. ซึ่งเริ่มออกอากาศครั้งแรกในวันเสาร์ที่ 6 ตุลาคม 2555 โดยทั้ง 2 ซีซั่น รวมแล้วมี ทั้งหมด 23 เรื่อง

"ถ้าถามว่าที่มาของโปรเจกต์คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ นี้ มีที่มาที่ไปยังไงก็ต้องเริ่มจากรายการคลับฟรายเดย์ มีการเปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านโทรเข้ามาพูดคุยเรื่องราวความรักของตัวเองจนถึงวันนี้เป็นเวลา 7 ปีแล้วที่เราผูกพันกันมาเราได้พิมพ์ออกมาเป็นหนังสือก็ได้รับการตอบรับอย่างดี มีการนำไปพูดถึงในภาพยนตร์เรื่องดังอย่าง "กวน มิน ฮี" และเมื่อเร็วๆ นี้เพิงมี โปรเจกต์นำเรื่องจริงที่ผู้ฟังโทรมาเล่าแต่งเป็นเพลงในอัลบั้ม Club Friday based on True Story by เอ็น พียะดา ส่วนมิวสิควิดีโอก็เป็นทีพูดถึงและได้รับกระแสตอบรับเป็นอย่างดีขึ้นไปอีกเราจึงคิดโปรเจกต์ใหม่คือ คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ขึ้นมา โดยนำเรื่องราวจากทางบ้านที่โทรเข้ามาหรือทางอีเมลมาสร้างเป็นซีรีส์ทั้งหมด 12 เรื่องเข้มข้นสร้างมาจากเรื่องจริงทั้งหมดที่มีทั้งสุขและทุกข์หลากหลายรสชาติเรียกว่านอกจากได้รับความบันเทิงกันแล้วยังได้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์จากซีรีส์ของเราและเชื่อว่าทุกคนน่าจะต้องชื่นชอบ"

(สายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยุธยา)

ทั้งนี้ทั้งนั้น กลุ่มเป้าหมายผู้ชมรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์นั้นผู้ผลิตรายการไม่ได้เฉพาะเจาะจงว่าเป็นคนกลุ่มใด เพราะเชื่อว่าความรักเกิดขึ้นได้กับทุกคน ไม่จำกัดเพศ อายุ เชื้อชาติ ศาสนา กล่าวได้ว่าความรักเป็นภาษาสากลที่เข้าใจได้ แต่กลุ่มผู้ชมส่วนใหญ่จะมาจากกลุ่มเป้าหมายฐานเดิม คือ ผู้ฟังรายการคลับฟรายเดย์ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มเป้าหมายรอง คือ กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ใช้อินเทอร์เน็ต รับชมรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ย้อนหลังผ่านเว็บไซต์ยูทูบ และ ไลน์มีเดียอื่นๆ

"กลุ่มเป้าหมายของรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ก็คือ คนที่มีความรัก ความรัก เป็นเรื่องสำคัญที่สุด ความรักเกิดขึ้นได้กับทุกเพศทุกวัย ความรักในที่นี้หมายถึงความรัก ระหว่างครอบครัว พ่อ แม่ลูก ในครอบครัว ความรักของคนต่างเพศ ต่างวัย ต่างชนชั้น ต่างศาสนา แม้จะต่างกันทุกอย่าง แต่ก็คือคนที่อยู่บนโลกใบนี้ และการรับชมรับฟังนั้นไม่ได้จำกัดแค่คลื่น Green Wave เพราะปัจจุบันเรามีอินเทอร์เน็ตใช้กันแล้ว ในมือถือ Apple tv, Google tv, youtube ก็มี และถ้าถามว่าวางกลุ่มเป้าหมายคนดูไว้ใหม่ว่าต้องเป็นคนเมือง บอกละ "ไม่ใช่" เพียงแต่ว่า เป็นกลุ่มผู้ชมฐานเดิมที่รู้จักรายการวิทยุคลับฟรายเดย์มาก่อนแล้ว แน่ใจว่าทุกอย่างที่เราทำมันเราต้องการให้คนดูเรามากที่สุด เราจะไปจำกัดคนดูทำไม เพียงแต่เป็น target หลัก หรือ target รอง เท่านั้นเอง"

(วรฤทธิ ไวยเจียรนัย, สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2557)

เมื่อได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายของรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์แล้ว สิ่งสำคัญในการผลิตรายการโทรทัศน์ นั่นคือ การวางโครงสร้างรายการ โดยผู้ผลิตรายการได้กำหนดโครงสร้างรายการตามรายละเอียดดังนี้

โครงสร้างรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2

ลำดับรายการ	เนื้อหาของรายการ
เบรก 1	ไตเติลรายการ
	เนื้อละคร (ประมาณ 12 -14 นาที) + ตัวอย่างเบรกต่อไป
	คีย์ซีนรายการ
เบรก 2	คีย์ซีนรายการ
	เนื้อละคร (ประมาณ 12 -14 นาที) + ตัวอย่างเบรกต่อไป
	คีย์ซีนรายการ
	คีย์ซีนรายการ
เบรก 3	เนื้อละคร (ประมาณ 12 -14 นาที) + ตัวอย่างเบรกต่อไป
	คีย์ซีนรายการ
	คีย์ซีนรายการ
เบรก 4	เนื้อละคร (ประมาณ 12 -14 นาที) + ตัวอย่างเบรกต่อไป
	ข้อคิดปิตท้ายจากพี่อ้อย พี่ถอด
	END CREDIT

ตารางที่ 4. 8 แสดงโครงสร้างรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2

เนื้อหาของรายการ

ด้วยเรื่องราวของผู้ฟังที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ ทำให้มีเรื่องจริงจากรายการวิทยุคลับฟรายเดย์ ถูกนำเสนอเป็นละครในรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ถึง 4 ซีซั่น (ปี 2557) แต่ด้วยข้อจำกัดในงานวิจัยที่กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ในระยะเวลา 1 ปี ผู้วิจัยจึงศึกษาเฉพาะซีซั่นที่ 1 และ 2 เท่านั้น โดยรวบรวมตั้งแต่วันที่ 6 ตุลาคม 2555 – วันที่ 22 มิถุนายน 2556 มีทั้งหมด 23 เรื่อง แจกแจงรายละเอียดตามลักษณะของเจ้าของเรื่อง ดังนี้

ตอน	เพศ	สถานภาพ
1.คนที่ถูกลี้ม	ชาย	สมรส
2.จะได้ไม่ลี้มกัน	หญิง	หย่าร้าง
3.ครั้งหนึ่งในความทรงจำ มี 3 เรื่องย่อย		
3.1 จับมือ	หญิง	โสด
3.2 ขนมครก	เพศที่สาม	โสด
3.3 น้ำแดง	ชาย	โสด
4.รักแค่ไหน ก็เป็นได้แค่นั้น	หญิง	โสด
5.ตุ๊กตาหมี	หญิง	โสด
6.ควรพอหรือรอต่อไป	หญิง	โสด
7.แฟนเก่า	หญิง	โสด
8.ที่ปรึกษา	ชาย	โสด
9.กรรมหรือพรหมลิขิต	หญิง	หย่าร้าง
10.อยากเก็บเธอไว้ทั้งสองคน	เพศที่สาม	โสด
11.รักแท้ดูแลไม่ได้	ชาย	สมรส
12.ขอใครสักคน	ชาย	หม้าย
13.กว่าจะรัก	หญิง	หย่าร้าง
14.รักกับเงิน	หญิง	โสด
15.รักกันจนวันสุดท้าย	หญิง	หย่าร้าง
16.ผิดสัญญา	ชาย	โสด
17.คนดีที่เธอไม่รัก	หญิง	โสด
18.เรื่องเล่าวันเศร้าใจ	ชาย	สมรส
19.คนไม่เข้าตา	หญิง	สมรส
20.เรื่องเล่าวันวาเลนไทน์	หญิง	หย่าร้าง
21.รักไม่ได้หรือไม่ได้	เพศที่สาม	โสด
รวม	ชาย 6	โสด 13
	หญิง 14	สมรส 4

	เพศที่สาม 3	หย่าร้าง 5
		หม้าย 1

ตารางที่ 4. 9 แสดงลักษณะทางเพศและสถานภาพของเจ้าของเรื่อง
รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2

จากตารางที่ 4.9 พบว่าเรื่องที่ถูกลำมาสร้างเป็นรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 ทั้ง 23 เรื่อง ส่วนใหญ่จะมาจากเจ้าของเรื่องที่เป็นเพศหญิงมากที่สุด มีจำนวน 14 คน รองลงมาคือ เพศชาย มี 6 คน และเพศที่ถูกลำมาสร้างเป็นละครน้อยที่สุดคือ เพศที่สาม มีจำนวน 3 คน

และเมื่อเทียบพิจารณาตามสถานภาพของเจ้าของเรื่องที่ปรากฏในรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 พบว่า ส่วนใหญ่สถานภาพโสดมีจำนวน 13 คน ส่วนสถานภาพสมรสกับหย่าร้างมีปริมาณใกล้เคียงกัน คือ หย่าร้าง มีจำนวน 5 คน และสมรส มีจำนวน 4 คน ในขณะที่สถานภาพหม้าย มีจำนวนน้อยที่สุดและพบเพียงเรื่องเดียว คือเรื่อง “ขอใครสักคน”

นอกจากลักษณะทางเพศและสถานภาพที่แตกต่างกันในรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 แล้ว องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้แต่ละเรื่องแต่ละตอนได้รับความสนใจจากผู้ชม นั่นคือลักษณะของเรื่องเล่า ซึ่งในที่นี้จะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ สมหวัง และไม่สมหวัง ทั้งนี้จากการเก็บข้อมูลยังได้เห็นรูปแบบของปัญหารักที่แตกต่างกัน สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตอน	ลักษณะของเรื่องเล่า	รูปแบบของปัญหารัก
1.คนที่ถูกลืม	ไม่สมหวัง	ปัญหาสุขภาพ
2.จะได้ไม่ลืมกัน	ไม่สมหวัง	คนรักนอกใจ
3.ครึ่งหนึ่งในความทรงจำ มี 3 เรื่องย่อย		
3.1 จับมือ	ไม่สมหวัง	ปัญหาอื่นๆ
3.2 ขนมครก	ไม่สมหวัง	แอบรัก
3.3 น้ำแดง	น้ำแดง -ไม่สมหวัง	แอบรัก
4.รักแค่ไหน ก็เป็นได้แค่นั้น	ไม่สมหวัง	รักแต่ไปด้วยกันไม่ได้
5.ตุ๊กตาหมี	ไม่สมหวัง	แอบรัก
6.ควรรพหรือรอดต่อไป	ไม่สมหวัง	แอบรัก
7.แฟนเก่า	สมหวัง	ปัญหาอื่นๆ

8.ที่ปรึกษา	สมหวัง	แอบรัก
9.กรรมหรือพรหมลิขิต	ไม่สมหวัง	รักแต่ไปด้วยกันไม่ได้
10.อยากเก็บเธอไว้ทั้งสองคน	ไม่สมหวัง	รักแต่ไปด้วยกันไม่ได้
11.รักแต่ดูแลไม่ได้	ไม่สมหวัง	ปัญหาสุขภาพ
12.ขอใครสักคน	ไม่สมหวัง	ปัญหาอื่นๆ
13.กว่าจะรัก	ไม่สมหวัง	คนรักนอกใจ
14.รักกับเงิน	สมหวัง	ปัญหาอื่นๆ
15.รักกันจนวันสุดท้าย	ไม่สมหวัง	คนรักนอกใจ
16.ผิดสัญญา	ไม่สมหวัง	แอบรัก
17.คนดีที่เธอไม่รัก	ไม่สมหวัง	แอบรัก
18.เรื่องเล่าวันเศร้าใจ	ไม่สมหวัง	คนรักนอกใจ
19.คนไม่เข้าตา	สมหวัง	แอบรัก
20.เรื่องเล่าวันวาเลนไทน์	ไม่สมหวัง	คนรักนอกใจ
21.รักไม่ได้หรือไม่ได้รัก	ไม่สมหวัง	รักแต่ไปด้วยกันไม่ได้
รวม	สมหวัง 6 เรื่อง	แอบรัก 8
	ไม่สมหวัง 17 เรื่อง	คนรักนอกใจ 5
		รักแต่ไปด้วยกันไม่ได้ 4
		ปัญหาคิดมากไปเอง 3
		ปัญหาสุขภาพ 2
		ปัญหาเฉพาะตัว 1

ตารางที่ 4. 10 แสดงลักษณะของเรื่องเล่าและรูปแบบของปัญหารักที่ปรากฏในรายการ
คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่ลักษณะของเรื่องเล่าที่นำมาสร้างเป็นละครนั้นจะเป็น ความรักประเภทไม่สมหวัง มีถึง 17 เรื่อง ในขณะที่เรื่องเล่าที่จบแบบสมหวังมีเพียง 6 เรื่อง โดยรูปแบบของปัญหารักแตกต่าง หลากหลายกันไป ซึ่งเมื่อนำมาจัดหมวดหมู่แล้วมีอยู่ 6 ลักษณะ โดยเรียงลำดับตามลักษณะที่ปรากฏจากมากไปน้อย ดังนี้

ก. แอบรัก

จากการวิเคราะห์และรวบรวมในรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 ปรากฏความรักลักษณะนี้มากที่สุดถึง 8 เรื่อง โดยส่วนมากจะเป็นฝ่ายที่ตนเองไปแอบชอบเพื่อน หรือรุ่นพี่ มีเพียงเรื่อง “ตุ๊กตาหมี” เรื่องเดียวที่เล่าเรื่องถึงคนที่แอบชอบตนเองมาตลอด แต่ไม่เคยได้รับรัก จนกระทั่งเสียชีวิตเพราะไปซื้อตุ๊กตาหมีมาให้ นอกจากนี้ลักษณะของการแอบรัก มีทั้งแบบสมหวังและไม่สมหวัง โดยสมหวังมี 2 เรื่อง ส่วน 6 เรื่องที่เหลือจบแบบไม่สมหวัง

ภาพจากละครตอน “คนดีที่เธอไม่รัก”

ภาพจากละครตอน “คนไม่เข้าตา

ภาพจากละครตอน “ที่ปรึกษา”

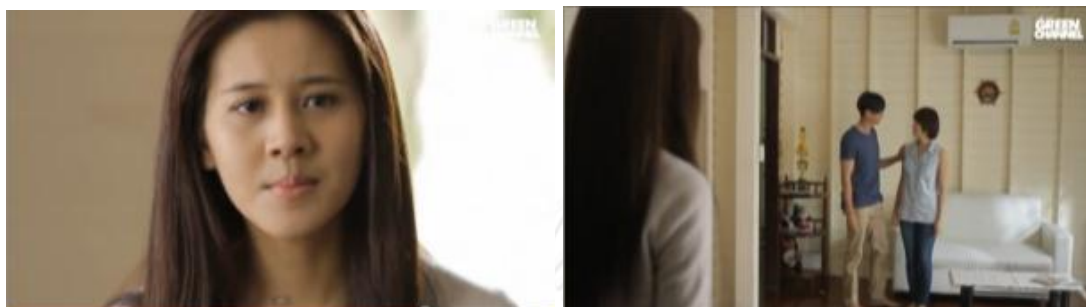
ภาพจากละครตอน “ตุ๊กตาหมี”

ภาพที่ 4. 19 แสดงกลุ่มภาพลักษณะรูปแบบของปัญหาความรักประเภทแอบรัก

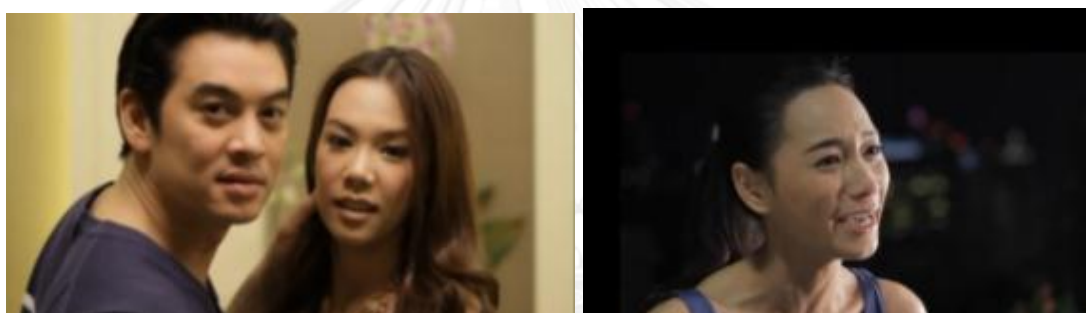
ข. คนรักนอกใจ

ลักษณะนี้พบมากเป็นอันดับ 2 รองจากการแอบรัก โดยรูปแบบความรักแบบนี้ จะมีความขัดแย้งและเรื่องราวที่ซับซ้อนกล่าวคือ ก่อนจะมารักกันได้ ก็ต้องผ่านอุปสรรคมากมาย ดังเช่นเรื่อง “กว่าจะรัก” ที่ผู้หญิงแอบชอบผู้ชายคนนึงมานานกว่า 20 ปี พอได้คบ ได้แต่งงานกัน ผู้ชายกลับนอกใจมีผู้หญิงคนอื่นหรือ เรื่อง “รักกันจนวันสุดท้าย” ที่ผู้หญิงติดเชื้อโอดส์หรือเชื้อเอชไอวี มาเจอกับผู้ชายที่ดูแลและให้กำลังใจ จนใช้ชีวิตร่วมกันมากกว่า 7 ปี แต่แล้วผู้ชายก็ไปอยู่กับผู้หญิงคนอื่น นอกจากนี้ลักษณะการที่คนรักนอกใจ ผู้วิจัยไม่ได้หมายความถึงคนรักนอกใจ ไปมีคนอื่น หลังจากใช้ชีวิตร่วมกันเท่านั้น แต่ยังรวมเอาการนอกใจให้กับคนอื่น แม้คนนั้นจะเสียชีวิต จากไปแล้วก็ตาม ดังเช่น เรื่อง “เรื่องเล่าวันเศร้าใจ” ของ นนท์ ผู้ชายที่เจ้าชู้ เดิมทีแต่งงานเพราะทำตามครอบครัว แต่แล้วเขาก็เริ่มรักภรรยาขึ้นเรื่อยๆ จนเลิกนิสัยเจ้าชู้ แต่ภรรยาเขาก็กลับไม่ยอมมีลูกด้วย นั่นเพราะในใจ

และความทรงจำของภรรยาเขายังลึ้มแฟนเก่าไม่ได้นั่นเอง และเป็นที่น่าสังเกตว่าเจ้าของเรื่องในความรักรูปแบบนี้ ส่วนใหญ่มักจะสมรสแล้ว และเรื่องราวจบลงด้วยการหย่าร้าง

ภาพจากละครตอน “รักกันจนวันสุดท้าย”

ภาพจากละครตอน “จะได้ไม่ลืมนกัน”

ภาพที่ 4. 20 แสดงกลุ่มภาพลักษณะรูปแบบของปัญหารักประเภทคนรักนอกใจ

ค.รักแต่ไปด้วยกันไม่ได้

รูปแบบและลักษณะความรักแบบนี้ จากการเก็บข้อมูลจะมีโครงเรื่องที่มีความขัดแย้ง หรือเรื่องราวที่สะท้อนอารมณ์สูงกว่าลักษณะความรักรูปแบบนี้ ดังเช่น เรื่อง “รักแค่ไหนก็เป็นได้แค่นั้น” เรื่องราวของ “น้อง” ต้องหักห้ามใจไม่ให้เกิดเกินเลยกับลูกเจ้านาย ที่มีอายุห่างกันถึง 20 ปี ทั้งๆ ที่ทั้งคู่ก็รักกัน แต่เธอก็ต้องเลือกความถูกต้อง ส่วนเรื่อง “กรรมหรือพรหมลิขิต” เรื่องราวของผู้หญิงที่ชื่อ “เป้” โดนแฟนเก่าทำร้ายจนสมองได้รับการกระทบกระเทือน สุขภาพแย่มาก แต่พอได้เจอชายคนใหม่ที่ดีกว่า เธอกลับปฏิเสธรัก และตัดสินใจไปหาแฟนเก่า เหตุเพราะไม่อยากให้แฟนคนใหม่ต้องลำบาก และเรื่อง “รักไม่ได้หรือไม่ได้รัก” เป็นเรื่องราวของเพศที่สามที่ชื่อว่า แอ็กกับการต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่อสู้กับกระแสสังคมและคนรอบข้างเพื่อได้ดูแลเคียงข้างคนรักที่เป็นเจ้าชายนิทราน แต่เมื่อแฟนเขาฟื้นมากลับจำแอ็กไม่ได้ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังพบว่า 2 ใน 4 ของรูปแบบปัญหารักในลักษณะนี้เป็นเรื่องราวของเพศที่สาม นั่นคือ เรื่อง “ครั้งหนึ่งในความทรงจำ ตอน ขนมนครก” และ “รักไม่ได้หรือไม่ได้รัก” ทำให้เห็นว่า ปัญหาความรักแบบ “รักแต่ไปด้วยกันไม่ได้” นั้น สอดคล้องกับค่านิยมของสังคมไทยที่ความรักของเพศที่สามที่ยังไม่ได้รับการยอมรับหรือเปิดเผยในสังคมไทยไม่มากนัก

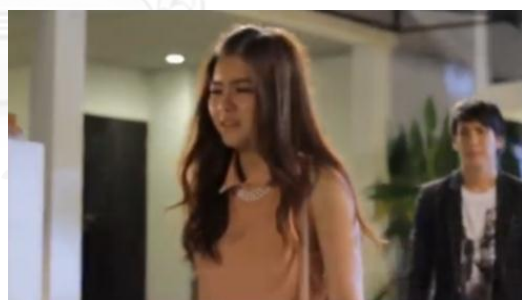

ภาพจากละครตอน “กรรมหรือพรหมลิขิต”

ภาพจากละครตอน “รักไม่ได้หรือไม่ได้รัก”

ภาพที่ 4. 21 แสดงกลุ่มภาพลักษณะของรูปแบบของปัญหารักประเภทรักแต่ไปด้วยกันไม่ได้
ง.ปัญหาอื่นๆ

ปัญหาของความรักลักษณะนี้ไม่สามารถจำกัดความได้ชัดเจน เพราะเป็นปัญหาที่ไม่ได้ พบเห็นได้บ่อยนักในชีวิตคู่รักทั่วไป ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาส่วนตัว และมักไม่ใช่ปัญหาใหญ่สามารถหาทางออกได้ไม่ยาก เพียงแค่เปลี่ยนมุมมองการคิด หรือปรับการดำเนินชีวิตเสียใหม่ ดังเช่นเรื่อง “ครั้งหนึ่งในความทรงจำ ตอน จับมือ” เรื่องราวของเจน ที่หมกหมุ่นและกังวลกับเรื่องแฟนไม่ยอมจับมือ “ขอใครสักคน” เรื่องราวของ “เต้ย” พ่อหม้ายที่พยายามไปบริษัทหาคู่ เพื่อหาผู้หญิงมาทำหน้าที่แม่ ทั้งๆ ที่ในใจตนเอง ยังรักภรรยาเก่า และยังมีตอน “รักกับเงิน” เรื่องราวของ “ดาว” หญิงแก่ที่รักกับชายขายบริการ แต่ก็ไม่กล้าเปิดเผยให้ใครรู้เพราะอาย และเรื่อง “แฟนเก่า” เรื่องราวความขัดแย้งระหว่าง “ทิพ” กับแฟน โดยแฟนของเธอจำสิ่งที่ทิพชอบไม่ได้เลย แต่กลับจำสิ่งที่แฟนเก่าของเขาชอบได้

ภาพจากละครตอน “รักกับเงิน”

ภาพจากละครตอน “แฟนเก่า”

ภาพที่ 4. 22 แสดงกลุ่มภาพลักษณะของรูปแบบของปัญหารักประเภทปัญหาอื่นๆ

จ.ปัญหาสุขภาพ

ปัญหาลักษณะนี้ปรากฏในรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 มีเพียง 2 เรื่อง ซึ่งลักษณะปัญหาสุขภาพนี้ ถือว่าไม่ใช่ปัญหาใหญ่ที่เป็นอุปสรรคต่อความรัก แต่เป็นปัญหาสุขภาพของเจ้าของเรื่องและคนรักของเจ้าของเรื่อง โดยเรื่องที่ถูกลำมาสร้างนั้นมาจากเจ้าของเรื่องที่เป็นผู้ชายทั้งหมด กล่าวคือ ตอน “คนที่ถูกลืม” เรื่องราวแฟนของ “ยะ” ที่เป็นโรคเนื้องอกในสมอง

ทำให้ความทรงจำถูกลบเลือน จำยะไม่ได้ และเรื่อง “รักแท้ดูแลไม่ได้” เรื่องราวของชายคนหนึ่งที่เป็นโรคมะเร็งที่พยายามทำดีกับภรรยา ก่อนจะหมดลมหายใจ และไม่ต้องการให้ภรรยาตัวเองรู้ว่าป่วย เพราะกลัวภรรยาจะเสียใจ โดยเรื่องราวในละครที่แสดงออกมานั้นต้องการสื่อให้เห็นถึงความรัก ความผูกพันที่สามีภรรยาต้องร่วมกันฝ่าฟัน ต้องเข้าอกเข้าใจกัน เป็นอีกแง่มุมหนึ่งที่ไม่ได้แสดงถึงความเจ็บปวดที่เกิดจากความรัก แต่เป็นแง่มุมของการเจ็บปวดจากใจที่คู่สามีภรรยาต้องร่วมกันฝ่าฟันไปให้ได้

ภาพจากละครตอน “คนที่ถูกลิ้ม”

ภาพที่ 4. 23 แสดงกลุ่มภาพลักษณะของรูปแบบของปัญหารักประเภทปัญหาสุขภาพ

จากผลการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 พบว่า ละครส่วนใหญ่จะมาจากเจ้าของเรื่องที่เป็นเพศหญิง มีสถานภาพโสด เป็นเรื่องเล่าที่ไม่สมหวัง และมีรูปแบบปัญหารักที่เกิดจากการแอบรักมากที่สุด นั้นแสดงให้เห็นถึงค่านิยมของสังคมไทยที่ผู้หญิงจะต้องสงวนท่าทีในการแสดงออกถึงความรักต่อเพศตรงข้าม ที่สำคัญการแอบชอบก็เป็นภาวะอารมณ์ที่เป็นจุดเริ่มต้นในการมีความรัก มักจะเรื่องราวที่ซับซ้อนกว่าจะได้รักกัน และจุดจบของการแอบรัก มีทั้งสมหวังและไม่สมหวัง

และจากข้อมูลทั้งหมดในบทที่ 4 นี้ ทำให้ได้ทราบถึงประวัติความเป็นมา รูปแบบวิธีการนำเสนอ และเนื้อหาของ 3 รายการ ซึ่งจากข้อมูลที่ผู้วิจัยรวบรวมและแจกแจงไว้ นั้น เป็นคุณลักษณะและรายละเอียดเบื้องต้น หากแต่การผลิตรายการโทรทัศน์รายการหนึ่งๆ นั้น ยังมีกระบวนการสร้างสรรค์ที่ซับซ้อน ต้องมีการคัดกรอง คัดเลือก และใส่รายละเอียด เพื่อให้เกิดเป็นรายการที่น่าสนใจ ดังนั้น ในบทที่ 5 จะอธิบายถึงกระบวนการสร้างสรรค์จากผู้ผลิตรายการว่าแต่ละรายการมีกระบวนการผลิตอย่างไรบ้าง เพื่อให้ต่อยอดและเติมคำถามข้อสงสัยในบางประเด็น ทำให้เข้าใจกระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ทั้ง 3 รายการครบองค์รวม

บทที่ 5

กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบจำลองชีวิตจริงของผู้ชมที่บ้าน

กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ที่จะกล่าวถึงในบทนี้จะอธิบายถึงหลักการองค์ประกอบ และขั้นตอนที่สำคัญในการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ อันประกอบไปด้วย ขั้นตอนก่อนการผลิต (Pre-production) ขั้นตอนการผลิต (Production) และขั้นตอนหลังการผลิต (Post-production) โดยผู้วิจัยจะนำผลที่ได้ศึกษาเนื้อหารายการกรรมลิขิต รายการคดีเด็ด และรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 จากบทที่ 4 มาอธิบายประกอบการการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกของผู้ผลิตรายการ ทั้ง 3 รายการเพื่อให้เข้าใจถึงกระบวนการสร้างสรรค์อย่างลึกซึ้ง โดยจะเน้นขั้นตอนก่อนการผลิตเพื่อศึกษาขั้นตอนการเสาะหาและคัดเลือกแหล่งข้อมูลจากประชาชนทั่วไปเพื่อนำมาสร้างสรรค์เป็นละคร เพราะขั้นตอนเสาะหาและการคัดเลือกเนื้อหา ถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้รายการลักษณะนี้เกิดขึ้นได้ ซึ่งจะแบ่งการนำเสนอกระบวนการสร้างสรรค์ที่ละรายการ ดังนี้

ตอนที่ 5.1 กระบวนการสร้างสรรค์รายการ “กรรมลิขิต”

ตอนที่ 5.2 กระบวนการสร้างสรรค์รายการ “คดีเด็ด”

ตอนที่ 5.3 กระบวนการสร้างสรรค์รายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2”

โดยในแต่ละรายการจะมีการอธิบายถึงกระบวนการขั้นตอนการผลิตตามลำดับ มีรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนการผลิต (Pre-production)
 - 1.1 การเสาะหาแหล่งข้อมูล
 - 1.2 การคัดเลือกเรื่อง
 - 1.3 การเขียนบท
 - 1.4 การคัดเลือกนักแสดง
 - 1.5 การคัดเลือกผู้ดำเนินรายการ หรือ พิธีกร
2. ขั้นตอนการผลิต (Production)
 - 2.1 สถานที่และวิธีการถ่ายทำ
 - 2.2 ระยะเวลาในการถ่ายทำ
 - 2.3 การกำกับนักแสดง
 - 2.4 วิธีสื่อสารของผู้ดำเนินรายการ
3. ขั้นตอนหลังการผลิต (Post-production)
 - 3.1 การตัดต่อใส่เทคนิคพิเศษ
 - 3.2 ผลตอบรับจากผู้ชม

5.1 กระบวนการสร้างสรรค์รายการ “กรรมลิขิต”

1. ขั้นตอนก่อนการผลิต (Pre-production)

ขั้นตอนแรกของการผลิตรายการคือ ขั้นตอนก่อนการผลิต โดยทีมงานผู้ผลิตรายการกรรมลิขิต ต้องประชุมกันเพื่อวางแผนและกำหนดเนื้อหา จนได้ผลสรุปตามที่กล่าวไว้ในบทที่ 4 คือ เป็นรายการที่นำเสนอการกระทำกรรมในรูปแบบต่างๆ โดยมีเจ้าของเรื่องมาให้สัมภาษณ์เพื่อบอกเล่าเรื่องราวชีวิตของตนเอง และผลจากการกระทำกรรมเหล่านั้น สลับกับการนำเสนอละครสั้น โดยมีนักแสดงสมมติมา สวมบทบาทแทนเจ้าของเรื่องความยาวรายการประมาณครึ่งชั่วโมง

1.1 การเสาะหาแหล่งข้อมูล

จากนั้นก็เข้าสู่ขั้นตอนสำคัญคือการเตรียมเนื้อหารายการจากเรื่องราวการกระทำกรรมของบุคคลทั่วไป โดยครีเอทีฟสามคน ที่ทำหน้าที่เขียนบทจะต้องทำบทสัมภาษณ์วางโครงเรื่อง และนำเสนอที่ประชุมทุกๆสัปดาห์ในระยยะแรกนั้นผู้ผลิตรายการจะเสาะหาเรื่องจากคนใกล้ตัวหรือคนที่รู้จัก เพราะเวรกรรมเป็นความเชื่อพื้นฐานของคนไทยส่วนใหญ่ จากนั้นค่อยๆ ต่อยอดไปหาเรื่องเวรกรรมทางอินเทอร์เน็ต หนังสือธรรมะ และเมื่อรายการออกอากาศไปแล้วก็มีคนทางบ้านโทรศัพท์ส่งจดหมายเข้ามามากขึ้นเมื่อได้เรื่องมาแล้วทีมงานจะโทรศัพท์ไปหาเจ้าของเรื่องเหล่านั้นเพื่อถามสอบข้อมูลและคัดเลือกเรื่องเพื่อสร้างสรรค์เป็นละครอีกครั้งแต่หากจดหมายที่ส่งมาในรายการ ไม่มีเบอร์โทรศัพท์จริงๆ ทางทีมงานจะส่งจดหมายกลับไปยังออบต.หรือ ผู้ใหญ่บ้าน ไปถามบ้านเลขที่ที่เขายู่เพื่อขอเบอร์ติดต่อ (สาวิตรี รูปานนท์,สัมภาษณ์ 11 มีนาคม 2557)

สรุปวิธีในการเสาะหาเรื่องที่จะมาสร้างเป็นละครในรายการกรรมลิขิต แบ่งแยกย่อยได้ดังนี้

- เรื่องจากคนใกล้ตัว, คนรอบข้าง, คนรู้จัก
- เรื่องจากอินเทอร์เน็ต
- หนังสือธรรมะเกี่ยวกับกฎแห่งกรรมที่มีเรื่องราวชีวิตของผู้ชมทางบ้าน
- โทรศัพท์จากคนทางบ้าน
- จดหมายที่ส่งเข้ามาในรายการ

1.2 การคัดเลือกเรื่องเพื่อนำมาสร้างสรรค์เป็นละครในรายการกรรมลิขิต

จากหลายที่มา จากหลายบุคคล ทำให้เรื่องที่ได้มามีความแตกต่างหลากหลาย ผู้ผลิตรายการจึงต้องคัดเลือกเรื่องที่น่าสนใจเพื่อนำมาเสนอในรายการ โดยความน่าสนใจในที่นี้คือ ต้องเป็นกรรมที่ชัดเจน สะเทือนอารมณ์ มีเหตุและผลสอดคล้องกันเนื้อหาเข้มข้น มีความแปลก แตกต่างหลากหลาย ซึ่งครีเอทีฟ ที่เขียนบทแต่ละคนต้องเตรียมเรื่องไว้นำเสนอในที่ประชุมอย่างน้อย 2 – 3 เรื่อง เพื่อให้ชี้แจงกับคนอื่น

“เรื่องที่ได้มา เราไม่ได้เอาทุกเรื่อง แต่จะเลือกเรื่องที่น่าสนใจเป็นเหตุเป็นผล มันจะมีกรณีเช่นโทรมาเล่าให้ฟัง แต่พอซักไซ้ถามไปเรื่อยๆ ถามเจาะลึก เขากลับไม่สามารถเล่าให้ฟังต่อได้ ในกรณีแบบนี้ เราก็ไม่สามารถเอามาทำเป็นละครได้ เพราะเราเองก็ไม่สามารถจินตนาการเหตุการณ์ว่าเป็นอย่างไรต่อไป และที่สำคัญต้องเป็นกรรมที่ชัดเจน และหรือไม่ก็สะท้อนอารมณ์ แบบว่ามีเนื้อหาที่เข้มข้น ครีเอทีฟสามคนต้องวางโครงเรื่อง สมมติ ครีเอทีฟคนแรกวางเรื่องกรรมจากการฆ่าสัตว์ อีกคน ก็จะฆ่าสัตว์ อีกคนก็จะ ฆ่าสัตว์ มันก็ไม่ได้ เราก็จะวางเรื่องที่ไม่ชนกันคะ เพราะว่าเราสลับอาทิตย์กันอยู่แล้ว ครีเอทีฟหนึ่งคนจะต้องมีเรื่องในมืออย่างน้อย 2-3 เรื่อง เพื่อในตอนนำเสนอในที่ประชุม จะมีเรื่องที่น่าสนใจ และแต่ละเรื่องต้องไม่ชนกัน หรือว่าอาจจะวางเรื่องตามวันสำคัญ”

(สาวิตรี รูปานนท์, สัมภาษณ์ 11 มีนาคม 2557)

ตามผลแห่งกรรมที่ปรากฏในเนื้อหา พบว่า กรรมที่เกิดจากมิดศีล 5 มีจำนวนมากที่สุด นั่นเพราะเป็นกรรมที่เกิดจากการดำเนินชีวิตประจำวันและเป็นเรื่องใกล้ตัว โดยเฉพาะศีลข้อ 1 การฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ที่สามารถเห็นผลกรรมได้ง่าย ชัดเจน และเห็นผลเร็ว ในลักษณะเจ็บไข้ได้ป่วย รongลงมา คือ การกระทำความหนัก หรือนอนตริยกรรม เป็นกรรมที่เห็นผลช้า และเล่าผ่านบุคคลที่ 3 เพราะเจ้าของเรื่องที่ทำกรรมหนักได้เสียชีวิตไปแล้ว ในขณะที่กรรมเกิดจากการประมาท พบน้อยที่สุด เพราะเกิดขึ้นได้ยาก ผลจากการกระทำไม่ชัดเจนเหมือนการทำมิดศีล 5

นอกจากนั้นผู้ผลิตรายการยังต้องเลือกเรื่องที่น่าสนใจเกี่ยวกับความเชื่อ ปาฏิหาริย์ มีฉาก แอกรันเพื่อสร้างความหลากหลายและซับซ้อนเพื่อให้ดึงดูดใจผู้ชม ซึ่งครีเอทีฟจะคัดเลือกเรื่อง โดยใช้ตัวเองเป็นเกณฑ์จากการคุยโทรศัพท์ก่อน ถ้าเรื่องไหน คุยแล้วสนุกอยากรู้ ก็จะเลือกมานำเสนอในที่ประชุม แต่ถ้าเรื่องไหนคุยกับเจ้าของเรื่องแล้วตัน ไม่น่าสนใจ ไม่สามารถต่อยอดหรือปะติดปะต่อเรื่องได้ ก็จะตัดทิ้ง

“ถ้าเป็นเรื่องที่สนใจ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับปาฏิหาริย์ทวิรันรก หรือมีบทบู๊แอกรัน มีเรื่องราวที่ซับซ้อน เพราะคนเราจะอยากดูเรื่องมันๆ เรื่องอะไรที่มันเวอร์ๆ เรื่องไหนที่เรา รู้สึกว่าอยากรู้คุยกับเจ้าของเรื่องไปเรื่อยๆ แล้วไม่เบื่อ เรื่องนั้นทำได้ แต่ถ้าเรื่องไหนคุยไป 5 นาทีแล้ว ไม่มีอะไรถามต่อ เราก็มจะไม่เลือกทำ แต่ก็ขึ้นอยู่กับครีเอทีฟแต่ละคนด้วยว่าจะเลือกรูปแบบอย่างไร อย่างเช่น เรื่องบางเรื่องเป็นกรรมแบบง่ายๆ แค่อุทไฟช็อต แต่ก็สามารถนำมาเล่าเรื่องใหม่ตีไซน์เรื่องใหม่มันแตกต่างกัน ให้กลายเป็นเรื่องสืบสวนสอบสวนขึ้นมาก็ได้ โดยเราก็เปิดเรื่องว่าเจ้าของเรื่องถูกไฟช็อตตาย เราก็มองมีการสืบว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นได้อย่างไร มีใครอยู่เบื้องหลัง หรือเป็นการฆาตกรรมอำพรางหรือเปล่า แต่พอสุดท้ายเราจึงเฉลยว่าเป็นเวรกรรมที่เขาเคยทำไว้ แค่นี้เรื่องก็น่าติดตาม น่าสนใจขึ้นมาแล้ว”

(สาวิตรี รูปานนท์, สัมภาษณ์ 11 มีนาคม 2557)

1.3 การเขียนบท

เมื่อได้เลือกเรื่องที่สนใจแล้ว ลำดับถัดไปคือการนำเรื่องเหล่านั้นมาสร้างสรรค์เป็นบทละคร โดยหลังจากที่ครีเอทีฟผู้เขียนบทได้คุยโทรศัพท์กับเจ้าของเรื่องอย่างละเอียดแล้ว ก็จะวางโครงเรื่อง และเตรียมนัดไปสัมภาษณ์ ซึ่งประเด็นคำถามจะถูกเรียงลำดับตามเหตุการณ์หรือโครงเรื่องที่ผู้เขียนบทได้กำหนดไว้ เพื่อให้เจ้าของเรื่องได้ตอบตามสิ่งที่ต้องการและไม่หลงประเด็นแต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ต้องให้เป็นไปตามธรรมชาติ เพื่อที่จะได้รายละเอียดเพิ่มเติมเช่นอารมณ์ ความรู้สึก แววตา และสิ่งสำคัญคือ ต้องให้เขาย้ำในส่วนของการกระทำกรรมและผลจากการกระทำเหล่านั้นอย่างละเอียด และเมื่อไปสัมภาษณ์จนได้ข้อมูลเชิงลึกแล้ว ผู้เขียนบทก็จะมาถอดเทปเพื่อลำดับความคิดหรือลำดับเรื่องใหม่อีกครั้ง โดยจะเน้นในเรื่องของอารมณ์และความต่อเนื่องของเรื่องให้สมเหตุสมผล มีที่มาที่ไปของการกระทำกรรมเหล่านั้น

ดังนั้น การสัมภาษณ์ไม่ว่าจะทางโทรศัพท์หรือไปถ่ายทำสถานที่จริง ต่างเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากสำหรับการเขียนบท เพราะนอกจากจะได้รายละเอียดเพื่อมาเขียนบทแล้ว ผู้เขียนบทยังต้องซักถามประวัติชีวิตตั้งแต่เด็กจนโต ตลอดจนการกระทำของคนรอบตัวของเจ้าของเรื่อง เพื่อมารองรับเหตุผลของการกระทำและลักษณะของตัวละครแต่ละส่วนที่คงเดิมและต้องเน้นหนักให้ความสำคัญคือ เวิร์กกรรมและความรู้สึก คือต้องเขียนบทให้ชัดเจนว่าเจ้าของเรื่องไปทำอะไรมา ถึงส่งผลให้เป็นแบบนี้ และในส่วนที่เพิ่มเติมในบทได้คือ ตัวละครรอบข้างเพราะจะทำให้บทมีสีสัน และไม่ซีเรียสจนเกินไป

“หลังจากที่เราคุยโทรศัพท์ จะไปสัมภาษณ์ ก็จะเตรียมประเด็นสัมภาษณ์ไว้ก่อนเลย ไม่ใช่ว่าถ้า ไปเรื่อยๆ จะต้องวางโครงเรื่อง ว่าเราจะเล่าเรื่องนี้อย่างไร เราเขียนคำถามไปเพื่อหวังให้เขาตอบในสิ่งที่เราต้องการ จากนั้นให้เขาเล่าไปในตามธรรมชาติของเขา พอเราไปสัมภาษณ์ เราก็จะได้รายละเอียดออกมาอีกมากมาย ที่สำคัญครีเอทีฟต้องสัมภาษณ์ให้เห็นภาพเลย พอเสร็จก็จะมาถอดเทป อาจจะมีการลำดับความคิดใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงก็ขึ้นอยู่กับว่าเราจะตีไหนอย่างไร เราต้องฟังเรื่องข้อมูลมีขาดอะไรไหม หากมีขาดอะไรก็จะโทรไปถามเพิ่มเติม แล้วเอาทั้งหมดมาเขียนบท การเขียนบทละครเราต้องเน้นเรื่องของอารมณ์ต้องเยอะ และความต่อเนื่องของเรื่อง อาจจะมีแต่งเติมนิดหน่อย แต่ต้องมีที่มาที่ไป และจริงๆ การพูดคุยกับเจ้าของเรื่อง เราไม่ได้คุยการกระทำตอนนั้นเพียงอย่างเดียว แต่เรายกกันถึงประวัติตอนเด็กๆ เพื่อจะขยี้ในเรื่องของกรรม และเอาชีวิตตอนเด็กๆ ของเขามาทำเพื่อให้เป็นเหตุผลว่า ทำไมโตมาเขาถึงเป็นแบบนี้ ผลของการกระทำของแต่ละเรื่องมันต้องมีที่มาที่ไป เราต้องรู้ว่าประวัติชีวิตของเขาเป็นอย่างไร เพราะบางคนทำเวิร์กกรรมเพราะเจตนาหรือตั้งใจ บางคนทำเพราะจำเป็น ทำเพราะเป็นอาชีพ พื้นฐานครอบครัวก็สำคัญเพื่อวางคาแรกเตอร์ของตัวละครด้วย”

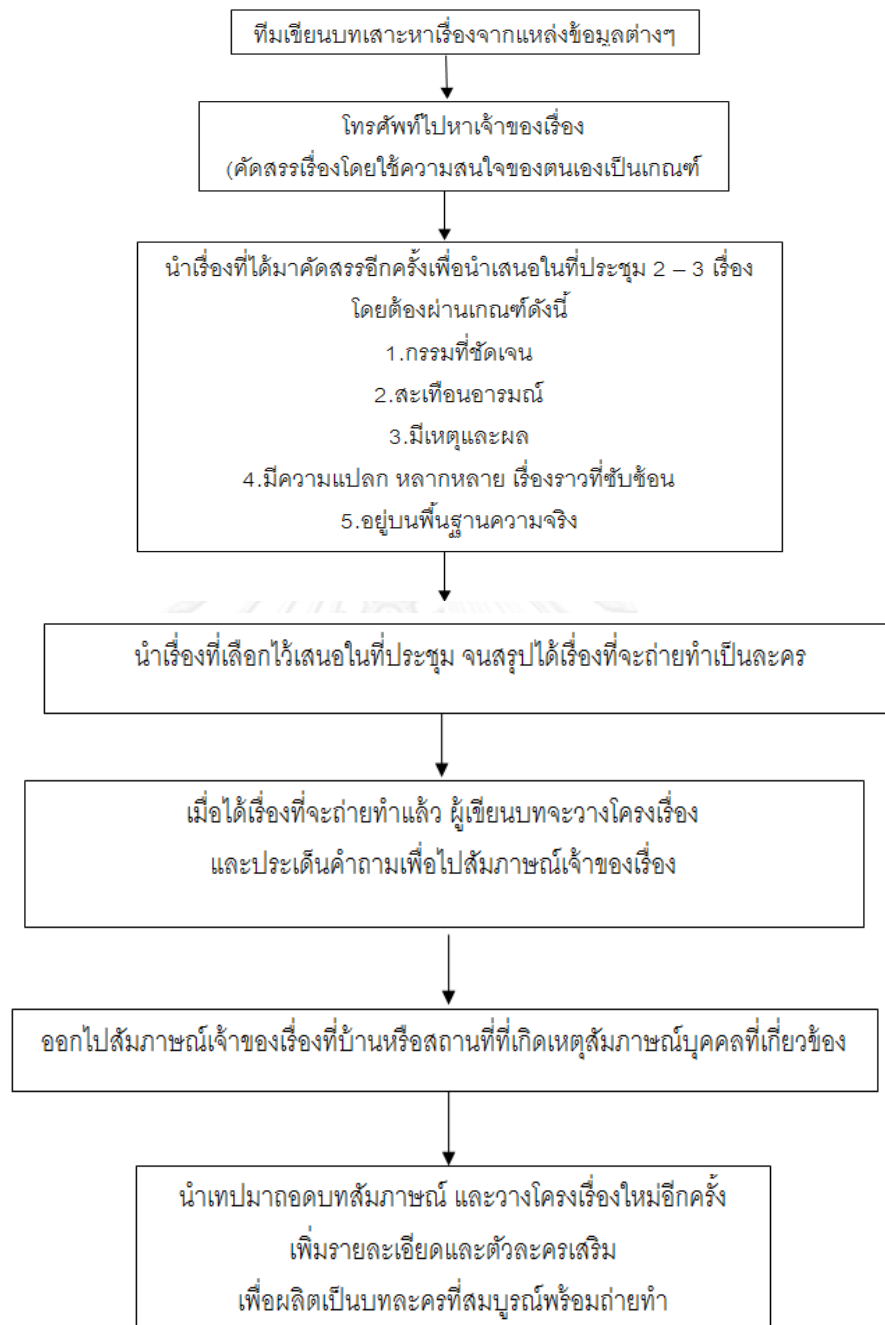
(สาวิตรี รูปานนท์, สัมภาษณ์ 11 มีนาคม 2557)

นอกจากนี้สิ่งสำคัญที่ผู้ผลิตรายการจะละเลยไปไม่ได้คือ การให้ความสำคัญกับความจริงของเรื่องโดยขั้นแรกจะตรวจสอบด้วยวิธีคุยโทรศัพท์ เพื่อถามเจาะลึกถึงรายละเอียด ถ้าเป็นเรื่องจริงเจ้าของเรื่องจะเล่าเรื่องได้ต้องไหลลื่น ไม่ตะกุกตะกัก นอกจากนี้ยังต้องมีหลักฐานบุคคลเป็นญาติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเจ้าของเรื่อง หรือพาไปดูสถานที่เกิดเหตุที่สามารถยืนยันว่าเรื่องที่เล่านั้นเกิดขึ้นจริงๆ ดังที่ สาวิตรี รูปานนท์ กล่าวไว้ว่า

“วิธีการตรวจสอบคือ โทรคุยจะง่ายที่สุด ช่วงแรกๆ เราจะยังไม่รู้หรอก จะเข้าใจอีกทีคือ ตอนเราสัมภาษณ์ หากบทสรุปไปต่อไม่ได้ นึกภาพไม่ออก ก็ารู้แล้วว่ามันไม่น่าจะใช้เรื่องจริง ทำให้ช่วงหลังๆ เราต้องเตรียมตัวให้ดีและรู้แล้วว่า จะถามเขาอย่างไร ถ้าหากเขาแต่งเรื่องขึ้นมาก็ต้องบอกเลยว่า เขาเก่งมาก เพราะเขาต้องเล่าทุกอย่างให้เราเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น แล้วถ้าเกิดว่าเขาบิดเบือน ก็จะต้องส่งมาให้ดูด้วย หรืออาจจะถามว่ามีญาติใหม่ตอนเกิดเหตุการณ์นั้นอยู่กับใคร และขอเบอร์ติดต่อเพื่อพูดคุยกับคนนั้นๆ เพื่อถามข้อมูลเพิ่มเติม พอเราไปสัมภาษณ์เราก็จะไปที่บ้านเขาเลยถ้าในกรณีที่เขาสามารถพาไปที่เกิดเหตุได้ หรือมีเอกสารต่างที่แสดงได้ว่าเรื่องราวทั้งหมดเกิดขึ้นจริง ก็แค่ถ่ายทำมาให้ดู เช่น กรณีของน้องจ้อย เด็ก 8 ขวบ ที่ตายแล้วฟื้น แต่ไม่นานนิ้วของเขากลับกุดทั้ง 2 ข้าง โดยเชื่อว่าเป็นผลกรรมจากเล่นไฮโลและแม่ของน้องได้เก็บนิ้วที่กุดไว้ การเล่าเรื่องของเราก็น่าเชื่อถือขึ้นเพราะนอกจากจะมีแม่มาแล้วแล้วยังมีเพื่อนข้างบ้านมาแล้ว แอมมีหลักฐานมายืนยัน และยังมีพระมาบอกจะเชื่อหรือไม่เชื่อเรื่องนรกสวรรค์ก็แล้วแต่ผู้ชม แต่หลักฐานที่เห็นมันก็สามารถบอกได้ในตัว”

(สาวิตรี รูปานนท์, สัมภาษณ์ 11 มีนาคม 2557)

สรุปได้ว่าขั้นตอนก่อนการผลิต (Pre-production) ของรายการกรรมลิขิต มีความสำคัญมาก ตั้งแต่การเสาะหา การคัดเลือกเรื่อง และการเขียนบท ดังนั้นจึงได้สรุปเป็นแผนผังได้ดังนี้

ภาพที่ 5. 1 แสดงแผนผังการเสาะหา การคัดเลือกเรื่องและการเขียนบทของรายการ “กรรมลิขิต”

1.4 การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงนั้นผู้เขียนบทจะกำหนดหลังจากที่ได้ไปสัมภาษณ์เจ้าของเรื่องแล้ว โดยจะเลือกนักแสดงที่มีบุคลิกลักษณะใกล้เคียงกับตัวละครเดิม แต่บางครั้งเจ้าของเรื่องบางคนที่ไม่สัมภาษณ์จะซื้อมา ไม่กล้าแสดงออกถึงตัวตนที่แท้จริงผู้เขียนบทจำเป็นต้องสังเกต บุคลิก ลักษณะนิสัยและตัวตนของเจ้าของเรื่องว่าเขาเป็นอย่างไร โดยตอนแรกที่เข้าไปสัมภาษณ์ ผู้ผลิตรายการจะไม่เข้าไปนั่งพูดคุยสัมภาษณ์เลย ต้องมีการคุยเพื่อสร้างความคุ้นเคยก่อน เพื่อสังเกตการกระทำ อาจจะมีการถ่ายภาพเจ้าของเรื่องตอนเขาอยู่ในบ้าน รวมถึงท่าทางกริยาต่างๆและเราอาจจะมีการเพิ่มตัวละครอื่นๆ เสริมเพื่อเพิ่มสีสัน ไม่ว่าจะเพื่อนหรือญาติของเจ้าของเรื่อง ในขณะที่เจ้าของเรื่องไม่อยู่ในเหตุการณ์นั้น เพื่อสร้างความต่อเนื่องและสมจริง

โดยนักแสดงหลักจะใช้ดารานักแสดงที่มีคนรู้จัก และด้วยงบประมาณในรายการที่มีอย่างจำกัด ทำให้นักแสดงหลักได้รับรายได้ไม่เกิน 15,000 บาทต่อเทป ส่วนตัวละครที่เหลือจะใช้เป็นนักแสดงประกอบ ไม่จำเป็นต้องมีชื่อเสียงก็ได้ (สาวิตรี รูปานนท์, สัมภาษณ์ 11 มีนาคม 2557)

เกณฑ์การเลือกพระภิกษุมาเทศนาในละคร

ก่อนจบรายการจะมีพระภิกษุมาเทศนามาให้ข้อคิดที่สอดคล้องกับเนื้อหาในละคร โดยพระภิกษุในที่นี่คือ พระมหาวุฒิชัย ว.วชิรเมธี (ว.วชิรเมธี) และ พระราชธรรมนิเทศ (พยอม กัลยาโณ) ซึ่งเกณฑ์ในการคัดเลือกพระภิกษุมาเล่าในแต่ละเรื่อง จะคำนึงถึงวันเวลาที่สะดวกของพระแต่ละท่าน และเนื้อหาละคร เพราะก่อนที่จะให้ท่านเทศนา ผู้ผลิตรายการจะเล่าเรื่องให้ฟังก่อน ว่าเรื่องนี้เป็นอย่างไร มีที่มาที่ไปแบบนี้ ท่านว่าจริงไหม และให้ท่านอธิบายว่าเป็นผลจากกรรมจากอะไร

1.5 การเลือกและการเขียนบทผู้ดำเนินรายการ

ผู้ผลิตรายการได้เลือก มนต์รี เจนอักษร เป็นผู้ดำเนินรายการ มีหน้าที่หลักคือพูดเปิดและปิดรายการ พร้อมกับเกริ่นนำ เชื่อมต่อเนื้อหาแต่ละช่วงเข้าด้วยกัน ด้วยเหตุผลสำคัญคือ มนต์รีเป็นนักพากย์ มีโทนเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ นอกจากนี้บุคลิกภาพยังสุขุม นุ่มลึกดูน่าเชื่อถือ เข้ากับโทนของรายการ ทำให้รายการดูน่าติดตาม

สำหรับผู้เขียนบท (สาวิตรี รูปานนท์, สัมภาษณ์ 11 มีนาคม 2557) จะเขียนบทผู้ดำเนินรายการหลังจากเขียนบทละครเสร็จ โดยผู้เขียนบทจะเขียนเรื่องย่อแต่ละเบรกใส่ไว้ให้ผู้ดำเนินรายการได้ทำความเข้าใจและรู้ถึงอารมณ์ของเรื่องที่จะพูด

ทางด้านผู้ดำเนินรายการก็ต้องปรับวิธีการทำงานให้เหมาะกับรายการ โดยต้องใช้เวลาในการศึกษา ตีความและทำความเข้าใจกับบท ใช้จินตนาการว่าสิ่งที่ผู้เขียนบทต้องการสื่อกับผู้ชมคืออะไรจากนั้นก็ออกแบบโทนเสียงและบุคลิกภาพให้เหมาะกับเรื่องในตอนนั้นๆ ดังที่ มนต์รี เจนอักษร (28 กุมภาพันธ์ 2557)

ได้กล่าวไว้ว่า

“ความจริงการเป็นพิธีกรที่จะพูดส่งเข้าเรื่องราวต่างๆ คุณจะเป็นพิธีกรที่ง่ายที่สุด แต่จริงๆ แล้ว มันไม่ง่ายหรอก ยิ่งมันไม่เห็นภาพ ยิ่งมันไม่รู้อะไรเลย เลยต้องใช้จินตนาการพอสมควร เพราะการเป็นพิธีกรกรรมลิขิต อาจจะไม่เหมือนรายการอื่น คือมันต้องตีความบทและต้องพูดจาให้ชัดเจนโน้มน้าวจิตใจคน ให้เห็นในสิ่งที่เราต้องการนำเสนอได้ทั้งๆ ที่เราไม่เห็นอะไรมาก่อนเลย มันก็เป็นเรื่องราวที่ยาก มันถือเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งของการเป็นพิธีกรที่พูดส่งเข้าเรื่องราวต่างๆ ถ้าส่งไม่ดีก็ไม่น่าดูเลย และอีกอย่างเรามีอาชีพเป็นนักแสดง การนำจินตนาการมาสร้างสรรค์ใช้เสียงและความรู้สึกของเรามาช่วย ถ้าเราไม่เชื่อในสิ่งที่เราพูด พูดไปคนก็ไม่เชื่อ และจริงๆ แล้วการจะทำงานอะไรอย่างหนึ่งนั้น ต้องใช้ศาสตร์ทุกศาสตร์รวมกัน อย่างการเป็นพิธีกรรายการนี้ เราก็จะเลือกประสบการณ์ต่างๆ ที่มีมานำเสนอสิ่งที่ดีที่สุดให้กับคุณผู้ชม”

2. ขั้นตอนการผลิต (Production)

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตทั้งในส่วนของการถ่ายทำละครและบันทึกเทปผู้ดำเนินรายการ ดังนี้

2.1 สถานที่และวิธีการถ่ายทำ

เมื่อได้บทละครแล้วขั้นตอนต่อไปคือการลงมือถ่ายทำโดยสถานที่ในการถ่ายทำมี 2 ลักษณะ ดังนี้

- ถ่ายทำนอกสถานที่ (outdoor shooting) สำหรับถ่ายทำละคร ผู้เขียนบทจะกำหนดสถานที่ถ่ายทำตั้งแต่ตอนเขียนบทเลย โดยต้องคำนึงถึงเรื่องจริงและการทำงานด้วยหากสถานที่บางแห่งไม่สำคัญ ก็ต้องตัดทิ้ง หรือไม่ก็จับเหตุการณ์ทุกอย่างอยู่ที่เดียวกันพยายามรวมฉาก แต่ต้องมีที่มาที่ไป และไม่ส่งผลต่อใจความสำคัญของเรื่อง โดยฉากที่ปรากฏส่วนใหญ่ในละครจะเป็น บ้าน สถานที่ทำงาน โรงเรียน วัด โรงพยาบาล เป็นต้น ส่วนสถานที่ไปสัมภาษณ์พระนั้น จะถ่ายทำที่วัดเป็นส่วนใหญ่

โดยใช้กล้องถ่ายทำมากกว่า 1 ตัว และใช้วิธีถ่ายพร้อมกันกับตัดต่อไปในตัวคือ ถ่ายทีละครค์ แล้วค่อยนำไปตัดต่ออีกครั้งในเครื่องตัดต่อ

- ถ่ายทำในสตูดิโอ (indoor shooting หรือ studio) สำหรับบันทึกเทปผู้ดำเนินรายการ

2.2 ระยะเวลาในการถ่ายทำ

สาวตรี รูปานนท์ ในฐานะผู้เขียนบทและผู้ผลิตรายการได้กล่าวถึงระยะเวลาในการถ่ายทำละครไว้ว่า ทีมงานจะใช้เวลา 1 วันในการถ่ายทำละคร 1 เรื่อง โดยจะถ่ายทำตั้งแต่เวลาตี 5 ถึง 4 ทุ่ม และบางครั้งก็ถ่ายเช้าวันหนึ่งถึงเช้าอีกวันหนึ่ง แต่ถ้าความยาวและรายละเอียดของละครเรื่องนั้นเยอะ

จะถ่ายทำ 2 วันติดต่อกัน เพื่อให้สามารถตัดต่อได้ 2 เทป ซึ่งออกอากาศได้ 2 วัน ซึ่งนับว่าเป็นวิธีที่ทีมงานนิยมใช้ ดังนั้นช่วงหลังๆ จะเห็นว่ารายการมีละครภาคต่อค่อนข้างเยอะ

ส่วนการส่งเทปออกอากาศนั้น จะส่งให้ทางสถานีตรวจสอบคุณภาพล่วงหน้า 1 อาทิตย์ และระหว่างรอแก็งงาน ทีมงานก็ต้องเตรียมถ่ายทำละครเรื่องต่อไปเช่นเดียวกัน

2.3 การกำกับนักแสดง

การกำกับละครแต่ละเรื่อง ผู้เขียนบทจะอยู่กับผู้กำกับเพื่อจะได้ช่วยดูการแสดงของนักแสดงให้เป็นไปตามบท ตามลักษณะนิสัยของเจ้าของเรื่อง เพราะผู้เขียนบทจะเข้าใจตัวละครตั้งแต่แรก จนถึงขั้นตอนสุดท้าย และรู้เหตุผลของการกระทำของเขา เมื่ออธิบายถึงที่มาที่ไป ก็จะทำให้นักแสดงเข้าใจเรื่องราวและการกระทำมากขึ้นนอกจากนี้ผู้เขียนบทยังต้องช่วยดูแลลำดับการถ่ายทำและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในกองถ่ายทำด้วย

“ถ้าเรื่องที่ผู้เขียนบทคนไหนเขียน คนนั้นก็จะต้องออกกอง ต้องอยู่หน้ามอนิเตอร์ อยู่ข้างผู้กำกับ ดูอารมณ์ของฉากว่าเป็นอย่างไร จริงอย่างที่เราเขียนไหม ที่สำคัญคือต้องเล่าเรื่องให้เขาฟัง ฉากแต่ละฉาก คือเขาไปทำอะไรบ้าง เราต้องสื่อสารแบบไหน การบอกรายละเอียดแบบนี้ มันจะทำให้นักแสดงเข้าใจง่ายขึ้น รู้เรื่องมากขึ้น และทำงานได้เร็วขึ้น แต่ส่วนใหญ่นักแสดงจะ ทำการบ้านมาอยู่แล้ว นอกจากนั้นผู้เขียนบทยังช่วยดูแลลำดับการถ่ายทำด้วย ว่าควรจะถ่ายอะไรก่อนหลัง บางเรื่องที่มีปัญหา เช่น นักแสดงเล่นตอนนี้ได้ไม่ได้ ต้องแก้ผมแก้หน้า ถ่ายอะไรมา ถ่ายก่อนดี คือเราต้องคอยแก้สถานการณ์ตลอดเวลา เบรกกองตอนไหน กินข้าวที่ไหน เราต้องวางแผนทั้งหมด ให้จบในวัน สองวันที่กำหนดมา”

(สาวิตรี รูปานนท์, สัมภาษณ์ 11 มีนาคม 2557)

2.4 วิธีการสื่อสารของผู้ดำเนินรายการ

ผู้ดำเนินรายการ มนต์รี เจนอักษร ได้นำศาสตร์ด้านการละครของการเป็นนักแสดงและนักพากย์เสียงมาช่วยการทำงานในการเป็นผู้ดำเนินรายการ โดยใช้วิธีการเล่าเรื่องด้วยการใช้น้ำเสียงหนักเบา เพื่อสร้างอารมณ์โน้มน้าวใจผู้ชมก่อนที่จะเห็นภาพละคร นับว่าเป็นการสร้างความตื่นตัว และลุ้นว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไรต่อไป แต่โดยพื้นฐานของรายการกรรมลิขิตจะมีอารมณ์นิ่งๆ สงบๆ และต้องการพิธีกรที่ทำให้รายการดูน่าเชื่อถือ แต่จะมีเน้นคมเข้มในบางครั้ง เพื่อจะกระตุ้นให้คิดตาม และให้รู้สึกว่าคุณก็ติดตาม โดยขั้นตอนการอ่านบทนั้นสำคัญมาก แม้ทีมงานจะทำเรื่องย่อมาให้ และบอกว่าเบรกนี้มีเรื่องราวเป็นอย่างไรบ้าง แต่ผู้ดำเนินรายการก็ต้องตีความว่า รายการต้องการนำเสนอเรื่องอะไร ช่วงนี้ให้ตื่นตัว น่ากลัว หรือให้ดูขลังๆ หน่อย เพราะรายการนี้เป็นเรื่องราวของศาสนาอาจจะจินตนาการถึงเสียงระฆัง และแม้ในบางช่วงที่ต้องพูดมุขตลก ก็จะปรึกษากับผู้เขียนบท

และผู้กำกับว่าต้องการให้วางบุคลิกหรือมุกตลกขนาดไหน ผู้กำกับก็จะอธิบายภาพที่เกิดขึ้นในละครให้ผู้ดำเนินรายการได้จินตนาการและเกิดอารมณ์ร่วม

“คือเวลาพูดเกี่ยวกับศาสนา พี่จะได้ยินเสียงระฆัง ทุกครั้ง เช่นพี่พูดว่า ศาสนาเรานั้น พี่จะได้ยินเสียงระฆังดัง “เงง” ตามมา คือจะจินตนาการไปเลยก่อน หรือ ในบางครั้งจะมีภาษาบาลีคำสอนของพระพุทธเจ้าพี่จะได้ยินเสียงระฆังดังหลายๆครั้ง คือเราต้องจินตนาการตามเรื่องราวแต่บางช่วงที่สนุกสนานเฮฮา เราไม่ได้เห็นภาพในละครมาก่อน ก็จะปรึกษากับผู้กำกับ และทางทีมงาน ว่าเอาควรวางบุคลิกหรือความตลกแค่ไหน อย่างช่วง ตอนขโมยของพระ แล้วพายเรือหนีผี เราไม่รู้ว่ามียังไง ผู้กำกับก็บอกเลยว่าจ๋าอ้าวๆ แบบเร็วๆ เราก็อายุเข้าใจ และใช้เสียงและเล่าเรื่องให้มันสนุกขึ้นมาดิเนิง ผู้กำกับก็จะบอกว่ามากหรือน้อยเกินไปเอง”

(มนตรี เจนอักษร, สัมภาษณ์ 28 กุมภาพันธ์ 2557)

3. ขั้นตอนหลังการผลิต (Post production)

ขั้นตอนสุดท้ายของการผลิต ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ การตัดต่อใส่เทคนิคพิเศษ และการประเมินผล

3.1 การตัดต่อใส่เทคนิคพิเศษ

ผู้ผลิตรายการต้องนำเนื้อหาในส่วนของละคร การสัมภาษณ์เจ้าของเรื่องและพระภิกษุเทศนาที่ถ่ายทำนอกสถานที่ มาร้อยเรียงต่อเข้ากับส่วนของพิธีกรที่ถ่ายในสตูดิโอ โดยรายการกรรมลิขิตจะไม่ใส่เทคนิคพิเศษมาก เน้นความเข้มข้นและความสมจริงในละคร ที่สำคัญการลำดับเล่าเรื่องอาจจะไม่ตรงตามโครงเรื่องที่วางไว้แต่แรก แต่จะเน้นภาพในส่วนที่แสดงอารมณ์และความรู้สึกมากที่สุด

“การลำดับเรื่องเราไม่จำเป็นต้องเล่าตั้งแต่ต้นจนถึงปลาย อาจจะเล่าจากปลายมาก่อน คือการเล่าเรื่องให้น่าสนใจ อย่างเรื่องของ เสียดสีที่เคยทำร้ายยายตอนเด็ก เนื่องจากตอนยาย มาทำคลอดให้แม่ เขาคิดว่ายายคนนี้เป็นปอบ แกล้งให้แม่และน้องร้อง ก็ขึ้นไปเตะยาย ซี่คอยาย จนพ่อต้องมาดึงออก พ่อก็ถามว่าทำร้ายยายทำไม เขาก็บอกว่า ก็ยายเป็นปอบไม่รู้ว่ามาทำคลอด คราวนี้พอบวชเป็นพระ อาการปวดหัวก็ไม่หาย ทีนี้ปวดเขา ปวดข้างที่เตะยายปวดจนต้องใช้ไม้เท้าเดิน เราก็อ่านเรื่องไป ใส่ความสนุก ใส่ความตลกเข้าไป ภาพที่เด็กจิกหัวยายก็เป็นมุกตลก ทำให้คนดูสนุกและอินไปกับเรื่องราว ที่สำคัญตอนลำดับเรื่องจะตัดต่อแทรกสัมภาษณ์ ตอนที่ช่วงของอารมณ์ความรู้สึก ถ้าอันไหนมีร้องไห้ ต้องหาทางนำเสนอให้ได้ หรือถ้ามีบาดแผลร่องรอย เราก็อ่านภาพให้ดูว่ามีแผลตรงไหนมีร่องรอยอย่างไร และจะเน้นเสียงสัมภาษณ์ที่ให้ความรู้สึกผิดของเขาที่พูดออกมาจริงๆ ส่วนใหญ่จะเห็นความสำคัญของเสียงสัมภาษณ์ และ ความรู้สึก ณ ตอนนั้น”

แต่ถ้ามีฉากที่ต้องนำเสนอเรื่องนรกสวรรค์ก็จะนำคอมพิวเตอร์กราฟิกมาใช้ประกอบเพื่อสร้างความตื่นตาตื่นใจและสร้างความสมจริงแต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องระมัดระวังเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องความเชื่อและความรุนแรงเป็นพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อเรื่องวัตถุมงคล พระ ความรุนแรง ต่างๆ ทั้งเลือด ปืน ของมีคม หรือการทำร้ายสัตว์ ซึ่งแก้ไขด้วยเทคนิคการเซนเซอร์บัง เบลอ ทำภาพขาวดำหรือถ่ายหลอกๆ เช่น ฉากที่ต้องทำร้ายสัตว์ ผู้ผลิตรายการจะแก้มถ่ายหลอกๆ เอาสัตว์ผูกกับเสาและปล่อยให้ดิ้นเหมือนถูกทำร้าย ถูกทรมาน และใส่เทคนิคพิเศษแบบบังหรือเบลอ ทำให้เทคนิคบังหรือเบลอกลายเป็นสัญลักษณ์ของความรุนแรง ทั้งๆ ที่ภาพหรือการกระทำของตัวละครนั้นไม่ได้รุนแรงแต่อย่างใด

3.2 ผลตอบรับจากผู้ชม

การประเมินผลรายการถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายในการผลิตรายการโทรทัศน์ ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงผลตอบรับจากการผลิตรายการ และผลตอบรับของผู้ชม โดยผลตอบรับของผู้ชมของรายการกรรมลิขิต ในที่นี้อธิบายได้ 3 ลักษณะ

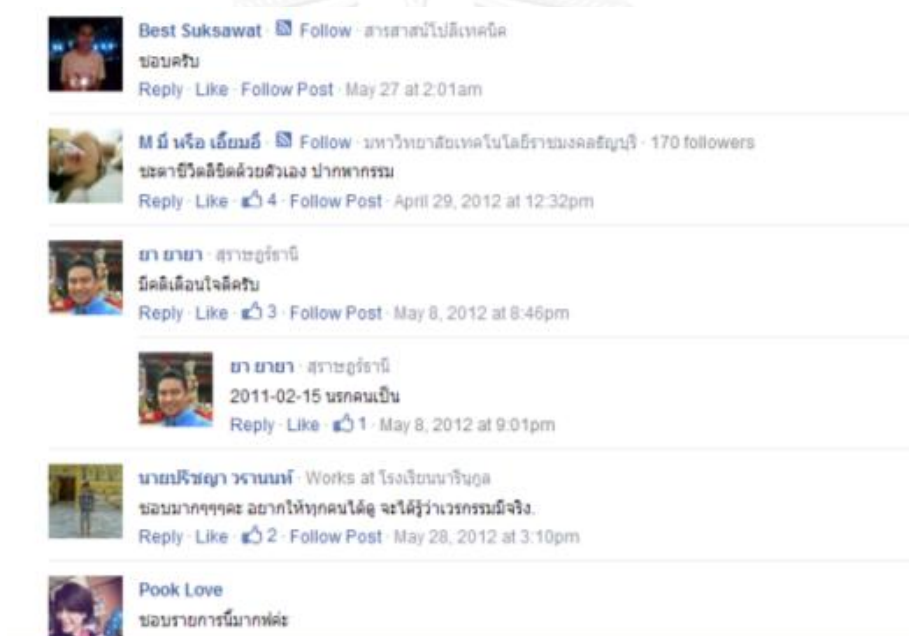
ลักษณะแรกคือ จากระดับเรตติ้งซึ่งรายการสามารถทำเรตติ้งได้ถึงระดับ 5 – 6 นับว่าเป็นระดับที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับละครภาคค่ำที่เป็นรายการช่วงไพรม์ไทม์ แต่ช่วงหลังๆ เรตติ้งกลับตกลงเหลือ 2.8 ถึงแม้จะเอาเรื่องนักแสดงดารามานำเสนอแล้วก็ตาม และผู้ผลิตรายการยังรับฟังคำติชมจากผู้ชม ผ่านทางโทรศัพท์จดหมายและแฟนคลับที่มากำลังใจที่กองถ่าย โดย สาววิตรี รูปานนท์ ได้กล่าวไว้ว่า

“โดยส่วนใหญ่จะเป็นแฟนคลับ มาให้กำลังใจตามสถานที่ต่างๆ เวลาที่เราออกกอง โดยเฉพาะป่าๆ ลุงๆ เดินมาบอกว่าชื่นชอบมากให้ข้อคิดอย่างนั้นอย่างนี้ นับว่าเป็นเสียงตอบรับ ที่ดีเพราะคนที่เข้ามาหาเราก็ก็น่าเหมือนเขาได้ชำระจิตใจมาแล้ว คนเหล่านี้ก็คือคนดีๆ มันเป็นเรื่องดีๆ และชื่นใจเวลาทำงานแล้วมีคนชมค่ะ”

ลักษณะที่สองคือ จากผลวิจัยการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ของ รวีภรณ์ วุฒิกิจรักษ์ (2552) พบว่า ตัวแปรลักษณะทางประชากรศาสตร์ เพศ การศึกษา รายได้ ของผู้ชมไม่มีผลต่อการเปิดรับชมรายการ ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ ในขณะที่อายุและอาชีพส่งผล โดยพฤติกรรมการเปิดรับชมอยู่ในระดับต่ำและครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างเปิดชมแบบบังเอิญ ทางด้านความพึงพอใจ พบว่าผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความพึงพอใจต่อรายการในระดับมาก โดยพึงพอใจกับเนื้อหารายการ การกระทำกรรมกับพ่อแม่มากที่สุด พึงพอใจในรูปแบบรายการที่เป็นการแสดงละครจำลองเหตุการณ์

มากที่สุด และพึงพอใจคุณลักษณะของพิธีกรรมมากที่สุดโดยพอใจในน้ำเสียง การพูดอย่างชัดถ้อยชัดคำ แต่พึงพอใจในระยะเวลาการออกอากาศน้อยที่สุด โดยให้ข้อเสนอแนะว่าควรขยายเวลาออกอากาศมากกว่า 40 นาที และประโยชน์ที่ผู้ชมได้รับมากที่สุด คือทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพาศติกรรม ชั่ว และยังรู้สึกเกรงกลัวต่อบาปกรรม รองลงมาคือ มีความยับยั้งชั่งใจ และถูกคิดมากขึ้นหากกระทำ ผิด และเป็นการเรียนรู้หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาผ่านรายการโทรทัศน์ ในขณะที่ประโยชน์ที่ได้รับน้อยที่สุดจากรายการกรรมลิขิตคือ ช่วยเป็นเพื่อนคลายเหงา

ลักษณะที่สาม คือ จากความคิดเห็นของผู้ชมที่ได้แสดงตามเว็บไซต์ต่างๆ พบว่า ผู้ชมได้ ชื่นชอบเนื้อหาละคร เพราะได้รับข้อคิดและเป็นแบบอย่างไม่กล้าทำความชั่ว กลัวได้รับผลกระทบ แบบเจ้าของเรื่อง ดังตัวอย่างที่ปรากฏข้างล่างนี้

Best Suksawat · Follow · สาธารณโปลีเทคนิค
ชอบครับ
Reply · Like · Follow Post · May 27 at 2:01am

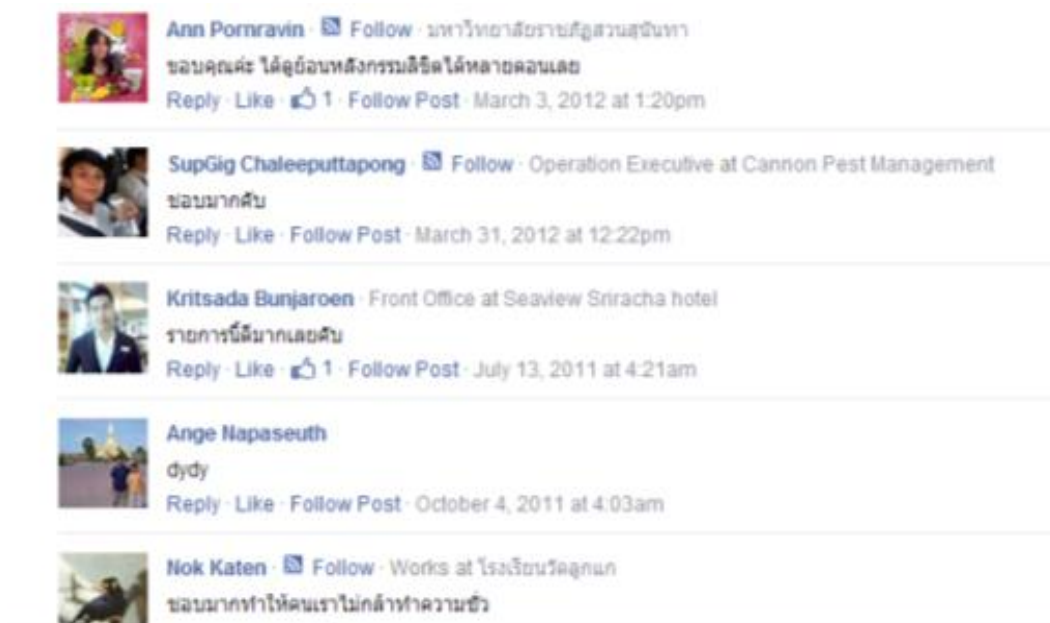
M มี หรือ เอ็มมี · Follow · มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี · 170 followers
ชะงัดชีวิตด้วยตัวเอง ปากพากรม
Reply · Like · 4 · Follow Post · April 29, 2012 at 12:32pm

ยา ยายา · สาธารณธานี
มีคดีโดนใจครับ
Reply · Like · 3 · Follow Post · May 8, 2012 at 8:46pm

ยา ยายา · สาธารณธานี
2011-02-15 นรคนเป็น
Reply · Like · 1 · May 8, 2012 at 9:01pm

นายปริยญา วัฒนภักดิ์ · Works at โรงเรียนนาวิภูกา
ชอบมากๆละ อยากรู้ทุกคนได้ดู จะได้ว่าเวรกรรมมีจริง.
Reply · Like · 2 · Follow Post · May 28, 2012 at 3:10pm

Pook Love
ชอบรายการนี้มากค่ะ

ภาพที่ 5. 2 แสดงความคิดเห็นของผู้ชมที่ปรากฏในเว็บไซต์ชมรายการกรรมลิขิต
ย้อนหลัง

ถึงแม้ระดับเรตติ้งของรายการและความพึงพอใจของผู้ชมจะอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ด้วยระยะเวลาการออกอากาศที่ยาวนานถึง 5 ปี ประกอบกับเหตุผลที่ธุรกิจการแข่งขันการสร้างสรรครายการโทรทัศน์เพิ่มขึ้น มีรายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกฎแห่งกรรมและความเชื่อทางศาสนาเพิ่มขึ้น ทำให้สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 เสนอให้รายการกรรมลิขิต เลื่อนเวลาการออกอากาศไปตึกกว่าเดิม ผู้ผลิตรายการจึงตัดสินใจไม่ผลิตรายการต่อ ทำให้วันอังคารที่ 28 พฤษภาคม 2556 เป็นการออกอากาศเทปสุดท้ายของรายการกรรมลิขิต

5.2 กระบวนการสร้างสรรค์รายการ “คดีเด็ด”

1 ขั้นตอนก่อนการผลิต (Pre – production)

ขึ้นชื่อรายการว่า “คดีเด็ด” เนื้อหาที่น่าสนใจในรายการ จึงต้องเป็นคดีที่น่าสนใจ แปลก ใหม่ แตกต่างไม่เหมือนใคร และให้เด็ดสมชื่อ ซึ่งการที่ออกอากาศยาวนานเกิน 13 ปี และแต่ละตอนต้องนำเสนออย่างน้อย 12 - 14 คดี จึงไม่ใช่เรื่องง่าย ผู้ผลิตรายการจึงต้องเสาะแสวงหาเรื่องจริงจากทั่วประเทศ และนำมาคัดเลือกเรื่องที่น่าสนใจเพื่อนำเสนอเป็นละครอีกครั้ง โดยได้แบ่งทีมงานและหน้าที่รับผิดชอบเป็นส่วนๆ ไปอย่างชัดเจน

1.1 การเสาะหาแหล่งข้อมูล : รื้อค้น เปิดแฟ้มคดี

เริ่มจากฝ่ายหาข้อมูลติดต่อสัมภาษณ์แหล่งข้อมูล โดยช่วงแรกจะติดต่อสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจทั่วประเทศเท่านั้น จากนั้นก็ขยายๆ เรื่องราว ไปสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐอื่นๆ เช่น อำเภอบุคลากร อาสาสมัครกู้ภัย โดยเน้นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือ และเป็นเจ้าของเหตุการณ์จริง โดยทีมงานจะติดต่อไปยังหน่วยงานต่างๆ ทั่วประเทศก่อน และเดินทางไปสัมภาษณ์ตามสถานีตำรวจ หรือสถานที่ที่เจ้าของเรื่องสะดวกซึ่งทีมงานจะมีทีมเดียว ไม่ได้กระจายตามจังหวัดต่างๆ เหมือนผู้สื่อข่าวทั่วไป สำหรับจุดหมายที่ส่งมายังรายการ ถ้ามีคดีที่น่าสนใจแนะนำมา จะต้องเป็นคดีจากเจ้าของเรื่องที่มีตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีความน่าเชื่อถือเท่านั้น จะไม่ใช่เรื่องราวจากประชาชนทั่วไป เพราะแนวคิดหลักของรายการคดีเด็ด คือ ต้องเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงจากบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือเท่านั้น(ฤทัย บุณณะ ,สัมภาษณ์ 14 มีนาคม 2557)

จากบทสัมภาษณ์ได้สอดคล้องกับผลวิจัยที่ได้ศึกษาเนื้อหารายการคดีเด็ดที่พบว่าเจ้าของเรื่องในรายการคดีเด็ดไม่มีคดีที่มาจากประชาชนทั่วไปเลย เจ้าของคดีส่วนใหญ่ประกอบอาชีพตำรวจ ซึ่งมีจำนวนมากถึง 131 คดี โดยตำรวจในที่มีทั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน เจ้าหน้าที่หน่วยป้องกันและปราบปราม ตำรวจตระเวนชายแดน และตำรวจจราจร รองลงมาคือเจ้าหน้าที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสาธารณสุข ไม่ว่าจะเป็น พยาบาลวิชาชีพ เกษษกร เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้ช่วยเภสัชกร มีจำนวน 42 และคดีจากเจ้าของเรื่องที่ถูกนำมาสร้างเป็นละครน้อยที่สุด 1 คดี เจ้าของเรื่องได้ประกอบอาชีพดังนี้ คือ ทหารเรือ ทหารอากาศ เจ้าหน้าที่ราชพัสดุ และครู ดังที่เห็นในตารางที่ 5.1 แสดงจำนวนอาชีพของเจ้าของเรื่องที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด

อาชีพ	จำนวนคดี
ตำรวจ	98
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	42
เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์	8
เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทา	8

สาธารณภัย (พนักงานดับเพลิง)	
เจ้าหน้าที่เทศกิจ	7
เจ้าหน้าที่ปกครองงานทะเบียน	7
เจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์	4
พนักงานทะเบียนเทศบาล	4
อาสาสมัครช่วยเหลือ	3
พนักงานสถานธนาอนุบาล (โรงรับจำนำ)	2
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	2
พนักงานเวชสถิติ	2
นายกเทศมนตรี	2
ทหารเรือ	1
ทหารอากาศ	1
เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์	1
ครู	1
รวม	193

ตารางที่ 5. 1 แสดงจำนวนอาชีพของเจ้าของเรื่องที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด

1.2 การคัดเลือกเรื่อง : คัดเลือก “คดีรวม” ให้กลายเป็น “คดีเด็ด”

เมื่อได้เรื่องจากแหล่งข้อมูลต่างๆ แล้วลำดับต่อไปเป็นหน้าที่ของทีมผลิตรายการที่จะต้องคัดเลือกคดีต่างๆ ที่ส่งต่อมาจากทีมสัมภาษณ์หาข้อมูล เพื่อคัดกรองเฉพาะคดีที่น่าสนใจ โดยเน้นเรื่องที่ต้องเป็นเรื่องจริง มีความแปลกใหม่ สนุกสนาน ไม่ลามกอนาจารหรือซีเรียสจนเกินไป ต้องรับชมได้ทุกเพศทุกวัย ที่สำคัญต้องไม่ซ้ำกับที่เคยออกอากาศไปแล้ว เนื่องจากคดีเด็ดได้ออกอากาศมานานกว่า 10 ปี อาจมีคดีที่มีลักษณะคล้ายกันหรือซ้ำกับที่เคยนำเสนอไป ซึ่งคดีเหล่านั้นก็จะถูกตัดทิ้ง โดยผู้ผลิตรายการ เชื่อว่าความจริงของเรื่องที่น่าสนใจเกิดจากตำแหน่งหน้าที่และอาชีพของเจ้าของเรื่อง ที่สำคัญทุกคดีที่น่าสนใจในรายการคดีเด็ด เป็นการติดต่อกันโดยตรงระหว่างทีมหาข้อมูลของรายการกับเจ้าของเรื่องหรือเจ้าของคดี ดังนั้นจึงเป็นที่แน่ใจว่าเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้น มีความน่าเชื่อถือ มีตำแหน่งหน้าที่การงานของเจ้าของเรื่องมายืนยัน และได้รับอนุญาตโดยตรงจากเจ้าของคดี ทุกคดีดังที่ผู้ผลิตรายการ ฤทัย บุณณะ ได้กล่าวได้ว่า “ตำแหน่งหน้าที่คือ สิ่งที่ยืนยันเรื่องจริง โดยที่ไม่ต้องสรรสร้าง”

นอกจากนี้พิธีกรของรายการเชื่อว่าสิ่งที่เขาได้พูด ได้บอก ทุกเรื่องเป็นเรื่องจริง จึงสื่อสารออกไปแบบตรงไปตรงมาได้ เสมือนเป็นการเล่าข่าวให้ฟัง แต่เป็นข่าวที่มีความตกลงผสมอยู่ด้วย

“เราก็เคยถาม หมูนี่จะมีเรื่องอุจจาระ ปัสสาวะเยอะไปนะ เขาก็ยอมรับมาว่าได้มาอย่างนี้ ผมเชื่อว่าเขาก็ไม่แต่งนะ เมื่อทีมได้ข้อมูลเริ่มต้นที่เป็นคดีจริงจากประสบการณ์ ตำรวจจากบันทึกประจำวัน แน่แน่นอนว่าตำรวจแต่ละคนก็มีคดีไม่เหมือนกัน ประเทศไทยเรามีตำรวจเท่าไรล่ะ ประมาณ 300,000 คน ก็ปีจะนำเสนอไม่หมดหรอก ที่สำคัญทีมงานสัมภาษณ์ตำรวจมาจริง แล้วเอาเรื่องนั้นมาแต่งเป็นละครให้มันตลก ให้มีดราม่า มันถึงจะครบเครื่อง เฉพาะตำรวจเล่าอย่างเดียวไม่พอ จะต้องมีการแสดง การแสดงคือ เป็นการทำให้มากกว่าความเป็นจริง เรื่องมันอาจจะเต็มได้บ้าง เพราะวันนึงรายการต้องทำละคร 10 กว่าเรื่อง คิดเองทั้งหมดไม่ไหวหรอก เราต้องได้ของจริงมาก่อน ถึงต่อยอดได้ ต่อให้ผู้เขียนบทละครเหมือนกัน เขียนบทขึ้นมาก็มาจากเรื่องจริง เพียงแต่ว่าเขาต้องสร้างจินตนาการ คิดว่าทำไงให้เรื่องสนุก”

(พิสิทธิ์ กิรติการกุล, สัมภาษณ์ 28 กุมภาพันธ์ 2557)

1.3 การเขียนบท

เมื่อทีมผลิตรายการคัดเลือกเรื่องได้แล้ว ขั้นตอนถัดไปจะส่งต่อให้เป็นหน้าที่ของทีมผลิตสร้างสรรค์บทละคร สำหรับสร้างสรรค์บทเพื่อถ่ายทำละครจำลองเหตุการณ์ โดยผู้เขียนบทจะยึดเค้าโครงเรื่องจากการสัมภาษณ์เจ้าของเรื่องเป็นหลัก จากนั้นจะนำมาถ่ายทอดเป็นภาพให้สมจริงที่สุด ซึ่งการเขียนบทละคร จะมีการตัดทอนบางส่วนที่ไม่ควรเผยแพร่ เช่น ภาพโป๊ หวาดเสียว อันตรายเกินไป แต่ถ้าสิ่งไหนที่เป็นแกนสำคัญของเรื่อง ความเป็นเหตุเป็นผล และใจความสำคัญแสดงความที่มาของเรื่องราวต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องคงไว้ ตัดทิ้งไม่ได้ อาจจะมีการเพิ่มตัวละครหรือเพิ่มเติมเรื่องอยู่บ้าง แต่ก็เป็นการเพิ่มเพื่อให้มีความเข้าใจในเรื่องเพิ่มมากขึ้น

ในขั้นตอนการเขียนบท ผู้เขียนบทในทีมเดียวกันจะต้องเขียนทั้งบทละคร บทพิธีกรและบทผู้บรรยาย ควบคู่กันไป เพื่อให้เรื่องไปในทิศทางเดียวกัน อธิบายอย่างละเอียดดังนี้

- **บทละคร** อาจจะมีการเพิ่มตัวละครหรือเพิ่มเติมเรื่องอยู่บ้าง แต่ก็เป็นการเพิ่มเพื่อให้มีความเข้าใจในเรื่องมากขึ้น และชื่อเรื่องของละครนั้น จะบอกเรื่องราวเลยว่าเกี่ยวข้องกับอะไร ใช้ภาษาตรงๆ เข้าใจง่าย ผู้ชมฟังแล้วรู้เรื่องทันที เช่น “ประกันก็เมา” “ไม่ฟังเลยโดนระเบิด” “ยายนอนผิดทาง” “แค่ปวดหน้าก้น” “สามีนคนเล็ก” “ถวายเป็นสองหมื่นฟอง” “โจรโลก” เป็นต้น

- **บทพิธีกร** จะเขียนจากบุคลิกของพิธีกร ที่เป็นคนพูดน้อยๆ แต่พูดแล้วคมต้องคิดตาม ตรงกับ สุภาชิต “พูดน้อย แต่ต๋อยหนัก” ซึ่งเห็นได้ชัดจากผลวิจัยในบทที่ 4 พบว่าบทของพิธีกรจะเป็นลักษณะตลกทางความคิดและเสียดสี (comedy of ideas and satire) เป็นการล้อเลียน เสียดสีชีวิตจริง สามารถทำให้หัวเราะได้กับเรื่องเครียดหรือกับตัวเอง อาทิเช่น
 - คดี “ประกันก็เมา” พิธีกรพูดเปิดเรื่อง “คดีนี้ไปดูคดีชนชน ไม่ใช่ชลบุรีนะ ชนอะไรไปดู”
 - คดี “ไม่ฟังเลยโดนระเบิด” พิธีกรพูดเปิดเรื่อง “เรื่องนี้ไปดูการอบรมแบบเอาหูไปนาเอาตาไปไหนไปดู”
 - คดี “แค่ป่าหน้ากัน” พิธีกรพูดปิดท้าย “ถ้ามีศักดิ์ศรีแล้วมีเรื่อง แนะนำให้ไปปลบแล้วสักขวาดำแทน”
 - คดี “สามีนคนเล็ก” พิธีกรพูดปิดท้าย “โอ้โหเจ้ นี่เข้าช่วยสวยเลือกได้ใช้ไหมเจ้”
 - คดี “ไม่ให้ร้องเพลงนี้” พิธีกรพูดปิดท้าย “รีบๆ ฟีนนะ จะพาไปอย่างกึ่งซั๊ก 2 กิโล”
 - คดี “โจรโลก” พิธีกรพูดปิดท้าย “ถ้าถือไปไม่ไหวจริงๆ แนะนำอมไว้ในปาก”

- **บทบรรยาย** ในรายการคดีเด็ดผู้บรรยายจะทำหน้าที่เล่าเรื่อง โดยจะมีจุดยืนในการ “เล่าเรื่องทั้งที่เป็นกลาง (The Objective)” กล่าวคือ เป็นจุดยืนที่ผู้บรรยายวางจุดยืนของตนเองเป็นผู้ชม เพื่อให้เกิดความเป็นกลาง ปราศจากอคติในการนำเสนอ เป็นการเล่าเรื่องที่ไม่สามารถเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง เนื่องจากเป็นการเล่าเรื่องจากวงนอก เป็นการสังเกตหรือรายงานเหตุการณ์ โดยให้ผู้ชมตัดสินใจเรื่องตัวเอง แต่ในบางคดีผู้บรรยายก็มีจุดยืนใน “การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน (The Omniscient)” เป็นการเล่าเรื่องที่ไม่มีข้อจำกัด สามารถหยั่งรู้จิตใจของตัวละครทุกตัวสามารถย้ายเหตุการณ์สถานที่ ข้ามพ้นข้อจำกัดด้านเวลา สามารถย้อนอดีต ก้าวไปในอนาคต และสามารถสำรวจความคิดฝันของตัวละครได้อย่างไร้ขอบเขต การเล่าเรื่องประเภทนี้เป็นที่นิยมมากที่สุด

ดังนั้น สำหรับรายการคดีเด็ด ส่วนของผู้บรรยายถือว่ามีความโดดเด่นและมีความสำคัญมากกับการสร้างสรรค์รายการลักษณะนี้ เปรียบเสมือนเป็นตัวละครหนึ่งในเหตุการณ์เลยก็ว่าได้ เพราะนอกจากจะเล่าเรื่องแล้วยังทำหน้าที่รอบด้าน ทั้งเป็นผู้ชม ผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์และผู้ที่ให้ข้อมูล คอยเสริมต่อเติมเรื่องในส่วนที่ขาด เพราะเรื่องราวที่เกิดขึ้นแต่ละคดีเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระยะเวลาสั้นๆ ผู้บรรยาย จึงทำหน้าที่ในการเชื่อมโยงเหตุและผลของเรื่องเข้าด้วยกัน สร้างความเข้าใจแก่ผู้ชม และยังช่วยสร้างความรู้สึกลึกซึ้งกับขบขัน ทำให้ผู้ชมมีอารมณ์ร่วมกับละครจำลองเหตุการณ์นั้น

“ส่วนของผู้บรรยายจะเป็นการเสริมให้ผู้ชมมีความเข้าใจในเรื่องราวเพิ่มมากขึ้น เพราะบางเหตุการณ์เรื่องราวเกิดขึ้นเร็วมาก จนผู้ชมอาจจะดูไม่ทัน หรือเข้าใจไม่ครบถ้วน จึงมีการบรรยายเสริม และเน้นในทางตลกขบขันตามคอนเซ็ปต์ของรายการ”

(ฤทัย บุณณะ, สัมภาษณ์ 14 มีนาคม 2557)

1.4 การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงที่มาสวมบทบาทสมมติแทนเจ้าของเรื่องนั้น ผู้ผลิตรายการจะคัดเลือกนักแสดงที่มีอายุ บุคลิกตรงตามเรื่องจริงมากที่สุด และตัวละครที่เพิ่มมานั้นเป็นเพียงตัวละครรองที่สร้างขึ้นมาเพื่อให้ผู้ชมความเข้าใจเรื่องราวมากขึ้น และเป็นการสร้างสีสัน จากการศึกษาวิจัยศึกษาเนื้อหาพบว่า นักแสดงที่ปรากฏในช่วงจำลองเหตุการณ์รายการคดีเด็ดมีไม่เกิน 10 คน เป็นนักแสดงหน้าเดิมๆ และสลับกันเล่นหลายบทบาท ที่สำคัญยังเป็นนักแสดงสมัครเล่นที่ไม่ใช่ดารานักแสดงที่มีชื่อเสียง เพราะผู้ผลิตรายการต้องการให้ผู้ชมมีส่วนร่วมไปกับเหตุการณ์มากที่สุด รู้สึกเข้าถึงและเห็นว่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในละครเป็นเรื่องของประชาชนคนทั่วไป

ทั้งนี้ ผู้ผลิตรายการจะติดต่อนักแสดงจากโมเดลลิ่ง ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นจะไม่มีต้นสังกัด รับงานแสดงได้หลากหลาย แต่ส่วนใหญ่นักแสดงหลักที่ปรากฏในเรื่องจะเป็นนักแสดงหน้าประจำที่แสดงกับรายการคดีเด็ดมานาน เพราะสามารถถ่ายทอดอารมณ์ได้ดี มีมุขตลกสนุกสนาน จนสนิทกับทีมงานเหมือนเป็นครอบครัวเดียวกัน

1.4 การคัดเลือกผู้ดำเนินรายการ หรือพิธีกร

เกณฑ์ในการคัดเลือกพิธีกร ผู้ผลิตรายการจะเลือกบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นบุคคลที่ค่อนข้างมีชื่อเสียง บุคลิกภาพเคร่งขรึม จึงมาลงตัวที่ พิสิทธิ์ กิริติการกุล เนื่องด้วยเป็นนักข่าวที่ผู้ชมรู้จักเป็นอย่างดี พูดจาฉะฉานและน่าเชื่อถือ มีบุคลิกภาพที่โดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ ทำให้ทีมผู้ผลิตรายการไม่ต้องมาสร้างคาแรกเตอร์หรือกำกับการแสดงให้พิธีกรเพิ่ม แต่ใช้ตัวตนและบุคลิกภาพที่แท้จริงของเขาในการแสดงออกแทน

“ทีมงานก็ต้องการให้เป็นตัวของผมเองนั่นแหละ หน้านิ่งๆ เสียงเรียบๆ หน้อยกวนๆ หน้อย คือเขาต้องการคาแร็กเตอร์นั้นจากตัวผม เขาถึงเลือกผมไง อาจจะมีพิธีกรที่ดีกว่า หล่อกว่า ดังกว่าตั้งเยอะแยะ แต่ก็เลือกผม งบประมาณก็ไม่สูงอะไรมาก ผมก็เป็นผมแบบนี้ ตั้งแต่แรก ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายก็เหมือนเดิมตลอดเวลา จนบางคนบอก ไม่มีชุดอื่นแล้วหรอ”

(พิสิทธิ์ กิริติการกุล, สัมภาษณ์ 28 กุมภาพันธ์ 2557)

2 ขั้นตอนการผลิต

2.1 สถานที่และวิธีการถ่ายทำ

สถานที่ถ่ายทำที่ต้องถ่ายทำในรายการคดีเด็ด มี 2 ส่วนหลัก คือส่วนของละครและส่วนของพิธีกร ซึ่งทั้ง 2 ส่วนนี้ จะถ่ายทำนอกสถานที่ทั้งหมด โดยสถานที่ที่ถ่ายทำละครนั้นจะใกล้เคียงกับเหตุการณ์จริงมากที่สุด โดยผู้เขียนบทและสร้างสถานการณ์ตามที่เจ้าของเรื่องได้เล่าให้ฟังมีทั้งใน

กรุงเทพและต่างจังหวัดขึ้นอยู่กับว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นที่ไหน ในขณะที่สถานที่ถ่ายทำพิธีกรจะถ่ายทำแค่สถานีตำรวจเท่านั้น แต่จะย้ายไปถ่ายมาตามสถานีที่ติดต่อกันได้ ส่วนใหญ่จะถ่ายทำสถานีตำรวจในจังหวัดกรุงเทพและเขตปริมณฑล เพราะสะดวกต่อการเดินทาง

การถ่ายทำจะใช้กล้องเดี่ยว ENG (Electronic News Gathering) หรือถ่ายทำแบบ Handheld ทั้งนี้เพื่อให้ลักษณะภาพและอารมณ์เหมือนจริงเสมือนการถ่ายภาพในรายการข่าวและสารคดี มีการสั่นไหวของกล้อง ความคมชัดน้อย มีภาพเบลอบ้างในบางส่วน ฉากและองค์ประกอบของภาพเป็นธรรมชาติเหมือนชีวิตจริง ไม่ได้ถูกจัดตั้งให้สวยงามเหมือนละครทั่วไป

2.2 ระยะเวลาในการถ่ายทำ

คิวถ่ายทำละครจำลองเหตุการณ์ของรายการคดีเด็ด มี 1-2 วันต่อสัปดาห์ สำหรับออกอากาศ 1 เทปออกอากาศซึ่งระยะเวลาการถ่ายทำในแต่ละคดีไม่มีความแน่นอน ขึ้นอยู่กับความยากง่าย และรายละเอียดของแต่ละคดี ส่วนคิวถ่ายทำพิธีกรนั้น จะอัดครั้งละ 2 เทป ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง แต่หากนำไปตัดต่อแล้วมีปัญหา หรือบางคดีเนื้อหาไม่ผ่านจากเซ็นเซอร์ของสถานีช่อง 7 ก็ต้องมีการแก้บท ปรับเนื้อหาใหม่ซึ่งจำเป็นต้องอัดในส่วนพิธีกรใหม่ ก็ต้องนัดวันเพื่ออัดแก้ไขเป็นกรณีๆ ไป

2.3 การกำกับนักแสดง

การแสดงสีหน้า ท่าทางและอารมณ์นั้นของนักแสดงในรายการคดีเด็ด นั้นจะแสดงเกินจริง (overacting) เสียงดัง เอะอะโวยวาย ทั้งนี้เพื่อสร้างมุกตลกและดึงดูดความสนใจ แต่อย่างไรก็ตามพวกเขาต้องแสดงไปตามแนวทางของผู้กำกับ เพราะผู้กำกับนั้นมีความเข้าใจในเนื้อหา แต่ละคดีเป็นอย่างดี ที่สำคัญผู้กำกับยังอยู่ในกระบวนการผลิตตั้งแต่แรก คือ คัดเลือกเรื่องที่ส่งต่อมาจากทีมสัมภาษณ์

2.4 การสื่อสารของผู้ดำเนินรายการ หรือ พิธีกร

พิธีกรของรายการคือ พิสิทธิ์ กิริติการกุล จะพูดตรงตามบท ด้วยน้ำเสียงเรียบๆ และหน้านิ่งๆ พูดสั้น กระชับ ได้ใจความ คำต่อคำ ที่สำคัญจะไม่สามารถพูดนอกบทได้เลย เนื่องจากบทที่สร้างสรรค์ผู้เขียนบทตั้งใจเขียนขึ้นและสรรหาคำให้สอดคล้องกับเนื้อหาในคดี บางคำพูดอาจแฝงความหมายหรือเป็นคำพูดที่แสดงไหวพริบคำคม เสียดสีตัวละครในเรื่อง

ดังนั้น เมื่อเทียบกับการเป็นผู้ประกาศข่าว ถือว่าการเป็นพิธีกรรายการคดีเด็ดเป็นการทำงานที่ง่ายกว่ามาก เพราะไม่ต้องมีส่วนร่วมกับงานมาก ไม่เสียเวลาทำความเข้าใจกับข่าวและอธิบายภาพให้ผู้ชม เพียงแต่อ่านตามบทที่มีแค่บรรทัดสองบรรทัดให้ถูกต้องและวางบุคลิกนิ่งๆ เท่านั้นเอง ซึ่งการเป็นพิธีกรที่ดูเคร่งขรึม แต่ใช้คำพูดตลกแบบนี้ ก็เหมือนมุกของตลก เป็นตลกหน้าตาย คือ คนเล่นตลกต้องไม่ตลก ถ้าคนเล่นตลกหัวเราะ ตลกในสิ่งที่ตัวเองเล่น คนดูก็จะไม่ตลก

“เราไม่ต้องไปวางคาแรกเตอร์อะไรเลย ก็เป็นแบบของเรานี้แหละ เขาต้องการให้เรา
 นิ่งๆ แบบนี้ตั้งแต่ต้นอยู่แล้ว เพียงแต่เวลาพูดบตต้องให้ตรงตามสคริปต์แบบเป๊ะๆ เพราะ
 คำพูดบ้างคำมันมีความหมายแฝงของมันอยู่ ไม่ต้องการให้ไปเปลี่ยนหรือแก้ไขอะไรแล้ว มัน
 ก็เหมือนมุกของตลก คนเล่นตลกต้องไม่ตลก ถ้าคนเล่นตลกหัวเราะ ตลกในสิ่งที่ตัวเองเล่น
 คนดูก็จะไม่ตลก อีกอย่างถ้าพูดเยอะก็จะเสียเวลาด้วย จะทำให้เวลาของรายการไม่พอ ซึ่งผม
 คิดว่าการเป็นพิธีกรรายการนี้ทำงานง่ายกว่าการเป็นผู้ประกาศข่าวทั่วไปนะ ผมก็อ่านไปตาม
 สคริปต์ตามบทของเขาสั้นๆ บรรทัดสองบรรทัดเท่านั้นเอง แล้วก็อัดเทปสองชั่วโมงก็เสร็จ
 แล้ว ไม่มีพิธีรีตองอะไรกันมาก แต่ในส่วนของการข่าว ซึ่งเป็นรายการสด เราต้องใช้เวลาใน
 ความเข้าใจ ดูจากข่าว ดูจากภาพ แล้วก็ต้องเลือกว่าจะถ่ายทอดส่วนไหนออกไป ห้ามเท
 คด้วยอันนั้นถือว่ายากกว่า”

(พิสิทธิ์ กิรติการกุล, สัมภาษณ์ 28 กุมภาพันธ์ 2557)

3. ขั้นตอนหลังการผลิต

เมื่อข้อมูลถูกคัดเลือกและสร้างสรรค์เป็นละครเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนสุดท้ายก่อนการ
 ออกอากาศ คือ การตัดต่อใส่เทคนิคพิเศษและประเมินผล

3.1 การตัดต่อและใส่เทคนิคพิเศษ

ขั้นตอนนี้จะนำเรื่องที่ได้ถ่ายทำแล้ว มาคัดเลือกเพื่อเรียบเรียงและลำดับเรื่องใหม่อีกครั้ง โดย
 จะใช้ความหลากหลายของเนื้อหาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา เพื่อให้แต่ละเทปที่ออกอากาศมีเนื้อหาที่
 หลากหลาย ครบรส และไม่ซ้ำกัน ซึ่งฝ่ายตัดต่อจะเพิ่มสีสันให้กับเรื่องด้วยการใส่เทคนิคพิเศษ และ
 จังหวะอารมณ์โดยการเปลี่ยนความเร็วของภาพ ทั้งการทำภาพเร็ว (fast motion) ทำภาพช้า (slow
 motion) และการหยุดภาพนิ่ง (freeze) ในช่วงของผู้บรรยายเล่าเรื่องและใส่อารมณ์ความรู้สึก เพื่อ
 ดึงเวลาให้ผู้ชมสนใจและเข้าใจเรื่องราวมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ยังใช้เทคนิคพิเศษการบัง,เบลอภาพที่แสดงลักษณะลามกอนาจาร ภาพการต่อสู้
 เตะ ตบ ต่อย ตี และใช้เทคนิคย้อมสีกับภาพที่แสดงอารมณ์รุนแรง เช่น เลือด ปีน ของมีคม แต่หากเป็น
 ภาพในคลิวิดิโอเหตุการณ์จริง ฝ่ายตัดต่อจะต้องบังหน้าเจ้าของเรื่องและผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งป้าย
 ทะเบียนรถที่แสดงตัวตนของบุคคลในเรื่องด้วย ที่สำคัญจะเน้นย้ำด้วยประโยคว่า “ขออภัย คดีนี้เป็น
 ภาพจริง ไม่ได้ถ่ายทำ คนที่เห็นในภาพก็เป็นคนจริง ไม่ใช่ตัวแสดง” ทั้งเปิดและปิดเรื่อง

3.2 ผลตอบรับจากผู้ชม

ผลตอบรับของผู้ชมของรายการคดีเด็ด จะขออธิบายใน 2 ลักษณะ ดังนี้ คือ

ลักษณะแรก วัดด้วยระดับเรตติ้ง พบว่า รายการมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.8 (ข้อมูลเรตติ้งรายการ
 คดีเด็ดปี 2550 – 2556 จากบริษัท AC Nielsen) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดีเมื่อเทียบกับรายการคู่แข่งใน

ช่วงเวลาเดียวกัน ทั้งๆ ที่ช่วงแรกจุดประสงค์หลักของการผลิตรายการนี้เพื่อค้นเวลาระหว่างการสร้างสรรค์รายการใหม่เท่านั้น แต่ผลตอบรับกลับดีมาก ดิชนาที่รายได้หลักๆ จากรายการนี้สามารถเอาไปให้พนักงานที่ ผลิตรายการอื่นๆ ในช่องเคเบิลได้เลย (พิสิทธ์ กิริติการกุล, สัมภาษณ์ 28 กุมภาพันธ์ 2557) นั่นเพราะจุดเด่นของรายการที่นำเสนอเรื่องจริงที่เป็นเรื่องใกล้ตัว ด้วยรูปแบบละครจำลองเหตุการณ์ เมื่อชมแล้วได้รับความสนุกสนาน ดูแล้วเพลิดเพลินและมีเนื้อหาหลากหลาย ทำให้เป็นที่ชื่นชอบของผู้ชม เป็นรายการที่อยู่ช่อง 7 มานานกว่า 13 ปี

และด้วยระยะเวลาการออกอากาศที่ยาวนาน ทำให้รายการต้องมีการพัฒนาปรับปรุงเนื้อหาเพื่อสร้างความแตกต่าง และดึงดูดใจผู้ชม แต่เป็นการปรับเปลี่ยนอย่างค่อยเป็นค่อยไป เนื่องจากคดีเด็ดเป็นรายการที่อยู่คู่กับผู้ชมมานาน ผู้ชมจะมีความคุ้นเคยกับรายการลักษณะแบบนี้ ไม่สามารถปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้แตกต่างออกไปมากนัก (ฤทัย บุณณะ , สัมภาษณ์ 14 มีนาคม 2557) ดังนั้นในช่วง 2 ปีหลัง คือตั้งแต่วันที่ 16 มิถุนายน 2555 ถึงปัจจุบัน รายการได้ปรับรูปแบบเนื้อหาและการนำเสนอด้วยการนำคลิปวิดีโอภาพเหตุการณ์จริงจากเจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยกู้ภัยต่างๆ และผู้ชมทางบ้านมานำเสนอ แม้ผลตอบรับจะดี แต่หลักๆ แล้ว 3 ใน 5 ก็ยังนำเสนอด้วยละครอยู่ดี ซึ่งในมุมมองของพิธีกรเชื่อว่า รายการยังพัฒนาและสร้างสรรค์ได้อีก トラบไต่ที่โลกเรายังมีมนุษย์ เพราะมนุษย์ทำให้เกิดเรื่อง เรื่องก็ทำให้เกิดคดี

“ตราบไต่ยังมีมนุษย์อยู่ ก็ยังมีเรื่องขึ้นโรง ขึ้นศาล ก็เหมือนกับข่าว ตราบไต่ที่มนุษย์ไม่ต้องกลัวไม่มีข่าว มนุษย์นี่แหละคือทำให้เกิดข่าว ยิ่งตำรวจไทยมีประมาณ 300,000 กว่าคน ชีวิตการทำงานของตำรวจ 30 – 40 ปี แน่นนอนต้องมีคดีอยู่แล้ว คนละเรื่องๆ คิดดูคนละ 300,000 เรื่อง ก็สิบปีจะทำหมด ฉะนั้นไม่ต้องกลัวว่าจะไม่มีเรื่องทำ เพราะตราบไต่ที่ยังมีมนุษย์อยู่ ต้องมีคดีเกิดขึ้นตลอดเวลาอยู่แล้ว”

(พิสิทธ์ กิริติการกุล, สัมภาษณ์ 28 กุมภาพันธ์ 2557)

ลักษณะที่สอง คือ ความคิดเห็นของผู้ชมที่ได้แสดงในเว็บไซต์พันทิพ พบว่า ผู้ชมได้รับสนุกสนาน ชื่นชอบเสียงผู้บรรยาย และชอบการแสดงที่เกินจริงของผู้แสดงในรายการคดีเด็ด ถึงแม้นักแสดงเหล่านั้นจะไม่ใช่ศิลปินดาราก็ตาม ดังตัวอย่างที่ปรากฏข้างล่าง ดังนี้

ว่าด้วยเรื่อง "รายการคดีเด็ด"

สถานีโทรทัศน์ช่อง 7

คดีเด็ด

รายการโทรทัศน์

อยากรู้ว่า รายการคดีเด็ด เรื่องราวที่นำมาเสนอนี้ คือเรื่องจริงทั้งหมดหรือไม่ เพราะบางที ดูแล้ว บางเหตุการณ์ก็ไม่น่าเป็นไปได้ คือมันเกินไปได้

อีกอย่างที่ยากจะคอมเพลน คือช่างกล้อง
คือช่วงดำเนินเรื่อง ภาพก็ยิ่งปกติดีอยู่
แต่พอถึงจุดขายแมกซ์ของเรื่องเท่านั้นแหละ ปวดหัวเลยครัช
ภาพจะสั้นไปไหน สั้นอยู่นั้นแหละ ดูแทบไม่รู้เรื่อง ยิ่งดูไปนานๆยิ่งเวียนหัว
ไม่เห็นจะต้องทำอย่างนั้นเลย จริงมะ?!?
มันทำให้รายการไม่น่าดูเลย ภาพสั้นๆ เบลอๆ งงไปหมด

แต่ขอชื่นชมคนพากษ์นะ
พากษ์ตลก ฮาดี ได้อารมณ์ในการรับชม
พิธีกรหรือ? ก็จริงๆ หางเสียงไม่มีตลอด แต่พอทำรายการข่าวนี้นุดดีนะ

0 + 0 | สมาชิกหมายเลข 1101003
9 พฤษภาคม เวลา 14:00 น. [IP: 202.29.10.2]

เราว่าบางมุกมันตรงกับแกกตลกตามเน็ตเลยอะ หลังๆชักสงสัยอยู่เหมือนกัน
อย่างวันนี้มีคดีที่ผช. ชื่อของอยู่ แล้วคนชายถาม "ใส่ถุงมียอะ"
และบังเอิญคุยโทรศัพท์กับเมีย เสียงลอดเข้าไปแล้วเมียได้ยิน โกรธอาละวาด ตามมุกถึงร้าน

0 + 1 | ปลาบพิทพราวฝัน 🙄
9 พฤษภาคม เวลา 14:09 น.

ไอแอมอะเกิล ถูกใจ

ความคิดเห็นที่ 3

แต่เราสา เมื่อก็มากอะ ที่ตำรวจจับโจรแล้วขับรถไม่เป็น ให้โจรขับให้ แล้วโจรดันจอดกลางรางรถไฟอะ โย้ย สาวเวอร์

0 + 0 | ที่ดูศักดิ์หาเพลิงคืนมาลิ้นเฒ่า 🙄
9 พฤษภาคม เวลา 14:09 น.

ความคิดเห็นที่ 4

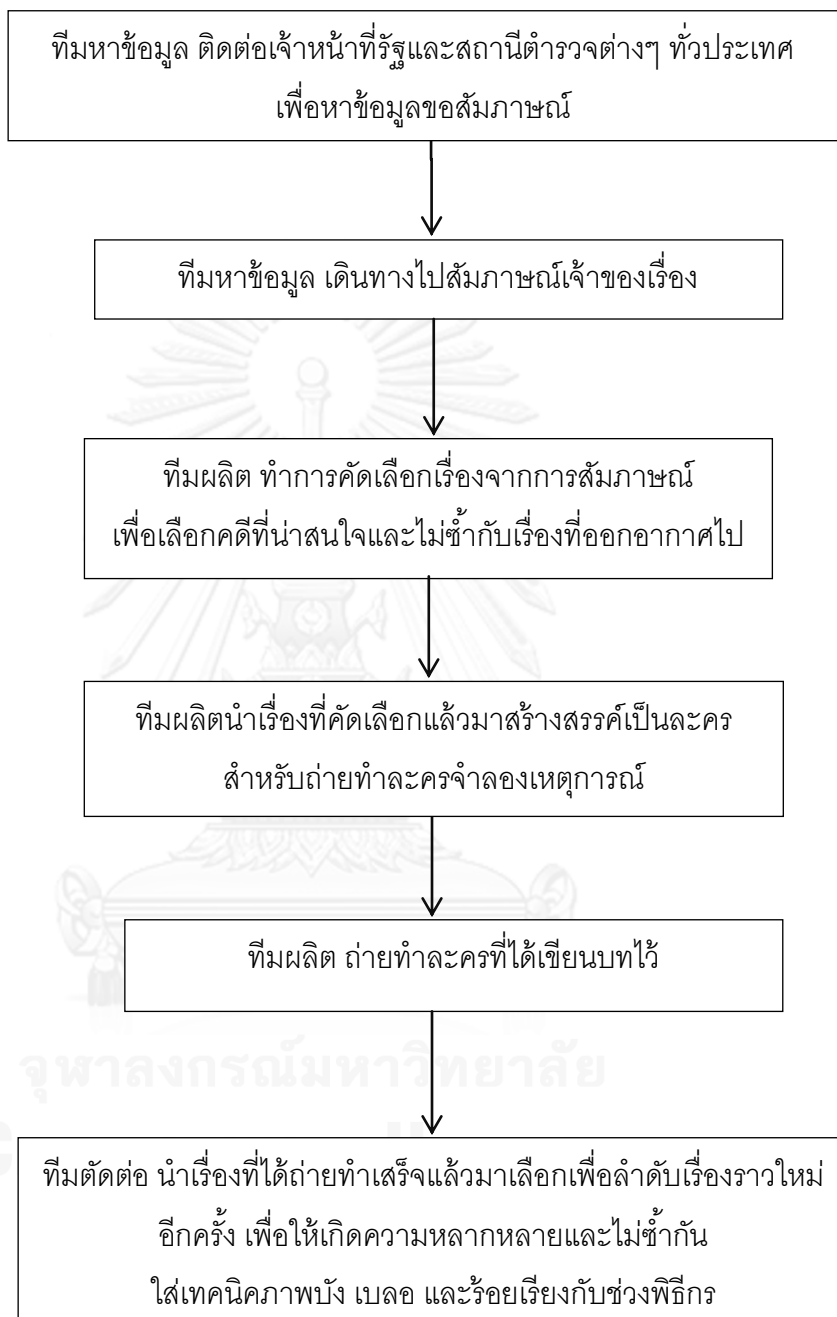
เราชอบเรื่องจริงไม่ได้ถ่ายทำและคนในภาพไม่ใช่ตัวแสดง
ตอนที่หลวงพ่อบอกด้วยอ่าา

สามากๆๆๆ

0 + 0 | นาฬิกาทรายไม่บอกเวลา 🙄
9 พฤษภาคม เวลา 14:11 น.

ภาพที่ 5. 3 แสดงความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อรายการคดีเด็ดจากเว็บไซต์พันทิพ
(<http://pantip.com/topic/32027159> ,ออนไลน์ วันที่ 10 พ.ค.57)

สรุปขั้นตอนการทำงาน ตั้งแต่ขั้นตอนก่อนผลิตจนถึงขั้นตอนหลังการผลิตส่วนของละคร
ในรายการคดีเด็ด ได้ดังนี้

ภาพที่ 5. 4 แสดงขั้นตอนการผลิตส่วนละครในรายการคดีเด็ด

5.3 กระบวนการสร้างสรรค์รายการ “คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2”

1. ขั้นตอนก่อนการผลิต

คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์ ถือเป็นรายการโทรทัศน์รูปแบบใหม่ที่พัฒนาจากรายการวิทยุคลับพรายเดย์ทางคลื่นกรีนเวฟ 106.5 Mhz ออกอากาศทุกคืนวันศุกร์ เวลา 21.00 – 23.00 น. จากความนิยมและเรื่องราวความรักที่หลากหลายของผู้ฟัง ทำให้ผู้ผลิตรายการเลือกจะหยิบเรื่องราวความรักเหล่านั้นมานำเสนอด้วยการแสดงละครเต็มรูปแบบ ใช้ศิลปินดาราสวมบทบาทแทนเจ้าของเรื่อง และไม่มีผู้ดำเนินรายการเหมือนรายการคดีเด็ดและรายการกรรมลิขิต

1.1. การเสาะหาแหล่งข้อมูล

เนื่องด้วยรายการโทรทัศน์คลับพรายเดย์เดอะซีรีสนำเรื่องราวความรักจากรายการวิทยุคลับพรายเดย์ มาสร้างเป็นละคร ทำให้ผู้ผลิตรายการซึ่งเป็นบริษัท A-Time Media เหมือนกัน ไม่จำเป็นต้องเสาะหาแหล่งข้อมูลจากแหล่งอื่น เพียงแต่ต้องคัดสรรเรื่องที่มีอยู่เป็นร้อยเป็นพันมาสร้างสรรค์เป็นละครที่น่าสนใจมากที่สุด

1.2 การคัดเลือกเรื่อง : คัดเลือกเรื่องจากความทรงจำ

ผู้ผลิตรายการจะนัดประชุมทีมงานทั้งหมด เพื่อเลือกเรื่องจากรายการวิทยุคลับพรายเดย์ตามหัวข้อในแต่ละสัปดาห์ โดยผู้ดำเนินรายการ นภาพร ไตรวิทย์วารีกุล หรือดีเจพี่อ้อย และสายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยุธยา หรือดีเจพี่ฉอด จะเข้าร่วมประชุมด้วยเพื่อช่วยคัดสรรเรื่อง และบอกรายละเอียดของแต่ละเรื่องที่มาจากผู้ฟังว่ามีที่มาที่ไปเป็นอย่างไร ซึ่งเรื่องต่างๆ ที่เลือกมานั้นต้องมีความโดดเด่น น่าสนใจ อยู่ในความทรงจำของผู้ดำเนินรายการและทีมงาน ที่สำคัญต้องเป็นเรื่องที่สามารถต่อยอดผลิตเป็นละครได้ง่าย เป็นรูปแบบความรักที่มีความหลากหลาย ไม่ซ้ำกัน เพราะการที่ผู้ผลิตรายการจะเลือกเรื่องมาผลิตเป็นละครนั้นจะมองเรื่องการตลาดด้วย การวางตำแหน่งของเรื่องจึงมีความสำคัญ เหมือนกับหมากที่วางไว้ว่าจะสัปดาห์นี้จะนำเสนอเรื่องแนวสุขหรือเศร้า เพราะถ้าดูหนังโทนเดียวกันทั้งหมดผู้ชมก็จะเบื่อ จึงต้องมีการเปลี่ยนรสชาติบ้าง

“ส่วนใหญ่ที่คนมาเล่าให้ฟังในรายการวิทยุคลับพรายเดย์ จะมีหัวข้อ เช่น “รักแท้แท้..” เรื่องของคนเล่าก็จะออกเป็นโทนนั้นๆไป และตอนประชุมพี่ฉอดพี่อ้อยจะคอยบอกว่า เรื่องนี้ มันเป็นมาอย่างไร นอกนั้นเรื่องที่เหลือ น่องๆ ทีมงานก็จะไปหามาเอง โดยเรื่องที่จะมาทำละคร มันจะเด่นมันจะลอยออกมาเอง เลือกเรื่องที่คนจำได้ เราจะไม่เลือกที่มันเป็นน้ำๆ ที่มันไม่ค่อยน่าสนใจ บางอันมันจะรู้ทันที่ว่าอันนี้ควรทำ คนฟังอยู่ทุกวันมันก็จะรู้เอง อย่างเรื่องที่เขาโทรมาเล่าให้ฟังอาจจะแค่ 3 - 5 นาที มันอาจจะไม่ได้บอกว่ามีรสชาติครบถ้วน แต่มันมีนิดๆ เราก็กึ่งโอเคเลย สามารถแตกยอดออกไปได้มหาศาล การฟังเนื้อเรื่อง

ก็จะช่วยกันฟังหมดทั้งทีม เรื่องไหนมันน่าสนใจ นั่งฟัง 10 คน มันจะรู้ว่าเรื่องไหนใช่ เรื่องไหนไม่ใช่”

(วราฤทธิ์ ไวยเจียรนัย, สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2557)

จากบทสัมภาษณ์ของผู้ควบคุมการผลิตรายการที่กล่าวไว้ว่าเรื่องที่ถูกคัดเลือกมาสร้างเป็นละครต้องมีความหลากหลาย ว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในความทรงจำนั้น ได้ตรงกับผลการวิจัยในบทที่ 4 ที่พบว่า เนื้อหาในรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 ทั้ง 23 เรื่อง มีความหลากหลายทั้งเพศและสถานภาพของเจ้าของเรื่อง โดยส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง รองลงมาคือเพศชาย และเพศที่ถูกนำมาสร้างเป็นละครน้อยที่สุดคือ เพศที่สาม ส่วนสถานภาพของเจ้าของเรื่องนั้น มีทั้งสถานภาพโสด สมรส หย่าร้างและหม้าย โดยพบว่าส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือสถานภาพหม้าย ในขณะที่ลักษณะของเรื่องเล่า ส่วนใหญ่จะเป็นความรักประเภทที่จบไม่สมหวัง มีถึง 17 เรื่อง ในขณะที่จบแบบสมหวังมีเพียง 6 เรื่อง โดยรูปแบบของปัญหารักนั้นแตกต่างกันไป มีถึง 6 ลักษณะด้วยกัน นั่นคือ แอบรัก คนรักนอกใจ รักแต่ไปด้วยกันไม่ได้ ปัญหาสุขภาพ และปัญหาอื่นๆ

โดยผู้ผลิตรายการเชื่อว่าทุกเรื่องที่น่ามาสร้างนั้น มีจุดเริ่มต้นมาจากเรื่องจริง แต่เป็นเรื่องจริงชีวิตจริงของเจ้าของเรื่องที่โทรศัพท์มาเล่าให้ฟังในรายการคลับฟรายเดย์ ณ เวลานั้นก็เพียงพอแล้ว ทำให้ “ความจริงหรือไม่จริงของเรื่อง ไม่ใช่ประเด็นที่ผู้ผลิตรายการสนใจ” เพราะธรรมชาติของสื่อวิทยุ ผู้ส่งสารกับผู้รับสารไม่จำเป็นต้องเผยตัวตนที่แท้จริง ไม่เห็นหน้าค่าตากัน ก็สามารถสื่อสารกันได้ ฉะนั้นผู้ที่ส่งเรื่องหรือโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องราวชีวิตรักของตนเอง สามารถใช้นามแฝงก็ได้ ซึ่งชื่อนามสกุล หรือตัวตนนั้นไม่ใช่ประเด็นสำคัญที่ผู้ฟังคนอื่นอยากรู้ แต่เนื้อหาหรือเรื่องราวชีวิตรักที่เจมาเล่าต่างหาก ที่เป็นแกนหลักสำคัญที่ทำให้คนอยากติดตาม อยากฟัง ทั้งนี้ผู้ชมไม่จำเป็นต้องเชื่อว่าเรื่องที่เกิดขึ้นในละครต้องเป็นเรื่องจริงร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ขอให้เรื่องเหล่านั้นสามารถเป็นแบบอย่างให้ผู้ชมได้ถูกคิดและมีกำลังใจในการดำเนินชีวิต เป็นอีกหนึ่งวิถีคิดในการปรับใช้ชีวิตคู่ แต่ด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพสื่อมวลชน ผู้ผลิตรายการจึงต้องตรวจสอบเรื่องที่จะนำมาสร้างเป็นละคร ว่ามีพื้นฐานความจริงมากน้อยแค่ไหน โดยใช้วิธีการณญาณและประสบการณ์ที่สะสมมาพิจารณาจากน้ำเสียงของผู้เล่าและเนื้อหาของเรื่อง ซึ่งจากการประชุมทีมงานก็จะทราบทันทีว่าเรื่องไหนเรื่องจริง เรื่องไหนเรื่องแต่ง ดังตัวอย่างจากหลายเรื่องที่ตั้งใจเขียนส่งเข้ามาในรายการ เพื่อให้ผู้ผลิตรายการสร้างเป็นละครได้เลย การลำดับเรื่องจะเป็นขั้นตอนชัดเจน แต่หากเป็นเหตุการณ์ที่เกิดในชีวิตจริงจะไม่ได้เกิดเป็นขั้นตอนแบบนั้น กล่าวคือ เรื่องจริงจะมีความเป็นธรรมชาติ การเล่าเรื่องจะไม่เป็นระบบเหมือนกับเรื่องที่แต่งขึ้นมา และเมื่อได้เรื่องที่ดีคิดว่าเป็นเรื่องจริงแล้ว ทีมงานจะโทรศัพท์ต่อ หรืออีเมลตอบกลับไปยังเจ้าของเรื่องเพื่อสอบถามรายละเอียดและขออนุญาตนำมาสร้างเป็นละคร

ทั้งนี้หลักฐานสำคัญ เพื่อเป็นการยืนยันว่าละครที่นำมาสร้างนั้นเป็นเรื่องที่มาจากผู้ฟัง รายการคลับฟรายเดย์จริงๆ นั่นคือ คลิปเสียงการพูดคุยระหว่างเจ้าของเรื่องกับผู้ดำเนินรายการที่ผู้ผลิตรายการนำมาลงในเว็บไซต์ยูทูบ เพื่อให้ผู้ชมได้ฟังน้ำเสียง และอารมณ์ของเจ้าของเรื่องขณะที่เล่าเรื่องนั้นๆ และ ให้ผู้ชมตัดสินใจเองว่าเรื่องที่น่ามาสร้างจริงหรือไม่จริง ซึ่งการจะบังคับให้ผู้ชมต้องเชื่อว่าละครที่นำมาสร้างเป็นเรื่องจริงทั้งหมดนั้นก็ไม่ใช่เป้าหมายสำคัญของรายการนี้

“คำว่าจริงหรือไม่จริง มันไม่ใช่ประเด็นใหญ่ ของการสร้างละครเพียงแต่เราทำเพื่อ การจำลองภาพ แต่คำว่าเรื่องจริงสำหรับพี่ มันคือ จุดเริ่มต้นของเลือกเรื่องมาทำงาน แต่ อาจจะมีการกรองหรือเช็ค ก่อนนึกนึกว่าเป็นเรื่องจริงไหม ถ้าเป็นสมัยก่อน ส่วนใหญ่ก็จะไม่น่า มีปัญหา แต่หลังเริ่มทำคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ก็มีมาเยอะมาก ที่จะรู้เลย แต่งเรื่องมาบ้าง เขียนมาเป็นบทเลย มีบ้างที่โทรเข้ามาให้เอาเรื่องไปทำละคร แต่ของจริงกับไม่จริงมันฟังก็รู้ คือ เรื่องราวของชีวิตคนเรามันไม่่ง่าย มันไม่่ง่ายที่คุณจะมานั่งเขียนชีวิตของคุณ แต่ก็ไม่รู้จะ ถ้าถามสำหรับเรา ณ ตอนนั้น มันจำเป็นหรือ เรื่องจริงกับไม่จริง สมมุติว่ามันอาจจะไม่ใช่ เรื่องจริงเลย ณ วันนั้น เมื่อ 7 ปีที่แล้ว มันก็ไม่ใช่ประเด็น เพราะว่าเรื่องที่เขาล่ามันมันมี ประโยชน์กับคนดู และหลังจากช่วงที่เราทำงาน เรามาไม่มานั่งคิดหรือว่าจริงหรือไม่จริง แต่ สุดท้ายพอทำเสร็จมันอาจจะเกิดการวิจารณ์สงสัยบ้าง เราก็แค่แนะนำเอาเรื่องราวเหล่านั้นมาลง ให้คนดู ได้รู้ว่าตอนที่เจ้าของเรื่องเล่าจริงๆ เขามีน้ำเสียงแบบไหน อารมณ์แบบไหน แล้วคนก็ ไปฟัง เราจะไม่มานั่งเล่าว่าเขาเล่าจริงไม่จริง เขาโกหกเราหรือเปล่า มันไม่ใช่หน้าที่เรา และ ไม่ใช่หน้าที่ของใคร และเราก็ไม่ได้บอกว่า คุณแล้วต้องเชื่อว่ามันเป็นเรื่องจริง เพราะเป้าหมาย ของรายการนี้คือ คนดูดูแล้วให้กำลังใจ เห็นใจตัวละคร เห็นใจเจ้าของเรื่อง ดูแล้วได้อะไร บางอย่างจากชีวิต เข้าใจความรักและสามารถดำเนินชีวิตเขาต่อไปได้ นั่นแหละคือสิ่งที่ ต้องการ”

(วรฤทธิ์ ไวยเจียรนัย, สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2557)

1.3 การเขียนบท

การสร้างสรรคบทละครรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 นั้น หัวใจหลักสำคัญ คือทุกอย่างต้องอยู่ในพื้นฐานของความจริงตามที่เจ้าของเรื่องได้เล่าให้ฟัง โดยจะไม่แต่งเติมอะไรมา เกินไป เพียงแต่ต้องทำการบ้านและหาข้อมูลเพิ่มเติม จากการโทรศัพท์และอีเมลล์กลับไปถาม รายละเอียดจากเจ้าของเรื่อง เท่าที่จะสามารถติดต่อได้ ซึ่งจุดจบของเรื่องนั้นจะเป็นไปตามเรื่องที่ พวกเขาเล่าให้ฟัง ไม่เขียนบทต่อเติม หรือขยายความให้เรื่องต้องจบแบบนั้น แบบนี้ เพราะในชีวิตจริง ของมนุษย์เรานั้นเหมือนกับไดอารี่เล่มหนึ่ง ที่เปิดมามันไม่มีตอนจบ มันยังเดินต่อไปข้างหน้า ดังนั้น ละครที่ปรากฏในรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์นั้นจะไม่มีแบบจบบริบูรณ์ มันอาจจะค้างคาหรือยัง หาคำตอบไม่ได้ตามที่เจ้าของเรื่องเล่า เพราะเป้าหมายสำคัญของคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์คือ ต้องการ ให้ผู้ชมเห็นใจและเข้าใจตัวละคร เห็นข้อคิดจากชีวิตของเจ้าของเรื่อง เพื่อมาปรับใช้กับการดำเนินชีวิต ของตนเอง กล่าวคือต้องได้รับคติชีวิตมากกว่าความสนุก

ทั้งนี้ชื่อเรื่องในแต่ละตอนยังตั้งชื่อตามประเด็นของเรื่อง แต่ผู้ชมจะไม่สามารถทราบได้เลยว่า เนื้อหาในละครนั้นจะจบด้วยสมหวังหรือไม่สมหวัง ดังเช่น

“รักกันจนวันสุดท้าย” จากชื่อเรื่องเป็นความหมายเชิงบวก ที่มีหมายถึงคำสัญญาว่าจะรัก กันไปจนถึงวันตาย แท้จริงแล้วกลับหมายถึงเรื่องราวของคนป่วยด้วยโรคเอชไอวีที่ใกล้ตายสองคนมา

รักกัน แต่แล้วกลับต้องพรากจากกันเพราะฝ่ายชายไปมีคนอื่นใหม่ เป็นการจบแบบไม่สมหวัง ตรงกันข้ามกับชื่อเรื่อง

“คนไม่เข้าตา” จากชื่อเรื่องเป็นความหมายเชิงลบ ผู้ชมอาจจะตีความหรือเข้าใจว่าเรื่องอาจจบแบบไม่สมหวัง เพราะเป็นการแอบรักข้างเดียว ซึ่งเนื้อเรื่องจริงๆ นั้นจบแบบสมหวัง เพราะถึงแม้ตอนแรกนางเอกจะทำทุกอย่างให้พระเอก แต่พระเอกไม่เคยสนใจ แต่ในที่สุดพระเอกได้รับรู้ความดีและความรักที่นางเอกให้ จึงตัดสินใจขอแต่งงาน

“ตุ๊กตาหมี” จากชื่อเรื่องที่ดูน่ารัก คิกขุอาโนเนะ ผู้ชมอาจจะตีความว่าเรื่องราวในละครน่าจะสดใสและมีความเกี่ยวข้องกับตุ๊กตาหมี แต่เนื้อหาในละครจริงๆ กลับจบแบบโศกนาฏกรรม โดยเพื่อนที่แอบรักได้ซื้อตุ๊กตาหมีมาให้เจ้าของเรื่องในวันเกิด แต่กลับถูกรถชนตายเพราะตุ๊กตาหมีบั้งหนักรถเป็นเรื่องราวที่สะเทือนใจผู้ชมเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้ผู้เขียนบทยังนำคำพูดหรือ keywords สำคัญที่เจ้าของเรื่องเล่าให้ฟังมาต่อยอดเป็นใจความสำคัญ หรือแก่นเรื่องในละครคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ดังเช่น

“คนที่ถูกลืม”

เรื่องเล่า – ภรรยาของ “ยะ” ป่วยเป็นเนื้องอกในสมอง ทำให้สมองส่วนของความทรงจำถูกทำลาย จำสามีตนเองไม่ได้ ยะจึงต้องบอกกับแฟนว่า “ผมชื่อยะ ผมเป็นแฟนคุณ ผมมารับคุณกลับบ้านนะ”
ละคร – ตัวละครที่เป็นพระเอกจะต้องไปรับนางเอกที่ทำงานทุกวัน และจะมีคำพูดประจำตัวที่คอยตอกย้ำความทรงจำนางเอกว่า “ผมชื่อยะ ผมเป็นแฟนคุณ ผมมารับคุณกลับบ้านทุกวัน”

“เรื่องเล่าวันเศร้าใจ”

เรื่องเล่า – เมื่อก่อนนนท์เป็นคนเจ้าชู้ แต่เมื่อได้มาแต่งงาน ก็เลิกเจ้าชู้และรักภรรยามาก แต่สุดท้ายกลับพบว่า ภรรยาไม่เคยรักตนเองเลย เพราะยังรักและผูกพันกับแฟนเก่าที่ตายจากกันไป ยึดติดกับสิ่ง
ที่แฟนเก่าชอบ ไม่ว่าจะเป็ดอกบัวและบัวลอยไข่หวาน

ละคร – ผู้เขียนบทได้นำดอกบัวและบัวลอยไข่หวานมาเป็นสัญลักษณ์พิเศษ เพื่อแสดงให้เห็นว่านางเอกของเรื่องยังรักและผูกพันกับแฟนเก่ามากเพียงใด โดยตลอดทั้งเรื่อง นางเอกจะไปทำบุญที่วัดทุกวัน ที่สำคัญต้องมีดอกบัวและบัวลอยไข่หวานไปด้วยเสมอ

สร้างสรรค์ตัวละครให้สมจริงที่สุด (Round Character)

เนื่องด้วยรายการวิทยุคลับฟรายเดย์เป็นการฟังเรื่องราวความรักจากผู้เล่าเพียงฝ่ายเดียว เมื่อจะสร้างเป็นละครที่ต้องมีตัวละครทั้งสองฝ่าย นั่นคือ ฝ่ายเจ้าของเรื่องและฝ่ายตรงกันข้าม ทีมผู้ผลิตรายการจึงต้องหาเหตุผลมาสนับสนุนความคิดและการกระทำของตัวละครทั้งคู่ เพื่อให้เรื่อง

สมเหตุสมผล และเป็นตัวละครที่มีลักษณะกลมและใกล้เคียงกับชีวิตจริงมนุษย์มากที่สุด เพราะคนเราทุกคน ย่อมมีเหตุผลของตัวเอง เพียงแต่ว่าเหตุผลนั้นจะถูกหรือผิด บางครั้งมันอาจจะถูกสำหรับเขา แต่มันผิดสำหรับเรา เพราะทำให้เราเดือดร้อน โดยลักษณะของตัวละครจะพิจารณาจากน้ำเสียง จังหวะการพูด การใช้ภาษาและลักษณะการใช้ชีวิตของเจ้าของเรื่อง เพื่อนำมาวิเคราะห์ อายุ ลักษณะนิสัยและบุคลิกของตัวละคร และมาประชุมทีมเลือกนักแสดงที่เหมาะสม ซึ่งนักแสดงที่มารับบทบาทแทนเจ้าของเรื่องนั้น ผู้ผลิตรายการจะคัดเลือกศิลปินดารามีชื่อเสียงที่มีวัยและบุคลิกใกล้เคียงกับเจ้าของเรื่องมากที่สุด

“ในแง่ของคนทำละครเราไม่ได้คิดว่าใครผิดใครถูก แต่คิดในแง่ของตรรกะ คือต้องคิดให้ตัวละครมีมิติ มีความสมจริงไว้มาก่อน ดังนั้นพูดได้เลยว่า ละครคลับฟรายเดย์ทุกอย่างจะสื่อสารด้วยอารมณ์เป็น ส่วนใหญ่ไม่พูดหรือสื่อสารตรงๆ ไม่จำเป็นต้องอธิบายทุกอย่าง ไม่เหมือนละครช่องฟรีทีวี ที่ตัวละครมักจะแบนและบางครั้งก็พูดคนเดียวบ่อยๆ คือวิถีคิดและการผลิตละครมันต่างกัน ซึ่งก็ไม่มีใครผิดใครถูก คนทำละครเขาก็มีทางของเขา วิถีคิดของเราเราก็มีวิถีคิดของเรา แค่นั้นเอง และต้องบอกว่าเราโชคดีที่ตั้งแต่ทำละครมาก็ไม่มีแคลงตั้งครั้งไหนที่เราพลาด มันเป็นเรื่องของมโนภาพต่างๆ ที่เราวิเคราะห์ไว้ เราคงไม่จำเป็นต้องรู้ถึงส่วนสูงของคนเล่า เราแค่รู้ว่า ไลฟ์สไตล์ชีวิตเขาเป็นอย่างไร บางทีเขาไม่ได้บอกว่าเขาเป็นพนักงานกินเงินเดือน หรือเป็น ลูกคุณหนู แต่สิ่งที่เขาเล่ามันบ่งบอกถึงไลฟ์สไตล์ของเขา ”

(วรฤทธิ์ ไวยเจียรนัย,สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2557)

3 คนเขียนบท 3 ผู้กำกับ

ผู้ผลิตรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 นั้นมีแนวคิดที่แตกต่างและชัดเจนในการเลือกผู้กำกับและผู้เขียนบทมาผลิตงานละคร โดยในงานแถลงข่าวสื่อมวลชนคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 ได้เปิดตัวว่าเป็นผลงานของ 3 คนเขียนบท 3 ผู้กำกับ ทั้งนี้เพื่อสร้างความโดดเด่นในการสร้างงานและดึงดูดความสนใจจากผู้ชม โดยผู้ควบคุมการผลิต วรฤทธิ์ ไวยเจียรนัย เชื่อว่าผู้กำกับมีวลีกวิตีโอ ผู้กำกับละครและผู้กำกับภาพยนตร์ ต่างเป็นผู้มีประสบการณ์ มีสไตล์ในการทำงานที่ต่างกัน ย่อมมีความคิดและมุมมองที่น่าสนใจไม่แพ้กัน และเมื่อได้มาร่วมงานกับผู้เขียนบทที่เคยแต่งเพลงเขียนบทภาพยนตร์และบทละคร ย่อมเป็นส่วนผสมที่ลงตัว

และก่อนที่จะผลิตงานชิ้นหนึ่งนั้น ต้องมาประชุมเพื่อถามความคิดเห็นว่าใครอยากได้เรื่องไหน ซึ่งส่วนใหญ่ผู้เขียนบทจะเลือกเรื่องไม่ซ้ำกัน เลือกตามสไตล์และความถนัดของตนเอง

“จุดเริ่มต้นครั้งแรกมันเหมือนกับเป็นการสร้างเครดิต แล้วก็เหมือนโปรเจกต์ทดลอง เราไม่รู้หรอกว่าทำออกมาแล้วมันจะหน้าตาเป็นอย่างไร ที่เปิดโปรเจกต์ ขึ้นแรกด้วยแบบว่ามี 3 คนเขียนบท 3 ผู้กำกับ 12 ตอน ตอนละ 1 ชั่วโมงนะ มีทั้ง ผู้กำกับมีวลีกวิตีโอ ผู้กำกับละคร ผู้กำกับภาพยนตร์ เพราะเราเชื่อว่าศาสตร์ทั้ง 3 อย่าง มันเป็นศาสตร์ที่แตกต่างกัน มี

จุดเด่นที่แตกต่างกัน ลายมือแต่ละคนจะบอกบ่งบอกถึงความเป็นตัวเอง ส่วน 3 คนเขียนบททุกคนในที่นี้เขียนบทละคร เขียนบทหนังได้หมด อย่าง คุณเจี๊ยะ บรรณา ก็เคยแต่งเพลง อีกคนเป็นคนเขียนบทละคร และภาพยนตร์ ส่วนอีกคนนั้น นอกจากจะเขียนบทแล้วยังกำกับหนังและละครได้ด้วย เพราะฉะนั้นทุกคนมีสไตล์เป็นของตัวเอง ซึ่งเราจะให้เขาเลือกเรื่องเองด้วย ก็จะเล่าให้ฟังว่า เรื่องนี้เป็นแบบนี้ อยากรู้เขียนบทเรื่องไหน โชคดีมากที่ทุกคนเลือกเรื่องไม่ซ้ำกันเลย”

(วรฤทธิ์ ไวยเจียรนัย, สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2557)

2 ขั้นตอนการผลิต

2.1 วิธีการถ่ายทำและระยะเวลาในการผลิต

ก่อนการผลิตนั้นผู้ผลิตรายการจะใช้เวลาเตรียมงานประมาณ 3 เดือนเพื่อคัดเลือกเรื่อง และคัดเลือกนักแสดง และเมื่อทุกอย่างเรียบร้อย จึงจัดคิวตารางการถ่ายทำ การปล่อยตัวอย่างและโปสเตอร์ละครเรื่องที่กำลังจะฉาย โดยผู้ควบคุมการผลิต วรฤทธิ์ ไวยเจียรนัย จะเข้าไปควบคุมและมีส่วนร่วมในการผลิตงานทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็น การติดต่ออุปกรณ์ไฟ การเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉาก การจัดแสง หรือแม้กระทั่งการกำกับนักแสดง ซึ่งเขาได้นำประสบการณ์การทำงานเบื้องหน้าเป็นดารานักแสดงมาช่วยกำหนดทิศทางและการถ่ายทอดอารมณ์ของนักแสดงในละครเรื่องนั้นๆ และเนื่องจากรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ พัฒนามาจากมิวสิกวิดีโอมินิซีรีส์ ทำให้องค์ประกอบของภาพ โทนและอารมณ์ของเรื่องมีลักษณะคล้ายกับภาพยนตร์มากกว่าละครทั่วไป

“ตอนเราทำงานเบื้องหน้า อาจจะไม่เคยลงไปสัมผัส ไม่เคยรู้ว่าติดต่อบริษัทไฟต้องติดต่ออย่างไร คิวกล้องอย่างไร ถ่ายทำเสร็จแล้วต้องไปทำอะไรกันต่อ ออกกองเตรียมของอะไรบ้าง อันนั้นเราไม่เคยรู้ แต่เมื่อได้รับโอกาสมาควบคุมรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ วันดีคืนดีผู้กำกับถอนตัวกะทันหัน พี่ก็ต้องกำกับเอง ลองทำดู คือทุกวันในการทำงานเหมือนเราต้องมาทำการบ้านใหม่ เพียงแต่ว่ามันก็ค่อยๆ เรียนรู้ไป แต่โชคดีที่เราเคยเห็น เคยมีประสบการณ์ในวงการนี้มาบ้าง”

(วรฤทธิ์ ไวยเจียรนัย, สัมภาษณ์ 10 กุมภาพันธ์ 2557)

3 ขั้นตอนหลังการผลิต

3.1 การตัดต่อและใส่เทคนิคพิเศษ

เนื่องจากรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์นั้น เป็นรายการที่นำเสนอด้วยละครเต็มรูปแบบ ในขั้นตอนตัดต่อจึงไม่มีส่วนของผู้ดำเนินรายการ เพียงแต่ต้องนำเสียงของผู้ดำเนินรายการวิทยุที่อ้อยและพีฉอด มาใส่แทรกในบางช่วงของเนื้อหา เพื่อให้เรื่องมีความสมจริง นอกจากนี้ยังได้นำคลิปเสียงการสนทนาระหว่างเจ้าของเรื่องกับผู้ดำเนินรายการวิทยุในรายการคลับฟรายเดย์มาลงในเว็บไซต์ยูทูป

เพื่อเป็นการยืนยันว่าเรื่องราวในละครเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงๆ และด้วยความโดดเด่นของรายการที่พัฒนามาจากมิวสิกวิดีโอมินิซีรีส์ ทำให้ขั้นตอนการลงเสียงและดนตรีเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะผู้ผลิตรายการสามารถเพิ่มอารมณ์ของเรื่องด้วยการใส่เพลงประกอบที่มีเนื้อหาสอดคล้องหรือคล้ายคลึงกับเรื่องราวความรักในละครแต่ละตอนด้วย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอน	เพลงประกอบ	ศิลปิน
1.คนที่ถูกลืม	วันนั้นอย่าลืมวันนี้	พลพล
2.จะได้ไม่ลืมกัน	จะได้ไม่ลืมกัน	เบิร์ด ธงไชย
3.ครั้งหนึ่งในความทรงจำ	ไม่บอกรัก...แต่รักมาก	แก้ว จิรายุ
4.รักแคไหน ก็เป็นได้แค่นั้น	ความทรงจำสีจาง	ปาล์มมี่
5.ตุ๊กตาหมี	แค่ได้คิดถึง	ญารินดา
6.ควรพอหรือรอต่อไป	เจ็บซ้ำซ้ำ	แอน ธิติมา
7.แฟนเก่า	ฉันรู้	โบ สุนิตา
8.ที่ปรึกษา	รักแบบไม่ต้องแอบรัก	นท เดอะสตาร์
9.กรรมหรือพรหมลิขิต	ไม่เหลือเหตุผลจะจัก	แก้ม เดอะสตาร์
10.อยากเก็บเธอไว้ทั้งสองคน	สองใจ	ต๋อย ธีรภัทร์
11.รักแท้ดูแลไม่ได้	รักเธอสุดหัวใจ	ก้อง สหรัถ
12.ขอใครสักคน	เรื่องจริงยิ่งกว่านิยาย	อ้อฟ ปองศักดิ์
13.กว่าจะรัก	เรื่องจริงยิ่งกว่านิยาย	อ้อฟ ปองศักดิ์
14.รักกับเงิน	เรื่องจริงยิ่งกว่านิยาย	อ้อฟ ปองศักดิ์
15.รักกันจนวันสุดท้าย	เรื่องจริงยิ่งกว่านิยาย	อ้อฟ ปองศักดิ์
16.ผิดสัญญา	เรื่องจริงยิ่งกว่านิยาย	อ้อฟ ปองศักดิ์
17.คนดีที่เธอไม่รัก	เรื่องจริงยิ่งกว่านิยาย	อ้อฟ ปองศักดิ์
18.เรื่องเล่าวันเศร้าใจ	เรื่องจริงยิ่งกว่านิยาย	อ้อฟ ปองศักดิ์
19.คนไม่เข้าตา	คนไม่สำคัญ	พลพล
20.เรื่องเล่าวันวาเลนไทน์	เรื่องจริงยิ่งกว่านิยาย	อ้อฟ ปองศักดิ์
21.รักไม่ได้หรือไม่ได้รัก	เรื่องจริงยิ่งกว่านิยาย	อ้อฟ ปองศักดิ์

ตารางที่ 5. 2 แสดงเพลงประกอบรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2

3.2 ผลตอบรับจากผู้ชม

ผู้ผลิตรายการวัดผลตอบรับจากผู้ชม 2 ช่องทาง อธิบายอย่างละเอียดได้ดังนี้

ช่องทางแรก คือ เรตติ้งของช่องกรีนแชนแนล (Green Channel) ซึ่งเป็นช่องเคเบิลทีวี พบว่า ในช่วงเวลาที่รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 ได้ออกอากาศนั้นได้ครองเรตติ้งอันดับ 1 เมื่อเทียบกับรายการอื่น

ช่องทางที่สอง คือ ยอดเข้าชมในเว็บไซต์ยูทูป ซึ่งถือเป็นช่องทางหลักในการประเมินผลตอบรับจากผู้ชม เพราะผู้ชมมีส่วนร่วมและแสดงปฏิกิริยาตอบกลับมากที่สุด โดยรายการคลับฟรายเดย์ เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 มียอดเข้าชมเฉลี่ยอยู่ที่ 700,000 – 800,000 views มีการส่งต่อคลิปวิดีโอที่ชื่นชอบมีการแสดงความคิดเห็นในการกระทำของตัวละคร และนำเรื่องราวความรักในละครมาเชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตรักของตนเอง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Tanapont Champlang 3 สัปดาห์ที่ผ่านมา

สงสารแสบ โอลั่นได้อินมาก เข้าถึงความรู้สึกของตัวละครและเข้าใจแสบ รักโอบะ

ตอบกลับ ·

ToomTam Smile 3 เดือนที่ผ่านมา

ก็ถ้าคิดว่าตอนแก้ตัวมาจะไม่มีใครดูแล้ว...ทำไมเราไม่อยู่ดูแลกันหละ เราพร้อมแล้วนะแล้วก็อยากทำด้วย แล้วนายอะพร้อมรึปล่าว...ต่อให้นายแก่ลงไปอีไม่ไหว ไม่มีใครหาข่าวให้กิน หลงๆลืมๆเราก็จะไม่ลืมนายเลย.....โดนนนนน Like

ตอบกลับ · 7

ศราวุฒิ คำมี 1 เดือนที่ผ่านมา

เล่นดีทั้งสองคนเลย...อยากดูสองคนเล่นอีกจังเบย

ตอบกลับ ·

สุวรรณ สดสะอาด 2 เดือนที่ผ่านมา

พี โอบุชิต เล่นเหมือนมาก

ตอบกลับ ·

คมสันต์ นายสิงห์ 1 เดือนที่ผ่านมา

นี่มันชีวิตผมชัดๆ...เพราะแฟนเก่าผมชอบตัดเล็บให้ผม.....เป็นทำไม้ตายเพราะตัดที่ไรผมหลับทุกที.....

ตอบกลับ ·

Bow Surin 1 เดือนที่ผ่านมา

5555

ตอบกลับ ·

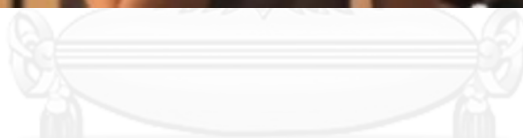

Lava teeraya 4 เดือนที่ผ่านมา

ทั้งยิ้มทั้งร้องไห้เลยอะ

ตอบกลับ ·

ภาพที่ 5. 5 แสดงความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อละครเรื่อง “รักไม่ได้หรือไม่ได้รัก”

สาวก ยอดข้าว 3 เดือนที่ผ่านมา

เราเคยคบกับผู้ชายคนนึงได้สามปี มารู้อีกทีหลังว่าเค้ามีแฟนอยู่แล้วที่คบกันมา 10 ปี และเพิ่งแต่งงานในช่วงเวลาที่คบกับเราได้สองปีกว่า โดยที่เรากลายเป็นเมียน้อยไปซะงั้น ทำใจรู้มียศ เลิกคะ จบ สวยเข็ดใส่ ทุกวันนี้เค้าก็อเล็กกับแฟนคนนั้นแล้ว และยังโทรมาหาเราอยู่ตลอด ฝันไปเถอะ ไอ้ฟ้ายเอ๊ย ยยยยยย

ตอบกลับ · 1

Jewadee Sriwong 2 เดือนที่ผ่านมา

โอยแทน อย่างเลว มีขอให้ผู้หญิงไม่ไปละลานใครด้วย เป็นผู้ชายที่เห็นแก่ตัวมากนะนายอะ

ตอบกลับ · 1

- **ปรีณ รินเพน** 1 เดือนที่ผ่านมา
ผู้ชายแบบไอ้แทน มีอยู่เยอะแยะค่ะเรื่องของคุณก็เช่นเดียวกับเรื่องของคุณเอค่ะ. เสียทั้งลูกเจ็บ
ทั้งใจ....
ตอบกลับ ·
- **Sutharat varaleart** 3 เดือนที่ผ่านมา
บอกได้คำเดียว เลวมากกกกกก
ตอบกลับ ·
- **Shennah Lowe** 3 เดือนที่ผ่านมา
เราเจอเหตุการณ์เหมือนกันเป๊ะหลอกเราจนท้อง พอท้องก็หนีกลับไปหาเมียเก่า พร้อมเอาเงินเรา
ไปให้ลูกกับเมียเก่าอีกไม่นานก็มีเมียใหม่ ขอให้รับผิดชอบก็ปฏิเสธทุกอย่าง. ไม่เคยถามถึงลูก ไม่
เคยสนใจ ไม่ยอมรับผิดชอบใดๆแถมบอกคนว่าไม่ใช่ลูกเค้า แล้วคนอื่นจะคิดว่าเราท้องกับใคร เอาเงิน
ที่เป็นของลูกไปให้คนอื่น แต่ตัวเองไม่เคยให้อะไรลูกเลย เอาเงินไปเกือบร้าน หลอกเราจนตายใจ
อ่านเพิ่มเติม
ตอบกลับ ·
- **ศิริภรณ์ ไมตรีรัมย์** 3 เดือนที่ผ่านมา
ผู้ชายก็แบบนี้แหละค่ะ เล่นเล่นกับความรู้สึกของคนอื่น โทกได้ตลอดไม่เคยจะพูดความจริง ชอบ
ทำให้เชื่อใจไว้ใจและสุดท้ายผู้ชายของเลวเหมือนกันหมดแหละค่ะ เป็นกำลังใจให้คุณเอค่ะ
ตอบกลับ ·

ภาพที่ 5. 6 แสดงความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อละครเรื่อง “กว่าจะรัก”

หลังจากที่ได้ทราบกระบวนการสร้างสรรค์ตามหลักการผลิตรายการโทรทัศน์ ตั้งแต่ขั้นตอนก่อนผลิต (Pre-production) ขั้นตอนการผลิต (Production) และขั้นตอนหลังการผลิต (Post-production) แล้ว พบว่า ทั้ง 3 รายการ มีกระบวนการสร้างสรรค์ที่คล้ายคลึงกัน โดยให้ความสำคัญและใช้เวลากับขั้นตอนก่อนการผลิตมากที่สุด เพราะเป็นขั้นตอนในการสรรหาและคัดเลือกแหล่งข้อมูลจากเจ้าของเรื่อง แต่จะให้ความสำคัญของความจริงของเรื่องที่น่าเสนอแตกต่างกันตามลักษณะและรูปแบบของรายการ กล่าวคือ รายการ “กรรมลิขิต” จะเน้นการสรรหาและคัดเลือกเรื่องราวชีวิตของผู้ชมทางบ้านจากโทรศัพท์เป็นหลัก โดยดูลยพินิจของทีมผู้เขียนบท ทั้งนี้ยังให้ความสำคัญกับความสมจริงของเรื่องตามหลักฐาน และการเล่าเรื่องที่ไหลลื่น เรื่องราวสมเหตุสมผล ในขณะที่รายการ “คดีเด็ด” จะมุ่งสรรหาเรื่องจากสถานีตำรวจและเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตำรวจและเจ้าหน้าที่เป็นการยืนยันว่าเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องจริง ส่วนรายการ “คลับพรายเดย์ เดอะซีรีส์” นั้น มีแหล่งข้อมูลจากรายการวิทยุคลับพรายเดย์อยู่แล้ว ทำให้ไม่ต้องเสียเวลาเสาะหา แต่ด้วยเรื่องที่น่าสนใจมีจำนวนเยอะ ทำให้ผู้ผลิตรายการต้องประชุมกันเป็นทีมใหญ่ และใช้การตัดสินใจของหลายๆ คน เพื่อคัดเลือกเรื่องที่น่าสนใจและอยู่ในความทรงจำและแน่นอนว่าต้องมีผู้จัดรายการวิทยุที่อ้อย ฝ่ลอดเข้าร่วมการประชุมด้วยเพื่อบอกรายละเอียดของเนื้อหาและอารมณ์ความรู้สึกขณะนั้น ซึ่งไม่ได้เน้นว่าทุกเรื่องที่มาสร้างต้องเป็นจริง

แต่ถึงอย่างไรก็ตามการวิเคราะห์กระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ดังกล่าวยังไม่สามารถอธิบายการสร้างสรรครายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตของผู้ชมทางบ้านได้อย่างครบถ้วน ผู้วิจัย จึงนำองค์ประกอบการสร้างสรรค์ละครมาวิเคราะห์เพิ่มเติม เพื่อให้เห็นลักษณะของการสร้างสรรค์ละคร ที่ชัดเจนจาก 3 รายการ ซึ่งอธิบายองค์ประกอบของเรื่องเล่าได้ดังนี้

รายการ “กรรมลิขิต”

แก่นเรื่อง แก่นเรื่อง แก่นเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรม คือแก่นเรื่องที่ซึกจูงใจสนใจในเรื่องศีลธรรม กฎแห่งกรรม โดยใช้เรื่องราวชีวิตจริงของคนทั่วไปมานำเสนอ

โครงเรื่อง มีทั้งการเล่าเรื่องตามโครงเรื่อง กล่าวคือ บางเรื่องจะเริ่มเรื่องขั้นที่ 1 ด้วยการปูเรื่อง (exposure) ทำให้ผู้ชมทราบประวัติความเป็นมาพื้นฐานครอบครัว ลักษณะนิสัยและการใช้ชีวิตของเจ้าของเรื่อง จากนั้นการดำเนินเรื่องขั้นตอนที่ 2 ไปสู่ปมปัญหา (development & rising action) เล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ชีวิต มีการกระทำอย่างไรบ้าง จนมาถึงขั้นตอนที่ 3 ภาวะวิกฤตหรือจุดสูงสุดของเรื่อง (climax) ตัวละครได้รับกรรมจากการกระทำซึ่งเป็นช่วงที่สถานการณ์ยุ่งยากและรุนแรงที่สุด ทำให้ตัวละครได้รับความเจ็บปวดทรมานทางกายและใจ จนมาถึงขั้นที่ 4 ภาวะคลี่คลาย (falling action) เป็นขั้นตอนที่ตัวละครรับรู้ว่าผลนั้นเกิดเพราะกรรมที่ตัวเองเคยก่อไว้ และขั้นสุดท้ายขั้นที่ 5 การยุติของเรื่อง (ending) เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่เรื่องราวได้จบสิ้นลง โดยอาจจะมีจุดจบอย่างมีความสุข ตัวละครกลับตัวกลับใจ ไม่กล้าทำความชั่วอีก หรือจบด้วยความสูญเสีย นั่นคือ ตัวละครเสียชีวิตไป

และบางเรื่องก็ไม่เป็นไปตามโครงเรื่อง เริ่มด้วยขั้นที่ 3 ภาวะวิกฤตหรือจุดสูงสุดของเรื่อง (climax) แล้วค่อยเล่าย้อนกลับมาขั้นตอนที่ 1 และขั้นต่อไปตามลำดับ

ตัวละคร มีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

- ตัวละครเอก (Main Character) เป็นตัวละครที่มีความสำคัญของเรื่อง เป็นเจ้าของเรื่องที่ได้รับผลกระทบจากการทำ ซึ่งตัวละครนั้นอาจจะไม่ใช่ผู้ที่เล่าเรื่อง แสดงโดยดาราที่มีชื่อเสียง
- ตัวร้าย (Antagonist) คือ สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้ชีวิตของตัวละครหลัก ในที่นี้คือ ความคิด และการกระทำของตัวเอง
- ตัวละครรอง (Related Characters) คือ ตัวละครที่ผู้เขียนบทสร้างขึ้น เพื่อเสริมให้เรื่องน่าสนใจและมีสีสันมากขึ้น พบในลักษณะของครอบครัว เพื่อน ญาติสนิท บุคคลที่ทำงานด้วย หรือเพื่อนบ้าน

มุมมองในการเล่าเรื่อง มี 2 ลักษณะ คือ

- เล่าเรื่องจากบุคคลที่หนึ่ง คือ เจ้าของเรื่องที่ได้กระทำกรรมเอง
- เล่าเรื่องจากบุคคลที่สาม คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ ส่วนใหญ่มักเป็นรอบคร่ำ

หรือญาติสนิทกับเจ้าของเรื่อง

ดนตรี ส่วนใหญ่ใช้เพลงประจำรายการและเสียงดนตรีไม่มีคำร้อง

ฉากและสถานที่ มักปรากฏเป็นสถานที่พักอาศัยหรือที่ทำงาน อาทิ บ้าน สวนผัก ลำคลอง สถานที่ก่อสร้าง โรงเรียนและวัด ซึ่งบรรยากาศโดยรวม (mood & tone) จะให้ความรู้สึกว่าเป็นอยู่ในเขตชนบทหรือต่างจังหวัดตามวิถีชีวิตของชนชั้นกลางและชนชั้นล่าง

รายการ “คดีเด็ด”

แก่นเรื่อง แก่นเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ หรือเรื่องราวแปลกๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นได้จริง

โครงเรื่อง เป็นไปตามโครงเรื่อง แต่มีแค่ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การเริ่มเรื่อง (exposure) เจ้าของเรื่องจะเล่าที่มาที่ไปของเรื่อง ว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร จากนั้นก็นำเข้าสู่ละคร ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ 2 คือของการดำเนินเรื่องไปสู่ปัญหา (development & rising action) แสดงการกระทำของตัวละครและจุดเริ่มต้นของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ปิดท้ายที่ขั้นตอนที่ 3 คือ ภาวะวิกฤตหรือจุดสูงสุดของเรื่อง (climax) ส่วนใหญ่มักเป็นเหตุการณ์ที่ตัวละครต้องเจอภาวะวิกฤตหรือพบเจอกับเหตุการณ์เลวร้าย เช่น โดนทำร้ายร่างกาย ถูกตำรวจจับ แสดงพฤติกรรมที่ผิดวิสัยหรือน่าอาย เป็นต้น

ตัวละคร มีอยู่ 3 ลักษณะคือ

- ตัวเอก (Main Character) คือ ตัวละครหลัก ในที่นี้คือเจ้าของเรื่องที่เป็นผู้ประสบ

เหตุการณ์ ส่วนใหญ่จะเป็นตำรวจ เจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข คนต่างด้าว ผู้สูงอายุ หรือ คู่สามีภรรยา คนบ้า คนโรคจิต

- ตัวละครรอง (Related Characters) คือ ตัวประกอบในเหตุการณ์นั้นๆที่ทำให้

ละครเรื่องนั้นๆ มีสีสันและน่าติดตามมากยิ่งขึ้น เช่น เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน และชาวบ้านบริเวณนั้น เป็นต้น

เสียงบรรยาย เสียงบรรยายของผู้บรรยายอยู่ในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 2 แทนความคิด ความรู้สึกของเจ้าของเรื่อง หรือบุคคล ในเหตุการณ์นั้น และสรรพนามบุรุษที่ 3 แทนความคิดของผู้ชม

มุมมองในการเล่าเรื่อง

- เล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่ง คือ เจ้าของเรื่องที่ประสบเหตุการณ์นั้นด้วยตัวเอง เช่น ตำรวจ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นต้น
- เล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่สาม คือ บุคคลที่พบเห็นหรืออยู่ในเหตุการณ์นั้น แต่ไม่ได้มีส่วนร่วมกับเหตุการณ์นั้น
- ในส่วนของผู้บรรยาย จะใช้การเล่าเรื่องจากมุมมองของบุคคลที่หนึ่ง บุคคลที่สาม และจุดยืนที่เป็นกลาง

ดนตรี ใช้เสียงดนตรีไม่มีคำร้อง และถ้าเป็นเพลงที่มีคำร้องจะใช้เพลงประกอบที่มีเนื้อหาหรือเสียดสีกับเหตุการณ์ในละคร ซึ่งมีทั้งเพลงลูกทุ่ง ไทยสากล และสากล แต่ส่วนใหญ่จะเป็นเพลงลูกทุ่ง

ฉากและสถานที่ ในรายการคดีเด็ด มักใช้ฉากที่แสดงถึงอาชีพเจ้าของเรื่อง อาทิ สถานีตำรวจ โรงพยาบาล วัด บ้าน ห้องถนน และพื้นที่ห้องทุ่ง ซึ่งบรรยายภาคโดยรวม (mood & tone) มักเป็นฉากและสถานที่ในเขตปริมณฑล บริเวณชานเมืองและต่างจังหวัด ซึ่งเป็นสถานที่พักอาศัยและสถานที่ทำงานของชนชั้นกลางและระดับล่าง

รายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์”

แก่นเรื่อง แก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิต มุ่งเสนอเรื่องราวความรักของมนุษย์ที่หลากหลายรูปแบบ

โครงเรื่อง มีทั้งการเล่าเรื่องตามโครงเรื่องและไม่ดำเนินตามโครงเรื่อง ส่วนใหญ่การเล่าเรื่องจะสิ้นสุดลงลำดับที่ 4 ภาวะคลี่คลาย (falling action) จะไม่มีขั้นที่ 5 การยุติของเรื่อง (ending) เพราะเรื่องเล่าของผู้ฟังรายการคลับฟรายเดย์จะเป็นเรื่องที่ยังหาคำตอบหรือทางออกให้กับปัญหาตนเองไม่ได้ละครจึงต้องทิ้งปริศนาเอาไว้ เหมือนกับชีวิตจริงที่ไม่มีใครทราบอนาคตหรือตอนจบ ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของเรื่องเล่าของผู้ฟังรายการคลับฟรายเดย์ที่ยังหาคำตอบหรือทางออกให้กับปัญหาตนเองไม่ได้

ตัวละคร มีอยู่ 3 ลักษณะ

- ตัวละครเอก (Main Character) เป็นเจ้าของเรื่องที่เล่าเรื่องความรักของตนเองในรายการวิทยุคลับฟรายเดย์ ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง แสดงโดยศิลปินศิลปินดารามีชื่อเสียง
- ตัวร้าย (Antagonist) คือ คนรักของเจ้าของเรื่อง ส่วนใหญ่เป็นผู้ชายเพราะเป็นฝ่ายตรงกันข้ามกับเจ้าของเรื่อง โดยชื่อ ลักษณะนิสัยหรือตัวตน เป็นตัวละครที่ผู้ผลิตรายการสร้างขึ้นเองตามเหตุผลของเรื่อง แสดงโดยศิลปินดารามีชื่อเสียง
- ตัวละครรอง (Related Characters) คือ ตัวละครที่ผู้เขียนบทสร้างขึ้น เพื่อเสริมให้เรื่องน่าสนใจและมีสีสันมากขึ้น พบในลักษณะของครอบครัว พ่อแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อนสนิท และเพื่อนร่วมงาน แสดงโดยดาราที่ไม่มีชื่อเสียง

มุมมองในการเล่าเรื่อง มีลักษณะเดียว คือ เล่าเรื่องจากมุมมองของบุคคลที่หนึ่ง นั่นคือเจ้าของเรื่องในรายการวิทยุคลับฟรายเดย์เพียงอย่างเดียว

ดนตรี ส่วนใหญ่ใช้เพลงประจำรายการ “เรื่องจริงยิ่งกว่านิยาย” เป็นเพลงหลัก และใช้เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวความรักนั้น เพื่อให้เข้าถึงอารมณ์และต่อย้ำความรู้สึกของตัวละคร

ฉากและสถานที่ มักปรากฏเป็นสถานที่พักอาศัย, ที่ทำงาน, สถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงฐานะและการใช้ชีวิตของเจ้าของเรื่อง อาทิ คอนโด บ้านเดี่ยวหลังใหญ่ ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหารหรู แหล่งท่องเที่ยวกลางคืน มหาวิทยาลัย โรงเรียน โรงพยาบาล ซึ่งบรรยากาศโดยรวม (mood & tone) เป็นฉากและสถานที่ในเขตกรุงเทพฯ และเขตใจกลางเมือง ซึ่งเป็นสถานที่พักอาศัยตามวิถีชีวิตของคนชนชั้นสูงและชั้นกลาง

องค์ประกอบของ เรื่องเล่าในงานละคร	รายการกรรมลชิต	รายการคติเด็ด	รายการคลับฟราย เดย์เดอะซีรีส์
แก่นเรื่อง	ศีลธรรมเรื่องกฎแห่งกรรม	การใช้ชีวิตของ มนุษย์ที่เกิด เหตุการณ์ตลก ขบขัน ไม่คาดคิด	เรื่องราวความรักที่ สมหวังและไม่สมหวัง
โครงเรื่อง มีลำดับ ดังนี้ 1.การเริ่มเรื่อง (exposure) 2.การดำเนินเรื่องไปสู่ปม ปัญหา (development & rising action) 3.ภาวะวิกฤตหรือ จุดสูงสุดของเรื่อง (climax) 4.ภาวะคลี่คลาย (falling action) 5.การยุติของเรื่อง (ending)	มีทั้งการเล่าเรื่องตามโครง เรื่องและไม่ดำเนินตามโครง เรื่อง โดยการเล่าเรื่องตาม โครงเรื่องจะเล่าเรื่อง ตั้งแต่ ลำดับ 1 ถึง 5 ส่วนไม่ ดำเนินตามโครงเรื่องจะเป็น ลักษณะการเปิดเรื่องด้วย ลำดับที่ 3 ภาวะวิกฤตหรือ จุดสูงสุดของเรื่อง แล้วจึง ย้อนเรื่องสู่ลำดับที่ 1 การ เริ่มเรื่อง ซึ่งทุกเรื่องใช้การเล่าเรื่อง ครบทั้ง 5 ลำดับ	เล่าเรื่องตามลำดับ ของโครงเรื่อง ไม่มี การข้าม แต่ส่วน ใหญ่การเล่าเรื่องจะ สิ้นสุดลงเพียงลำดับ ที่ 3 คือ ภาวะวิกฤต หรือจุดสูงสุดของ เรื่อง ไม่มี ลำดับที่ 4 ภาวะ คลี่คลายและลำดับที่ 5 การยุติของเรื่อง	มีทั้งการเล่าเรื่องตาม โครงเรื่องและไม่ ดำเนินตามโครงเรื่อง โดยเกือบครึ่งหนึ่งของ งานที่ศึกษา สิ้นสุด การเล่าเรื่องลำดับที่ 4 ภาวะคลี่คลาย ไม่มี จุดจบหรือการยุติของ เรื่องซึ่งเป็นไปตาม ลักษณะของเรื่องเล่า ของผู้ฟังรายการ คลับฟรายเดย์ที่ยังหา คำตอบหรือทางออก ให้กับปัญหาตนเอง ไม่ได้
ตัวละคร -ตัวเอก (Main Character) เป็นตัวละครที่มีความ สำคัญของเรื่อง -ตัวร้าย (Antagonist) เป็นตัวละครที่ ขัดขวางการกระทำ ของตัวเอก และทำให้ เกิดข้อขัดแย้ง -ตัวประกอบ	-ตัวเอก คือเจ้าของเรื่อง แสดงโดยดาราที่มีชื่อเสียง - ตัวร้าย คือ ความคิดหรือ การกระทำของตัวเอกเอง หรือสัตว์ที่โดนทำร้าย -ตัวละครรอง คือ ตัวละครที่ ผู้เขียนบทสร้างขึ้น เพื่อ เสริมให้เรื่องน่าสนใจและมี สีสันมากขึ้น พบในลักษณะ ของเพื่อน ญาติสนิท บุคคล ที่ทำงานด้วย หรือเพื่อนบ้าน	-ตัวเอก คือ เจ้าของ เรื่องที่เป็นผู้ประสบ เหตุการณ์ ส่วนใหญ่ จะเป็นตำรวจ เจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าหน้าที่ สาธารณสุข คนต่าง ด้าว ผู้สูงอายุ หรือ คู่สามีภรรยา -ตัวร้าย คือ โจร ผู้ต้องหา คนบ้า	- ตัวเอก คือ เจ้าของ เรื่องที่เล่าเรื่องความ รักของตนเองใน รายการวิทยุคลับฟ รายเดย์ ส่วนใหญ่เป็น ผู้หญิงแสดงโดยดารา ที่มีชื่อเสียง - ตัวร้าย คือ คนรัก ของเจ้าของเรื่อง ส่วน ใหญ่เป็นผู้ชาย ซึ่ง เป็นตัวละครที่ผู้ผลิต รายการสร้างขึ้นเอง

(Related Characters) เป็นตัวละครที่ช่วยสนับสนุนให้โครงเรื่องพัฒนาไปสู่จุดสูงสุดของเรื่อง มีหน้าที่ช่วยพัฒนาตัวละครสำคัญในเรื่อง		คนโรครจิต -ตัวประกอบ คือ เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน และชาวบ้านบริเวณนั้น	ตามเหตุและผลของเรื่อง -ตัวละครประกอบคือ พ่อแม่ญาติพี่น้อง เพื่อนสนิท และเพื่อนร่วมงาน
มุมมองในการเล่าเรื่อง	-เล่าเรื่องจากบุคคลที่หนึ่ง คือ เจ้าของเรื่องที่กระทำกรรมเอง -เล่าเรื่องจากบุคคลที่สาม คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ มักเป็นครอบครัวหรือญาติสนิท	-เล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่ง คือ เจ้าของเรื่องที่ประสบเหตุการณ์นั้นด้วยตัวเอง เช่น ตำรวจกับโจร เจ้าหน้าที่สาธารณสุขกับคนไข้ -เล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่สาม คือ บุคคลที่พบเห็นหรืออยู่ในเหตุการณ์นั้น แต่ไม่ได้มีส่วนร่วมกับเหตุการณ์นั้น <u>ผู้บรรยาย</u> ใช้การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่ง บุคคลที่สาม และการเล่าเรื่องจากจุดยืนที่เป็นกลาง	-เล่าเรื่องจากมุมมองของบุคคลที่หนึ่ง นั่นคือเจ้าของเรื่องในรายการวิทยุคลับ พรายเศย์เพียงอย่างเดียว
ดนตรี	ใช้เพลงประจำรายการและเสียงดนตรีไม่มีคำร้อง	ใช้เสียงดนตรีไม่มีคำร้อง และใช้เพลงประกอบที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้นๆ เพียงสั้นๆ ซึ่งมีทั้งเพลงลูกทุ่ง ไทยสากล และสากล แต่	ใช้เพลงประจำรายการ “เรื่องจริงยิ่งกว่านิยาย” เป็นเพลงหลัก และใช้เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวความรักนั้น เพื่อให้เข้าถึงอารมณ์

		ส่วนใหญ่จะเป็น เพลงลูกทุ่ง	และตอกย้ำความรู้สึก ของตัวละคร
ฉากและสถานที่	บ้าน ที่ทำงาน โรงเรียน และวัด <u>ลักษณะโดยรวม</u> เป็นฉากและสถานที่ ในเขตต่างจังหวัด เป็นสถานที่พักอาศัยตามวิถี ชีวิตของชนชั้นกลางและ ระดับล่าง	สถานีตำรวจ โรงพยาบาล วัด บ้าน ท้องถนน และพื้นที่ท้องทุ่ง <u>ลักษณะโดยรวม</u> เป็นฉากและสถานที่ ใน เขตปริมณฑล บริเวณชานเมือง และต่างจังหวัดซึ่ง เป็นสถานที่พักอาศัย ของชนชั้นกลางและ ระดับล่าง	คอนโด บ้านเดี่ยว ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหารหรู แหล่งท่องเที่ยว กลางคืน มหาวิทยาลัย โรงเรียน โรงพยาบาล <u>ลักษณะโดยรวม</u> เป็นฉากและสถานที่ ในเขตกรุงเทพและ เขตใจกลางเมือง ซึ่ง เป็นสถานที่พักอาศัย ตามวิถีชีวิตของคนชน ชั้นสูงและชั้นกลาง

ตารางที่ 5.3 แสดงองค์ประกอบของเรื่องเล่าที่ปรากฏในละครทั้ง 3 รายการ

จากตารางที่ 5.3 พบว่าองค์ประกอบของเรื่องเล่าในการสร้างสรรค์งานละคร รายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์” มีลักษณะของการนำเสนอรูปแบบละครมากที่สุด โดยยึดจากผลการวิเคราะห์การเล่าเรื่องตามโครงเรื่อง เนื่องจากรายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์” มีการนำเสนออย่างครบถ้วน ทั้ง 5 ลำดับ คือ 1.การเริ่มเรื่อง (exposure) 2.การดำเนินเรื่องไปสู่ปัญหา (development & rising action) 3.ภาวะวิกฤตหรือจุดสูงสุดของเรื่อง (climax) 4.ภาวะคลี่คลาย (falling action) 5.การยุติของเรื่อง (ending) ในขณะที่รายการ “กรรมลิขิต” แม้จะมีการดำเนินเรื่องตามโครงเรื่องทั้ง 5 ลำดับครบถ้วน แต่ด้วยการนำเสนอที่ตัดสลับการสัมภาษณ์ ทำให้เสมือนเป็นรายการสารคดีผสมผสานกับรายการละครมากกว่า ส่วน รายการ “คดีเด็ด” นั้น มีการเล่าเรื่องตามโครงเรื่องเพียง 3 ลำดับ จึงจัดว่าเป็นเพียงการจำลองเหตุการณ์สั้นๆ เท่านั้น

แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ารายการ “คดีเด็ด” แม้จะนำเสนอเพียงเวลาสั้น 2-3 นาที แต่กลับมีองค์ประกอบของการสร้างสรรค์งานละครที่ครบถ้วนทั้ง 7 หัวข้อ โดยข้อแตกต่างที่เห็นได้ชัดคือรายการคดีเด็ดมีการให้เสียงบรรยาย ซึ่งรายการ “กรรมลิขิต” และ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์” ไม่มีการให้เสียงบรรยาย ส่วนในด้านการสร้างสรรค์ตัวละคร ทั้ง 3 รายการมีลักษณะที่เหมือนกันคือ เป็น

ตัวละครหลายมิติ (Round character) มีลักษณะนิสัยหลากหลาย มีความลึกซึ้ง มีอารมณ์ความรู้สึกเกินคาดเดา และมีการกระทำทั้งดีและไม่ดีอยู่ในตัวละครเดียว ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยของมนุษย์ทั่วไป ซึ่งตัวละครเอกของรายการกรรมลิขิตและรายการ “คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์” เป็นดารานักแสดงที่มีชื่อเสียง ในขณะที่รายการ “คดีเด็ด” ใช้นักแสดงที่มีชื่อเสียง ส่วนฉากและสถานที่นั้น รายการ “กรรมลิขิต” และ “คดีเด็ด” นั้น ส่วนใหญ่เป็นสถานที่ในเขตปริมณฑลและต่างจังหวัด ซึ่งเป็นสถานที่ที่พักอาศัยตามวิถีชีวิตของชนชั้นกลางและระดับล่าง ในขณะที่รายการ “คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์” ส่วนใหญ่เป็นสถานที่ในกรุงเทพมหานครใจกลางเมือง ซึ่งเป็นสถานที่ที่พักอาศัยตามวิถีชีวิตของคนชนชั้นสูงและชั้นกลาง

และเมื่อผู้วิจัยได้แจกแจงประวัติความเป็นมา รูปแบบการนำเสนอและเนื้อหาของ 3 รายการตามกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและเหมาะสมในแต่ละรายการอย่างละเอียดแล้ว ผู้วิจัยยังสังเกตเห็นถึง จุดร่วมของการนำเสนอ นั่นคือ รูปแบบของละครโทรทัศน์ โดยรายการ “กรรมลิขิต” รายการ “คดีเด็ด” และรายการ “คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์” ต่างเป็น “รูปแบบละครสั้นจบในตอน” (anthology series) กล่าวคือ เป็นละครสั้นที่จบในตอน ความยาวไม่เกิน 1 ชั่วโมง และเนื้อหาแต่ละตอนแต่ละคดีไม่มีความเกี่ยวข้องกัน นักแสดงไม่ใช่ชุดเดียวกัน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นแนวทางของเรื่องที่น่าเสนอต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างเช่น รายการ “กรรมลิขิต” แนวเรื่องเกี่ยวกับการทำกรรมดี กรรมชั่ว ส่วนรายการ “คดีเด็ด” เป็นเหตุการณ์หรือคดีที่เกิดขึ้นจริงของประชาชนทั่วไป มีความแปลก และตลกขบขัน ในขณะที่รายการ “คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์” นั้น เป็นเรื่องราวความรักที่มีทั้งสมหวังและไม่สมหวัง

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อจำแนกตามประเภทของละครหรือแนวเรื่อง ทั้ง 3 รายการกลับมีลักษณะที่แตกต่างกันไป ดังนี้

- รายการ “กรรมลิขิต” เป็น ละครเชิงสารคดี (drama-docu)
- รายการ “คดีเด็ด” เป็น ละครตลก (situation comedy)
- รายการ “คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์” เป็น ละครชีวิต (drama)

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่ใช้การวิจัยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากรายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน 3 รายการ คือ รายการ “กรรมลิขิต” รายการ “คดีเด็ด” และรายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2” โดยอาศัยข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ของผู้เขียนบท ผู้ผลิตรายการ และพิธีกรทั้ง 3 รายการ ประกอบการวิเคราะห์ตามแนวคิดกระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์และองค์ประกอบของละคร นอกจากนี้ยังศึกษาทัศนคติผู้ชมด้วยวิธี Documentary Research จากงานวิจัย บทความ และความคิดเห็นจากเว็บไซต์ต่างๆ เพื่อนำเสนอผลวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาแหล่งข้อมูลเรื่องราวของคนทั่วไปและการคัดเลือกเพื่อนำมาสร้างสรรค์เป็นละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านในแต่ละรายการ
2. เพื่อศึกษาถึงกลวิธีในการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ที่จำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านและทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการทางโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน” ได้ผลวิจัยที่อธิบายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

6.1 แหล่งข้อมูลเรื่องราวของคนทั่วไปและการคัดเลือกเพื่อนำมาสร้างสรรค์เป็นละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านในแต่ละรายการ

รายการกรรมลิขิต

ผู้ผลิตรายการจะมอบหมายหน้าที่ในการเสาะหาและคัดเลือกแหล่งข้อมูลให้กับผู้เขียนบท ซึ่งผู้เขียนบทจะใช้วิธีเสาะหาเรื่องราวชีวิตของบุคคลทั่วไปหลากหลายวิธี ตามลักษณะดังนี้

- คนใกล้ตัว คนรอบข้าง คนรู้จัก
- อินเทอร์เน็ต
- หนังสือธรรมะที่เกี่ยวกับกฎแห่งกรรม
- โทรศัพท์จากคนทางบ้าน
- จดหมายที่ส่งเข้ามาในรายการ

เมื่อได้เรื่องมาแล้ว ผู้เขียนบทจะติดต่อเจ้าของเรื่องเพื่อขอสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ จากนั้นจะคัดเลือกเรื่องที่น่าสนใจ ซึ่งความน่าสนใจในที่นี้คือ ต้องเป็นเรื่องที่มีกรรมชัดเจน เห็นผลทันที กล่าวคือ เจ้าของเรื่องจะมีอาการเจ็บไข้ได้ป่วย มีลักษณะเหมือนกับที่ตนเองเคยทำร้ายหรือฆ่าสัตว์ อาทิเช่น เจ้าของเรื่องเคยจับแมวโยนข้ามรั้ว แล้วรั้วทิ่มขาแมว อีกไม่กี่ปีต่อมาเขาก็ประสบอุบัติเหตุรถชน ขาโดนเหล็กทิ่มเหมือนกับแมวที่ตนเองเคยทำร้าย ที่สำคัญผลกระทบที่เกิดขึ้นต้องเป็นผลกระทบที่สะท้อนอารมณ์ มีเหตุผลสอดคล้องกัน เนื้อหาเข้มข้น มีความแปลกแตกต่างหลากหลาย อาจเป็นเรื่องของความเชื่อ ปาฏิหาริย์ หรือมีเรื่องราวการต่อสู้ที่ฟังแล้วตื่นตาตื่นใจ จากนั้นก็นำบทสนทนาทางโทรศัพท์วางโครงเรื่องคร่าวๆ เพื่อเตรียมนำเสนอในที่ประชุม ซึ่งผู้เขียนบทคนหนึ่ง ต้องเตรียมเรื่องไว้ในมืออย่างน้อย 2 – 3 เรื่อง เพื่อให้ในที่ประชุมทีมงานช่วยกันเลือกว่าจะเอาเรื่องไหน นอกจากนี้เรื่องทุกเรื่องที่ถูกเลือกมานำเสนอต้องมีพื้นฐานจากความจริง โดยที่ผู้เขียนบทจะเป็นเหมือนประตูด่านแรกในการพิจารณาเรื่องเล่าจากผู้ชมทางบ้านด้วยวิธีสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ถ้าเรื่องไหนเจ้าของเรื่องเล่าได้ไหลลื่น ไม่ตะกุกตะกัก เหตุและผลจากการกระทำสอดคล้องกันไปในทิศทางเดียวกัน ทีมเขียนบทจะตัดสินใจว่าเรื่องดังกล่าว “น่าจะเป็นเรื่องจริง” และจากคำบอกเล่าที่เปรียบเสมือนเป็นนามธรรม เมื่อนำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์ผู้ผลิตรายการจึงต้องเปลี่ยนให้เป็นรูปธรรม โดยหลักฐานที่ถูกเลือกมาสร้างหรือสนับสนุนความจริงของเรื่อง นั่นก็คือ ลักษณะบาดแผลหรือร่างกายที่พิการของเจ้าของเรื่อง การลงพื้นที่ชี้ให้เห็นสถานที่เกิดเหตุ รวมถึงคำสัมภาษณ์ของญาติหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์นั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้ผลิตรายการเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ยืนยันความจริงได้ดีและน่าเชื่อถือที่สุด

สรุปได้ว่า ผู้เขียนบทจะมีบทบาทสำคัญในการเสาะหาแหล่งข้อมูลและคัดเลือกเรื่องเบื้องต้นโดยใช้เกณฑ์ความน่าสนใจและความจริงของเรื่องจากดุลยพินิจของผู้เขียนบทเอง ซึ่งยึดข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์เป็นหลัก แต่เรื่องที่ถูกเลือกให้ผลิตเป็นละครในรายการจริงๆ จะต้องได้รับการพิจารณาและตัดสินใจร่วมกันจากทีมงานในที่ประชุม ซึ่งในแง่ของคัดเลือกแหล่งข้อมูลนั้นจากการศึกษาเนื้อหากรรมลิขิต พบว่า ผลของกรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นกรรมชั่วมากกว่ากรรมดี และเป็นการกระทำจากการผิดศีล 5 อันเป็นหลักธรรมขั้นพื้นฐานที่ฆราวาสพึงปฏิบัติ เป็นเรื่องใกล้ตัวที่มนุษย์สามารถกระทำผิดได้จากการดำเนินชีวิตประจำวัน ที่สำคัญยังเป็นกรรมที่เห็นผลเร็วและชัดเจนเรียงตามลำดับจำนวนเรื่องจากมากไปน้อย ดังนี้

- อันดับ 1 ได้แก่ ศีลข้อ 1 “การละเว้นจากการฆ่าชีวิตสัตว์ทุกชนิด” ถูกกระทำผิดมากที่สุด
- อันดับ 2 ได้แก่ ศีลข้อ 2 “การเว้นจากการลักทรัพย์หรือทรัพย์ที่เจ้าของเขาไม่ได้ให้”
- อันดับ 3 ได้แก่ ศีลข้อ 4 “การละเว้นจากการพูดปดเท็จ พูดจาโกหกพูดไม่อยู่กับร่องกับรอย”
- อันดับ 4 ได้แก่ ศีลข้อ 3 “ประพฤติดูหมิ่นในกามการประพฤติดูถูกดูหมิ่นคนอื่น”
- อันดับ 5 ได้แก่ ศีลข้อ 5 “การดื่มสุราเมรัยและเครื่องดองของมีนเมาทุกชนิด”

ทั้งนี้ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเจ้าของเรื่องมักจะปรากฏในลักษณะของการเจ็บไข้ได้ป่วย เหมือนกับลักษณะของสัตว์ที่ตนเองเคยทำร้าย หรือเป็นผลกระทบที่แสดงออกทางสภาวะจิตใจ เช่น ทำให้ได้รับ ความทุกข์ใจ ไม่มีความสุข พบอุปสรรคในการใช้ชีวิต และเมื่อจัดตามหมวดหมู่ของกรรมหนัก กรรมเบา แล้ว การผิดศีลข้อ 5 ถือเป็นพหุกรรม หรือ กรรมเบา ที่พบมากที่สุด ส่วนลักษณะ

กรรมที่พบบรองลงมา คือ ครอบงำ หรือ ครอบงำหนัก ซึ่งเป็นอนันตริยกรรม อันได้แก่ การฆ่าบิดา , การทำร้ายพระพุทธรูปอันเป็นตัวแทนของพระพุทธเจ้าและการบิดเบือนคำสอนของพระพุทธเจ้า โดยผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเจ้าของเรื่องนั้น โดยลักษณะของกรรมหนักนี้จะมีผลรุนแรง ถึงขั้นพิการหรือเสียชีวิต

นอกจากนี้จากผลการวิจัยยังเป็นที่น่าสังเกตด้วยว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 24 ตอน เรื่องราวที่ถูกนำมาสร้างเป็นละครจำลองชีวิตจริงนั้นจะมาจากเจ้าของเรื่องที่เป็นเพศชายถึง 21 เรื่อง ในขณะที่เพศหญิงมีเพียง 3 เรื่อง สะท้อนให้เห็นว่าสังคมไทยเพศชายมีการกระทำผิดศีลธรรมตามหลักพุทธศาสนามากกว่าเพศหญิง และส่วนใหญ่ผลกระทบที่เกิดขึ้นมาจากการผิดศีลข้อ 1 มากที่สุด และยังเป็นผลกระทบที่เกิดจากการผิดศีลมากกว่า 1 ข้ออีกด้วย

ดังนั้น จากเนื้อหาการสรุปได้ว่า แม้ผู้ผลิตรายการจะไม่ได้กำหนดเกณฑ์ที่ชัดเจนในการคัดสรรเนื้อหา แต่จากผลกระทบที่แสดงออกมานั้นได้มีลักษณะใกล้เคียงกับการผิดศีล 5 มากที่สุด แสดงให้เห็นว่าศีล 5 เป็นหลักธรรมที่คนไทยยึดถือปฏิบัติมากที่สุด และเชื่อว่าการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความเจ็บไข้ได้ป่วย ยิ่งทำร้ายหรือฆ่าสัตว์มากแค่ไหน ตนเองก็จะได้รับความทุกข์ทรมานมากขึ้นเท่านั้น เป็นผลที่เกิดจากการกระทำ ดังประโยคที่ว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”

รายการคดีเด็ด

ทีมหาข้อมูล จะมีหน้าที่ในการเสาะหาเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อนำมาสร้างเป็นละคร ซึ่งจะใช้วิธีส่งจดหมายราชการติดต่อไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่รัฐทั่วประเทศ และหลังจากไปสัมภาษณ์ ผู้ผลิตรายการจะมาร่วมประชุมกันเพื่อคัดเลือกเรื่องที่จะผลิตเป็นละครและคัดสรรเรื่องอีกครั้งในขั้นตอนตัดต่อ เพื่อไม่ให้แต่ละคดีที่ออกอากาศมีเนื้อเรื่องหรือมุกตลกที่ซ้ำกัน ซึ่งจากเนื้อหาการทั้งหมด 24 ตอน 193 คดีย่อย พบว่า เจ้าของเรื่องเป็นเพศชาย 131 คน คิดเป็นร้อยละ 67.88 ในขณะที่เพศหญิงมีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 32.12 และหากพิจารณาตามลักษณะของการประกอบอาชีพแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพตำรวจ มีจำนวนมากถึง 98 คดี โดยตำรวจในที่นี้ทั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน เจ้าหน้าที่หน่วยป้องกันและปราบปราม ตำรวจตระเวนชายแดน และตำรวจจราจร รองลงมาคือเจ้าหน้าที่ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสาธารณสุข ไม่ว่าจะเป็น พยาบาล วิชาชีพ เภสัชกร เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้ช่วยเภสัชกร มีจำนวน 42 คดี ส่วนคดีจากเจ้าของเรื่องที่ถูกนำมาสร้างเป็นละครน้อยที่สุด 1 คดี ได้ประกอบอาชีพดังต่อไปนี้ คือ ทหารเรือ ทหารอากาศ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ และครู ทั้งนี้ยังเป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ประกอบอาชีพพยาบาลและเจ้าหน้าที่สาธารณสุขส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง

นอกจากนี้ รายการคดีเด็ดยังมีความโดดเด่นด้วยรูปแบบการนำเสนอ มุกตลกสนุกสนาน ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดบันไดตลก 6 ขั้น ของ Alan Reynolds มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของตลกที่ปรากฏในรายการคดีเด็ดเป็นมุกตลกประเภทกลไกของโครงเรื่องมากที่สุด น้อยที่สุดคือ ตลกประเภทเคราะห์หามยามร้ายทางร่างกาย ซึ่งมีรายละเอียดในการนำเสนอเรียงตามจำนวนจากมากไปน้อย ได้ดังนี้

1. **ตลกในกลไกของโครงเรื่อง (plot device)** คิดเป็นร้อยละ 56.99 โดยตลกกลไกของเรื่องในรายการคดีเด็ดจะมีลักษณะคล้ายคลึงกับตลกสถานการณ์ (situation comedy) คือ เรื่องเหลือเชื่อหรือเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจผิด ความไม่ถูกกาลเทศะหรือเหตุการณ์ที่กระอักกระอ่วนใจ ที่สำคัญยังเป็นลักษณะตลกที่ไม่ใช่เกิดจากตัวละครเพียงคนเดียว แต่ต้องมีเหตุการณ์หรือองค์ประกอบอื่นๆ เช่น เพื่อน หรือ สิ่งแวดล้อมต่างๆ นำพาให้เกิดความผิดพลาดในสถานการณ์

2. **ตลกการลักลั่นในตัวละคร (inconsistency of character)** คิดเป็นร้อยละ 24.87 ซึ่งการลักลั่นในตัวละคร จะพบในลักษณะที่เป็นการกระทำหรือคำพูดที่ทำให้ประหลาดใจ อาจมาจากการแสร้งทำ หรือบุคลิกที่แท้จริงของตัวละคร มักจะนำเสนอผ่านตัวละครที่เป็นคนต่างด้าว ชาวต่างชาติ (ผิวสี) คนบ้า ผู้สูงอายุและเด็ก โดยตัวละครเหล่านี้จะแสดงคำพูดหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่รู้เรื่อง ผิดแปลกไปจากคนปกติทั่วไป

3. **ตลกในลักษณะลามกอนาจาร (obscenity)** คิดเป็นร้อยละ 11.92 โดยรายการคดีเด็ดได้นำเสนอตลกลักษณะนี้แบบโจ่งครึม มีการเปลือยส่วนล่าง โชว์อวัยวะเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ ยังรวมถึงการนำเสนอภาพปัสสาวะอุจจาระ อันเป็นสิ่งที่จัดว่าไม่น่าพึงมองไว้ด้วย

4. **ตลกลักษณะเคราะห์หามยามร้ายทางร่างกาย (physical mishap)** ถูกนำเสนอน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 6.22 ซึ่งรายการคดีเด็ดได้นำเสนอตลกลักษณะนี้ไว้อย่างชัดเจน เพราะตัวละครจะเจ็บตัวหรือโดนทำร้ายแบบไม่ได้ตั้งใจ ทั้งจากเหตุการณ์ที่ทำให้เข้าใจผิดและบุคคลอื่นทำร้าย ที่สำคัญมักเป็นการเจ็บตัวแบบสาหัส มีเลือดออกปากออกจมูก นอกจากนี้ยังพบว่าคดีส่วนใหญ่ในรายการคดีเด็ดจะปิดท้ายด้วยความรุนแรงเสมอ มีการทำร้ายร่างกาย ตบ เตะ ต่อย โดยเฉพาะคดีที่เกิดระหว่างสามีภรรยา และเพื่อน เพราะถึงแม้เนื้อหาจะเน้นนำเสนอตลกลักษณะอื่น แต่ก็มักจะปิดท้ายด้วยการตบตีหรือทำร้ายร่างกายกันเสมอ จึงกล่าวได้ว่า แม้การจัดหมวดหมู่ตามความโดดเด่นของแก่นเรื่อง ลักษณะตลกเคราะห์หามยามร้ายทางร่างกายจะมีจำนวนน้อยที่สุด แต่ถ้ากล่าวถึงความรุนแรงที่ปรากฏในรายการคดีเด็ด จะพบว่ามีการเกือบทุกคดีเลยทีเดียว

นอกจากเนื้อหาในละครแล้ว ในส่วนของบทผู้บรรยายและบทพิธีกรต่างก็สอดแทรกตลกอื่นๆ ไว้ด้วย โดยบทผู้บรรยายเป็น **ตลกไหวพริบคำคม (verbal wit)** เป็นลักษณะตลกที่เกิดจากภาษา คำพูดเจรจาที่คมคาย ขวนตลกขบขัน ทำให้ผู้ชมมีส่วนร่วมไปกับเหตุการณ์ในละครมากขึ้น และสามารถหัวเราะได้กับเรื่องเครียดหรือภาวะกดดัน

ส่วนบทของพิธีกรนั้นจะเป็นลักษณะของ **ตลกทางความคิดและเสียดสี (comedy of ideas and satire)** กล่าวคือ เป็นการใช้คำพูดที่ล้อเลียนเสียดสีพฤติกรรมหรือความคิดของตัวละครเป็นตลกชั้นเชิงที่ผู้ชมต้องตีความจากบริบทของเรื่องด้วย

โดยสรุป การคัดเลือกรายการผู้ผลิตรายการได้ใช้อาชีพและตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าของเรื่องเป็นสิ่งยืนยันความจริงและความน่าเชื่อถือของเรื่อง เห็นได้จากผลวิจัยที่เจ้าของเรื่องจะประกอบอาชีพตำรวจ เจ้าหน้าที่รัฐ ทหาร และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นต้น จะไม่มีละครจำลองเหตุการณ์เรื่องไหนที่สร้างมาจากเจ้าของเรื่องที่เป็นผู้ชมทางบ้านหรือพนักงานเอกชนทั่วไป เหตุเพราะบุคคลเหล่านั้น ไม่เป็นที่รู้จักและไม่สามารถยืนยันความจริงหรือความน่าเชื่อถือของเรื่องที่เล่าได้

รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2

เนื่องจากรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ พัฒนามาจากรายการวิทยุคลับฟรายเดย์ ทำให้ไม่ต้องเสาะหาแหล่งข้อมูล เพียงแต่ต้องนำเรื่องราวของผู้ฟังรายการวิทยุคลับฟรายเดย์มาคัดเลือก เพื่อสร้างเป็นละครจำลองชีวิตจริง โดยผู้คัดเลือกเรื่องจะไม่ระบุว่าเป็นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่ทีมงานทั้งหมดจะร่วมกันประชุม เพื่อเลือกเรื่อง ซึ่งในนี้จะมีผู้ดำเนินรายการวิทยุ คือ นภาพร ไตรวิทย์วารีกุล หรือ ดีเจพี่อ้อย และ สายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยูธยา หรือดีเจพี่ณอด มาร่วมพิจารณาและเสนอข้อชี้แนะด้วยโดยเกณฑ์ในการคัดเลือกคือจะเน้นเรื่องที่เป็นที่จดจำของผู้ดำเนินรายการวิทยุ เป็นเรื่องราวที่น่าสนใจให้ขบคิดและสามารถนำมาต่อยอดพัฒนาสร้างเป็นละครได้ จากการวิเคราะห์เนื้อหาคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 ทั้ง 23 เรื่อง พบว่า เรื่องที่ถูกนำมาสร้างส่วนใหญ่มาจากเจ้าของเรื่องที่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 14 คน รองลงมาคือ เพศชาย มี 6 คน และเพศที่ถูกนำมาสร้างเป็นละครน้อยที่สุดคือ เพศที่สาม มีจำนวน 3 คน นอกจากนี้มีสถานภาพโสด จำนวน 13 คน ส่วนสถานภาพสมรสกับหย่าร้างมีปริมาณใกล้เคียงกัน คือ หย่าร้าง มีจำนวน 5 คน และสมรส มีจำนวน 4 คน ในขณะที่สถานภาพหม้าย มีเพียงเรื่องเดียว

นอกจากลักษณะทางเพศและสถานภาพที่แตกต่างกันในรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์แล้ว สิ่งสำคัญที่ทำให้แต่ละเรื่องได้รับความสนใจจากผู้ชม นั่นคือ ลักษณะของเรื่องเล่า ซึ่งจากการเก็บข้อมูล พบว่า เรื่องเล่าที่นำมาสร้างนั้นจะเป็นรักประเภทไม่สมหวัง 17 เรื่อง ในขณะที่เรื่องเล่าที่จบแบบสมหวัง มีเพียง 6 เรื่อง ซึ่งในเนื้อหาของเรื่องเล่า ยังสามารถจำแนกรูปแบบของปัญหารักได้อีก 5 ลักษณะ เรียงตามลำดับจำนวนเรื่องจากมากไปน้อย ได้ดังนี้

แอบรัก

ปัญหาความรักลักษณะนี้พบมากที่สุด มีถึง 8 เรื่อง โดยส่วนมากจะเป็นฝ่ายที่ตนเองไปแอบชอบเพื่อน หรือรุ่นพี่ นอกจากนี้ลักษณะของการแอบรัก มีทั้งแบบสมหวัง และไม่สมหวัง โดยจบแบบสมหวังมี 2 เรื่อง ส่วน 6 เรื่องที่เหลือจบแบบไม่สมหวัง

คนรักนอกใจ

ลักษณะความรักนี้จะมีเรื่องราวที่ซับซ้อนกว่าความรักลักษณะอื่น กล่าวคือ เป็นความรักที่ต้องฝ่าฝืนอุปสรรคทั้งก่อนและหลังรักกัน เช่น เรื่อง “กว่าจะรัก” และ “รักกันจนวันสุดท้าย” นอกจากนี้ลักษณะการที่คนรักนอกใจ ผู้วิจัยไม่ได้หมายถึงคนรักนอกใจไปมีคนอื่นหลังจากใช้ชีวิตร่วมกันเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงการที่คนรักนอกใจให้กับแฟนเก่าที่เสียชีวิตไปแล้ว นั่นคือ เรื่อง “เรื่องเล่าวันเศร้าใจ” และเป็นที่น่าสังเกตว่าเจ้าของเรื่องในความรักลักษณะนี้ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส และเรื่องราวมักจบลงด้วยการหย่าร้าง

รักแต่ไปด้วยกันไม่ได้

โดยทั่วไปลักษณะปัญหาี้จะมีโครงเรื่องที่มีความขัดแย้ง หรือเรื่องราวที่สะท้อนอารมณ์สูงกว่าลักษณะความรักรูปแบบอื่นๆ เช่น เรื่อง “รักแค่ไหนก็เป็นได้แค่นั้น” ผู้หญิงที่ชื่อว่า “น้อง” ต้องหักห้ามใจไม่ให้คิดเกินเลยกับลูกเจ้านายที่มีอายุห่างกันถึง 20 ปี ทั้งๆ ที่ทั้งคู่รักกัน ส่วนเรื่อง “กรรมหรือพรหมลิขิต” เรื่องราวของ “เป้” หญิงสาวที่โดนแฟนเก่าทำร้ายจนสมองได้รับการกระทบกระเทือนสุขภาพแย่มาก แต่พอได้เจอชายคนใหม่ที่ดีกว่า เธอกลับปฏิเสธรัก และตัดสินใจไปหาแฟนเก่า เหตุเพราะไม่อยากให้แฟนคนใหม่ต้องลำบาก และเรื่อง “รักไม่ได้หรือไม่ได้รัก” เรื่องของ “เอ็ก” เป็นเพศที่สามต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่อสู้กับกระแสสังคมและคนรอบข้าง เพื่อได้ดูแลเคียงข้างคนรักที่เป็นเจ้าชายนิทรา แต่เมื่อเขาฟื้นมากลับจำเอ็กไม่ได้

นอกจากนี้ยังพบว่า 2 ใน 4 เรื่องของลักษณะนี้เป็นเรื่องราวของเพศที่สาม นั่นคือเรื่อง “ครั้งหนึ่งในความทรงจำ ตอน ขนมครก” และ “รักไม่ได้หรือไม่ได้รัก” ซึ่งสอดคล้องกับค่านิยมของสังคมไทยกับความรักของเพศที่สามที่ยังไม่ได้รับการยอมรับหรือไม่สามารถเปิดเผยได้มากนัก

ปัญหาอื่นๆ

ปัญหาของความรักลักษณะนี้ไม่สามารถจำกัดความได้ชัดเจน เพราะเป็นปัญหาที่ไม่ได้พบเห็นได้บ่อยนักในชีวิตคู่รักทั่วไป ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาส่วนตัว และมักไม่ใช่ปัญหาใหญ่ สามารถหาทางออกได้ไม่ยาก เพียงแค่เปลี่ยนมุมมองการคิด หรือปรับการดำเนินชีวิตเสียใหม่ ดังเช่น เรื่อง “ครั้งหนึ่งในความทรงจำ ตอน จับมือ” เรื่องราวของเจน ที่หมกหมุ่นและกังวลกับเรื่องแฟนไม่ยอมจับมือ “ขอใครสักคน” เรื่องราวของเต้ย พ่อหม้ายที่พยายามไปบริษัทหาคู่ เพื่อหาผู้หญิงมาทำหน้าที่แม่ ทั้งๆ ที่ในใจตนเอง ยังรักภรรยาเก่า “รักกับเงิน” เรื่องราวของดาว หญิงสาวที่รักกับชายชายบริการ แต่ก็ไม่กล้าเปิดเผยให้ใครรู้เพราะอาย และเรื่อง “แฟนเก่า” เรื่องราวความขัดแย้งระหว่างทิพ กับแฟน โดยแฟนของเธอจำสิ่งที่ทิพชอบไม่ได้เลย แต่กลับจำสิ่งที่แฟนเก่าของเธอชอบได้

ปัญหาสุขภาพ

ในรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์จะปรากฏปัญหาหลักลักษณะนี้เพียง 2 เรื่อง คือเรื่อง “คนที่ถูกลิ้ม” และ “รักแท้ดูแลไม่ได้” ซึ่งปัญหาดังกล่าวไม่ได้เป็นปัญหาที่เกิดจากความรัก แต่เกิดจากปัญหาสุขภาพของเจ้าของเรื่องและคนรักของเจ้าของเรื่อง โดยเรื่องที่ถูกนำมาสร้างนั้นมาจากเจ้าของเรื่องที่เป็นผู้ชายทั้งหมด โดยเรื่อง “คนที่ถูกลิ้ม” เรื่องราวแฟนของ “ยะ” ที่เป็นโรคเนื้องอกในสมอง ทำให้ความทรงจำของเธอถูกลบเลือน จำยะไม่ได้ และเรื่อง “รักแท้ดูแลไม่ได้” เรื่องราวของชายคนหนึ่งที่ป่วยเป็นโรคมะเร็งแต่ไม่ต้องการให้ภรรยา รู้ และพยายามทำดีกับภรรยา ก่อนที่ตนเองจะหมดลมหายใจ โดยเรื่องราวในละครต้องการสื่อให้เห็นถึงความรักความผูกพันของครอบครัว การให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และร่วมกันฝ่าฟันอุปสรรค กล่าวได้ว่าลักษณะของปัญหาไม่ได้แสดงถึงความเจ็บปวดที่เกิดจากความรัก แต่เป็นการให้แง่คิดกับผู้ชมหรือผู้ที่ประสบปัญหาเช่นนี้

สำหรับรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ไม่ได้ให้ความสำคัญกับความจริงของเรื่องเล่ามากนัก นั่นเพราะด้วยธรรมชาติของสื่อวิทยุ ผู้ส่งสารกับผู้รับสารสื่อสารกันด้วยเสียง ไม่ได้สื่อสารกันต่อหน้า (face to face) ผู้ฟังที่ส่งเรื่องหรือโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องราวชีวิตรักของตนเองจึงไม่จำเป็นต้องเผยตัวตนที่แท้จริง อาจใช้นามแฝงก็ได้ ซึ่งเป็นการยากที่ผู้ผลิตรายการหรือผู้ดำเนินรายการวิทยุจะตรวจสอบได้อย่างเป็นรูปธรรมว่าเรื่องไหนคือเรื่องจริงร้อยเปอร์เซ็นต์ มีเพียงหลักฐานที่ยืนยันความจริง ก็คือ อารมณ์ น้ำเสียงและจังหวะในการเล่าเรื่องของผู้ฟัง ซึ่งเมื่อผลิตเป็นรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์แล้ว ผู้ผลิตยังได้นำคลิปเสียงการสนทนาจริงระหว่างเจ้าของเรื่องกับผู้ดำเนินรายการวิทยุในรายการคลับฟรายเดย์มาลงในเว็บไซต์ยูทูบด้วย เพื่อเป็นการยืนยันถึงแหล่งข้อมูลที่มีอยู่จริง ทำให้ความจริงของเรื่องไม่ใช่ประเด็นที่ผู้ผลิตรายการสนใจ แต่สิ่งที่สำคัญมากไปกว่านั้นคือ ข้อคิดหรือเรื่องราวความรักของตัวละครที่สามารถเป็นแบบอย่างให้ผู้ชมได้ขบคิดและมีกำลังใจในการดำเนินชีวิต เป็นอีกหนึ่งวิธีคิดในการปรับใช้ชีวิตคู่

จากผลการวิจัยข้างต้น สามารถสรุปการเสาะหาและคัดเลือกแหล่งข้อมูลของรายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงทั้ง 3 รายการ ได้รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

หัวข้อ	รายการกรรมลิขิต	รายการคดีเด็ด	รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์
การเสาะหาข้อมูล	- คนใกล้ชิดตัว, คนรอบข้าง, คนรู้จัก - อินเทอร์เน็ต - หนังสือธรรมะที่เกี่ยวข้องกับกฎแห่งกรรม - โทรศัพท์จากคนทางบ้าน - จดหมายที่ส่งเข้ามาในรายการ	- สถานีตำรวจหรือสถานที่ราชการทั่วประเทศ	เรื่องราวความรักจากผู้ฟังรายการวิทยุคลับฟรายเดย์
ผู้คัดเลือกเรื่อง	ชั้นแรก- ทีมเขียนบท ชั้นสอง- ทีมผู้ผลิตรายการประชุมเลือกเรื่อง	ชั้นแรก- ทีมหาข้อมูล ชั้นสอง- ทีมผลิตคัดเลือกเรื่องเพื่อสร้างเป็นละคร ชั้นสาม - ทีมตัดต่อเลือกเรื่องเพื่อ	ทีมผลิตรายการและผู้ดำเนินรายการวิทยุ

		ออกอากาศ	
ลักษณะของ เจ้าของเรื่องที่ นำมาสร้างเป็น ละคร	- ส่วนใหญ่เป็นเพศ ชาย	- ส่วนใหญ่เป็นเพศ ชาย - ประกอบอาชีพ ตำรวจมากที่สุด รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบน้อยที่สุดคือ อาชีพทหาร และครู	- ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง รองลงมา คือ เพศชาย พบน้อยที่สุด คือ เพศที่สาม - สถานภาพโสด พบมากที่สุด น้อยที่สุดคือ สถานภาพ หม้าย
เนื้อหา	- ผลกรรมเกิดจาก การผิดศีล 5 โดย ผิดศีลข้อ 1 มาก ที่สุด น้อยที่สุดคือ ศีลข้อ 5 - แบ่งตามน้ำหนัก ของผลกรรม พหุกรรมมีมากที่สุด รองลงมาคือ ครุกรรม ส่วนกรรมที่เกิด จากการประมาท หรือ กตัตตวาปน กรรม พบน้อยที่สุด มีเพียง 1 เรื่อง	- พิจารณาลักษณะ ตกลงตามแนวคิด บันไดตกลงของ Alan Reynolds - ตลกกลไกของโครง เรื่องมีมากที่สุด รองลงมาคือ ลึกลับในตัวละคร อันดับ 3 คือ ลามกอนาจาร นำเสนอน้อยที่สุด คือ เคาระห์หามยาม ร้ายทางร่างกาย	- เนื้อหาของเรื่องเล่าส่วนใหญ่เป็น ความรักแบบไม่สมหวัง - รูปแบบของปัญหารัก พบมาก ที่สุดคือ การแอบรัก รองลงมา คือ คนรักนอกใจ ลักษณะที่พบน้อย ที่สุด คือ ปัญหาสุขภาพ
หลักฐานที่ยืนยัน ความจริงของ เรื่อง	<u>หลักฐานบุคคล</u> - เจ้าของเรื่องมาให้ เห็นตอนสัมภาษณ์ - ลักษณะบาดแผล หรือร่างกายที่ พิการของเจ้าของ เรื่อง - ญาติหรือบุคคลที่ เกี่ยวข้องใน	- อาชีพและตำแหน่ง หน้าที่เจ้าของเรื่อง ต้องเป็นเจ้าหน้าที่ จากภาครัฐหรือ องค์กรที่น่าเชื่อถือ	- คลิปเสียงจริงจากผู้ฟังรายการ วิทยุคลับพรายเดย์ - อารมณ์ น้ำเสียงและจังหวะการ เล่าเรื่อง ณ ขณะนั้น

	เหตุการณ์ <u>หลักฐานสถานที่</u> เกิดเหตุ - บ้าน สถานที่ ทำงาน อาที สวนไร่ ท้องทุ่ง บ่อเลี้ยง สัตว์ วัต		

ตารางที่ 6. 1 สรุปการเสาะหาและคัดเลือกแหล่งข้อมูลของรายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบ
 ละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมที่บ้าน

6.2 กลวิธีในการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์และการผลิตละครที่จำลองชีวิตจริงของผู้ชมที่บ้าน

นอกจากจะศึกษาการเสาะหาและคัดเลือกแหล่งข้อมูลเพื่อนำมาสร้างสรรค์เป็นละครจำลอง
 ชีวิตจริงของผู้ชมที่บ้านแล้ว สิ่งสำคัญที่จะขาดไม่ได้เลยก็คือ กระบวนการสร้างสรรค์รายการ
 โทรทัศน์ โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดกระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์และองค์ประกอบของเรื่อง
 เล่าในละครมาอธิบาย ตามขั้นตอนการผลิต 3 ขั้นตอน ดังนี้

6.2.1 ขั้นตอนก่อนการผลิต (Pre-production)

รายการกรรมลิขิต

ผู้เขียนบทจะมีหน้าที่ในการเสาะหาเรื่องราวกฎแห่งกรรมตามแหล่งข้อมูลต่างๆ จากนั้นจึงนำ
 เรื่องที่เตรียมไว้ประชุมกับทีมงาน เพื่อคัดเลือกเรื่องที่จะสร้างเป็นละคร เมื่อสรุปได้เรื่องที่ต้องการแล้ว
 จึงวางโครงเรื่องคร่าวๆ เพื่อลำดับประเด็นคำถาม และเดินทางไปเก็บภาพการสัมภาษณ์เจ้าของเรื่อง
 บ้านหรือสถานที่เกิดเหตุ จากนั้นนำบทสัมภาษณ์มาถอดและตีความอีกครั้ง เพื่อสร้างสรรค์เป็นบท
 ละครพร้อมผลิตเป็นละครจำลองชีวิตจริง โดยในส่วนของบทผู้ดำเนินรายการ มนตรี เจนอักษร
 ผู้เขียนบทจะเขียนหลังจากเขียนบทละครเสร็จแล้ว นอกจากนี้ยังได้เขียนเรื่องย่อละครแต่ละเบรกใส่
 ไว้ในบทของผู้ดำเนินรายการเพื่อให้ได้ทำความเข้าใจและรู้ถึงอารมณ์ของเรื่องที่จะพูดด้วย

รายการคดีเด็ด

ฝ่ายหาข้อมูลติดต่อขอสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ภาครัฐทั่วประเทศ เมื่อได้รับ
 การอนุญาตแล้วจึงเดินทางไปสัมภาษณ์ยังสถานที่ราชการ หลังจากนั้นทีมผลิตรายการจะนำบท
 สัมภาษณ์มาคัดกรองเฉพาะคดีที่น่าสนใจ และส่งต่อไปยังทีมเขียนบทให้สร้างสรรค์เป็นบทละครบท
 พร้อมถ่ายทำในขั้นตอนต่อไป โดยผู้เขียนบทจะยึดเค้าโครงเรื่องจากการสัมภาษณ์เป็นหลัก จากนั้น

จะนำมาถ่ายทอด เป็นภาพให้สมจริงที่สุดซึ่งการเขียนบทละคร จะมีการตัดทอนบางส่วนที่ไม่ควรเผยแพร่ เช่น ภาพโป๊ หวาดเสียว หรืออันตรายเกินไป ถ้าสิ่งไหนที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง แสดงถึงที่มาที่ไปก็จำเป็นต้องคงไว้ ตัดทิ้งไม่ได้ และอาจจะมีการเพิ่มตัวละครหรือเพิ่มเติมเรื่องอยู่บ้าง แต่เป็นการเพิ่มเพื่อให้สร้างความเข้าใจและใส่สีสันให้เรื่องน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ส่วนในบทของพิธีกรนั้น จะเขียนจากบุคลิกจริงๆ ของพิธีกร พิสิทธิ์ กิริติการกุล ที่เป็นคนพูดน้อยๆ แต่พูดแล้วคมต้องคิดตาม ตรงกับสุภาชิต “พูดน้อย แต่ต๋อยหนัก”

รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2

เนื่องด้วยรายการโทรทัศน์คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์นำเรื่องราวความรักของผู้ฟังจากรายการวิทยุคลับฟรายเดย์มาสร้างเป็นละคร ทำให้ผู้ผลิตรายการซึ่งเป็นบริษัท A-Time Media เหมือนกัน ไม่จำเป็นต้องเสาะหาแหล่งข้อมูลจากแหล่งอื่น เพียงแต่ต้องคัดสรรเรื่องที่มีอยู่มาสร้างสรรค์เป็นละครให้น่าสนใจมากที่สุด ซึ่งผู้ผลิตรายการจะนัดประชุมทีมงานทั้งหมดเพื่อเลือกเรื่องจากรายการวิทยุคลับฟรายเดย์ตามหัวข้อในแต่ละสัปดาห์ โดยผู้ดำเนินรายการ นภาพร ไตรวิทย์วารีกุล หรือดีเจพีอ้อย และ สายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยูธยา หรือดีเจพีฉอด จะเข้าร่วมประชุมด้วยเพื่อช่วยคัดสรรเรื่อง และบอกรายละเอียดของแต่ละเรื่อง จากนั้นก็ส่งให้ผู้เขียนบท โดยหลักการสร้างสรรค์บทละครรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์นั้น หัวใจหลักสำคัญคือทุกอย่างต้องอยู่ในพื้นฐานของความจริงตามที่เจ้าของเรื่องได้เล่าให้ฟัง โดยจะไม่แต่งเติมอะไรมากเกินไป เพียงแต่ต้องทำการบ้านและหาข้อมูลเพิ่มเติมจากการโทรศัพท์และอีเมลล์กลับไปถามรายละเอียดจากเจ้าของเรื่องเท่าที่จะสามารถติดต่อได้ จากนั้นทีมงานจะประชุมเลือกนักแสดงที่เป็นศิลปินดารามีชื่อเสียงมีอายุและบุคลิกใกล้เคียงกับเจ้าของเรื่องมากที่สุด ซึ่งผู้ผลิตรายการจะใช้เวลาเตรียมงานประมาณ 3 เดือนเพื่อคัดเลือกเรื่อง และคัดเลือกนักแสดง และเมื่อทุกอย่างเรียบร้อย จึงจัดคิวตารางการถ่ายทำ การปล่อยตัวอย่างละครและโปสเตอร์เรื่องที่กำลังจะฉาย

6.2.2 ขั้นตอนการผลิต (Production)

รายการกรรมลิขิต

สำหรับสถานที่ถ่ายทำจะมี 2 ส่วน ส่วนแรกคือ ส่วนของละครจะถ่ายทำนอกสถานที่ ส่วนที่สอง คือส่วนของผู้ดำเนินรายการจะถ่ายทำในสตูดิโอ โดยส่วนใหญ่ละคร 1 ตอนจะใช้เวลาในการถ่ายทำ 1 วัน แต่หากเรื่องไหนมีเรื่องราวที่ซับซ้อนจะถ่ายทำ 2 วัน เพื่อออกอากาศ 2 ตอนเป็นภาคต่อเนื่องกัน โดยในการถ่ายทำผู้เขียนบทจะไปช่วยกำกับนักแสดงกับผู้กำกับด้วยทุกครั้ง เพื่อช่วยดูการแสดงของนักแสดงให้เป็นไปตามบท ตามลักษณะนิสัยของเจ้าของเรื่อง เพราะผู้เขียนบทจะเข้าใจตัวละครตั้งแต่แรกจนถึงขั้นตอนสุดท้าย และรู้เหตุผลของการกระทำของเขา เมื่ออธิบายถึงที่มาที่ไป จะทำให้นักแสดงเข้าใจเรื่องราวและการกระทำมากขึ้น นอกจากนี้ผู้เขียนบทยังต้องช่วยดูแลกำกับการถ่ายทำและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในกองถ่ายด้วย

รายการคดีเด็ด

สถานที่ถ่ายทำในรายการคดีเด็ด มี 2 ส่วนหลัก คือ ส่วนของละครและส่วนของพิธีกร ซึ่งทั้ง 2 ส่วนนี้จะถ่ายทำนอกสถานที่ทั้งหมด โดยสถานที่ถ่ายทำละครนั้นจะใกล้เคียงกับเหตุการณ์จริงมากที่สุด มีทั้งจังหวัดกรุงเทพและต่างจังหวัด ในขณะที่พิธีกรจะถ่ายทำที่สถานีตำรวจเท่านั้น ส่วนใหญ่จะถ่ายทำสถานีตำรวจในจังหวัดกรุงเทพและเขตปริมณฑล เพราะสะดวกต่อการเดินทาง

การถ่ายทำจะใช้กล้องถือแบบ Handheld ทั้งนี้เพื่อให้ลักษณะภาพและอารมณ์เหมือนจริงเหมือนการถ่ายภาพในรายการข่าวและสารคดี มีการสั่นไหวของกล้อง ความคมชัดน้อย มีภาพเบลอบ้างในบางส่วน ฉากและองค์ประกอบภาพเป็นธรรมชาติไม่ได้ถูกจัดให้สวยงาม เหมือนละครทั่วไป ซึ่งคิวถ่ายทำละครจำลองเหตุการณ์ของรายการคดีเด็ด มี 1- 2 วันต่อสัปดาห์ สำหรับออกอากาศ 1 ตอน ซึ่งระยะเวลาการถ่ายทำในแต่ละคดีไม่มีความแน่นอนขึ้นอยู่กับความยากง่าย และรายละเอียดของแต่ละคดีส่วนคิวถ่ายทำพิธีกรนั้น จะอัดครั้งละ 2 เทป ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง

รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2

เมื่อได้บทละคร และคิวนักแสดงแล้ว ทีมงานจะทำงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ในตารางการถ่ายทำ แต่อาจมีการสลับฉาก ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม โดยผู้ควบคุมการผลิต วรฤทธิ์ ไวยเจียรนัย จะเข้าไปควบคุมและมีส่วนร่วมในการผลิตทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็น การติดต่ออุปกรณ์ไฟ การเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉาก การจัดแสง หรือแม้กระทั่งการกำกับนักแสดง ซึ่งเขาได้นำประสบการณ์การทำงานเบื้องหน้า นั่นคือ การเป็นดารานักแสดง มาช่วยในการถ่ายทอดอารมณ์ของนักแสดงในละครเรื่องนั้นๆ ด้วย และเนื่องจากรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์พัฒนามาจากมิวสิกวิดีโอมินิซีรีส์ ทำให้องค์ประกอบของภาพ โทนและอารมณ์ของเรื่องมีลักษณะคล้ายกับภาพยนตร์มากกว่าละครทั่วไป

6.2.3 ขั้นตอนหลังการผลิต

รายการกรรมลิขิต

ในส่วนของการตัดต่อและใส่เทคนิคพิเศษนั้นผู้ผลิตรายการต้องนำเนื้อหาในส่วนของละคร การสัมภาษณ์เจ้าของเรื่องและพระภิกษุที่ถ่ายนอกสถานที่ มาร้อยเรียงต่อเข้ากับส่วนของพิธีกรที่ถ่ายในสตูดิโอ โดยรายการกรรมลิขิตจะไม่ใส่เทคนิคพิเศษมาก แต่จะเน้นเรื่องราวชีวิตและความสมจริง ในละคร ที่สำคัญเมื่อตัดต่อแล้วอาจทำให้ลำดับการเล่าเรื่องไม่ตรงตามโครงเรื่องที่วางไว้แต่แรก แต่จะเน้นภาพในส่วนที่แสดงอารมณ์และความรู้สึกมากที่สุด และถ้ามีฉากที่ต้องนำเสนอเรื่องราว นรกสวรรค์ก็จะนำคอมพิวเตอร์กราฟิกมาใช้ประกอบเพื่อสร้างความตื่นตาตื่นใจและสร้างความสมจริง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องระมัดระวังเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องความเชื่อและความรุนแรงเป็นพิเศษ

รายการคดีเด็ด

ขั้นตอนนี้ผู้ผลิตรายการจะนำเรื่องที่ได้ถ่ายทำแล้ว มาคัดเลือกเพื่อเรียบเรียงและลำดับเรื่องใหม่อีกครั้งโดยจะใช้ความหลากหลายของเนื้อหาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา เพื่อให้แต่ละเทปที่ออกอากาศมีเนื้อหาที่หลากหลาย ครบรส และไม่ซ้ำกัน ซึ่งฝ่ายตัดต่อจะเพิ่มสีสันให้กับเรื่องด้วยการใส่เทคนิคพิเศษ และจังหวะอารมณ์โดยการเปลี่ยนความเร็วของภาพ ทั้งการทำภาพเร็ว (fast motion) ทำภาพช้า (slow motion) และในช่วงของผู้บรรยายเล่าเรื่องและใส่อารมณ์ความรู้สึก มักใช้เทคนิคการหยุดภาพนิ่ง (freeze) เพื่อดึงเวลาให้ผู้ชมสนใจและเข้าใจเรื่องราวในละครมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังใช้เทคนิคพิเศษ การบังและเบลอลภาพที่แสดงลักษณะลามกอนาจาร ภาพการต่อสู้ เตะ ตบ ต่อย ดี และใช้เทคนิคย้อมสีกับภาพที่แสดงอารมณ์รุนแรง เช่น เลือด ปืน ของมีคม

รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2

เนื่องจากรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์นั้น เป็นรายการที่นำเสนอด้วยละครเต็มรูปแบบ ในขั้นตอนตัดต่อนี้จึงไม่มีส่วนของผู้ดำเนินรายการ เพียงแต่ต้องนำเสียงของผู้ดำเนินรายการวิทยุที่อ้อยและพีฉอด มาใส่แทรกในบางช่วงของเนื้อหา เพื่อให้เรื่องมีความสมจริง นอกจากนี้ยังได้นำคลิปเสียงการสนทนาระหว่างเจ้าของเรื่องกับผู้ดำเนินรายการวิทยุในรายการคลับฟรายเดย์มาลงในเว็บไซต์ยูทูบ เพื่อเป็นการยืนยันว่าเรื่องราวในละครเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงๆ และด้วยความโดดเด่นของรายการที่พัฒนามาจากมิวสิกวิดีโอมินิซีรีส์ ทำให้ขั้นตอนการลงเสียงและดนตรีเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะผู้ผลิตรายการสามารถเพิ่มอารมณ์ของเรื่องด้วยการใส่เพลงประกอบที่มีเนื้อหาสอดคล้องหรือคล้ายคลึงกับเรื่องราวความรักในละครแต่ละตอนด้วย

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสังเกตเห็นถึงจุดร่วมของการนำเสนอ นั่นคือ รูปแบบของละครโทรทัศน์ โดยรายการกรรมลิขิต คดีเด็ด และคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ต่างเป็น “รูปแบบละครสั้นจบในตอน” (anthology series) กล่าวคือ เป็นละครสั้นที่จบในตอน ความยาวไม่เกิน 1 ชั่วโมง และเนื้อหาแต่ละตอน แต่ละคดีไม่มีความเกี่ยวข้องกัน นักแสดงไม่ใช่ชุดเดียวกัน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นแนวทางของเรื่องที่น่าเสนอต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างเช่น รายการ “กรรมลิขิต” แนวเรื่องเกี่ยวกับการทำกรรมดี กรรมชั่ว รายการ “คดีเด็ด” เป็นเหตุการณ์หรือคดีที่เกิดขึ้นจริงของประชาชนทั่วไป มีความแปลกและตลกขบขัน ส่วนรายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์” นั้น เป็นเรื่องราวความรักที่มีทั้งสมหวังและไม่สมหวัง

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อจำแนกตามประเภทของละครหรือแนวเรื่อง ทั้ง 3 รายการกลับมีลักษณะที่แตกต่างกันไป ดังนี้

- รายการ “กรรมลิขิต” เป็น ละครเชิงสารคดี (drama-docu)
- รายการ “คดีเด็ด” เป็น ละครตลก (situation comedy)
- รายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์” เป็น ละครชีวิต (drama)

6.3 ทศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการทางโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน

รายการกรรมลิขิต

ผลตอบรับและทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการกรรมลิขิต ในที่นี้อธิบายได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

ลักษณะแรกคือ จากระดับเรตติ้ง ซึ่งรายการสามารถทำเรตติ้งได้ถึงระดับ 5 – 6 นับว่าเป็นระดับที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับละครภาคค่ำที่เป็นรายการช่วงไพรม์ไทม์ (Prime time) และในช่วงหลังๆ แม้จะนำเรื่องราวชีวิตของนักแสดงดารามานำเสนอแล้วก็ตาม แต่เรตติ้งกลับตกลงเหลือ 2.8

ลักษณะที่สองคือ จากผลวิจัยของรวิภรณ์ วุฒิกฤษณ์ (2552) ที่ได้ศึกษาการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความพึงพอใจต่อรายการในระดับมาก โดยพึงพอใจกับเนื้อหารายการการกระทำกรรมกับพ่อแม่มากที่สุด พึงพอใจในรูปแบบรายการที่เป็นการแสดงละครจำลองเหตุการณ์มากที่สุด และพึงพอใจคุณลักษณะของพิธีกรมากที่สุดโดยพอใจในน้ำเสียง การพูดอย่างชัดถ้อยชัดคำ แต่พึงพอใจในระยะเวลาการออกอากาศน้อยที่สุด โดยให้ข้อเสนอแนะว่าควรขยายเวลาออกอากาศมากกว่า 40 นาที และประโยชน์ที่ผู้ชมได้รับมากที่สุด คือ ทำให้ทราบถึงผลกรรม เมื่อประพฤติกกรรมชั่ว และยังรู้สึกเกรงกลัวต่อบาปกรรม รองลงมาคือ มีความยับยั้งชั่งใจ และนึกคิดมากขึ้นหากกระทำผิด และเป็นการเรียนรู้หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาผ่านรายการโทรทัศน์ ในขณะที่ประโยชน์ที่ได้รับน้อยที่สุดจากรายการกรรมลิขิตคือ ช่วยเป็นเพื่อนคลายเหงา และถึงแม้การประเมินผลรายการด้วยระบบเรตติ้งและความพึงพอใจของผู้ชมจะอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ด้วยระยะเวลาการออกอากาศนานถึง 5 ปี ประกอบกับธุรกิจการแข่งขันรายการโทรทัศน์เพิ่มสูงขึ้น มีรายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกฎแห่งกรรมและความเชื่อทางศาสนา มากขึ้น ทำให้สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ยื่นข้อเสนอให้รายการเลื่อนเวลาการออกอากาศไปดีกว่าเดิม ผู้ผลิตรายการจึงตัดสินใจไม่ผลิตรายการต่อ ทำให้วันอังคารที่ 28 พฤษภาคม 2556 เป็นการออกอากาศเทปสุดท้ายของรายการกรรมลิขิต

ลักษณะที่สาม คือ ความคิดเห็นจากผู้ชมรายการกรรมลิขิตซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมจากเว็บไซต์ชมรายการย้อนหลังจากอินเทอร์เน็ต พบว่า ผู้ชมชื่นชอบเนื้อหาและการนำเสนอของรายการ เพราะนอกจากจะได้รับข้อคิดแล้ว ยังเกรงกลัวและละอายต่อการทำความชั่ว ดังตัวอย่าง ในภาพต่อไปนี้

- **Best Suksawat** · Follow · ภาสภานโปมีเทคโนโลยี
ชอบครับ
Reply · Like · Follow Post · May 27 at 2:01am
-
- **M Mee Eiam** · Follow · มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี · 170 followers
กระดาษลิตมัสด้วยตัวเอง ปากพากรม
Reply · Like · 4 · Follow Post · April 29, 2012 at 12:32pm
-
- **Ma Ya Ya** · สุราษฎร์ธานี
มีคดีเคื่อนใจคือครับ
Reply · Like · 3 · Follow Post · May 8, 2012 at 8:46pm
-
- **Ma Ya Ya** · สุราษฎร์ธานี
2011-02-15 นรคนเป็น
Reply · Like · 1 · May 8, 2012 at 9:01pm
-
- **นายปริญญา วรรณท์** · Works at โรงเรียนนาหินกุล
ชอบมากๆค่ะ อยากให้ทุกคนได้ดู จะได้ว่าว่าเวรกรรมมีจริง.
Reply · Like · 2 · Follow Post · May 28, 2012 at 3:10pm
-
- **Pook Love**
ชอบรายการนี้มากค่ะ
-
- **Ann Pornravin** · Follow · มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ขอบคุณค่ะ ได้ดูย้อนหลังกรรมลิตมัสได้หลายตอนเลย
Reply · Like · 1 · Follow Post · March 3, 2012 at 1:20pm
-
- **SupGig Chaleeputtpong** · Follow · Operation Executive at Cannon Pest Management
ชอบมากครับ
Reply · Like · Follow Post · March 31, 2012 at 12:22pm
-
- **Kritsada Bunjaroen** · Front Office at Seaview Sriracha hotel
รายการนี้ดีมากเลยครับ
Reply · Like · 1 · Follow Post · July 13, 2011 at 4:21am
-
- **Ange Napaseuth**
dydy
Reply · Like · Follow Post · October 4, 2011 at 4:03am
-
- **Nok Katen** · Follow · Works at โรงเรียนวัดลูกนก
ชอบมากทำให้คนเราไม่กล้าทำความชั่ว

ภาพที่ 6. 1 แสดงความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อรายการกรรมลิตมัส

รายการคดีเด็ด

ผลตอบรับและทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการคดีเด็ด ในที่นี้อธิบายได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

ลักษณะแรก คือ ผลตอบรับของผู้ชมที่วัดด้วยระดับเรตติ้งพบว่ารายการคดีเด็ดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.8 (ข้อมูลเรตติ้งรายการคดีเด็ดปี 2550 – 2556 จากบริษัท AC Nielsen) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดีเมื่อเทียบกับรายการคู่แข่งในช่วงเวลาเดียวกัน

ลักษณะที่สอง คือ ความคิดเห็นจากผู้ชมรายการคดีเด็ด ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมจากเว็บไซต์ชมรายการย้อนหลังจากอินเทอร์เน็ต (ออนไลน์ วันที่ 10 พ.ค.57) พบว่า ผู้ชมได้รับความสนุกสนาน ชื่นชอบเนื้อหา และการแสดงที่เกินจริงของผู้แสดง แม้ผู้แสดงเหล่านั้นจะไม่ใช่ศิลปินดาราก็มีชื่อเสียงก็ตาม

ว่าด้วยเรื่อง "รายการคดีเด็ด"

สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 คดีเด็ด รายการโทรทัศน์

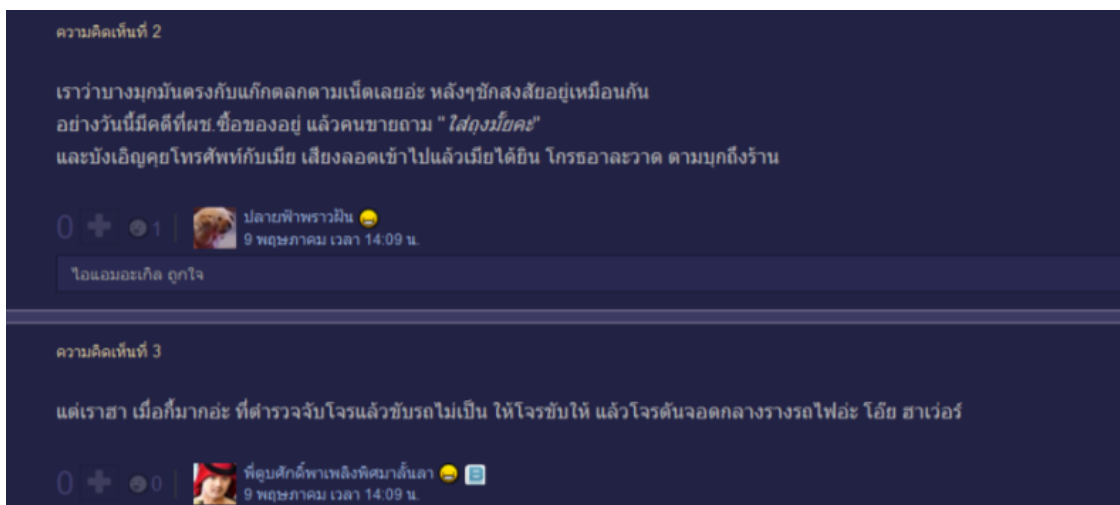
อยากรู้ว่า รายการคดีเด็ด เรื่องราวที่นำมาเสนอนี้ คือเรื่องจริงทั้งหมดหรือไม่ เพราะบางที ดูแล้ว บางเหตุการณ์ก็ไม่น่าเป็นไปได้ คือมันเกินไปอะ

อีกอย่างก็อยากจะคอมเพลน คือช่างกล้อง คือช่วงดำเนินเรื่อง ภาพก็ยังปกติดีอยู่ แต่พอถึงจุดคายแมกซ์ของเรื่องเท่านั้นแหละ ปวดหัวเลยครับ ภาพจะสั่นไปไหน สั่นอยู่นั้นแหละ ดูแทบไม่รู้เรื่อง ยิ่งดูไปนานๆยิ่งเวียนหัว ไม่เห็นจะต้องทำอย่างนั้นเลย จริงมะ?!? มันทำให้รายการไม่น่าดูเลย ภาพสั่นๆ เบลอๆ งงไปหมด

แต่ขอชื่นชมคนพากษ์นะ
พากษ์ดลก ฮาดี ได้อรรถสในการรับชม
ทีธีกรหรือ? ก็สั้นๆ หางเสียงไม่มีตลอด แต่พอทำรายการขาวนี้พูดดีนะ

สมาชิกหมายเลข 1101003
9 พฤษภาคม เวลา 14:00 น. [IP: 202.29.10.2]

ภาพที่ 6. 2 แสดงความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อรายการคดีเด็ด

รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2

ผลตอบรับและทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการกรรมลิขิตในที่นั่งอธิบายได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

ลักษณะแรก คือ จากเรตติ้งของช่องเคเบิล Green Channel พบว่าในช่วงเวลาที่รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 ออกอากาศนั้นได้ครองเรตติ้งอันดับ 1 เมื่อเทียบกับรายการอื่น

ลักษณะที่สอง คือ ยอดเข้าชมในเว็บไซต์ยูทูปซึ่งถือเป็นช่องทางหลักในการประเมินผลตอบรับจากผู้ชมเพราะผู้ชมมีส่วนร่วมและแสดงปฏิกริยาตอบกลับมากที่สุด โดยรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2 มียอดเข้าชมเฉลี่ยอยู่ที่ 700,000 – 800,000 ครั้ง (views) มีการส่งต่อคลิปวิดีโอที่ชื่นชอบ มีการแสดงความคิดเห็นในการกระทำของตัวละคร และนำเรื่องราวความรักในละครมาเชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตรักของตนเอง ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็น ในตัวอย่างต่อไปนี้

สาวก ยอดข้าว 3 เดือนที่ผ่านมา

เราเคยคบกับผู้ชายคนนึงได้สามปี มารู้อีกทีหลังว่าเค้ามีแฟนอยู่แล้วที่คบกันมา 10 ปี และเพิ่งแต่งงานในช่วงเวลาที่คบกับเราได้สองปีกว่า โดยที่เรากลายเป็นเมียไปซะงั้น ทำใจรู้มียะ เลิกค่ะ จบ สวยเซ็ดใส ทุกวันนี้เค้าก็อเล็กกับแฟนคนนั้นแล้ว และยังโทรมาหาเราอยู่ตลอด ฝันไปเถอะ ไอ้ฟ้ายเอ๊ย ยยยยย

ตอบกลับ - 1

Jewadee Sriwong 2 เดือนที่ผ่านมา

ไอ้ฮวยแทน อย่างเลว มีขอให้ผู้หญิงไม่ไปละลานใครด้วย เปนผู้ชายที่เห็นแก่ตัวมากนะนายอะ

ตอบกลับ - 1

Tanapont Champlang 3 สัปดาห์ที่ผ่านมา

สงสารแสบ โอลเล่นได้อันมาก เข้าถึงความรู้สึกของตัวละครและเข้าใจแสบ รักโอ๊ะ

ตอบกลับ ·

ToomTam Smile 3 เดือนที่ผ่านมา

ก็ถ้าคิดว่าตอนแก่ตัวมาจะไม่มีใครดูแลอะ...ทำไมเราไม่อยู่ดูแลกันล่ะ เราพร้อมแล้วนะแล้วก็อยากทำด้วย แล้วยายอะพร้อมรึปล่าว...ต่อให้ขายแก่ลูกไปฉีไม่ไหว ไม่มีใครหาข้าวให้กิน หลงๆลืมๆเราก็จะไม่ลืมนายเลย.....โคนนแนนน Like

ตอบกลับ · 7

ศราวุฒิ คำมี 1 เดือนที่ผ่านมา

เล่นดีทั้งสองคนเลย...อยากดูสองคนเล่นอีกจังเบย

ตอบกลับ ·

ปวิณ วันเพน 1 เดือนที่ผ่านมา

ผู้ชายแบบไอ้แทน มีอยู่เยอะแยะค่ะเรื่องของดิฉันก็เช่นเดียวกับเรื่องของคุณแอะค่ะ เสียทั้งลูกเจ็บทั้งใจ....

ตอบกลับ ·

Sutharat varaleart 3 เดือนที่ผ่านมา

บอกได้คำเดียว เลวมากกกกก

ตอบกลับ ·

Shennah Lowe 3 เดือนที่ผ่านมา

เราก็อเจอเหตุการณ์เหมือนกันเบ๊ะหลอกเราจนท้อง พอท้องก็อหนักกลับไปหาเมียเก่า พร้อมเอาเงินเราไปให้ลูกกับเมียเก่าอีกไม่นานก็มีเมียใหม่ ขอให้รับผิดชอบก็อปฎิเสธทุกอย่าง. ไม่เคยถามถึงลูก ไม่เคยสนใจ ไม่ยอมรับผิดชอบใดๆแถมบอกคนว่าไม่ใช่ลูกเค้า แล้วคนอื่นจะคิดว่าเราท้องกับใคร เอาเงินที่เป็นของลูกไปให้คนอื่น แต่ตัวเองไม่เคยให้อะไรลูกเลย เอาเงินไปเกือบร้าน หลอกเราจนตายใจ

อ่านเพิ่มเติม

ตอบกลับ ·

ศิราภรณ์ ไตรรัตน์ 3 เดือนที่ผ่านมา

ผู้ชายก็แบบนี้แหละละค่ะ เล่นเล่นกับความรู้สึกของคนอื่น โทกๆได้ตลอดไม่เคยจะพูดความจริง ชอบทำให้เชื่อใจไว้ใจและสุดท้ายผู้ชายของเลวเหมือนกันหมดแหละค่ะ เป็นกำลังใจให้คุณแอะค่ะ

ตอบกลับ ·

wannapa seeluang 5 เดือนที่ผ่านมา

เห็นใจ ทำ เหวอะไรคะ !! พวกมึงหน้าด้านมากคะ ! ที่ยังกล้าพากันมาเปิดตัว คุณแก้วหนะลูกสามแล้ว ทำไม จิตใจ พวกมึง 2 ตัว ต่ำจังคะ !! ถ้าไอ้คนที่อยู่ในเรื่องนี้ที่อยู่ในชีวิตจริง ได้อ่านคอมเม้นท์จากทุกคนที่เขาเป็นกำลังใจให้คุณแก้ว พวกมึง 2 ตัวจะรู้สึกอะไรไหมคะ ? อยากรู้อะไรไหมคะ !! เพราะขนาด คุณแก้วบอกว่าถ้าเขาไม่ยอม อีเมียน้อย ก็ยังจะยื้อ ๆ ๆ ให้เขายอมโดยการจับมือกับ สามีเขาต่อหน้าเขา คนเป็นพ่อแม่ ของพวกมึง 2 ตัวคงเสียใจนะคะ ต่ำคะ !! คำเดียวเกลียดมากพวกแย่งของคนอื่น !!!

ตอบกลับ · 88

ดูทั้งหมด 4 คำตอบ

Anny Yotaka 4 เดือนที่ผ่านมา

เห็นด้วยคะ มีหน้าเอาดินเหนียวหน้าจริงๆอิพวกหน้าด้านแบบเนี่ย ส่วนไอ้ควายตัวนี้ก็ทิ้งมันสะเถอะคะ ปล่อยให้มันไปตายกะอีดอกทองนั้นเถอะคะ ยื้อไว้แบบเจ็บเปล่าๆ

ตอบกลับ · 13

phakharin dularit 3 สัปดาห์ที่ผ่านมา

แยะคะ เป็นเราไม่ยอมแชร์สามีกับใคร เล็กคือเล็ก ยอมเสียใจดีกว่าครั้งเดียว ผู้ ช คนนี้เห็นแก่ตัวมาก อันนี้ที่ขึ้นชื่อว่าเมียน้อยก็ไม่ดีศีลธรรม รู้ทั้งรู้ว่าเขามีครอบครัวแล้ว ญ ชิว ช.เลวระยา ให้มันไปอยู่ด้วยกันเถอะ พุดมาได้มาแบ่งเบาระเรารักกันมาก...ชิวๆ

ตอบกลับ · 8

Metee Saetang 5 เดือนที่ผ่านมา (แก้ไขแล้ว)

อย่างว่าและผู้ชายแบบนี้มีอีกเยอะที่หลบซ่อนๆ อีกบาน สงสารแต่คุณแก้วและคับ ทนไม่ได้ก็แบ่งลูกกันเลี้ยงหย่ากันไปเลยคับ คนดีๆแบบคุณแก้ว มีผู้ชายอีกมาก ที่เห็นค่าคุณ

ตอบกลับ · 28

ภาพที่ 6. 3 แสดงความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีรีส์ 1 และ 2

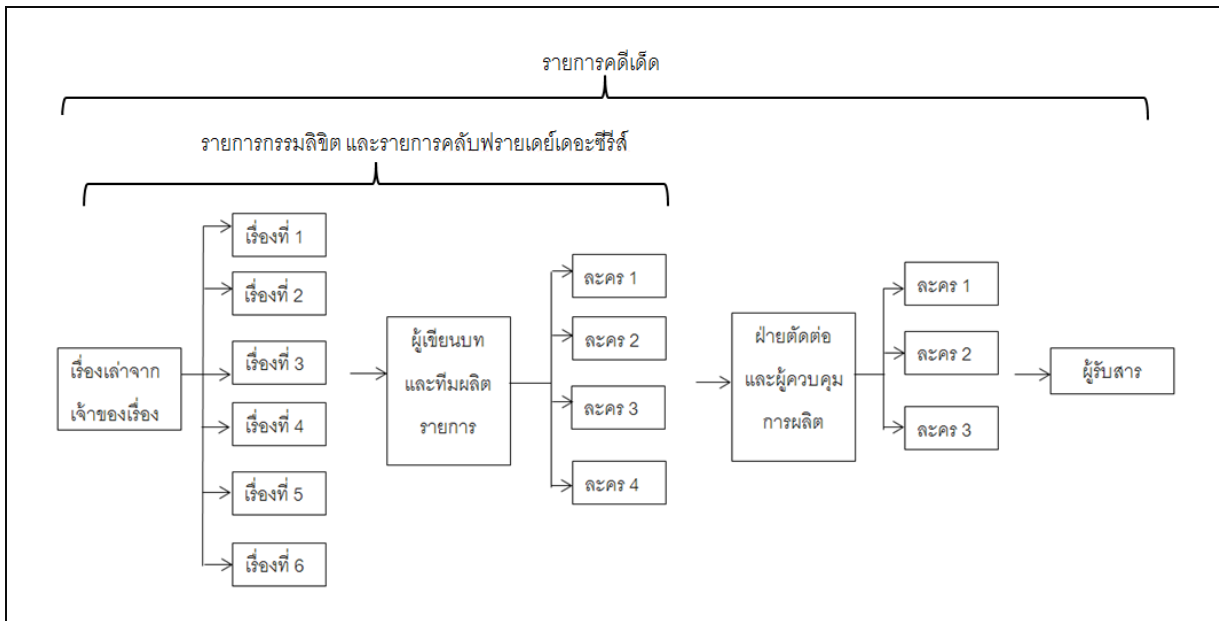
อภิปรายผลวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลเพิ่มเติมได้ตามประเด็นต่างๆ ดังนี้

การเสาะหาและการคัดเลือกแหล่งข้อมูลของรายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน

ผลการวิจัยพบว่าผู้ผลิตรายการได้ใช้วิธีเสาะหาแหล่งข้อมูลตามรูปแบบรายการและลักษณะของกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย กล่าวคือ รายการ “กรรมลิขิต” จะเสาะหาเรื่องราวชีวิตของประชาชนทั่วไปที่ได้รับผลจากการกระทำกรรมและความชั่วตามความเชื่อแห่งกรรม โดยเรื่องที่น่ามาสร้างเป็นละครนั้นเป็นเรื่องที่มาจากกลุ่มเป้าหมายของรายการ คือ ผู้ชมทั่วไปซึ่งจะเน้นผู้ชมระดับชนชั้นล่างถึงชนชั้นกลาง ส่วน รายการ “คดีเด็ด” นั้นจะเน้นเสาะหาเรื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ซึ่งอาชีพเหล่านั้น ทำให้เจ้าของเรื่องมีความน่าเชื่อถือ เป็นอาชีพที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน เป็นแหล่งข้อมูลที่มีเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่น่าสนใจ โดยกลุ่มเป้าหมายของรายการเป็นเน้นผู้ชมระดับชนชั้นล่างถึงชนชั้นกลาง ส่วน รายการ “คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์” เสาะหาแหล่งข้อมูลจากผู้ฟังรายการวิทยุคลับพรายเดย์ ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษา กลุ่มคนทำงาน และส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลาง

ทั้งนี้ ในการคัดเลือกเรื่องนั้น ทั้ง 3 รายการจะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เลือกเรื่องจากความโดดเด่น น่าสนใจและสอดคล้องกับแนวคิดของรายการ โดยรายการ “กรรมลิขิต” จะคัดเลือกเรื่องที่ใกล้ตัว ลักษณะผลของกรรมที่เจ้าของเรื่องได้รับนั้นต้องชัดเจน มีหลักฐานและสมเหตุสมผล ส่วนรายการ “คดีเด็ด” จะคัดเลือกเรื่องที่มีความแปลกและตลกขบขัน ในขณะที่รายการ “คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์” จะคัดเลือกเรื่องราวที่สะท้อนอารมณ์ เข้าถึงใจผู้ชม ที่สำคัญต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในความทรงจำของผู้ดำเนินรายการวิทยุ ซึ่งขั้นตอนการคัดเลือกเรื่องของ 3 รายการนี้จะปรากฏอยู่ในขั้นตอนก่อนการผลิต (Pre-production) ตามแนวคิดกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ ซึ่งผู้ผลิตรายการจะต้องประชุมทีมงานในการคัดเลือกเนื้อหาเพื่อกำหนดทิศทางการผลิตละครโทรทัศน์ (องอาจ สิงห์ลำพอง, 2557 :101 -102) ที่สำคัญในการคัดเลือกเรื่องไม่เพียงแต่จะคัดเลือกเรื่องในขั้นตอนก่อนการผลิตเท่านั้น ในขั้นตอนหลังการผลิต (Post-production) ยังมีการคัดเลือกเรื่องและเรียงลำดับใหม่อีกด้วย เช่น รายการ “คดีเด็ด” ที่ผู้ผลิตรายการต้องคัดเลือกเรื่องใหม่อีกครั้งในกระบวนการตัดต่อ เพื่อเรียงลำดับและเลือกที่จะนำเรื่องใดออกอากาศก่อนหรือหลัง ทั้งนี้ เพื่อสร้างความหลากหลายและเพิ่มความน่าสนใจให้กับรายการ และจากผลวิจัยสามารถสร้างแบบจำลองตามทฤษฎีผู้เฝ้าประตูของไวท์ได้ดังนี้

ภาพที่ 6. 4 แผนภาพแสดงแบบจำลองผู้เฝ้าประตูของรายการกรรมลิขิต รายการคดีเด็ด และรายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์

จากแบบจำลองข้างต้นจะเห็นได้ว่ารายการ “คดีเด็ด” นั้นมีขั้นตอนของการคัดเลือกเรื่องที่ซับซ้อนกว่ารายการอื่น อาจเป็นเพราะรูปแบบรายการที่เป็นวาไรตี้ จึงต้องใช้เนื้อหาที่หลากหลาย โดยในการออกอากาศแต่ละครั้งต้องนำเสนอถึง 12 -13 คดี ที่สำคัญยังเป็นการจำลองเหตุการณ์จริงที่เน้นเรื่องแปลก ตลกขบขัน (ฤทัย บุญณะ, 14 มีนาคม 2557) ทำให้การคัดเลือกและร้อยเรียงเรื่องเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ผลิตรายการต้องคำนึงถึงเป็นพิเศษ เพื่อให้เนื้อหาที่นำเสนอออกไปนั้น มีความหลากหลายทั้งด้านเนื้อหาและอารมณ์ ซึ่งเป็นไปตาม แนวคิดผู้เฝ้าประตู (gatekeeper theory) ของ (Vos, 2009) ที่ได้กล่าวถึงการคัดเลือกเรื่องของสื่อโทรทัศน์ไว้ว่า สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่ให้ความสำคัญกับการพิจารณาเรื่องของภาพและอารมณ์มากกว่าสื่ออื่นๆ และเมื่อเปรียบเทียบความเร็วในการนำเสนอ สื่อโทรทัศน์อาจจะนำเสนอช้ากว่า เพราะต้องใช้เวลาในการคัดสรรและพิถีพิถันในการผลิตงาน โดยเรื่องที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อโทรทัศน์นั้นจะเป็นประเด็นที่ไม่ซ้ำกับสื่ออื่น เป็นเรื่องมีความโดดเด่น และสามารถเรียกร้องความสนใจจากผู้ชมได้

ละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน “กระจกสะท้อนสังคมและค่านิยมของคนไทย”

เนื้อหาที่ถูกนำเสนอผ่านละครของรายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านนั้นเปรียบเหมือน “กระจกสะท้อนสังคมและความคิดค่านิยมของคนไทย” หรือกล่าวได้ว่า ละครสะท้อนชีวิต ชีวิตสะท้อนสังคม เห็นได้จาก รายการ “กรรมลิขิต” ที่เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นการกระทำกรรมชั่วมากกว่ากรรมดี และเป็นผลกระทบที่เกิดจากการผิดศีลข้อ 1 นั่นคือ การฆ่าสัตว์ตัดชีวิตมากที่สุด โดยผลกระทบมักปรากฏในลักษณะของอาการเจ็บไข้ได้ป่วยทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งเจ้าของเรื่องเชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้เป็นผลจากการทำร้ายหรือฆ่าสัตว์ สะท้อนให้เห็นว่า คนไทยส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ และหลักธรรมที่ใกล้ชิดกับวิถีชีวิตของคนไทยมากที่สุด คือ ศีล 5 อันเป็นศีล

ขั้นพื้นฐานของฆราวาส โดยคนไทยมีความเชื่อว่าการฆ่าสัตว์เป็นเรื่องเวรกรรมที่มีผลเห็นทันตาในชาตินี้ ผู้ผลิตรายการจึงเลือกนำเสนอการผิดศีลข้อ 1 เพราะเป็นกรรมที่เห็นผลชัดเจน เพื่อให้ผู้ชมเกิดหิริ โอตตัปปะ เกรงกลัวและละอายต่อการกระทำบาป ส่วนกรรมดีที่นำเสนอนั้นก็เพื่อเป็นแบบอย่างให้ผู้ชมได้กระทำตาม นอกจากนี้ งานวิจัยชิ้นนี้ยังสะท้อนถึงความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ความเชื่อเรื่องเวรกรรม และเรื่องลี้ลับที่แทรกซึมอยู่ในสังคมไทยมาอย่างยาวนาน และยังปรากฏความเชื่อลักษณะนี้อยู่ในรายการรูปแบบอื่นๆ ด้วย ดังที่ปรากฏอยู่ในงานวิจัยของ สุจินดา ประสงค์ตันสกุล (2540) ที่ศึกษาการวิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการเล่าเรื่องรายการโทรทัศน์แบบเดือนกัษยรายการ “เฉียด” พบว่า ภัยที่นำเสนอในรายการบางอย่างนั้นเกิดจากการทำบาปในอดีต ถึงแม้จะหาข้อพิสูจน์ไม่ได้ แต่แขกรับเชิญในรายการก็เชื่อว่าตนเองเคยทำบาป หรือลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำให้ต้องประสบภัยจนต้องเฉียดตาย

กล่าวโดยสรุป ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมตามค่านิยมของคนไทย ส่วนใหญ่จะพิจารณาจากผลไปหาเหตุ โดยเจ้าของเรื่องจะตีความจากอาการเจ็บไข้ได้ป่วยที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แล้วมองย้อนกลับไปในอดีตว่าตนเองเคยกระทำความผิดอะไรไว้ ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ถูกกระทำจะเป็นสัตว์ ไม่ใช่คนหรือถ้าเป็นการกระทำผิดที่รุนแรง เช่น การฆ่าคน หรือ ล่อลวงลักทรัพย์ ผู้เล่าเรื่องจะไม่ได้มาเล่าด้วยตนเอง แต่จะเล่าเรื่องโดยบุคคลที่ 3 แสดงให้เห็นว่าผู้กระทำผิดยังมีความละอาย ไม่กล้าเผชิญหน้าสภาพความผิดในสิ่งที่ตนเองได้ก่อไว้ หรืออาจเป็นเพราะเกรงกลัวต่อกฎหมาย จึงกล่าวได้ว่า เรื่องที่ถูกเล่าก็ถูกคัดเลือกจากเจ้าของโครงเรื่องก่อนว่าจะเลือกเล่าเรื่องที่เป็นความเชื่อตามมายาคติในศาสนาเท่านั้น จะไม่เล่าเรื่องที่เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมาย

ส่วนรายการ “คดีเด็ด” นั้น นอกจากเนื้อหาส่วนใหญ่ในรายการจะเป็นการนำเสนอ Muktlag ประเภทกลไกของโครงเรื่องตามแนวคิดบันไดตลกของ Alan Reynolds แล้ว หากวิเคราะห์ตามแนวคิดเรื่อง “ตรรกะของเรื่องตลก” ของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2536) ยังพบว่าเนื้อหาในรายการ “คดีเด็ด” เป็นการนำเสนอรูปแบบตลกที่ครบทั้ง 5 องค์ประกอบ ไม่ว่าจะเป็น 1) การเล่นตลกกับภาษา ที่พบในบทพิธีกรและบทผู้บรรยาย 2) การเล่นตลกกับสามัญสำนึก กล่าวคือในรายการ “คดีเด็ด” ตัวละครที่เป็นคนบ้า ผู้สูงอายุ หรือ ชาวต่างชาติ (ผิวสี) มักจะแสดงพฤติกรรมที่ผิดแปลกไปจากคนในสังคม เป็นความเขยหรือความไม่รู้ที่แสดงออกมา ทำให้ผู้ชมรู้สึกขำขันกับพฤติกรรมเหล่านั้น 3) เล่นตลกกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวการใช้ชีวิตประจำวันของคนไทย ทั้งเรื่องการกินอยู่ เรื่องการทำงาน เรื่องสามีภรรยา และเรื่องเจ็บไข้ได้ป่วย 4) เล่นตลกกับอารมณ์และความรู้สึก Muktlag ที่เกิดขึ้นเป็นการเล่นกับอารมณ์ความสุข ความเศร้า ความผิดหวัง ความเจ็บปวด ความอับอาย และความแปลกประหลาดใจ 5) เล่นตลกกับกลไกชีวิตตลกในลักษณะนี้จะนำเสนอเรื่องราวที่ผิดปกติไปจากแบบแผนการใช้ชีวิตทั่วไป หรือเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแบบไม่คาดคิด

นอกจากนี้ รายการ “คดีเด็ด” ยังเป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของรายการโทรทัศน์ที่มีลักษณะของการนำเสนอ “วิธีสนุกแบบไทยๆ” คือมีการเชื่อมต่อระหว่างสิ่งที่จริงจังเคร่งเครียดกับสิ่งที่ตลกคะนองไม่จริงจัง (กาญจนา แก้วเทพ, 2545 : 11) เห็นได้จากเนื้อหารายการที่นำคดีหรือเหตุการณ์ที่ผิดปกติจากเรื่องทั่วไปมานำเสนอด้วยการแสดงที่เกินจริงในรูปแบบละครโทรทัศน์ เป็นการผสมผสานรายการ

ประเภทเรื่องจริง (non-fiction/ factual) กับความบันเทิงได้อย่างลงตัว นอกจากนี้ยังแสดงถึงการเชื่อมต่อระหว่างสื่อสมัยใหม่กับวัฒนธรรมพื้นบ้านแบบไทยตามแนวคิด “ความต่อเนื่องทางวัฒนธรรม” (cultural continuity) ของ R.Williams (1974) (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2545 : 50 - 52) ด้วย โดยเขาได้กล่าวไว้ว่าสื่อโทรทัศน์ได้นำเนื้อหาและรูปแบบความตลกหรือความบันเทิงของสื่อของชาวบ้านและสื่อพื้นบ้าน เช่น ละครเร่ คณะลิเก จำอวด ละครชาตรี มาสร้างสรรค์เป็นรูปแบบจำลองของงานวัด (vaudeville) ซึ่งตรงกับลักษณะการสร้างสรรคงานของรายการ “คดีเด็ด” ที่นำรูปแบบตลกของสื่อพื้นบ้านที่มีพิธีกรหรือผู้บรรยายที่พูดตลก มีการแสดงที่เกินจริง เสียงดังเอะอะดังตัง และใช้เพลงประกอบเนื้อหาที่หลากหลาย ทั้งเพลงลูกทุ่ง ลูกกรุง ไทยสากล สากล ที่สำคัญยังใช้เทคนิคการตัดต่อแบบฉับไวเพื่อให้ผู้ชมเข้าถึงเรื่องราวได้อย่างรวดเร็ว โดยจากลักษณะมุกตลกและความบันเทิงในเนื้อหาและอารมณ์ของรายการ “คดีเด็ด” ที่กล่าวไว้ข้างต้น ผู้ผลิตรายการสามารถสร้างสรรค์ออกมาได้เหมาะสมกับปัจเจกชนนิยมของคนไทย ประกอบกับเหตุผลที่ว่าความสนุกยังเป็นเอกลักษณ์ของสังคมไทย ช่วยให้ผู้ชมคลายเครียดและผ่อนคลายจากความทุกข์จากการทำงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน (กาญจนา แก้วเทพ, 2545 : 10 - 12) จึงทำให้รายการนี้ได้รับความนิยมจากผู้ชมมายาวนานกว่า 13 ปี ซึ่งในชีวิตจริงเมื่อเกิดเหตุการณ์เหล่านี้ อาจจะไม่ใช้เรื่องตลกหรือสนุกสนานได้ แต่เมื่อนำมาสร้างสรรค์ใหม่เป็นละครในแบบเฉพาะของ “คดีเด็ด” หรือที่เรียกว่าเป็น Real comedy (ฤทัย บุณณะ, สัมภาษณ์ 14 มีนาคม 2557) แม้เรื่องที่เกิดขึ้นจะรุนแรง แต่เมื่อถูกนำเสนอด้วยละคร ก็สามารถทำให้ผู้ชมหัวเราะได้ นับว่าเป็นการสร้างทัศนคติหรือวิธีคิดใหม่ๆ ทำให้คนในสังคมมองโลกในแง่ดีมากขึ้นเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่คับขัน

ในขณะที่รายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์” มีเนื้อหาของความรักประเภทไม่สมหวังมากกว่าสมหวัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พลอยลดา ไชยบุญเรืองสิน (2553) ที่ศึกษาวิธีการสื่อสารของผู้ดำเนินรายการวิทยุคลับฟรายเดย์ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ฟัง ที่พบว่าเรื่องเล่าที่ผู้ฟังทางบ้านเล่าในรายการคลับฟรายเดย์เป็นเรื่องเล่าประเภทไม่สมหวังมากกว่าสมหวัง อาจเป็นเพราะเวลาคนเรามีปัญหามักต้องการเพื่อนหรือคนเคียงข้างคอยรับฟังปัญหาของเราได้ ส่วนความรักที่สมหวังนั้น ผู้เล่าต้องการแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตว่า กว่าจะมารักกันในวันนี้ต้องผ่านอุปสรรคอะไรมาบ้าง และสำหรับความรักของบางคนอาจจะต้องจบแบบทุกข์มากหรือสุขมาก เพราะอาจเป็นเรื่องที่ทุกข์แต่เขาก็รอดมาได้ (นภาพร ไตรวิทย์วารีกุล อ้างถึงใน พลอยลดา ไชยบุญเรืองสิน, 2553)

นอกจากนี้ ลักษณะของปัญหาความรักในรายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์” ยังพบว่าเป็นลักษณะของการแอบรักมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการแอบรักเพื่อน หรือ รุ่นพี่ ซึ่งส่วนใหญ่ผู้หญิงจะเป็นฝ่ายแอบชอบผู้ชาย สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมหรือค่านิยมการแสดงออกทางความรักในสังคมไทย นั่นคือ ฝ่ายหญิงจะต้องรักษาท่าที ไม่สามารถแสดงออกว่าชอบหรือบอกรักฝ่ายชายได้ก่อน ต้องเก็บความรู้สึกแอบรัก แอบชอบไปจนกว่าฝ่ายชายจะแสดงออกว่ามีใจให้เหมือนกัน ความรักจึงจะสมหวัง ดังคำพูดที่ว่า “เกิดเป็นหญิงต้องรักษานวลสงวนตัว” ซึ่งตรงกันข้ามกับฝ่ายชายที่สามารถแสดงออกได้เต็มที่ว่าชอบฝ่ายหญิง และเมื่อพิจารณาในสถานภาพเจ้าของเรื่องในรายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์” นั้น พบว่ามีสถานภาพโสดมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของพลอยลดา ไชยบุญเรืองสิน (2553: 214) ที่พบว่าผู้ที่เล่าเรื่องส่วนใหญ่จะมีสถานะที่มีแฟนแล้ว แต่ว่าคนที่มีแฟนแล้วในที่นี้ก็คือ

บุคคลที่ไม่ได้สมรส หรืออยู่กินด้วยกันอย่างเปิดเผย ทำให้สถานภาพของเจ้าของเรื่อง “คลับพรายเดย์ เดอะซีรีส์” มีความเหมือนกับผู้เล่าเรื่องในรายการวิทยุคลับพรายเดย์ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ เรื่องราวชีวิตรักของกลุ่มคนโสดยังมีความไม่ลงตัวหรือยังไม่ลงเอยแน่นอน เหมือนเช่นกลุ่มของคู่ที่ สมรสแล้ว ทำให้ความรักของกลุ่มผู้ชมที่มีสถานภาพโสดเกิดเป็นลักษณะปัญหาหรือหลากหลายรูปแบบ

ผู้ชมคือจุดเริ่มต้นและหัวใจสำคัญของการผลิตงาน

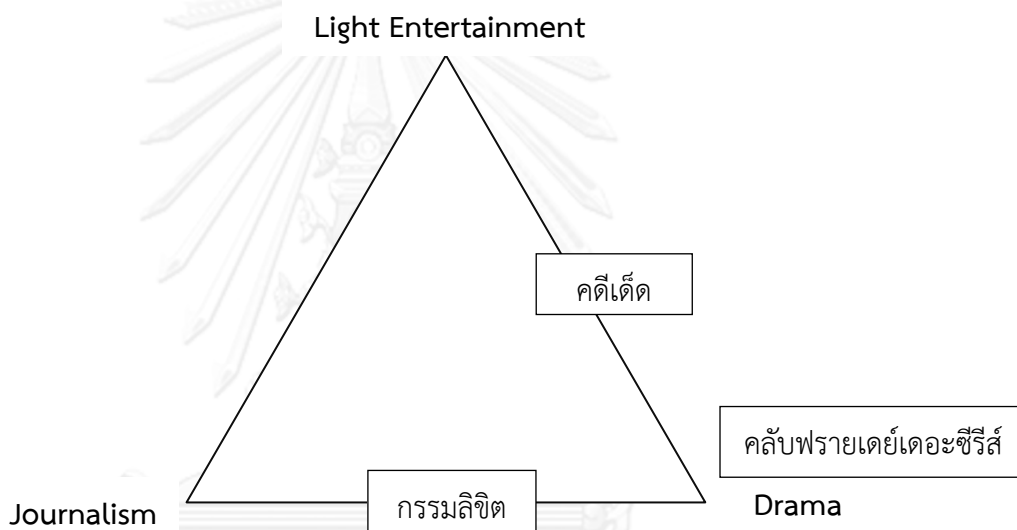
จากผลวิจัย “กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์โดยใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน” นั้น พบว่า มีจุดเชื่อมโยงและลักษณะที่คล้ายคลึงกันของลักษณะทางเพศ ของเจ้าของเรื่อง กล่าวคือ รายการ “กรรมลิขิต” และ รายการ “คดีเด็ด” ส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย ในขณะที่รายการ “คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์” เจ้าของเรื่องเกิน 3 ใน 4 นั้นเป็นเพศหญิง และยังเป็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับเรื่องราวที่มาสืบสร้างเป็นละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านในรายการ “กรรมลิขิต” และ รายการ “คดีเด็ด” จะเป็นเรื่องราวที่ระบุตัวผู้เล่า มีการแยกข้อเท็จจริงออกจากเรื่องแต่งอย่างชัดเจน เช่น พยานบุคคล ลักษณะบาดแผล และสถานที่ที่เกิดเหตุ ทำให้มีลักษณะสมจริงสมจัง (realistic) ส่วนรายการ “คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์” แม้จะไม่ได้ระบุตัวผู้เล่าชัดเจน แต่จากคลิปเสียงรายการวิทยุ ก็ถือเป็นหลักฐานสำคัญในการยืนยันข้อเท็จจริงของเรื่อง ที่สำคัญรายการ “คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์” ยังเป็นการเล่าเรื่องข้ามสื่อ (Transmedia storytelling) ที่นำเนื้อหาจากสื่อวิทยุ มาต่อยอดสร้างสรรค์เป็นรายการละครโทรทัศน์ อีกทั้งยังเป็นตัวอย่างของรายการที่ “ผู้ฟังเป็นผู้ผลิตเนื้อหา” ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของนักเขียนนักวิจารณ์ (ฮาม เชื้อสถาปนศิริ, 2557) ที่ได้กล่าวถึงรายการ “คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์” ไว้ว่าเป็นรายการที่ “ผู้ฟังเป็นผู้ผลิตเนื้อหา” หรือกล่าวได้ว่า ผู้ใช้เป็นผู้ผลิตเนื้อหาด้วยตนเอง (user generated content) และการนำเนื้อหาของผู้ชมมาผลิตยังเป็นการสร้างชุมชนเสมือนจริง (virtual community) ทำให้คนได้เข้ามาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ความรักจากชีวิตจริงของตนเองอีกด้วย

สรุปได้ว่า รายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงจะใช้เรื่องจากการเล่าปากต่อปากที่ระบุตัวผู้เล่าได้ แตกต่างจากภาพยนตร์ที่ส่วนใหญ่จะไม่ระบุตัวผู้เล่า และมักมาจากเรื่องแต่งที่เป็น นวนิยาย ประวัติศาสตร์ หรือตำนานที่เล่าขานกันมา (McQuail, 1987 อ้างถึงในกาญจนา แก้วเทพ, 2544, 247) ซึ่งเรื่องจริงที่เล่าปากต่อปากนั้น จะทำให้ได้เรื่องราวระดับปรัมภุมิที่มีชีวิต ทำให้ผู้ผลิตรายการสามารถนำไปต่อยอดสร้างสรรค์งานได้ง่าย และสามารถตรวจสอบความจริงได้ง่ายที่สุด

“ละครจำลองชีวิตจริง” รูปแบบการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ที่หลอมรวมเรื่องจริงกับจินตนาการ

กลวิธีการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน ทั้ง 3 รายการนั้นมีการสร้างสรรค์ที่แตกต่างกันไปตามลักษณะแนวคิดของรายการ โดยรายการ “กรรมลิขิต” และ รายการ “คดีเด็ด” จะเน้นการสร้างสรรค์ที่มีลักษณะคล้ายรายการข่าวและสารคดีที่จำเป็นต้องมีหลักฐานมายืนยันความจริงและมีพิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการมาพูดเชื่อมโยงเนื้อหาในแต่ละช่วง เพื่อช่วยสร้างสีสันและความน่าเชื่อถือ เจ้าของเรื่องมานั่งให้สัมภาษณ์ต่อหน้ากล้อง ในขณะที่

ที่รายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์” มีลักษณะคล้ายละครที่ออกอากาศช่วงไพรม์ไทม์ (Prime time) ในสถานีโทรทัศน์ทั่วไป มีการถ่ายทอดอารมณ์สูงกว่า ผู้ชมมีอารมณ์คล้อยตามมากกว่า และหากพิจารณาตามองค์ประกอบของเรื่องเล่า จะพบว่ารายการ “คดีเด็ด” ใช้องค์ประกอบที่ครบถ้วนทั้ง 7 ประการ ได้แก่ แก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร เสียบบรรยาย มุมมองในการเล่าเรื่อง ดนตรี ฉากและสถานที่ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นเกณฑ์ชี้วัดว่ารายการจะเป็นรายการละครที่สมบูรณ์แบบ แต่ องค์ประกอบสำคัญที่ชี้ให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ละครที่สมบูรณ์แบบ คือ โครงเรื่อง เพราะโครงเรื่องใน รายการ “คดีเด็ด” นั้นสิ้นสุดลงที่ภาวะวิกฤต (climax) ไม่มีขั้นที่ 4 ภาวะคลี่คลาย (falling action) และขั้นที่ 5 การยุติของเรื่อง (ending) ทำให้ละครที่นำเสนอในรายการ “คดีเด็ด” จึงเป็นเพียงการ จำลองเหตุการณ์สั้นๆ เท่านั้น และเพื่อสร้างความเข้าใจให้ชัดเจนผู้วิจัยจึงนำรายการทั้ง 3 รายการ มาแบ่งประเภทรายการโทรทัศน์ตามแนวคิดของ Whannel (1992) ได้รายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 6.5 แผนภาพแสดงแบบจำลองประเภทรายการโทรทัศน์รายการกรรมลิขิต รายการคดีเด็ด รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ตามแนวคิดของ Whannel (1992)

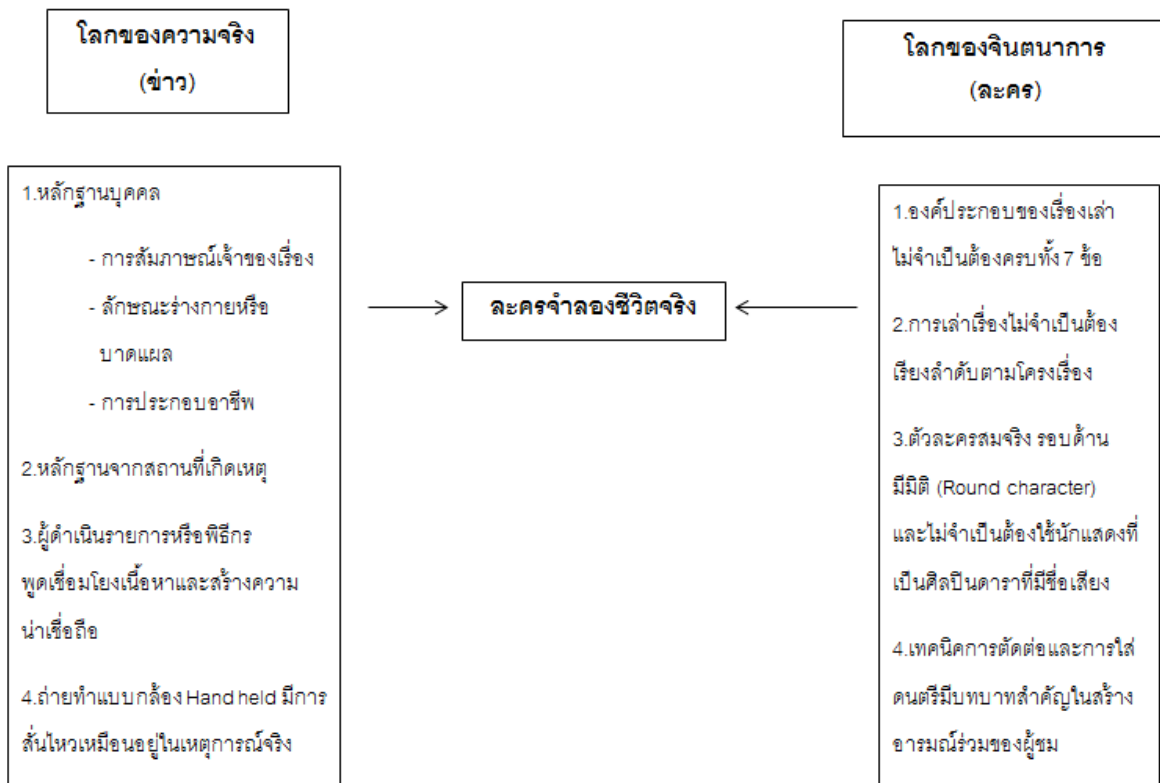
จากแผนภาพที่ 6.5 อธิบายได้ว่ารายการ “กรรมลิขิต” มีการนำเสนอข้อเท็จจริงสูง มีหลักฐานที่แสดงเหตุและผล จึงเป็นรายการที่อยู่กึ่งกลางระหว่างรายการข่าว (Journalism) กับ รายการละคร (Drama) ส่วนรายการ “คดีเด็ด” มีการนำเสนอมุขตลก สนุกสนาน มีความบันเทิงสูง ทำให้รายการอยู่กึ่งกลางระหว่างรายการบันเทิง (Light Entertainment) และรายการละคร (Drama) ในขณะที่รายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์” จัดอยู่ในประเภทละคร (Drama) อย่าง สมบูรณ์

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะทั้ง 3 รายการจะมีเนื้อหาแตกต่างกันเพียงใด แต่ก็มีจุดเชื่อมโยงที่ดึงดูดใจ ผู้ชมเหมือนกันคือ ส่วนของละคร แสดงให้เห็นว่า “ละคร” เป็นการสื่อสารเชิงสุนทรียะที่สามารถ

นำไปสร้างสรรค์หรือผสมผสานกับรายการโทรทัศน์ได้หลากหลายรูปแบบ นั่นเพราะละครมีคุณลักษณะ 5E (ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2555 : 86 – 90) คือ 1) Entertain ยึดตรึงผู้ชมได้ก็ด้วย “เรื่องเล่า” ที่ผ่านการแสดง 2) Emote ทำให้ผู้ชมได้รับการสนองความต้องการทางอารมณ์ 3) Exalt การสร้างความเพริศแพร้ว ความตระการตา หรือ ได้รับชมเรื่องราวแปลกใหม่ 4) Escape การทำให้ผู้ชมได้พักผ่อนหย่อนใจ ด้วยการหลีกเลี่ยงชีวิตจริงชั่วขณะ 5) Enlighten การเสริมสร้างสติปัญญาให้แก่ผู้ชม ซึ่งรายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านนี้ ได้ใช้เทคนิคการนำเสนอที่แตกต่างจากรายการอื่นๆ คือ นำเรื่องราวชีวิตของคนทั่วไปมาสร้างสรรค์เป็นละคร ทำให้ผู้ชมมีส่วนร่วมกับรายการมากขึ้น เพราะเนื้อหาของละครก็คือส่วนหนึ่งที่มาจากชีวิตจริงของพวกเขา นั่นเอง

นอกจากนี้ ตัวละครก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งของการสร้างสรรค์งานละครที่ผู้ผลิตรายการต่างให้ความสำคัญ โดยลักษณะตัวละครทั้ง 3 รายการ จะมีลักษณะนิสัยเหมือนมนุษย์ทั่วไป มีความคิดที่ซับซ้อน มีมิติทางอารมณ์สูง มีทั้งด้านที่ดีและไม่ดี แต่จะแตกต่างกันที่การเลือกใช้ผู้แสดง กล่าวคือ รายการ “กรรมลิขิต” และ รายการ “คดีเด็ด” ตัวละครจะเป็นนักแสดงที่ไม่มีชื่อเสียง เพราะเนื้อหารายการนำเสนอเรื่องราวชีวิตจริงของคนธรรมดาทั่วไป ผู้ผลิตรายการจึง ต้องการให้ผู้ชมเข้าถึงเรื่องและอารมณ์ มีความใกล้ชิดกับชีวิตจริงของคนทั่วไปมากที่สุด ในขณะที่รายการ “คลับพรายเดย์ เดอะซีรีส์” ใช้นักแสดงที่เป็นดารารหรือศิลปินที่มีชื่อเสียง และส่วนใหญ่เป็นศิลปินจากค่ายเพลงแกรมมี่ ซึ่งนอกจากจะเป็นการเรียกความสนใจจากผู้ชมได้เป็นอย่างดีแล้ว ยังเป็นการใช้กลยุทธ์การตลาดที่ใช้แบบครบวงจรรวม ไม่ว่าจะเป็น บริษัทผู้ผลิตรายการละคร นักแสดง และเพลงที่ใช้ประกอบละครคลับพรายเดย์ เดอะซีรีส์ ล้วนแต่เป็นบุคคลในสังกัดบริษัท แกรมมี่ จำกัด ทั้งสิ้น จึงนับว่าเป็นผลประโยชน์ทางธุรกิจที่เกี่ยวพันกันอย่างเห็นได้ชัด

เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้วกลวิธีการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน สามารถสร้างแบบจำลองที่เชื่อมโยงระหว่างส่วนของเรื่องจริงและจินตนาการในละครได้ ดังนี้

ภาพที่ 6. 6 แสดงความเชื่อมโยงระหว่างข้อเท็จจริงกับจินตนาการของละครใน การสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน

จากภาพที่ 6.6 สรุปได้ว่า “ภาพจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้าน” นั้น “ความจริง” ไม่ได้ถูกจำกัดหรือต้องพิสูจน์ให้ผู้ชมเห็นว่าเนื้อหาเป็นเรื่องจริงร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ความจริงที่น่าเสนอนั้น กลับเป็นความจริงที่ถูกสร้างจากเจ้าของเรื่องที่มีตำแหน่งหน้าที่การงาน ทำให้เรื่องดูมีน้ำหนักและน่าเชื่อถือมากขึ้น ประกอบกับเรื่องที่น่ามาเล่าต้องให้สอดคล้องกับความเชื่อและค่านิยมของผู้ชมในสังคมไทยด้วย เป็นการผสมผสานระหว่างส่วนของข้อเท็จจริงกับการสร้างสรรค์ละครได้อย่างลงตัว

และเมื่อกล่าวถึงทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริง พบว่า แม้ในเนื้อหาที่แตกต่างหลากหลาย ดังในงานวิจัยชิ้นนี้ คือ เรื่องกฎแห่งกรรม เรื่องแปลกชวนขบขัน และเรื่องราวความรัก เมื่อถูกนำเสนอด้วยรูปแบบละครโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นละครที่เต็มรูปแบบ หรือไม่เต็มรูปแบบ ก็สามารถดึงดูดความสนใจและทำให้ผู้ชมชื่นชอบได้ประหนึ่งว่ากำลังชมละครทั่วไปได้ เพราะนอกจากผู้ชมจะได้รับความสนุกแล้ว ยังทำให้ได้ข้อคิดหรือมุมมองจากเรื่องราวของคนอื่นด้วย ดังเช่น ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ (2531) กล่าวถึง ความต้องการที่ผู้รับสารต้องการจากสื่อมวลชน ว่าผู้ชมเปิดรับสื่อเพื่อเป็นแบบอย่างปรับใช้กับชีวิตของตน และช่วยให้มีแนวทางในการแก้ปัญหาชีวิต เป็นการตอบสนองความต้องการสร้างปฏิสัมพันธ์กับสังคม นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดการตอบสนองความต้องการของสื่อมวลชนของ Berger (1982) ที่กล่าวว่า

สื่อมวลชนต้องตอบสนอง ความสนุกสนาน (รายการคดีเด็ด) สอนประสบการณ์ที่งดงาม เสริมแรงย้ำ ความเชื่อด้านคุณธรรมและศีลธรรม (รายการกรรมลิขิต) ความเชื่อด้านความรักเพื่อแสดงจินตนาการ ความสัมพันธ์ทางเพศของหนุ่มสาว (รายการคลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์)

นอกจากนี้ เรื่องราวจากผู้ชมทางบ้านยังเปรียบเสมือนเป็นตัวแทนชีวิตของผู้ชมทางบ้าน ทำให้ผู้ชมเข้าถึงจิตใจของเจ้าของเรื่องได้อย่างลึกซึ้ง เป็นการเอาใจเราเข้าไปใส่ใจของคนอื่น (empathy) กล่าวคือ นำชีวิต ความคิดและความรู้สึกของตัวเองเข้าไปอยู่ในบุคลิกของคนอื่น มอง เรื่องของคนอื่นเสมือนว่าเป็นเรื่องของตัวเอง ดังจะเห็นได้ชัดจากการแสดงความคิดเห็นของผู้ชม รายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์” ที่ผู้ชมมักจะแสดงความคิดเห็นอย่างรุนแรง มีทั้งแสดงความเห็น ออกเห็นใจ กล่าวว่าคุณค่าที่กระทำผิด ทั้งยังนำประสบการณ์ชีวิตรักของตนเองมาเปรียบเทียบกับ เนื้อหาในละครเพื่อบอกเล่าเรื่องราวให้ผู้อื่นได้รับรู้อีกด้วย

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. เนื่องจากรายการ “กรรมลิขิต” และรายการ “คลับฟรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2” ที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา มีเนื้อหารายการที่ออกอากาศไปตั้งแต่ ปี 2555 – 2556 จากระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้ทีมงานผู้ผลิตรายการไม่สามารถจดจำรายละเอียดในกระบวนการสร้างสรรค์ได้ทั้งหมด ทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลเหล่านั้นเพียงจำกัด อีกทั้งในปัจจุบันรายการ “กรรมลิขิต” ไม่ได้ออกอากาศ แล้ว ทีมงานที่ถ่ายทำรายการนี้ต่างแยกย้ายกันไป จึงเป็นอุปสรรคต่อการติดต่อเพื่อขอสัมภาษณ์ผู้ผลิตรายการ

2. ในส่วนของการศึกษาทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อ 3 รายการนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ชมที่แสดงในเว็บไซต์ต่างๆ พบว่า มีการแสดงความคิดเห็นไม่มากนัก ทำให้ได้ข้อมูลมาอย่างจำกัด และความคิดเห็นจากเว็บไซต์เหล่านั้น อาจไม่ใช่ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ชมที่เป็น เป้าหมายหลักของรายการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไปในเชิงวิชาการ

ควรมีการศึกษาศิลปะการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ประเภทอื่นๆ ที่นำผู้ชมเข้ามามีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการผลิตเนื้อหา ว่ามีเทคนิคการผลิตรายการหรือกลวิธีในการนำเสนออย่างไรที่น่าสนใจ เพื่อเป็นองค์ความรู้ใหม่ในการหล่อหลอมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิตกับผู้ชมให้มีความใกล้ชิดกันมากขึ้น

ข้อเสนอแนะทั่วไปในเชิงวิชาชีพ

1. รายการโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบละครจำลองชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านนั้น สามารถนำไปใช้กับรายการที่มีเนื้อหาหลากหลายประเภทได้ โดยกลวิธีการสร้างสรรค์นั้นไม่จำเป็นว่าจะต้องสร้างสรรค์ตามองค์ประกอบของเรื่องเล่าครบถ้วนทั้งหมด อาจจะมีโครงเรื่องที่ไม่สมบูรณ์ก็ได้ แต่สิ่งที่ต้องให้ความสำคัญและละเลยไปไม่ได้เลย นั่นคือ การคัดสรรแหล่งข้อมูลที่เป็นเรื่องจริงและการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับเรื่อง เพราะเรื่องจริงคือจุดเริ่มต้นที่ทำให้เรื่องมีความน่าสนใจ โดยเรื่องจริงที่จะนำมาสร้างสรรค์นั้นต้องมีการแสดงแหล่งที่มาที่ไปที่ชัดเจน เป็นเรื่องที่มีความแปลกใหม่ สามารถตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของคนได้ ที่สำคัญเนื้อหารายการที่เลือกนำมาเสนอต้องสะท้อนอารมณ์ด้านใดด้านหนึ่ง อาทิ ความเศร้า ความสงสาร ความสุข ความสนุกสนาน ซึ่งผู้ผลิตรายการสามารถสร้างความน่าสนใจให้กับเรื่องมากขึ้นได้ด้วยมุกตลก หรือสอดแทรกความเชื่อ ค่านิยมที่สอดคล้องกับสังคมไทย นอกจากนี้ การสร้างความพิถีพิถันในกระบวนการสร้างสรรค์ละครก็เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ผลิตรายการจำเป็นต้องสรรหากลวิธีหรือการเล่าเรื่องให้เหมาะกับแนวคิดหรือรูปแบบของรายการ และสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้

2. ผู้ผลิตรายการสามารถนำรูปแบบการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไปปรับใช้กับเนื้อหาโครงการรณรงค์ต่างๆ ได้ เช่น การลด ละ เลิก การดื่มสุรา การทุจริตคอร์รัปชัน หรือ การทำลายสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อเป็นการชี้นำสังคมให้ละอายต่อการกระทำผิด โดยอาจนำเรื่องราวของผู้ที่ได้รับผลกระทบจริงๆ หรือ เจ้าของเรื่องที่กระทำผิดแล้วได้รับผลกระทบ นำมาสร้างเป็นละคร เพราะละครจะทำให้เรื่องราวน่าสนใจ ขวนติดตามมากขึ้น และยังเป็นการกระตุ้นจิตสำนึกให้คนในสังคมทางอ้อม ซึ่งอาจส่งผลให้คนกระทำผิดน้อยลงมากกว่าการรณรงค์ด้วยการบอกกล่าวแบบตรงไปตรงมา

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. (2544). ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา. กรุงเทพฯ: เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์.

กาญจนา แก้วเทพ. (2545). สื่อบันเทิง:อำนาจแห่งความไร้สาระ. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯออล ออเบิร์ท พรีนซ์.

คมสัน รัตนะสิมากุล. (2555). หลักการเขียนบทวิทยุกระจายเสียงและบทวิทยุโทรทัศน์. กรุงเทพฯ.

ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน. (2539). วิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี.

(ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชยพล สุทธิโยธิน. (2550). เอกสารการสอนชุดวิชาการสร้างสรรครายการโทรทัศน์ หน่วยที่ 1-5.

นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. (2555). บทโทรทัศน์เขียนอย่างไรให้เป็นมือโปร. กรุงเทพฯ: โครงการสุนทรียนิเทศ

ศาสตร์ ภาควิชาวิทยาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธาม เชื้อสถาปนศิริ. (2557). "TRANSMEDIA STORYTELLING" เล่าเรื่องข้ามสื่อในยุคดิจิทัล (ตอน 2)

Retrieved กรกฎาคม, 2557, from <http://www.positioningmag.com/content/transmedia-storytelling->

<http://www.positioningmag.com/content/transmedia-storytelling-%E0%B9%80%E0%B8%A5%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%AA%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B4%E0%B8%88%E0%B8%B4%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B8%A5-%E0%B8%95%E0%B8%AD%E0%B8%99-2>

ปนัดดา ธนสถิตย์. (2531). ละครโทรทัศน์ไทย: ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระพรหมคุณาภรณ์. (2557). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. กรุงเทพมหานคร:

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

พลอยลลดา ไชยบุญเรืองสิน. (2553). วิธีการสื่อสารของผู้ดำเนินรายการวิทยุ *Club Friday* การใช้

ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ฟัง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิสิทธิ์ กิริติการกุล. (28 กุมภาพันธ์ 2557). In ส. โคกคำยาน (Ed.).

เพชรรัตน์ เวสสวัฒน์. (2549). การมีส่วนร่วมของผู้ชมรายการสารคดี “คนค้นคน”. (วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มนตรี เจนอักษร. (28 กุมภาพันธ์ 2557). In ส. โคกคำยาน (Ed.).

รวมพร ศรีสุมานันท์. (2541). การวิเคราะห์การเล่าเรื่องทางโทรทัศน์ในรายการสัมภาษณ์. (วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- รวีภรณ์ วุฒิกมลรัตน์. (2552). การเปิดรับสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร (วารสารศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัชดาภรณ์ มอญูขาม. (2544). วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งอรุณ ฉัตรวิฆเนศ. (2553). ศักยภาพของมุกตลกและอารมณ์ขันในรายการโทรทัศน์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฤทัย บุณณะ. (14 มีนาคม 2557). In ส. โคกค้ายาน (Ed.).
- วรฤทธิ ไวยเจียรนัย. (10 กุมภาพันธ์ 2557). In ส. โคกค้ายาน (Ed.).
- วิภา อุตมฉันท. (2538). การผลิตสื่อโทรทัศน์และวีดิทัศน์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมคิด ชีรศิลป์. (2525). การผลิตรายการโทรทัศน์ ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมเจตน์ เมฆพ่ายพ. (2554). ใครๆ ก็ทำได้. Retrieved 1 ธันวาคม, 2556, from http://www.dmaonline.in.th/index.php?modules=article&f=view&cat_id=3&id=65
- สายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยูธยา. Club Friday The Series ถ่ายทอดเรื่องจริงในซีรีส์สุดเข้มข้น. Retrieved 30 กันยายน, 2556, from <http://drama.kapook.com/view45181.html>
- สาวิตรี รูปานนท์. (11 มีนาคม 2557). In สุดารัตน์ โคกค้ายาน (Ed.).
- สุจินดา ประสงค์ตันสกุล. (2540). การวิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการเล่าเรื่องรายการโทรทัศน์แบบเดือน ภัยรายการ “เฉียด”. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทร ณ รังษี. (2552). พุทธปรัชญาจากพระไตรปิฎก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรวรรณ บัณฑิตกุล. (2546). Retrieved 25 กันยายน 2556
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2536). อารมณ์ขันในสื่อมวลชน. กรุงเทพมหานคร: โครงการชุดวิจัยและพัฒนา นิเทศศาสตร์.
- ภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Mccombs, M. E., Becker, L.E. (1979). *using mass communication theory*. new york.
- Rosenger., K. E. W., L.A., Palmgreen. (1985). *Media Gratification Research Current Perspective*. Beverly Hills: Saga.
- Vos, T., Shoemaker, P. (2009). *Gatekeeping Theory*. new york: Routledge.
- whannel, G. (1992). *G.FIELDS IN VISION Television Sport and Cultural Transformer*. London: Routledge.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เรื่องย่อรายการ “กรรมลิขิต”

วันออกอากาศ	ตอน	เรื่องย่อ
5 มิ.ย.55	ตายแล้วฟื้น	เด็กชายที่เป็นโรคหัวใจมาตั้งแต่เกิด แต่เมื่ออายุ 9 ปี ซ็อกจนเสียชีวิต แต่แล้วอีก 14 วันก็ฟื้น โดยระหว่างนั้นจ๋อยอ้างว่าได้เห็นนรกและบอกว่าจับตนมาเป็นคน แต่หลังจากฟื้นก็เริ่มมีอาการผิดปกติมือ เพราะเริ่มเน่าและมีหนองขึ้น ในที่สุดก็ต้องตัดนิ้วทั้งสองมือ กลายเป็นคนมือกุดเมื่อฉุกคิดได้ น่าจะเกิดจากการที่จ๋อยเคยไปเป็นลูกมือเขย่าไฮโลข้างๆ วัด
19 มิ.ย.55	อาถรรพ์อาฆาต (ต่อ)	เสือกกับเพื่อนเป็นอาสาสมัครช่วยน้ำท่วมเมื่อปี 2554แต่แล้ววันหนึ่งเพื่อนของเสือกชื่อ “เอ” ได้บิบบอกสุนัขตัวที่ไปช่วย นั้นเพราะสุนัขดุร้ายและทำท่าจะกัดเอ จึงเกิดอาถรรพ์ชั่ววูบจากผลกระทบทำให้เอ จมน้ำเพราะบังเอิญโดนกระแทกครอบตาย โดยเสือกเชื่อว่าส่วนหนึ่งเกิดจากตัวเองที่ได้แข่งเอไว้ว่า จะตายภายใน 7 วันเพราะโกรธที่ไปฆ่าสุนัขตัวนั้น
3 ก.ค.55	บ่วงราคะ (ต่อ)	ต้อย เป็นผู้ขายเจ้าชู้ เคยไปเป็นชู้กับภรรยาคนอื่น ทั้งที่ตนเองมีภรรยาอยู่แล้ว แต่สุดท้ายผลกระทบก็ส่งผลให้เขาไม่สมหวังในความรัก ผู้หญิงที่เขาจริงจังด้วย กลับมีชู้ และทิ้งเขาไปทุกคน
17 ก.ค.55	ตลกบาป	เส้นทางชีวิตการเป็นตลกของโซเลย์ เคยไปทำงานที่คาเฟ่ แล้วโกหกลูกค้า และเมื่อโตงโตงก็ติดการพนัน จนเสียชื่อเสียงและเงินทองเป็นจำนวนมาก ทำให้ในบั้นปลายชีวิตจะหันเหไปเล่นตลกกลับโดนปฏิเสธ เหตุเพราะโกหกคนอื่นไว้เยอะ
31 ก.ค.55	วงจรรแห่งกรรม	เส้นทางชีวิตของพระภิกษุก่อนตัดสินใจบวช เมื่อก่อนเป็นคนเจ้าชู้และชอบถ่ายรูปรูมา เมื่อเรียนจบมา มีธุรกิจเป็นของตนเอง กลับไม่ค่อยประสบความสำเร็จ กิจการไม่รุ่งเรือง แต่เมื่อบังเอิญเจอแม่ชีท่านหนึ่ง แนะนำให้เข้าถึงธรรมะ จึงได้ตัดสินใจบวชเพราะอยากรู้เรื่องอดีตชาติและการเวียนว่ายตายเกิด (เป็นลูกของนักวิทยาศาสตร์) ต้องการพิสูจน์ ด้วยเหตุและผล จากนั้นได้ศึกษาพระธรรม จนเกิดข้อสงสัยเรื่องวิญญูณ ที่อยู่ในหลักกรรม “ปฏิจสมุธาบาท” โดยเห็นว่าสิ่งที่พระพุทธเจ้าสอนผิด จึงได้บิดเบือนคำสั่งสอน จากรูปวงกลม ปรับเป็นเลข 8 ท่านมั่นใจในความคิดตนเองมาก ถึงขนาดสั่งตีพิมพ์และนำเรื่องนี้ส่งให้พระชั้นผู้ใหญ่แม่ชีจะค้ำว่าบาปหนักและบอกว่า

		ท่านกำลังจะตายแล้วก็ตาม แต่แล้ววันหนึ่งท่านก็มีอาการเจ็บหัวใจมาก เหมือนกำลังจะตาย จึงได้ยกมือไหว้อธิษฐานจิตต่อพระพุทธเจ้า ยอมรับผิดชอบไม่ขอค้านต่อคำสอนอีก
14 ส.ค.55	เจ้ากรรมนายเวร	คนที่ 1 - สมัยเด็กสมัยประถม เคยจับตักแตนหักขาหลายสิบตัว เมื่อโตขึ้นมา ได้ประสบอุบัติเหตุกระดูกขาหักทั้ง 2 ข้างต้องตามเหล็ก คนที่ 2 - สมัยเด็กประถม เคยเอาก้อนหินขว้างใส่หัวสุนัขที่มานอนข้างๆ โต๊ะกินข้าวเพราะรำคาญ เมื่อโตขึ้นมาวันหนึ่งได้ประสบอุบัติเหตุ ตกจากหลังคารถต่างๆ ที่เป็นคนระวังตัวมาก หัวกระแทกพื้นเลือดตกใน ต้องผ่าตัดสมอง
28 ส.ค.55	เพลิงสุ่มอก	เมื่อก่อนฐานะที่บ้านของนิ่ม ค่อนข้างยากจน พ่อกับแม่นิยมต้องแยกย้ายกันแม่ทำงาน หาอาชีพเสริมเพื่อจุนเจือครอบครัว แต่ “โหลน” พ่อของนิ่ม มีนิสัยหึงหวงมาก ทำให้มีปากเสียงกันบ่อยๆ จนโหลน ไม่ยอมเข้าบ้าน มาอนข้างๆ บ้าน จนวันหนึ่งนิ่มพาลูกไปหาปู่ ปราบกฏพบศพของโหลนจมน้ำในบ่อน้ำข้างบ้าน โดยบริเวณที่โหลนเคยนอนพบขวดยาฆ่าแมลงนิ่มจึงเชื่อว่าเกิดจากกรรมที่พ่อตัวเองเคยวางยาสุนัขและและดักจับกระรอนที่อยู่ในน้ำ
11 ก.ย.55	พิชิตกรรม	กำพลเป็นลูกชาวเรือ ว่ายน้ำเก่งมากตั้งแต่เด็ก โตมาก็สอบติดมหาวิทยาลัยเป็นครูแต่แล้ววันหนึ่งกลับประมาท ไปสอนว่ายน้ำที่ต่างๆ ที่ร่างกายตนเองเพลียมาก หัวไปกระแทกพื้นกันสระทำให้กระดูกทับเส้นประสาท ร่างกายเป็นอัมพาต พ่อกับแม่จึงต้องดูแล และได้ชักชวนให้เรียนธรรมะทุกวันนี้ อ.กำพลอาการดีขึ้น และเป็นอาจารย์บรรยายธรรมะในเรื่อง ใจที่สดใส แม้กายจะพิการ
25 ก.ย.55	ลิขิตฟ้า ชะตาเสือ	เส้นทางชีวิตของโจรที่ชื่อว่าเสือดำก่อนจะมาบวชเป็นพระ โดยเสือดำเป็นหัวหน้าโจรที่ปล้นชาวบ้านที่ร่ำรวยเพื่อเอาเงินไปช่วยคนจน ทำให้เป็นที่รักของชาวบ้าน ที่สำคัญมีอิทธิฤทธิ์อาคม ยิ่งไม่เข้า ทำให้ตำรวจจับไม่ได้ แต่แล้ววันหนึ่งกลับพ่ายแพ้ต้องแผนของขุนพันธรักษ์ราชเดช ดำนานวีรบุรุษของกรมตำรวจ โดนต้อนจนมุม เพื่อนในกลุ่มโจรโดนจับและจับตาย เสือดำเลยตัดสินใจบวชและเป็นพระมาจนถึงปัจจุบัน

9 ต.ค.55	ทวงบาป	เมื่อสมัยเด็ก นัทกับพี่ชายร่วมมือกันขโมยของร้านขายของชำ โดยมียาย ที่เป็นอัมพฤษ์ที่มีมือ (มือหงิก) เป็นเจ้าของ ซึ่งพี่ชายของนัท จะวางแผนให้นัทชวนยายคุย ส่วนตัวเองจะขโมยของและเอาของมาให้นัท เมื่อโตขึ้นมาพี่ชายของนัทเป็นหนี้และโดนโกงบ่อยๆ ส่วนตัวนัทเอง อยู่ดีๆ แขนกับมือก็ชาไปซีก ไม่มีแรง มือหยิกเหมือนยายที่เคยไปขโมยของ แต่แพทย์บอกว่าเกิดจากความเครียด อาการจะค่อยๆ ดีขึ้น
23 ต.ค.55	คนล่ากรรม	เชียว เป็นชาวสวน มีสวนเงาะเป็นของตนเอง เพื่อชวนไปล่าสัตว์ในป่าบ่อยๆ วันหนึ่งระหว่างล่าหมูป่าเจอพระธุดงค์ พระได้บิณฑบาตขอชีวิตสัตว์ เชียวได้รับปากว่าต่อไปจะไม่ล่าสัตว์อีก แต่แล้วเมื่อเพื่อนชวน เชียวก็ออกล่าสัตว์อีก และโดนปืนจากเพื่อนลั่นใส่ เป็นปืนที่เชียวใส่ลูกกระสุนเองกับมือเพื่อนต้องแบกเชียวไปหาหมอแทบเอาชีวิตไม่รอด เชียวปฏิญาณไว้ว่าจะไม่ล่าสัตว์อีกตลอดชีวิต และตอนนี้แม้เชียวจะรอดชีวิต แต่กระสุนก็ยังฝังอยู่ที่ตัวอีก 30 กว่านัด
6 พ.ย.55	บาปคตัญญู (ต่อ)	แตน เป็นลูกจ้าง และด้วยความกตัญญูอยากให้มีบ้านอยู่ จึงได้ยักยอกทรัพย์สินของเจ้านายเป็นจำนวนเงิน 1.6 ล้าน เมื่อเจ้านายรู้แตนจึงถูกจับ ตัดคุก แแตนเสียใจมากและกลัวแม่จะรับไม่ได้ทำให้ตอนแรกไม่กล้าให้ญาติพี่น้องและแม่มาเยี่ยม แต่ผ่านไป 2 - 3 ปีจึงยอม จึงรู้ว่าแม่เสียใจเรื่องแตนมาก จนไม่สบาย เป็นอัมพฤษ์ แแตนรู้สึกผิดและอยากไปเลี้ยงดูแม่ จึงพยายามทำดี จนถูกลดโทษจากจำคุก 20 ปี เหลือ 4 ปี แต่เมื่อออกมาแล้วจึงรู้ว่าแม่ได้เสียชีวิตไปแล้ว แแตนบ้านที่แตนซื้อ แม่ได้ยกให้พี่ชายดูแล จากนั้นไม่นานพี่ชายได้นำบ้านหลังนั้นไปขายให้คนอื่น
20 พ.ย.55	รักสั่งลง (ต่อ)	ต้อยเล่าเรื่องของ “ต้อย” ซึ่งเป็นน้องชายว่า เป็นผู้ขายเจ้าชู้และเล่นการพนัน เคยไปหลอกผู้หญิง แต่แล้วผู้หญิงที่ตนอยู่กับนั้นก็หลอกเอาเงินไปซื้อยาบ้า และด้วยความที่ต้อย เป็นคนพิการทางแขน ทำให้ไปสมัครงานที่ไหนก็โดนปฏิเสธ ทำยที่สุดได้งานเป็นคนให้น้ำ ให้อาหารไก่ทำให้หนทางชีวิตเริ่มเข้าสู่บ่อนไก่ เพราะไก่ตัวที่จะลงแข่งเมื่อผ่านมือเขา มักจะชนะ นั่นเพราะเขาใส่ยาปลุกเช็กส์ผสมน้ำให้ไก่กินแต่มีไก่หลายตัวต้องตายเพราะยาที่ให้แรงเกินขนาดในที่สุดต้อยก็ตายด้วยยาปลุกเช็กส์ของตนเองชนิดกับที่ให้ไก่กิน
18 ธ.ค.55	ทองเนื้อแท้	แดงเป็นผู้ใหญ่บ้านที่ซื่อตรง ไม่ยอมแพ้อำนาจมืด จนโดน

		ลอบวางระเบิดหน้าบ้าน แต่ด้วยความทำให้ตนและลูกบ้าน ไม่มีใครบาดเจ็บ แต่วันนี้ยังอยู่ดี ๆ ผู้ใหญ่บ้านก็กระอักเลือด เลือดไหลออกจากปากไม่หยุดและหมดสติสาเหตุไม่เจอ ไม่รู้จะรักษาอย่างไรจนตนเองพึงระลึกได้ว่าเคยฆ่าไก่ แล้วเลือดไก่ไหลหยุดไปเป็นทาง จึงได้ยกมืออธิษฐานจิตขอโอสถกรรม สุดท้ายอาการนั้นก็หาย เลือดหยุดไหลทันที
29 ม.ค.56	บ่วงรักร้อยบาป	ปานเป็นผู้หญิงที่ค่อนข้างเจ้าชู้ เคยไปแย่งแฟนคนอื่นและทำแท้ง แต่เมื่อตัวเองเจอคนที่รักจริง กลับไม่สมหวัง นั้นเพราะตัวเองรักเพื่อเลือกทั้งผู้ชายคนนึงเพื่อไปหาอีกคนนึงแต่พอจะกลับมาหาผู้ชายคนเดิมที่คิดว่ารักจริงกลับโดนเพื่อนแย่งไปต่อหน้าต่อตา และเมื่อตัดใจไปแต่งงานกับผู้ชายคนอื่น ตั้งใจจะมีลูกด้วยกัน กลับแท้ง
12 ก.พ.56	ลองดี	นะ มีนิสัยชอบพระเครื่องมากและชอบลองของ ถึงขนาดซื้อปืนมาเพื่อยิงพระเครื่อง โดยมีเป้าหมายว่าถ้าองค์ไหนหลังจริงปืนต้องยิงไม่ออก ไม่โดน แต่ที่ผ่านมากลับยิงโดนทุกองค์ กรอบแตกบ้างพระแตกปนละเอียดบ้าง แม้กระทั่งพระที่ห้อยคอที่คิดว่าศักดิ์สิทธิ์ยิ่งเอามาลองของ ครั้งแรกไม่โดน ครั้งที่สองแตกกระจาย หลังจากนั้นก็ยิงพระมาเรื่อยๆ แต่กระสุนปืนเริ่มแพง จึงเปลี่ยนมาเป็นจุดประทัดใส่ ถึงประทัดจะโดนมือแต่ก็ไม่กลัว ยังทำต่อ ไม่นานผลกรรมก็ตามทัน อยู่ดีๆ ขาของนะก็หมดแรง ล้มไปเฉยๆ กระตุกหัก หลังจากนั้นก็ประสบอุบัติเหตุบ่อยครั้งทั้งลื่นล้มในห้องน้ำ กระจกบาด หัวฟาดพื้น มีรอยแยกในสมอง กล่าวคือ ประสบอุบัติเหตุอย่างน้อยเดือนละ 2 ครั้ง เป็นอย่างนี้มา 13 ปีมาแล้วหลังจากยิงพระ สภาพไม่ต่างจากพระเครื่องที่ตนเองยิงเลย
26 ก.พ.56	มรดกมรณะ	โอกาสได้เล่าเรื่องของป้าของเขา ที่ชื่อว่า “คำ” ว่ามีนิสัยซึ่งกอยากได้สมบัติไว้คนเดียว หลอกให้พ่อที่บวชเป็นพระอยู่ ยกที่ดินเป็นชื่อตนเองหมดเลย แม่พ่อก็จะขอร้องให้แบ่งพี่น้องบ้างก็ไม่ยอม จนวันนึงเอาพ่อไปอยู่ด้วย (ตอนนั้นอยู่บ้านพ่อแม่สิน) เพราะต้องการสมบัติขึ้นสุดท้ายเป็นที่ดิน 3 ไร่ที่เป็นชื่อของพ่อ เพราะพ่อเคยบอกว่าจะยกสมบัติขึ้นสุดท้ายให้กับคนที่เลี้ยงดู แต่เมื่อเอาไปแล้ว กลับดูแลพ่อไม่ดี เลี้ยงด้อมือกินมือ พ่อพ่อบอกจะยกที่ดินให้สิน เนื่องจากเป็นหลานรัก “คำ” จึงตัดสินใจวางยาใส่ในน้ำส้มให้พ่อดื่ม แต่แล้วผลกรรมก็ตามทัน สามิของคำไม่นานก็ตาย ตัวเธอก็เริ่มล้มป่วยไม่ยอมกินข้าว เพราะ

		ระแวงว่าข้าวที่ลูกให้จะใส่ยาในที่สุดก็นอนล้มป่วย นอนเงาะปากคลานตามตัว ไม่มีลูกดูแล และตายอย่างโดดเดี่ยว จากนั้นไม่นานลูกชายได้ฆ่าลูกสาวและลูกชายของ "คำ" ตายเพราะจะเอาสมบัติ
12 มี.ค.56	คนล่าฝัน กรรม ล่าคน	เพชรฝันอยากเป็นดารามาตั้งแต่เด็ก ซ้อมเล่นฉากบู๊เองไม่สนใจการเรียน โตขึ้นมาจึงได้ล่าฝันจนได้เป็นสตั้นสมใจ แต่แล้ววันหนึ่งเกิดผิดคิวตอนถ่ายทำหนังของวินัย ยืนยง (เป้า ปรปักษ์) ระเบิดลูกหัวร้าง เพชรกลัวมากจึงตัดสินใจไม่เป็นสตั้นอีก และตอนนั้นฝันแปลกๆ เห็นกะทะทองแดง นอนไม่ได้ รู้ตัวเหมือนใกล้จะตาย จึงได้ยกมือไหว้หลวงพ่อกุณ และทำบุญ ตักบาตร ให้กับแมวที่เคยตีและเอาไปเผาเหมือนตอนสมัยเด็กๆ เพราะโกรธที่โดนแม่เข้าใจผิดว่าตนเองกินปลาทุ
26 มี.ค.56	ฝากบุญ เบิก กรรม	เสนห์เป็นพนักงานขับรถตู้ซีพ รพ.พระนครศรีอยุธยา เป็นคนเกลียดแมวมมาก แต่เพื่อนที่ทำงานเอามาเลี้ยง จึงหงุดหงิดที่มาขี่เรียกรวด ทำสกปรก จึงมักเอาแมวไปโยนทิ้งข้างๆ รั้วข้างที่ทำงาน ทำครั้งแรกไม่สำเร็จ แมวตัวเดิมยังกลับมาได้ ครั้งที่สองจับโยนไปทิ้งแม่และลูกแมว ตัวลูกแมวโยนพันรั้ว แต่ตัวแม่แมวขากลับติดที่รั้ว แต่ด้วยความที่กลัวเพื่อนร่วมงานจะเห็นจึงเขียนจนตกไปริมรั้วไม่รู้ชะตากรรม และเขายังเกลียดนกที่ขอบมาขี่ใส่รถ จึงตัดสินใจวางยาใส่ข้าวให้นักมาจิกกิน สุดท้ายผลกรรมทำให้เขาประสบอุบัติเหตุรถชนขาโดนเหล็กที่มเฉียดกระดูก นอกจากนี้เขายังบังเอิญดื่มน้ำมันชดลื้อที่อยู่ในกระตักน้ำร้อนตอนชงกาแฟ เพราะเพื่อนเข้าใจผิดว่าเป็นน้ำเปล่า
9 เม.ย.56	ทาสกรรม	น้องเป็นเด็กที่ตีมาตลอด พ่อกับแม่ไม่เคยเป็นห่วงเลย แต่แล้วเมื่อสอบติดในตัวอำเภอไปอยู่บ้านญาติ พฤติกรรมเริ่มเปลี่ยนไป เพราะติดเหล้าเมายา ขโมยของที่บ้านไปขายเพื่อซื้อยา เมื่อแม่ของน้องรู้ก็เสียใจมาก พยายามทำทุกอย่างให้ลูกเลิกยา แต่ก็ทำไม่ได้ เพราะลูกติดยาขั้นหนัก แม่จึงตัดสินใจพาไปบำบัดด้วยธรรมะ อาการการติดยาและภาวะจิตใจของน้องดีขึ้นเรื่อยๆ หลังจากนั้นน้องก็อุทิศตนให้ธรรมะ 4 ปีเต็ม แต่แล้วก็มาพบกับอาการป่วย ปวดท้องรุนแรงจึงพบว่าไส้เน่าขั้นรุนแรง ต้องผ่าตัดเอาไส้ไว้ข้างหน้า ทำให้น้องคิดว่าเป็นผลกรรมที่เกิดทำตอนกินเหล้ากับเพื่อนเพราะไล่ตีหมาแล้วเนื้อมาอย่างกินแกล้มกับเหล้า

23 เม.ย.56	รัก – หลอน	เมื่อสมัยสำราญบวชเป็นเณร เคยล้อและกลั่นแกล้งเพื่อนเณรว่าตัวเหม็น จนเพื่อนคนนั้นอาย ไม่กล้าคบค้าสมาคมกับใคร อยู่คนเดียว ไม่มาบิณฑบาตหรือฉันอาหารเลย พอสำราญโตขึ้นผลกรรมทำให้สำราญเป็นผู้ชายที่โชคร้าย จิบผู้หญิงคนไหนก็ไม่ติด เพราะตนเองมีลักษณะรูปร่างหน้าตาไม่น่าคบ ไปทำงานที่ไหนก็จืดหลอน ระวังว่าจะมีคนมาทำร้าย หนักๆ เข้าอยู่ดีๆ ตัวก็แข็ง น้ำลายไหล เกร็งไปทั้งตัว กลายเป็นคนสติไม่ค่อยดี เพื่อนมาเห็นบอกว่ารอยแยกที่หน้าผากเหมือนที่เคื่อยิ่งหนังสือใส่หมาตอเด็กๆ เลย
7 พ.ค.56	แรงกรรม	น้อย เป็นคนโมโหง่าย เมื่อตอนอยู่กับครอบครัวแรก ได้เลี้ยงหมาไว้ตัวนึง แต่ลูกชายไปเหยียบหาง หมาตัวนั้นหันมาจะกัด น้อยโมโหมากเทียวไล่ตีหมา แม่หมาจะหนีลงน้ำก็ไล่ตามตี กะว่าจะตีให้ตาย และมันก็ตายจริงๆ เห็นเลยว่าตีจนตามันแตกทั้งสองข้าง สิ่งเหล่านี้ทำให้ส่งผลกระทบทำให้น้อยจมน้ำตอจนม หอย เส้นเลือดฝอยในสมองแตก เป็นอัมพาต และเมื่อมีภรรยาใหม่ลูกของน้อย มีความผิดปกติที่ตา ต้องผ่าออก อาจทำให้ตาบอดทั้ง 2 ข้างได้
21 พ.ค.56	กว่าจะรู้เดียงสา	สายัญเมื่อสมัยเด็กเป็นคนดี พ่อแม่สั่งสอนอะไรก็ไม่ทำตาม แม้ว่าที่ไรก็เตะขามข้าวกระจัดกระจาย เคยหนีออกจากบ้านไป แต่ก็ไม่รอดต้องกลับมาอยู่บ้านและทำงานรับจ้างชั่วคราวๆ ไปคบกับเพื่อนไม่ดี กินเหล้าเมายา ขับรถเร็วจนประสบอุบัติเหตุรถชนทำให้เดินไม่ได้ แม่ต้องมาดูแล สายัญจึงสำนึกผิดว่าอาจเป็นเพราะชอบเตะข้าวสมัยเด็ก และไม่เชื่อฟังพ่อแม่

เรื่องย่อรายการ “คดีเด็ด”

2 มิถุนายน 2555

ชื่อเรื่อง	เรื่องย่อ
คลิปป่าน่ากลัว	ป้ามาแจ้งความ ว่ามีคนเอาคลิปไปไปประจาน ที่มีอะไรก็ขู่ เลยแก้ผ้าให้ตำรวจดู
ไม่ให้ร้องเพลงนี้	คนเมาไปอาละวาดที่ร้านคาราโอเกะ หว่านแขกคนอื่นร้องเพลงต่างดาว (ผู้ชนะสิบทิศ)
ขออนุญาตเมียก่อน	รถเมลล์กับรถแท็กซี่ชนกัน ไปสถานีตำรวจ ตำรวจบอกให้ยอมความทั้งคู่ ต้องจ่าย แต่แท็กซี่บอกร้องขอเงินจากเมีย ภรรยาต้องออกมาจากบ้าน อนุมัติก่อน ถึงจ่ายได้
ใช้ถุงยางไม่เป็น	ต่างดาวมาขอถุงยางอนามัย ใช้สวมอวัยวะของผู้ชาย ชูนิ้วก็ไม่เข้าใจ คนบ้าเลยแก้ผ้าให้ดู ถึงจะเข้าใจ
นึกว่าผีหลอก	ผู้ป่วยอัมพาต ปวดท้อง และเป็นสิ่ว ขอยาแก้สิ่ว ปวดอุจจาระ พยาบาลนอนหลับ ตื่นมาตกใจ
ประกันก็เมา	รถชนผู้หญิงเรียกประกัน ประกันบอก ผู้หญิงเมา ให้ไปเอาเครื่องตรวจแอลกอฮอล์ ผลออกมา ผู้หญิงมีแอลกอฮอล์เกินจริง ประกันเลยไม่ยอมจ่ายค่าสินไหม ผู้หญิงจึงให้ประกันไปบ้าง ปรากฏว่าประกันเมาเหมือนกัน
ยายมีแฟนเด็ก	ยายมาประกันตัวแฟนที่ติดคุก ตำรวจเรียกตัวผู้ต้องขังมาหลายคน เรียก รุ่นสูงอายุมา 3-4 คน แต่ไม่ใช่ ปรากฏว่าเป็นเด็กหนุ่ม
ถวายเป็นสองหมื่น ฟอง	เจ้าหน้าที่ขับรถไปสัมมนา เบรกแตก คนขับจึงบนกับเจ้าป่าว่าถ้ารถหยุด จะถวายไข่สองหมื่นฟอง แต่ลืมไปว่าในช่วงนั้นราคาไข่ฟองละ 4 บาท
โจรไม่ใส่กางเกงใน	โจรไม่ใส่กางเกงใน ขโมยขึ้นห้อง ปรากฏไปปิ่นห้องผู้หญิง ผู้หญิงตกใจ กรีดไวยวาย
โจรโลก	โจรกำลังจะขโมยเงินวัดจึงตัดสินใจแบ่งใส่ถุง เห็นพระ ก็ยังจะขโมยต่อ พระบอก “อย่าโลภมาก เตียวลากหาย ถ้ายกไปไม่ไหว ตำรวจมาจับ” สุดท้ายตำรวจก็มา “อาตมาบอกแล้วไงว่าอย่าโลภ” (พระเป็นคนโทรไปบอกตำรวจเอง)
ไม่ฟังเลยโดนระเบิด	เป็นพนักงานดับเพลิงกำลังอบรม แต่ไม่ค่อยฟัง ชวนเพื่อนเล่น โทรศัพท์มือถือถือ เจ้าหน้าที่บอกจะโยนระเบิดใส่ฟุ่มไม้ แต่คนนี้ไม่ฟัง ไปนั่งตรงฟุ่มไม้พอดี ผมไหม้หมด

ยายนอนผิดทาง	ยายมาตรวจภายใน แต่ยายอายุ พยาบาลให้ขึ้นขาหยั่ง แต่ยายนอนผิดทาง เอาหัวหันมาที่เท้า
นึกว่าพยาบาลติดในตึก	พยาบาลกำลังออกเวร โบกมือบ้ายบายเพื่อน คนเฝ้าที่อยู่ตึกตรงข้ามเห็นเข้านึกว่าขอความช่วยเหลือ จึงฟังประตูเข้าไปช่วย ปรากฏว่า เข้าใจผิด

16 มิถุนายน 2555

ขโมยทั้งคู่	เพื่อน 2 คนทะเลาะกัน ตำรวจมาห้าม ต่างเปิดโปงกันและกัน ว่าขโมยด้วยกันทั้งคู่
จำชื่อทวดไม่ได้	ผู้ชายขึ้นมาหานายทะเบียน ขอค้นหาชื่อทวด วุ่นหากันทั้งอำเภอ สุดท้ายจึงเจอ เจ้าหน้าที่ถามว่าเอาไปทำอะไร จึงรู้ว่า จะไปกรวดน้ำทำบุญให้
จำหน้าไม่ได้ จำเท้าได้	โจรปล้นรถเมล์ กระเป๋าเห็นเหตุการณ์ ตำรวจให้ชี้ตัวโจร กระเป๋าแกมดูเท้าผู้บรรยาย “ถึงชี้ตัวไม่ถูก แต่ชี้กลิ่นถูก”
จะฉีดยาเลยแก้หมด	ต่างตัวจะฉีดยา พยาบาลบอกให้เปิดสะโพก ต่างตัวจึงแก้ผ้าหมด พยาบาลบอกทีหลังไม่ต้องแก้ผ้า ต่างตัวอาย เอาหมอนมาปิดหน้า แต่เปิดข้างล่างไว้
ไม่คิดว่าเป็นท่าน	ผู้ว่าฯ แต่งตัวเป็นชาวบ้าน เพื่อจะได้รู้สารทุกข์สุกดิบ ข้าราชการในศาลากลางบอกเพื่อนว่า อย่าให้ผู้ชายคนนั้น (ผู้ว่าฯ) เข้าหาผู้ว่า พอรู้อาจจะเข้าห้องเพื่อนไม่รู้ว่าเป็นผู้ว่า จึงไม่ให้เข้า ตีผู้ว่าจนน่วม
เอาผลมาให้หมอดู	หมอดูเอาที่เฝ้าอยู่ คนไข้มาหา และเปิดกางเกงให้ดู ว่าจู่ที่รักษาหายแล้ว หมอดูตกใจ คิดว่าเป็นโจรมาปล้น
คนต่างตัวขับรถ	เจ้านายขับรถไม่ไหว เพราะเมา จึงให้ลูกน้องขับ สรุปลูกน้องขับรถผิดเลน เพราะบ้านของเขาขับรถชิดขวาไม่เหมือนบ้านเรา
ลูปตามรูป	คุณยายมาโรงพยาบาล เจ้าหน้าที่บอกให้เอาเจลล้างมือ แล้วลูปตามรูปภาพ 7 ชั้นตอน คุณยายฟังแล้วบอกว่าเข้าใจ เอามือลูป(ถู)ตามรูปภาพ พยาบาลตกใจ คุณยายจึงเอามือไปลูปหน้าพยาบาล
ติดอ่างชื่อของ	ชายคนหนึ่งเป็นคนติดอ่าง จะไปซื้อฮีโน แต่เจ้าของร้านโมโห คิดว่ามาด่าว่าฮีแก่ จึงตีชายติดอ่างจนน่วม
สามมีคนเล็ก	สาวท้องมาโรงพยาบาล มีผู้ชายมา 2 คน พยาบาลบอกให้ลูกๆ ออกไปก่อน แต่คนนึงไม่ยอมออก สาวท้องจึงบอกว่า คนนั้นลูกคนโต อีกคนเป็นผัวคนเล็ก
เอาผ้ามาห่มพระ	ผู้หญิงคนนี้ไปหาหมอดู หมอดูแนะนำให้เอาผ้าไปห่มพระ(พระพุทธรูป) จะได้แก้กรรม ผู้หญิงเข้าใจผิด นำผ้าไปห่มพระสงฆ์ แต่พระไม่ยอมให้ห่ม

10 กรกฎาคม 2555

อยากให้สามี ประหลาดใจ	วันวาเลนไทน์ เมียพาผัวมาจดทะเบียน เจ้าหน้าที่บอกว่าจะจดทะเบียนไม่ได้ เพราะเป็นการจดทะเบียนซ้อน ตอนแรกคิดว่าผัวจดทะเบียนซ้อน ทำทีโมโห แต่สุดท้ายเจ้าหน้าที่บอกว่าตัวเมียเองที่จดทะเบียนซ้อน ผัวเลยถีบเมีย
คิดว่าคนบ้าเป็นผี	ผู้หญิงคนบ้า วิ่งหนีไปหาผู้ชายบ้า บอกว่าหนีตำรวจ ผู้ชายบ้าบอกให้แต่งตัวดีๆ ตำรวจจะได้ไม่รู้ว่า เป็นบ้า ปรากฏว่าผู้หญิงแต่งตัวเป็นนางรำ ตำรวจจริงวิ่งหนี เพราะคิดว่าเป็นผี
ตำรวจไม่ต้องยุ่ง	ต่างตัวขับรถมา ตำรวจดักจับ ต่างตัวบอกไม่ต้องยุ่ง ไม่เกี่ยวอะไรด้วย พอรอดชน ตำรวจไปช่วย ก็ยังดำอึกกว่า ตำรวจไม่ต้องยุ่ง
นึกว่าหลวงพ่อกับ สามี	ผู้หญิงนัดสามีมารับข้าว ปรากฏว่าโทรผิด คิดว่าพ่อ (ที่บวช) เป็นพ่อของลูก (ผัว)
ลงทะเลไปช่วย มะพร้าว	เจ้าหน้าที่ดับเพลิงขับเรือไปช่วยคนจมน้ำ แล้วให้เรือกลับไปส่งคนจมน้ำก่อน ส่วนตัวเองกับหัวหน้ากระโดดน้ำไปช่วยอีกคน สรุปว่าที่เห็นลอยๆ อยู่ คือมะพร้าว
สะกิดผิดที่	ผัวเล่นไพ่ แต่เมียหลับ พอเงินผัวหมด จึงสะกิดเมีย เมียเข้าใจผิดคิดว่าผัวอยากมีอะไรด้วย แทนที่จะเอาเงินให้ กลับนอนหลายและถ่างขาเลย
วิ่งราวกระเป๋	ผู้หญิงโดนต่างตัววิ่งราวกระเป๋ ชาวบ้านช่วยกันจับคนวิ่งราว โจรเข้าใจ ผิด บอกว่าตัวเองไม่ใช่ลาว ไม่ต้องวิ่ง
รถล้มหน้าด่าน	ตำรวจตั้งด่านอยู่ รู่ๆ ก็มีมอเตอร์ไซด์ล้มหน้าด่านให้เป่าแอลกอฮอล์พอดี
เจอเมียเป็นเมียฝรั่ง	ชายไทยกับฝรั่งรถชนกัน ตอนแรกชายไทยให้อภัยฝรั่ง ไม่เอาเรื่อง แต่เมื่อเมียฝรั่งออกมาขอโทษ กลับเป็นเมียตัวเอง ฝรั่งกับไทยเลยทะเลาะกันใหญ่
ลูกกัดนิ้วตัวเอง	พยาบาลจะเข้ดตัว ให้พลิกตัว ลูกบอกจะกัดนิ้วให้ขาดเลย ปรากฏว่ากัดนิ้วตัวเอง
คุยเพลินงูเข้ารถ	เจ้าหน้าที่ไปตรวจพื้นที่ป่า เห็นนกทองเทียวอยู่ในพื้นที่อันตราย ก็เปิดรถไปบอก ปรากฏว่างูเข้าไปนรถเจ้าหน้าที่ งูพันขาเจ้าหน้าที่จนรถตกข้างทาง

28 กรกฎาคม 2555

แค่ปาดหน้ากัน	ชายสองคนทะเลาะกัน ตำรวจหารอยชน แต่ไม่มีจริงๆ แค่ปาดหน้ากัน บอกว่าเสียศักดิ์ศรี ตอนจบทุกคนที่มางูโดนตีบ

กินอาหารสุนัข	สมัยเรียนโรงเรียนนายร้อย ซื้ออาหารมากิน และเลี้ยงหมาอยู่ด้วย เพื่อนไม่รู้หยาอาหารหมามากิน ถามว่ากินได้ไหม เพื่อนตอบว่าได้ กินหมดเลย พอรู้ว่าเป็นอาหารหมา อ้วกแตก
ฝรั่งป่วยยาหม่อง	เจ้าหน้าที่พาฝรั่งไปนวด และบอกว่ายาหม่องสรรพคุณดี Feel Good เมื่อฝรั่งไปนวด กลับหยาหม่องมาทาที่หน้าทั้งหน้า แสบร้อน จนเอาน้ำล้างแก้มารวด ตืดตัน
มิดปักมือ	ผิวโวยวายว่ามีดปักมือ เมียอาบน้ำอยู่ มาหาหมอทั้งๆ ที่ใส่ผ้าถุงสระผมอยู่ พอหมอบอกให้ปล่อยมิด ปรากฏว่าแค่หนีบมือไว้ ไม่ได้ปัก พอเมียรู้ก็ตีผิว
ตำรวจรับไหวผู้ร้ายหนี	ตำรวจพาคนร้ายมาตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ พอมาถึงโรงพยาบาล พยาบาลยกมือไหว้ คนร้ายถือโอกาสหนี ผู้กำกับต้องไล่จับหลายครั้ง
ผิวเกาะหลังคารถ	ผู้หญิงขับรถมา ตำรวจขี่มาข้างๆ รถ บอกว่าผิวเกาะอยู่บนหลังคาจะทำร้ายเมีย ตำรวจบอกให้เบรก ผิวกลิ้งมานอนกับพื้น
แขนติดไปกับกระเป๋า	โจรกระชากกระเป๋ามองหาเหยื่อ จึงเห็นว่าแขนหลุดมาพร้อมกระเป๋า ผู้หญิงวิ่งตามเอาแขนปลอมพาดโจร
อะโย้ย แปลว่าช่วยด้วย	ต่างด้าวกลุ่มผู้หญิงเห็นตำรวจก็วิ่งหนี พอตำรวจมากทำท่าปวดอุจจาระ พอตำรวจเห็นงูก็ชี้ ต่างด้าวเลยพูดว่า อะโย้ย ทำให้รู้ว่าเป็นคนเขมร
ลุงตอแบน	ลุงหูดึงมาทำฟัน ลุงอยู่ข้างๆ ห้องทำฟันปลอมได้ยินก็พูดโต้ตอบแทนหมोजึงฉิตยาไป แต่ลุงหูดึงก็ร้อง
จ่ายค่าปรับล่วงหน้า	ผู้ชายมาที่สถานีตำรวจ บอกว่าตัวเองขับรถฝ่าไฟแดง ให้จับปรับเงินได้เลย จูงเมียน้อยมาด้วย เพราะกลัวรูปจะส่งไปที่บ้าน แต่เมียหลงมาที่โรงพักแล้ว
ลืมนำเอารถมา	พยาบาลเอารถมา แต่รีบ ตอนเช้าลืมนล็อครถ ขากลับโทร ให้แฟนมารับ เห็นรถนี้กว่าแฟนขับรถมา พอแฟนมาจึงรู้ว่าตัวเองขับรถมาแต่แรก

11 สิงหาคม 2555

ตำนำพริกในกะละมัง	เจ้าหน้าที่ไปเก็บข้อมูลจากชาวบ้านกับยาย ถามหาลูกสาว จึงพบว่าลูกสาวไปตำนำพริกในกะละมัง เพราะกลัวยุ่งกัด
ปัสสาวะใส่รถนาย	นายว่าลูกน้อง พอนายถอยรถใหม่ ลูกน้องแค้นจึงไปฉี่ใส่รถนาย

	ปรากฏว่าเมียผู้การนั่งอยู่ในรถ
รูปถ่ายนานแล้ว	เจ้าหน้าที่ไปเที่ยวผู้หญิง ดูรูปเลือกผู้หญิง พอไปเจอคนแก่อึ้งงว่า ทำไมรูปไม่เหมือนตัวจริง เต็กบอกเป็นแคตาลอกเก่า ไม่ได้เปลี่ยนมา หลายปีแล้ว
คนบ้าปาอุจจาระ	คนบ้านั่งอีหน้าบาร์ร้านแห่งหนึ่ง เจ้าหน้าที่เทศกิจไล่ก็ไม่ยอมไป คนบ้า ก็ปาอุจจาระใส่
จุดต่อหน้าเจ้าหน้าที่	ผิวเมียทะเลาะกัน เมียจะเผาบ้าน พอเจ้าหน้าที่มาก็จุดเลยต่อหน้า เจ้าหน้าที่ ผิวเห็นก็จุดบ้าง ผลัดกันจุด ผลัดกันดับ คราวนี้ผิวจุดใหญ่ ถึงดับเพลิงหมด เผาไปทั้งบ้าน
ยี่ห้อค้ายาบ้า	รถมอเตอร์ไซค์เจอด่านตำรวจ พอตำรวจถามว่าไปไหน ต่างตัวรีบ บอกว่า ค้ายาบ้า ถ้ามไปถามมาจึงรู้ว่า เป็นยี่ห้อไซค์อ้อพีที่เจ้านายสั่ง

25 สิงหาคม 2555

แม่แคโดนมีดบาด	ตำรวจโทรหาเพื่อน บอกว่าแม่โดนมีดบาด เลือดไหลไม่หยุด เพื่อนเข้าใจผิด เพื่อนเข้าใจผิดถึงกับเรียไรเงิน แล้วบอกนายและยกมา เย็บที่โรงพัก
ไม่รู้ว่าเป็นขาลอม	ผิวเมียขับรถมา บังเอิญชนมอเตอร์ไซค์ มอเตอร์ไซค์กระเด็นลงข้าง ทาง เห็นว่าขาบิต จึงรู้ว่าใส่ขาลอม ให้เงินไป 1,000 บาท
อาสาพายเรือให้พระ	ระหว่างลู่กวัดอาสาพายเรือให้พระบิณฑบาต บังเอิญเจอคนเมาจะมา ตักบาตร ลู่กวัดก็พายไม่เป็น พายเลยไปมาไม่โดนสักที สุดท้ายคนเมา จมน้ำ
ตำรวจมาเยี่ยมบ้าน	ผิวกำลังเสพยาอยู่ เห็นตำรวจมาเยี่ยม ก็เลยหลบอยู่ เมียกลับชวนให้ มาที่บ้าน ผิวกลัวมาก กระโดดข้ามหน้าต่าง ตำรวจตะโกนให้จับด้วย ผิวตกใจจึงหล่นหน้าต่าง
ให้ยายกินปัสสาวะ	เจ้าของร้านเสริมสวยเมาจนฉี่ใส่ขวด ยายคนหนึ่งปวดฉี่มากไปขอฉี่ เจ้าของร้านเลยส่งขวดฉี่ให้กินก่อน ถึงจะให้ฉี่
นึกว่ามีน้อย	ตำรวจออกไปหาต่างตัวที่ติดเกาะอยู่ พอไปถึงจาก 1 คน กลับมีเพื่อน มาอีกเป็น 100 สุดท้ายเรือจม

8 กันยายน 2555

คิดว่ารวย	หญิงขายบริการ ตัดสินใจจะเลิกอาชีพนี้ จะจับตัวรวย หญิงคนนั้นเห็น ผู้ชายรถหรูก็จับทันที พอไปฟ้องที่สถานีตำรวจว่าโดนข่มขืน เพื่อจับ

	ผู้ชาย จึงรู้ว่าไม่ใช่เจ้าของรถ เป็นแค่คนขับรถ
ถอยหลังไม่เป็น	ตำรวจขับรถไปปฏิบัติหน้าที่ เพื่อนบอกขับรถไม่เป็น อีกคนจึงบอก เดี่ยวขับให้ พอขับไปต้องถอยรถ ปรากฏรถตรงข้ามเป็นรถผู้การ จึง ต้องถอยแต่กลับไปชน
เขตบ้านฉัน	ผู้ชายคนหนึ่งมีรอยสัก ผู้หญิงบ้านข้างๆ สะบัดผ้าถุงใส่ ผู้ชายบอกว่า เดี่ยวของหลังหาย ผู้หญิงบอกว่า อยู่ในเขตบ้านของตัวเอง ผู้ชายที่มี รอยสักจึงได้รฟกอล์ฟ ให้ลูกกอล์ฟกระเด็นใส่หน้าเพื่อแก้แค้น
ถุงใส่ไส้	ชายคนหนึ่งมาทำบัตรประชาชน พอจะถ่ายรูป ไม่ยอมวางกระเป๋า ปรากฏว่าเป็นไส้ของผู้ชายคนนี้ เจ้าหน้าที่จึงต้องยกไส้ให้ตอนถ่ายรูป
นึกว่าเพื่อนตกน้ำ	เพื่อนเมาตอนกลางคืน อยู่ดีๆ ก็ตกน้ำ เพื่อนในกลุ่มจึงเรียกคนมาช่วย สุดท้ายเพื่อนคนที่ตกน้ำไม่เป็นอะไร วายน้ำเป็น อาบน้ำแล้วแต่งตัว เรียบร้อย กระโดดลงไปช่วยอีก
เป็นครูสอนลิเก	พยาบาลซักประวัติ คนไข้ตอบว่าเป็นครู พอถามว่าเป็นครูสอนชั้น อะไร เป็นครูสอนคณะ แต่เป็นคณะลิเก

22 กันยายน 2555

เอาน้ำออก	ระหว่างจัดงาน เจ้าหน้าที่เห็นว่ามิน้ำข้างอยู่บนผ้าใบ จึงเรียกคนงานมา ช่วยเอาน้ำออก คนงานไม่รู้จะทำอย่างไร จึงเอามัดจิมไปที่ผ้าใบ น้ำไหลมาลงของไหว้เสียหายหมด คนงานโดนถีบ
ทนโดนตำไม่ได้	มีอุบัติเหตุ รถเก๋งชนรถมอเตอร์ไซด์ คนมุงก็ตำคนชนตอนแรกที่หนี กลับมาดู คนมุงก็ตำใส่หน้าคนที่ชน สุดท้ายไม่ไหวที่โดนตำ ก็เลยต้อย คนตำ
ยายเป็นจิต	ยายมาโรงพยาบาล บอกว่าเป็นจิต พยาบาลไม่เข้าใจ ยายจึงถกผ้าข้าง หลังให้ดู พยาบาลจึงรู้ว่ายายพูดผิด คุณยายผ่าซี้ตมา
ปิบมะนาวใส่หอย	ผู้ชายขายส้มตำ อยู่ดีๆ ผู้หญิงก็บอกว่า ขอมะนาวจะไปปิบใส่หอย ผู้ชายก็งง บอกว่าให้ใช้น้ำสบู่อ ผู้หญิงบอกว่าจะเอามะนาวไปปิบใส่หอย เม่นที่ตำเท้า
กระโดดไปเจอเสือ	ตำรวจรับแจ้งว่ามีการเล่นการพนัน ตำรวจเห็นรั้วข้างหลังบ้านว่างจึง กระโดดข้ามไป จึงพบว่าในรั้วนั้นมีเสือลายพาดกลอน ตำรวจตกใจวิ่ง หนีใหญ่
เตรียมมาทุกอย่าง	คนไข้มาตรวจมะเร็งปากมดลูก ทั้งใส่ผ้าถึง ล้างมาแล้ว ไม่ใส่กางเกงใน พยาบาลบอกว่าขึ้นเตียงเลย คนไข้บอกว่า เตรียมเตียงมาด้วย

อุจจาระใส่คุ้ชา	มีสาวประเภทสองแย่งลูกค้ากัน คนหนึ่งนั่งแข็งไม่มีลูกค้ามาหา แต่สักพักกระเทยอีกคนกลับมาในสภาพถูกซ้อม เพราะไปอุจจาระใส่ตอที่มีอะไรกัน ผู้ชาย(ลูกค้า)โมโหจึงโดนทั้งต้อยและเตะ
ถือปืนมามอบตัว	มีการยิงคนตายเกิดขึ้น ตำรวจพากันล้อมจับโจร แยกย้ายกันหัวขอยท้ายขอย สุดท้ายโจรถือปืนมามอบตัว ตำรวจตกใจคิดว่าถือปืนจะมายิงตัวเอง

6 ตุลาคม 2555

โทรศัพท์ของสารวัตร	มีอุบัติเหตุรถชน สารวัตรมาตรวจ ทำโทรศัพท์ตก อาสาสมัครกู้ภัยเห็นก็ตกใจ เห็นโทรศัพท์ตก จึงโทรฯ หาญาติ โทรหาภรรยาสารวัตร จึงรีบมาดูศพ ร้องไห้ใหญ่ สารวัตรโผล่มาบอกว่ายังไม่ตาย
งูสิงไปไหน	มีคนใช้โดนงูกัดมาหาหมอ แม่พามาหา เองไปตรวจ จึงรู้ว่า เป็นงูสิง ไม่มีพิษ ทิ้งงูไว้ที่โรงพยาบาล พยาบาลจึงเอางูสิงไปยำกันกิน พอแม่คนไข้กลับมาจะขอร้องคืนจะไปยำ พยาบาลต้องโกหกว่าทิ้งไปแล้ว
แก๊งรถเสีย	ผัวกำลังเข้าหาเมียน้อย พอดีจะมีอะไร เมียน้อยขอ 10,000 ผัวจึงแก๊งว่ารถเสีย เพื่อขอเงิน 10,000 จากเมียหลวงไปให้เมียน้อย พอได้เงินก็ขับรถไปเลย เมียหลวงจึงขับรถตาม โทรศัพท์เมียน้อยก็โทรมาพอดี
น้ำลายเต็มหลอด	ตำรวจตั้งด่านตรวจแอลกอฮอล์ เจอคนเมาไม่ยอมเป่า ฟันแต่น้ำลายแกล้มเป่าแล้วผายลม พอก้มแล้วโดนเพื่อนทิ่มตูด สุดท้ายลมก็ออกมาจากปากได้
หลักฐานร้อนๆ	เทศกิจไล่จับแม่ค้าตามทาง แม่ค้าหนีไป เหลือแต่ของ มีไข่ปิ้ง เตาร้อนๆ เจ้าหน้าที่ก็ต้องจับ เพื่อเป็นหลักฐาน ปรากฏว่าไฟลุกติดผมเจ้าหน้าที่ จนต้องกระโดดลงน้ำ ชี้เถ่าปลิวใส่หน้า
ลุงอุจจาระแตก	ทำบัตรประชาชนแบบ Smart Card เจ้าหน้าที่ได้กลิ่น ลุงลุกจากที่นั่ง จึงรู้ว่าชี้แตกพอคนอื่นทัก ลุงก็หยิบอึขึ้นมาดู ทุกคนวิ่งหนี
มือปืนเป็นอัมพฤกษ์	ตำรวจล้อมจับมือปืนที่บ้าน ทุกคนต่างหวาดกลัว เพราะรู้ว่ามือปืนโหดมาก ระวังตัวกันเต็มที่ เตรียมอาวุธกันครบมือ เพราะไม่รู้ว่ามีมือปืนเป็นอัมพฤกษ์ มือปืนนั่งมากเลย

20 ตุลาคม 2555

เสียบกุญแจคาประตู	เมียเล่นไฟอยู่ ผัวหิวข้าว บอกให้เมียไปซื้อให้หน่อย เมียเลยให้กุญแจ ผัวไปซื้อเอง ผัวลืมกุญแจทิ้งไว้ที่ประตู ตำรวจรออยู่นานแล้ว จึงเข้าไปจับได้
ลูกนั่งฉีดยา	คนไข้มาทำแผลที่โรงพยาบาล พอพยาบาลจะฉีดยากันบาดทะยัก ก็บอกว่าให้ลูกนั่ง (ลูกขึ้นมานั่ง) เด็กๆไม่รู้ก็ทำท่าลูกนั่ง (แบบทหาร) เด็กเป็นลมไปเลย
ยึดแบตแทนบัตร	ร้านเซ็นปลาหมึกขวางทางสาธารณะ เจ้าหน้าที่ขอยึดบัตรพ่อค้า พ่อค้าบอกไม่มี เจ้าหน้าที่จึงยึดแบตเตอร์หลอดไฟของรถเซ็น เมียบอกให้บัตรดีกว่าแบต แต่ผัวไม่ยอม เมียเลยเอาก้อนแบตตีหัวผัวเลย
คนไข้กลับบ้านได้	ญาติพาคนไข้หิวขาดพื้น หมดสติ หมอรักษาเสร็จบอกว่าคนไข้ไม่มีสติ ยังกลับบ้านไม่ได้ แต่คนไข้กลับลุกขึ้นขี่มอเตอร์ไซด์หนีไปเลย
ต่างคนต่างสลบ	ผู้ชายและผู้หญิงเข้าโรงแรม เป็น 18 มงกุฎทั้งคู่ ต่างคนต่างหลับ เพราะทนายาสลบไว้ที่ตัว แต่ผู้ชายตื่นก่อน จึงรูดทรัพย์ผู้หญิง ผู้หญิงตื่นขึ้นมาตกใจ
ต่อคิวตรวจภายใน	เมียต่อคิวตรวจภายใน เมียไปเข้าห้องน้ำให้ลูกต่อคิวแทน พอถึงคิวของเมีย ลูกก็เข้ามาตรวจแทน อ้าขาโชว์แทนเมีย บอกคนๆ เดียวกัน เมียมาตกใจ ตีผัวว่าชอบโชว์
ยอมเสียสี่หมื่น	เทศกิจ (เจ้าของเรื่อง) ได้ยินเสียงร้องผู้หญิงขอความช่วยเหลือจากข้างห้อง จึงจะเข้าไปช่วย ผู้ชายยังไม่ได้ปล้ำ แต่จะไปแจ้งตำรวจ แต่เทศกิจแนะนำให้อยอมความ ผู้หญิงบอกร้อง 4 ครั้ง ครั้งละหมื่น = 40,000
รู้ความจริงที่ห้องน้ำ	ผู้ชาย 2 คน มาที่สถานีตำรวจ เพราะรถชนกัน ผู้ชายที่ชนท้ายบอกว่าตัวเองไม่ผิด คนที่ผิดคือรถคันข้างหน้าที่อยู่หลังมาชน เจ้าของรถคันหน้าก๊งๆ แต่พอเข้าห้องน้ำ ผู้ชายที่ชนท้ายบอกว่า คนขับรถคันหน้าโง่, คนขับรถคันหน้าเลยรู้ความจริง
วีระบุรุษชนะยาก	หัวหน้า รปภ. เห็นลูกน้องเป็นกระเทย ก็จะให้ลาออก พอโจรมาปล้นกระเทยก็สู้โจรจนโจรแพ้ หัวหน้า รปภ. จากที่จะให้กระเทยลาออก ก็เปลี่ยนใจ

3 พฤศจิกายน 2555

หน้าอกไม่ยุบ	เพื่อนไม่อยากเป็นทหาร เพื่อนจึงแนะนำให้กินฮอร์โมน จะได้เป็นกระเทย ไม่ไปเป็นทหารสมหวัง ผ่านไป 1 ปี หน้าอกกลับไม่ยุบ
จากชกมวยเป็นขโมย	ชาวต่างด้าวมาเยี่ยมเพื่อนในห้องซัง บอกเป็นคดีชกมวย ตกตอนเย็น ยังคงรอ จึงยกตัวอย่างให้คนมาขโมยรถเจ้าหน้าที่ จึงเข้าใจว่า พุดผิดจากขโมย เป็นชกมวย
แอบถ่ายภาพในห้องน้ำ	โจรชอบแอบถ่าย / โรคจิตชอบถ่ายคลิปลู่วิงในในห้องน้ำ ก่อนถูกจับ พ่อจึงขอโทรฯหาลูกสาววัย 4 ขวบ และบอกว่าแม่เป็นอัมพาต จนเจ้าทุกข์จะไม่เอาเรื่องจึงขอคุณภาพ จึงรู้ว่าทุเรศ เปลี่ยนใจมาเอาเรื่อง
ขายเมียเก่า	นักสังสรรค์ชอบเมา เอาของเก่ามาขายบ่อยมาก ซาล้างได้ของดีๆ จากบ้านนี้เยอะมาก ยั่วให้คนเมาขายของบ่อยๆ สุดท้ายจะขายแม้กระทั่งเมีย
ยายกลัวตำรวจ	ยายมานวดตัว เพราะเล่นไฟจนหลังแข็ง พอนวดไป ปรากฏยายสลับไป แต่พอตำรวจมา คนนวดกลัว จึงตะโกนว่า ตำรวจมา ยายตื่นเร็วทันได้นั้นยายก็ตื่นเพราะกลัวตำรวจจะมาจับ กระโดดข้ามหน้าต่าง
ขอหอมก่อนจาก	ผัวเมียจะมาหย่ากัน หลังจากเซ็นใบหย่าเรียบร้อยแล้ว ผัวขอหอมเมียก่อนจากที่นี้ (พอดีเมียอะไร เมียบอกมีอะไรไม่ได้ ต้องจดทะเบียนใหม่
ยายจอมพลัง	ไฟไหม้ มีคุณยายติดอยู่ในกองเพลิง เจ้าหน้าที่ไล่ย้ายไป แต่ยายไม่ยอมไป หัวของหนักมา พระพุทธรูปทองเหลืองเก่า เจ้าหน้าที่ช่วยถือถึงกับเซ เพราะหนักมาก ยายถือแบบสบาย

17 พฤศจิกายน 2555

ลุงสลบ	ลุงแก้วอยู่ ชายหนุ่มถามว่า ลุงวิ่งไหวไหม ลุงตอบว่าไหว สักพักรถกะบะบรรทุกันได้เสียหัวลุง ลุงสลบไป รถกะบะไม่รู้ ยังวิ่งต่อไป พอคนหนุ่มกลับมาเข้าใจผิด คิดว่าลุงเป็นลม เอายาตามให้ดม
นึกว่าผี	คนป่วยนอนรอให้เอ็กซเรย์ ระหว่างหลับอยู่ ช่างๆ เป็นคนเจ็บสาหัส เลือดเต็มหน้า คนป่วยที่นอนเห็นคนนั่งผ่านกระจกสะท้อน คิดว่าเป็นผี พอหันไป คนนั้นกลับลงไปนอน นิ่งๆ นอนๆ อย่างนี้ คนป่วยตกใจ วิ่งหนีกระเจิง
ชายกับชาย	ตำรวจมาจับคดียาเสพติด แอบส่งยากันอยู่บนรถ ปรากฏว่าเข้าใจผิด กระเทยขายบริการให้ผู้ชายอยู่

ให้ลูกดูคนคนอื่น	แม่คลอดลูกใหม่ๆ พยาบาลบอกให้แม่ให้นมลูก แต่ผู้หญิงกลัวไม่สวย ทรงเสีย พอจะกลับ พยาบาลงง เพราะแม่ให้ลูกกินนมคนอื่น
สามีเปลี่ยนไป	ผิวได้ยศมาใหม่ๆ บ้าเห่อ ให้เมียเรียกเต็มยศ เกิดอะไรขึ้นก็ต้องรีบไปทำงาน แม้จะกินข้าวอยู่ที่ต้องไป นอนอยู่ที่ต้องไป เมียทนไม่ไหว ล้มโต๊ะ
เพื่อนถอนเอง	ต่างตัวปวดฟัน เพื่อนต่างตัวก็พามาถอน พามาหาหมอ หมอไม่ยอมถอน ต้องรอให้หายปวดก่อน เพื่อนเลยถอนไปตอนนั้นเลย
ป่าบ้ากว่า	ป่าประกาศให้จับคนบ้า ตำรวจเข้าไปจับในห้องเช่า คนบ้าออกมาเงิบทำงานกันไปหมด ป่าโวยวายมาก (สรุปว่าป่าเป็นบ้า แต่ไม่รู้ตัว)
นวดด้วยยาหม่อง	ลุงมานวด แต่กลับลวนลาม ผู้หญิงก็ยอมให้จับไปเรื่อย เพราะลุงสัญญาว่าจะให้หมิ่นนึ่ง แต่ลุงกลับให้ 100 บาท (หมิ่นสตาจค์) พอวันต่อมา ลุงกลับมานวดอีก แต่มานวดกับคนอื่น พอคนเก่าเห็นก็แค้นใจ เอายาหม่องผสมน้ำพริกใส่ไปตรงนั้น

15 ธันวาคม 2555

นึกว่าตำรวจปลอม	ระหว่างสายตำรวจตีเหล็กกันอยู่ ปรากฏว่าสารวัตรใหม่มาถามว่า สถานีตำรวจอยู่ที่ไหน สายเลยบอกทางผิด และเข้าล้อมสารวัตร เพราะคิดว่าเป็นตำรวจปลอม พอเพื่อนตำรวจบอก เลย์รู้ว่าเป็นตำรวจจริงๆ
โจรขโมยถังแก๊ส	ลุงเดินชวนเซ มาจับบ้าน เพื่อขโมยถังแก๊สอันใหญ่ แต่ลุงลากไม่ไหว โดนถังแก๊สทับ พอคนเดินมาเห็น จะแจ้งตำรวจ ลุงวิ่งหนีเร็วเลย
ตรวจตาหรือยัง	ยายเป็นโรคเบาหวานมาตรวจอาการ พยาบาลจะให้ไปตรวจว่าน้ำตาลขึ้นตาไหม ยายไม่เข้าใจ จุงคุณตา (ผิว) มาตรวจ และโวยวายว่าอะไรกันนั่นกันหนา
แก๊ฟ้าช่วยสามี	ตำรวจถือหลักฐานมาจับผิวที่เป็นเจ้ามือห่วย เมียอยู่ในบ้าน ทุ่งผ้าถุงบอกว่าผิวไม่อยู่ และแก๊ฟ้า บอกว่าตำรวจจะข่มขืน และตะโกน เพื่อให้ผิวหนีไปทางอื่น แต่ผิวรู้ไม่ทันก็วิ่งตามเอาผ้าถุงมาให้เมีย
มาเอาถุงยางอนามัย	ต่างตัวคนหนึ่งมาขอถุงยางอนามัย แต่สถานีพยาบาลแห่งนี้ฝากเสื้อฝักหมวกกันน็อค พยาบาลจึงเข้าใจผิด ต่างตัวเลยแก๊ฟ้าโชว์ยีนยัน
พกปืนปลอม	ตำรวจเพิ่งจบมาใหม่ ปืนจริงยังไม่มี (มีแต่ด้ามปืน) ปรากฏว่ามีโจรมาพอดี หัวหน้าตำรวจบอกจะไปยิง ให้ลูกน้องยิงคุ้มกัน แต่ลูกน้องยิง

	ไม่ได้ เพราะเป็นปีนปลอม บอกยังไม่มีตั้งค์ซื้อปีนจริง
คิดว่าเมียไรเตียงสา	มีคนแจ้งความว่าเมียหาย ตำรวจมาช่วยหาที่บ้านได้ยินเสียงห้องข้างๆ แต่ตัวบอกว่า ห้องข้างๆ มีแต่ผู้ชาย แต่พอเปิดเข้าไปจึงเห็นว่าเมียกำลังสังสรรค์อยู่ กำลังเมาดี

29 ธันวาคม 2555

ศพพอกลายเป็นทอม	ผู้ชายคนหนึ่งไปโรงพยาบาล เข้าใจผิดเอาศพทอมกลับมา พอเอามาที่วัดเพื่อรดน้ำศพ ลูกก็เปิดหน้าต่างกับกางเกงปรากฏว่าเอามาผิดคน แฟนทอมตามมาทุบตี
ลูกตำรวจต้องเสียงดัง	ตำรวจกินเหล้าอยู่กับเพื่อน ลูกชายตำรวจมากระซิบข้างหูพ่อ พ่อบอกว่า พุดให้ชัด เป็นลูกตำรวจ ต้องเข้มแข็ง ลูกจึงพูดเสียงดังว่า “แม่เค้าสั่งมาว่า ห้ามพาเพื่อนมากินเหล้าที่บ้าน มันเปลือง”
ปีนลำโพงหาเจ้าอาวาส	เจ้าอาวาสกำลังจัดงานบุญใหญ่ ลูกวัดแอบหลับอยู่ เจ้าอาวาสหาไม่เจอจึงใช้ไมโครโฟนประกาศหาลูกวัด ลูกวัดขึ้นไปบนเสาลำโพง เพราะนึกว่าหลวงพ่อยุ่บนนั้น
สันนิบาตไม่ได้หาเรื่อง	เพื่อนกินเหล้าอยู่ คนสันนิบาตกระตุกพ้ยักหน้าใส่ คนเมาเหล้าเข้าใจผิดคิดว่าคนสันนิบาตหาเรื่อง
จัดการระเบิดเอง	ตำรวจได้รับแจ้งว่ามีคนเจอระเบิด จึงสั่งให้ลูกน้องกระตุกสาย ไม่ต้องแจ้งกองพิสูจน์หลักฐาน พอกระตุกสาย ระเบิดก็ระเบิดใส่ตำรวจ
มีเมียน้อยแกล้งผีเข้า	ผิวเห็นเมียอยู่ในบ้าน ทำท่าจะทุบตี ซ้อมว่าผิวมีเมียน้อย ผิวเห็นเข้าก็กลัว เลยทำท่าเป็นผีเข้า หมอมผีเห็นว่าผีเข้า ก็ตีจนนม เลือดกระอัก
ผู้หญิงช่วยตำรวจ	ตำรวจกำลังวิ่งออกกำลังกาย ผู้หญิงโดนกระชากกระเป๋า ตำรวจไปช่วยแต่พลาดตกน้ำ โจรเห็นก็ทำร้าย ผู้หญิงที่โดนกระชากกระเป๋า ก็ทนไม่ได้ ถีบโจรจนโจรแพ้ ตำรวจง เพลงประกอบ เจ้าพ่อเซี่ยงไฮ้

12 มกราคม 2556

คลัตช์หมด	รถเสีย ตำรวจไปช่วย คนใต้พูดสำเนียงเพี้ยนจาก คลัตช์หมด ตำรวจได้ยินเป็นกำขหมด จึงนำรถยกไปเติมแก๊สให้เรียบร้อย พอถามจึงรู้ว่าไม่ใช่
ตามผิดตัว	ตำรวจจะไปจับคนร้าย ไป 2 คน คนแรกบอกให้ไปจับคนร้ายใส่เสื้อสีชมพู แต่อีกคนกลับไปมองผู้หญิงสีชมพู สวย+หน้าอกใหญ่ พอจะจับกลับจับผิดตัว Contrast กัน อีกคนจับโจร อีกคนจับผู้หญิง
จับรถขายไส้กรอก	ระหว่างตำรวจตั้งด่าน พ่อค้าไส้กรอกมาเชียร์ให้คนซื้อ จึงเป่าแอลกอฮอล์ให้ดู ปรากฏว่าเกิน
จิม หอมชะเอม	คนไข้มารักษาตัวที่โรงพยาบาล พยาบาลประกาศเรียกชื่อ “จิมหอม // ชะเอม” คนไข้ไว้วางใจว่าเรียกอย่างนี้ไม่ได้ ต้องเป็น “จิม // หอมชะเอม”
คนบ้าซ่อนท้าย	มอเตอร์ไซค์ติดไฟแดง เห็นคนบ้า ตอนแรกก็กลัว คิดว่าไกลคงไม่เกี่ยว แต่สุดท้ายคนบ้าก็นั่งซ่อนท้าย พอเห็นตำรวจ ตำรวจก็วิ่งนำไปโรงพยาบาล คนบ้าเห็นโรงพยาบาลก็กระโดดลง
หลอกให้สามีกลับ	เมียตัดพ้อสามี ไม่ค่อยกลับบ้าน เมียจึงวางแผนว่าตัวเองป่วยหนัก แล้วแต่งตัวเช็กซี ผัวเป็นห่วงจึงเรียกรถตำรวจมาหา ผัวหลับมามีโมโหที่โกหก ผัวไล่ตำรวจกลับ ขอคุยกับเมีย สองต่อสอง
แอบมาทั้งวัน	ชายไทยเกณฑ์ทหาร คนที่เป็นกระเทยก็แต่งตัวเต็มที่ พอชายไทยที่แต่งชายได้ใบดำ ก็กรี๊ดสลบ ตืดแตก เจ้าหน้าที่ดูไม่ออก

26 มกราคม 2555

เลี้ยงแม่ได้ไม่ตายหรอก	แม่พาลูกที่เป็นโรคหัวใจใส่เครื่องช่วยหายใจอยู่ในรพพยาบาล แม่จึงโทรหาพี่ชาย แต่ทำไม่เป็น ลูก (คนไข้) ต้องลุกขึ้นมาจัดการเอง บ่นเป็นชุดใส่แม่ เลียงกันมาตลอดทาง
ทะเลากันเพราะทุเรียน	เจ้มาซื้อทุเรียน ให้พ่อค้าเลือกมาหลายลูก เลือกมาเกือบทุกร้าน แต่ไม่ซื้อ พ่อค้าโมโห เขวี้ยงทุเรียนใส่เท้า
ขโมยกางเกงในเมีย	ตำรวจจับโจรขโมยกางเกงใน โจรบอกว่าเป็นกางเกงในเมีย บอกว่าเมียองอน ตำรวจไม่เชื่อว่าเป็นเมียจริงๆ ผัวจึงเปิดผ้าถุงเมียให้ตำรวจดู

	ว่า เมียไม่ได้ใส่กางเกงใน
เหตุเพราะริงโทน	แฟนเก่ามาไหว้ศพผู้หญิงที่งาน สามีคนปัจจุบันเห็นก็โมโห และยังได้ยินเสียงมือถือแฟนเก่าดังว่า “ไปๆ ไปลงนรกเสียเถิดที่รัก...” ก็ยิ่งโมโห และทะเลาะกันใหญ่ เป็นเรื่องราว
ไล่ผีบ้านพัง	มีคนสังสรรค์ อยู่ดีๆ ยายก็ช็อค คนคิดว่าผีเข้า จึงไปตามหมอผี ปรากฏว่าลูกน้องไปตามดับเพลิงมา ทำร้ายข้าวของจนบ้านพัง
โจรรอด	โจรปล้นธนาคาร กำลังหลบหนี แต่ตำรวจไม่รู้ว่าเป็นโจร จึงถามทางว่าใช้ธนาคารนี้ไหม
ลูกกระสุนใส่กระเป๋	เจ้าหน้าที่อุทยานกำลังเข้าเวรอยู่ ได้ยินเสียงปืนจากป่า ก็รีบไปจับโจร พอเข้าป่าบังเอิญสะดุดกระสุนในกระเป๋าลั่น
ลูกโทรแจ้งตำรวจ	แม่กำลังเล่นไฟอยู่ ลูกมาตามบอกว่าหิวข้าว แต่แม่บอกเล่นอยู่ แม่จึงให้ลูกเล่นโทรศัพท์ ลูกเลยบอกว่าจะโทรหาตำรวจ แม่ไม่เชื่อว่าลูกจะโทรจริง ลูกเลยโทรจริงๆ ระหว่างที่เล่นไฟอยู่ ตำรวจก็มาจับจริง

5 กุมภาพันธ์ 2556

แปดกระบวนท่า	ผู้หญิงเอาของมาที่โรงรับจำนำ สิ่งของเป็นกรอบทองคำกรอบพระ พอตรวจสอบก็พบว่า เป็นกามสูตร (ภาพคนมีอะไรกัน) มาให้ห้อยคอ
เห็นแก่ลูก	ตำรวจปรึกษากับเพื่อน เรื่องจะพากันไปไหน เพื่อหลบเมียและลูก งานมอบทุนการศึกษา มีงานกินเลี้ยงฟรี โทหกก็กว่าโสด ปรากฏว่าเด็กที่รับรางวัลเป็นลูกตัวเอง แต่ลูกไม่มารับ ต้องสละสิทธิ์ แม่เด็กมาแทน แต่เค้าไม่ให้ เพราะต้องเป็นตำรวจ ตำรวจคนนั้นจึงตัดสินใจไปรับทุนแทน อีจใจกลัวเสียก็ อีจใจกลัวเสียเงิน
โรคจิตอายุไปเลย	พนักงานกวาดถนนอยู่ คนโรคจิตเห็นแล้วเกิดอารมณ์ จึงแก้ผ้าโชว์ พนักงานกวาดถนนจึงตอบว่า โอ๊ยเลิกไป สู้ของผัวไม่ได้
ป่าไม่ได้กินเค็ม	คนไข้มารักษาโรคความดัน หมอย้ำว่าห้ามกินเค็ม พอหลายวันกลับมา ความดันไม่ได้ลด หมอถามว่าทำไม ยายบอกว่า กินปลาเค็ม
ว่ายน้ำไม่เป็น	ตำรวจเล่าว่า ตอนสอบตำรวจ เจอเพื่อนคนหนึ่งว่ายน้ำไม่เป็น ก็ทักทาย เพื่อนบอกว่าเดี่ยวโผล่คนสุดท้ายเลย แต่พอว่ายน้ำจริงๆ เพื่อนคนนั้นจมน้ำ
เทศกิจวิ่งหนียาย	เทศกิจวิ่งจับยาย ยาย โมโหจะเอาผ้าถุงคลุมหัวเทศกิจ เทศกิจวิ่งหนี

เปลี่ยนจากรถด่วนเป็น จรวด	ผู้ชายคนหนึ่งไปเปลี่ยนชื่อ แต่เมียบอกว่าทำอะไรชักช้า ให้เปลี่ยนเร็ว กว่านี้ เปลี่ยนจากรถด่วน เป็นจรวด
ทอมตีกัน	ตำรวจรับแจ้งว่ามีคนทะเลาะกัน ตำรวจจึงจับมือไขว้หลังแล้วมัดมือ ถอดเสื้อ ตำรวจจึงรู้ว่า เป็นทอม ทะเลาะกันเพราะแย่งผู้หญิงคน เดียวกัน

9 มีนาคม 2556

วิธีเรียกคะแนนเสียง	มีการเลือกตั้งนิติบุคคลคอนโด แต่ไม่มีใครมาสักคน รปภ.จึงเสนอให้ กดกริ่งไฟไหม้ พอกริ่ง ผู้คนก็วิ่งแตกตื่นลงมาหมด
เอาน้ำมาใส่ให้เต็มถาด	ครูต้อนรับแขกผู้ใหญ่ที่มาโรงเรียน จึงสั่งให้นักเรียนเอาน้ำมาใส่ให้เต็ม ถาด เด็กเถียงกัน น้ำหกใส่ครู
แปลไม่ได้เพราะลืม	ต่างตัวมารักษาตัว แต่พูดภาษาพม่า พยาบาลฟังไม่รู้เรื่อง จึงให้พม่า ที่มารักษาช่วยฟัง พูดตั้งนาน ฟังได้คำเดียว รู้ว่าปวดท้อง เพราะลืม
โยกเรือตำรวจ	นักพนันหนีตาย แต่ผู้หญิงคนหนึ่งหนีลงไปใต้น้ำ ไม่ยอมขึ้นจากน้ำ ตำรวจเรียกก็ไม่ขึ้น ผู้หญิงเลยโยกเรือตำรวจจนคว่ำ
แม่บังคับให้หย่า	ผัวเมียตบตีกันมา ตาเขี้ยว พอหย่าเสร็จแม่ก็พากลับบ้าน สักพักลูกก็ กลับมา จะมาจดทะเบียนใหม่ เพราะลูกยังรักแฟนอยู่ แม่บอกจะเป็น ลมตายก่อนบ้ำ
ล้วงกันเอายาบ้า	พนักงานอาสาสมัครอยากทำงานกับตำรวจ งานแรก ตำรวจก็ให้ล้วง กันเอายาบ้า ล้วงไปก็ไม่เจอ ผู้ต้องหาจึงสารภาพว่าอยู่ใต้ราวนม
จับได้ 3 คดี	ตำรวจจับเด็กแว้น เด็กแว้นไม่ยอมให้จับ ไล่ตามไปเจอคนค้ายาบ้า คน ค้ายาบ้าก็วิ่งหนี ไล่ตามต่อไปก็เจอบ่อน พอเห็นตำรวจก็วิ่งหนีอีก สุดท้ายตำรวจจับได้ 3 คดีเลย

23 มีนาคม 2556

คาถาให้รักให้หลง	เพื่อนมีกิ๊กเยอะ จึงขอคำปรึกษา อีกคนก็ให้ท่องคาถา เมียรัก เมียหลง ตบที่หมอน 3 ที พอไปหาเมียที่บ้าน เมียตะโกนจากห้องน้ำว่า เอ้าพี่ อย่าเพิ่งมา เดี่ยวผัวมา จึงรู้ว่าเมียเป็นชู้กับเพื่อน ผัวโมโห ถีบทิ้งเมียทิ้ง เพื่อน
ตุ๊กตาจระเข้	ช่วงน้ำท่วม มีข่าวว่าจะเข้หลุมมาแถวบ้าน พุดไม่ทันขาดคำ ก็เห็น จระเข้ลอยมากับน้ำ เด็กตกไปในน้ำ ชาวบ้านพากันมาช่วย สรุปว่าเป็น ตุ๊กตาจระเข้

ต้องเห็นแผลก่อน	ผิวเมื่อยทะเลาะกัน เมียทำให้มีแผลสิ ไม้จันจะฟ้องตำรวจเป็นหลักฐาน ผิวก็ซ่อมที่ห้องและอวัยวะเพศ ตำรวจบอกไม่เห็นแผล เมียเลยถก กระโปรงให้ดูแผลข้างใน
ดอลล่าร์ญี่ปุ่น	เก้าแก่ให้ต่างตัวชายยาเสพติด ตำรวจที่เป็นสายเงินไม่พอจึงเอาแบงก์ กาโมใส่ในกระเป๋า พอต่างตัวเห็นก็นับเพราะเชื่อว่าเป็นดอลล่าร์ญี่ปุ่น สุดท้ายเสียก็โดนจับ
ซื้อข้าวโพดหน้อย	ที่โรงพยาบาล คนแก่เป็นลม ระหว่างนั้นมีคนแก่ตะโกนให้ช่วยหน้อยๆ หมอกับพยาบาลก็รีบไปช่วย ปรากฏว่ายายตะโกนให้ช่วยซื้อข้าวโพด หน้อย หมอกับพยาบาลลง
ปวดฟันไม่ได้ปวดตลอด	พยาบาลได้ยินเสียงคนกำลังคลอดลูก ร้องเสียงดังก็รีบเข้าไปช่วยและ พาไปห้องคลอด แต่คนไข้กลับบอกว่าปวดฟัน
ลืมหอมกับพยาบาล	คนขับรถพยาบาลใหม่ตื่นยตื่นมา ลืมหอมกับพยาบาล รีบขับรถไปที่ เกิดเหตุ
ป่าโดนหมากัด	ที่โรงพยาบาลรักษาสัตว์ ป่าโดนหมากัด แต่มาหา เพราะอ้างว่าหมากัด ก็ต้องให้หมอรักษาสัตว์รักษาสี

4 พฤษภาคม 2556

แจ้งความกลับ	ผู้ชายมาแจ้งความจับผู้หญิง บอกว่าเจ้าหน้าที่ผู้หญิงกักขังหน่วงเหนี่ยว ถึง 6 โมงเช้า ถามไปถามมาจึงรู้ว่าผู้หญิงโดยผู้ชายข่มขืนจึงขังผู้ชายไว้
ไม่ยอมถอดกางเกง	ตำรวจมารักษาตัวที่โรงพยาบาล พอเจ้าหน้าที่ให้ถอดกางเกง ก็ไม่ยอม ถอด เพราะไม่ได้ใส่กางเกงใน เพื่อนจึงถึงกางเกงลงเห็นหมด
ก้างตำเหงือก	พ่อตาก้างตำเหงือก พุดไม่ได้ ลูกเขยเห็นเข้าอาสาพาไปหาหมอ บอก ว่าฟันผุ ให้ถอนฟันได้เลย พอถอนกลับก็ทะเลาะกัน ลูกเขยโมโห กระโดดจากรถจักรยาน ลุงเลยไล่ลงข้างทาง
ยืนอยู่ข้างหลัง	พยาบาลเข้าเวรกลางคืน เจอลุงคนหนึ่งมาล้างแผลตอนกลางคืน พยาบาลบอกว่าเชิญด้านหลังเลย พยาบาลตกใจ เพราะลุงก็เดินมาข้าง หลังพยาบาล โผล่ไปทางโน้นที่ ทางนี้ที่
งานพังเพราะคนบ้า	โรงพยาบาลจัดงานวันงดสูบบุหรี่โลกอย่างยิ่งใหญ่ อยู่ดีๆ คนบ้าก็วิ่งมา พังบุหรี่ยักษ์ เพราะเชื่อว่าบุหรี่ยักษ์มันไม่ดี ทำเอางานพังหมด เพลงประกอบ สรุพบว่าบ้า
บ้านพังเพราะฉีดยุง	ป่าเรียกเจ้าหน้าที่มาฉีดยุงโดยไม่บอกใคร และตัวป่าก็ไม่อยู่ในบ้าน ชาวบ้านไม่รู้คิดว่าบ้านป่าไฟไหม้ จึงเรียกพนักงานดับเพลิงมาพังบ้าน

	เพราะคิดว่าป้าอยู่ในบ้าน
โดนจับตอนแจ้งความ	ขโมยรถมา แต่โดนรถตัดหน้าก็โวยวาย แจ้งตำรวจจับคนที่ขับรถปาดหน้า แต่ตำรวจรู้ว่าเป็นขโมย จึงโดนจับพอดี

18 พฤษภาคม 2556

ยืมเสื้อใส่ถ่ายบัตร	มีคนทำบัตรประชาชน ใส่เสื้อกล้าม แต่งตัวไม่เรียบร้อย เลยไปขอยืมเสื้อจากคนข้างๆ มาใส่ แต่กลับทำเสื้อคนอื่นขาด
วิ่งหนีเข้าบ้านตำรวจ	โจรวิ่งหนีตำรวจ แต่บังเอิญวิ่งหนีเข้าบ้านตำรวจ 3 หลัง สุดท้ายหลังที่ 4 ก็ยังเป็นบ้านตำรวจ โจรโวยวายว่าหลังนั้นก็บ้านตำรวจ ตำรวจบอกนี่ก็บ้านตำรวจ
ต่างตัวกลัวตำรวจ	ตำรวจตั้งด่าน เรียกมอเตอร์ไซค์ที่เป็นต่างตัว พอขี่รถออกจากด่าน ลืมขาตั้ง ตำรวจเลยขี่มอเตอร์ไซค์ตามมาบอกว่าไม่ได้เอาขาตั้งขึ้น ต่างตัวไม่รู้ก็กลัวรีบเร่งความเร็วหนีจนล้มไปข้างทาง
นึกว่ากลิ้งอุจจาระเป็นกลิ้งศพ	เจ้าหน้าที่ลงทะเบียนผู้สูงอายุที่วัด อยู่ดีๆ ก็ได้กลิ้งเหม็น คุณตามมาหาและบอกว่าอย่าทัก สุดท้ายลุงก็ต้องรีบไปซื้อเพราะมันไหลออกมา
ระเบิดมะตูม	ตาคนหนึ่งเห็นคนอื่นตากมะตูมก็บ่นว่าโง่ ตาก็ย่างมะตูม สุดท้ายมะตูมระเบิดใส่ลุง
ลูกเป็นกระเทย	ตำรวจตั้งด่าน เห็นลุงขับรถ เป็นผู้หญิง คิดว่าซื้อบริการ ลุงบอกว่าเป็นลูก เป็นลูกชายผมเอง
ถามอะไรก็โดนตบ	พยาบาลออกเยี่ยมคนไข้ล้มพาด ถามอาการอะไรก็ไม่ตอบ เมียก็ตบตีว่าหูตึงอยู่ได้ ถามอะไรก็ไม่ตอบ พยาบาลทนไม่ได้ก็หนี
ทิ้งผ้าถุงวิ่ง	นักพนันหนีตำรวจ โดยลอดหว่างขาตำรวจ ตำรวจเหยียบผ้าถุงได้ ป้าวิ่งตัวล่อนจ้อนไปทิ้งผ้าถุงไว้

1 มิถุนายน 2556

เมียนวดให้	ผิวมานวดที่สถานอาบอบนวด ระหว่างที่ผู้หญิงนวดให้ ภรรยาก็มาเห็นพอดี และอาสา นวดให้แทน นวดไปทำร้ายร่างกายไป
ล้วงบัตรเจอยา	เจ็คนหนึ่งแจ้งความว่าหนังสือเดินทางหาย ตำรวจจึงขอบัตรประชาชน แต่ผู้หญิงหยิบผิด ดันหยิบยาไอซ์มาให้ ตำรวจเลยจับ
สวนปัสสาวะคนไข้	พยาบาลโดนสั่งให้สวนปัสสาวะคนไข้ที่เป็นอัมพฤกษ์ พอพยาบาลสวนอวัยวะผู้ป่วยกลับแข็ง เมียมาเห็นก็ตีตรงนั้นและด่า

ยุ่งอยู่ไหม	เจ้าหน้าที่ส่งให้ลูกน้องโทรหาคนซื้ออยู่ที่เทศบาล พอโทรไป ทางโน้นก็ไม่เข้าใจ คิดว่าถามว่า ยุ่งอยู่ไหม
ถีบสามล้อลงกระทง	ผัวพาเมียไปเที่ยวงานลอยกระทง ตอนแรกก็ปากหวาน พอดีเห็นคนที่มาลอยนมหก เมียเห็นก็โมโหที่เห็นผัวเจ้าชู้ ถีบผัวลงน้ำ
สามีตรวจนม	ต่างด้าวมาตรวจท้อง พยาบาลบอกคนที่จะมีลูกให้มาตรวจเต้านม เมียบอกลูกไม่ไหว ผัวบอกเดี๋ยวไปตรวจแทน
ยายแค้นเพราะไฟไหม้	ตำรวจเห็นมอเตอร์ไซค์แค้นผ้าไฟแดง เลยขี่รถตาม พอเปิดหน้ามา กลับเป็นยาย บอกว่ารีบ เพราะบ้านไฟไหม้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เรื่องย่อรายการ “คลับพรายเดย์เดอะซีรีส์ ซีซั่น 1 และ 2”

วันออกอากาศ	ตอน	เรื่องย่อ
1.6 ต.ค.55	คนที่ถูกลืม	ยะกับก้อย เป็นแฟนกัน โดยก้อยทำงานเป็นบรรณารักษ์ และอีกไม่นานจะแต่งงานกัน แต่อยู่ดีๆ ก้อยก็มีอาการป่วยจำอะไรไม่ค่อยได้ ลืมว่ากินผัดไท ลืมว่ารดน้ำต้นไม้แล้ว และมีอาการหมดสติ เมื่อไปตรวจจึงพบว่าก้อยเป็นเนื้องอกในสมอง ทำให้สมองส่วนที่จดจำถูกทำลาย ก้อยเริ่มมีอาการหนักขึ้น จนจำอะไรไม่ได้ แต่กลับทำงานได้ตามปกติ แม้ตอนไปรับ ก้อยยังบอกกับยะเลยว่า อย่ามายุ่งเพราะตนเองมีแฟนแล้วยะต้องอดทนและคอยเตือนให้รู้ว่ายะคือแฟนของก้อย และในที่สุดหมอก็ก็นัดตติสินใจว่าจะให้ก้อยผ่าตัดสมองหรือไม่ เพราะถ้าผ่า ก้อยอาจจำอะไรไม่ได้อีกเลย แต่ยะก็ยอมให้ผ่าเพราะดีกว่าทนให้ก้อยเจ็บปวดจากอาการปวดศีรษะ
2.13 ต.ค.55	จะได้ไม่ลืมกัน	ยะกับเอก เริ่มจากคู่รักที่มีความสุข เมื่อยะตั้งท้อง เอกก็เริ่มเปลี่ยนไป กลับบ้านไม่ตรงเวลา อ้างว่าทำงานหนัก แม้กระทั่งตอนคลอด เอกยังไม่ดูแล หนีไปทำงาน และเมื่อลูกคลอดออกมา เอกก็ไม่เคยอุ้ม ทำแต่งาน ยะกับเอกเริ่มทะเลาะกันแรงขึ้นเรื่อยๆ จนวันหนึ่งเอกขอแยกทาง ยะต้องเลี้ยงลูกคนเดียว พอไปดูที่คอนโดจึงรู้ว่าเอกมีผู้หญิงคนอื่น ยะจึงตัดสินใจย้ายออกจากบ้านของเอก ไปอยู่กับลูกสองคน แต่แล้ววันหนึ่งเอกก็มาหา ยะและขอคืนดี ยะให้อภัย ทั้งคู่กลับมาใช้ชีวิตคู่อีกครั้ง เอกชวนยะไปดูคอนเสิร์ต แต่ระหว่างดูกลับบอกเลิกยะอีกครั้ง และอยากให้ยะจดจำช่วงเวลานี้ไว้
3.20 ต.ค.55	ครั้งหนึ่งในความทรงจำ (1)	เรื่องราวของเด็กมัธยม 3 คู่ <u>จับมือ</u> – เจนกับแฟน คบกับแฟนมาได้ประมาณ 2
4.27 ต.ค.55	ครั้งหนึ่งในความทรงจำ (2)	เดือน แต่แฟนไม่ยอมจับมือเจนซักที เจนกังวลมาพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้แฟนจับมือให้ได้ ทั้งเดิน ข้ามถนน ดูหนังและหกล้ม แต่แฟนก็ไม่ยอมจับ แต่สุดท้ายแฟนมาจับมือเจนตอนเดินลงบันได ตอนไปไหว้พระ เจน

		ดีใจมาก <u>ขนมครก</u> -เรื่องราวของเพศที่สามที่ไปแอบชอบเพื่อนชายคนนึง พยายามหาทางใกล้ชิดทุกวิถีทาง ทั้งเข้าชมรมเตะบอล และเล่นเกมส์ ทั้งๆ ที่ตัวเองไม่ได้ชอบ ที่สำคัญยังซื้อขนมครกแหวนให้กินบ่อยๆ และเมื่อวันที่เรียนจบ เขาตัดสินใจบอกว่าชอบ ซึ่งชายคนนั้นก็ตอบว่ารู้มานานแล้ว จากนั้นชายขนมครกก็ไปเรียนต่อที่ม.เชียงใหม่ ซึ่งชายคนนั้นก็ยังคงติดต่อกัน และดูเหมือนจะผูกพันกันเรื่อยๆ แต่แล้ววันนึงผู้ชายคนที่แอบชอบก็มาขอเลิกและบอกอย่ามายุ่งเกี่ยวกับอีก เพราะถ้าเป็นผู้หญิงจะรักนานแล้ว <u>น้ำแดง</u> -เรื่องราวของเพื่อนที่แอบชอบเพื่อนสนิท ที่ไม่กล้าบอกตรงๆ จึงวานให้คนอื่นเอาน้ำแดงมาให้ ทำให้ผู้หญิงสงสัย แต่ก็เมื่อสืบไปสืบมา จึงรู้ว่าคนที่ส่งน้ำแดงให้ตนเองทุกวัน คือเพื่อนนั่นเอง คราวนี้ผู้ชายกลับรู้สึกแย้ ไม่กล้าพูดหรือบอกความในใจ จนวันที่เรียนจบก็ห่างกันไป
5.3 พ.ย.55	รักแค่นั้น ก็เป็นได้แค่นั้น	น้องทำงานอยู่บริษัทของพ่อแม่แทน เป็นเหมือนพี่เลี้ยงของแทน ดูแลมาตั้งแต่เด็ก พ่อกับแม่รักชอบบังคับแทนให้ทำโน่นทำนี่ ทำให้แทนสนิทกับน้องมากกว่าพ่อกับแม่ จนวันที่แทนกลับมาจากเมืองนอก น้องก็ไปรับ ทั้งคู่เริ่มสนิทกันมากขึ้น จนวันที่แทนทะเลาะกับพ่อ เรื่องไม่ยอมให้เล่นกีตาร์ เป็นนักดนตรี แทนเสียใจมาก น้องเข้าไปปลอบ จากนั้นทั้งสองก็กินเลยจนได้เสียกัน น้องรู้สึกผิดมาก คือรู้ว่าตัวเองมีใจให้แทน แต่อายุห่างถึง 20 ปี น้องจึงตัดสินใจไม่กล้าจะลาออกเพื่อหนีปัญหานี้ดีหรือไม่ เพราะใจจริงก็ยังห่วงงานที่บริษัท แต่ก็ไม่อยากอยู่ในสภาพที่แอบรักลูกเจ้านาย
6.10 พ.ย.55	ตุ๊กตาหมี	จิ้นกับไค เป็นเพื่อนสนิทในกลุ่มเดียวกัน ไคแอบชอบจิ้นมาโดยตลอด ช่วยเหลือและดูแลจิ้น แต่จิ้นมีแฟนแล้ว เวลาจิ้นโมโหต้องช่วยเคลียร์ให้ ไปร้องคาราโอเกะ ไคชวนร้อง แต่จิ้นไม่เคยร้องด้วยเลย ตอนเรียนจบจิ้นได้งานทำที่กรุงเทพฯ มาอยู่คนเดียว เพื่อนๆ ในกลุ่มจะมา

		หาในงานวันเกิด แต่วันเกิดปีนี้โคบอกว่าติดธุระ มา ร่วมงานไม่ได้ แต่จิ้นก็บอกว่ายังรอ และถ้าเกิดต้องซื้อ ตุ๊กตาหมีตัวใหญ่ให้ พอถึงวันงาน โคส่งไลน์มาบอกจิ้นว่า ไปงานวันเกิดได้แล้ว จิ้นเฝ้ารอ แต่แล้วเพื่อนในกลุ่ม รวมถึงโคก็ไม่มาซักที จิ้นโทรหาเพื่อนทุกคนไม่มีใครรับ จึงโทรไปหาน้องของโค จึงรู้ว่าโคตายแล้ว เหตุเพราะหมี ตัวใหญ่บังน้ารถ ทำให้รถชนตาย
7.17 พ.ย.55	ควรรพหรือรอต่อไป	ฝนหลงรักทศ ซึ่งเป็นรุ่นพี่คนหนึ่งมาตั้งแต่สมัยมัธยม ฝน พยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตัวเองดูดีขึ้น ตั้งใจเรียน สอบติดมหาวิทยาลัยดีๆ เพื่อจะได้เรียนที่เดียวกับ ทศ พยายามเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดูดี แต่ทศก็ยังไม่ สนใจเห็นว่าฝนเป็นรุ่นน้อง จนทศไปทำงานที่ ต่างประเทศ ส่วนฝนก็ได้ทำงานดีๆ มีคนมาชอบ มีทุกอย่างพร้อม แต่เมื่อเจอทศ ฝนก็ยอมทิ้งผู้ชายคนอื่น มาหาทศ เพราะยังเชื่อในรักแรก ว่าเป็นรักที่บริสุทธิ์ ไม่ มีวันลืมได้เลย แม้ทั้งฝนและทศจะติดต่อกันและสนิทกัน เรื่อยๆ แต่แล้วฝนต้องเสียใจ เมื่อรู้ว่าทศกำลังจะ แต่งงาน
8.23 พ.ย.55	แฟนเก่า	ทิพกับনীต เป็นแฟนกันมาได้ 2 ปี แต่นีตยังจำเรื่อง ของแฟนเก่าได้มากกว่าแฟนปัจจุบัน ไม่ว่าจะ วันเกิด อาหารที่ชอบ ดอกไม้ที่ชอบ หนังสือแรกที่ดู ด้วยกัน แม้กระทั่งตอนไปรับ ยังจำผิดไปที่ทำงานของ แฟนเก่า ทำให้ทิพเกิดความน้อยใจ ก็ให้ห่างกัน แต่นีต ก็พยายามง้อ ขอคืนดี และด้วยทิพเองยังรักนีต ทั้งคู่จึง กลับมาพบและดีกันอีกครั้ง
9.1 ธ.ค.55	ที่ปรึกษา	บอลลูนแอบชอบกล้าที่เป็นเพื่อนมานาน ทุกครั้งที่กล้ามี ปัญหากับแฟน บอลลูนจะเป็นที่ปรึกษา คอยปลอบใจ เวลาไปทานข้าวก็จะรู้ใจกล้าว่าชอบทานอะไร หลังๆกล้า เริ่มมีปัญหากับแฟนมากขึ้น บอลลูนก็จะคอยช่วยเหลือ ให้ทั้งคู่ดีใจ แต่ในใจลึกๆ ก็แอบเชียร์ให้เค้าเลิกกันจริงๆ จนในที่สุดกล้าเลิกกับแฟน มาสนิทกับบอลลูนมากขึ้น จนสถานะเริ่มเปลี่ยนไป ไปเที่ยว ไปกินข้าวกันมากขึ้น กล้าจึงบอกความในใจว่ารักและชอบบอลลูนแต่งงาน

10.8 ธ.ค.55	กรรมหรือพรหมลิขิต	เข้ากับแฟนคบกันแบบสนุกๆ แต่เมื่อท้องจึงต้องแต่งงานกัน แฟนเป็เป็นคนเจ้าชู้ ทั้งเล่นสนุกเกอร์และดื่มเหล้าเก่งมากๆ เป็ต้องเลี้ยงลูกคนเดียว ต่อมาแฟนมีกิ๊ก เป็จึงมีปากเสียงกับแฟนบ่อยขึ้น วันหนึ่งทะเลาะกันบนรถมอเตอร์ไซด์แฟนเร่งเครื่อง ทำให้เป็หงายหลังหัวกระแทกพื้น หมดสติไปเกือบ 3 เดือนเป็กลับมาอยู่กับพ่อแม่ที่บ้าน เริ่มต้นชีวิตใหม่ โดยหย่ากัน แฟนเอาลูกมาเลี้ยงเป็ทำงานใหม่และได้เจอกับผู้ชายคนใหม่ที่เข้าใจและยอมรับอดีตของเธอได้ ทั้งคู่เริ่มจากเพื่อนจนเป็นคนรัก แม้แฟนใหม่ของเป็จะขอแต่งงาน แต่เธอกลับปฏิเสธ เพราะคิดว่าเธอไม่เหมาะสมกับเค้า อยากให้เขาไปมีอนาคตที่ดีกว่านี้ จึงบอกไปว่าเธอกำลังคบกับแฟนเก่า เพื่อให้เค้าตัดใจ
11.15 ธ.ค.55	อยากเก็บเธอไว้ทั้งสองคน	แซ็ค ยังไม่แน่ใจในเพศตัวเอง ตอนแรกรักกับจ๊ีบมาก เป็นนักสมัยมัธยม ทั้งคู่ช่วยกันตีหนังสี่อ แต่แซ็คเอ็นติดคนเดียวเลยต้องมาเรียนในกรุงเทพคนเดียว ระหว่างที่มาเรียน ใช้ชีวิตลำบาก ต้องทำงานหนัก แต่ได้ไอ้ รูนพี่ช่วยเหลือ ทำให้ทั้งคู่สนิทกันเป็นคนรัก จากนั้น 2 ปี จ๊ีบติดต่อกลับมาหาแซ็คจึงสับสนในความรักของตัวเอง ไม่รู้จะเหลือใครดี
12.22 ธ.ค.55	รักแท้ดูแลไม่ได้	ปี เป็นผู้ชายเจ้าชู้ ตอนแรกที่คบกับแฟนเพราะเห็นว่ารวย แต่จริงๆ แล้วบ้านแฟนก็มีปัญหาการเงิน ทำให้ปีต้องทำงานหนัก สร้างฐานะครอบครัว เป็นคนบ้างานจากคนไม่มีอะไร ก็มีพร้อมทั้งบ้านและรถ ทำให้ไม่มีเวลาให้ครอบครัว จนวันหนึ่งไปตรวจพบว่าตนเองเป็นมะเร็งลำไส้ขั้นที่ 3 จึงรู้สึกผิด หันมาให้เวลากับภรรยาและลูก บอกต่อไปนี่จะเป็นรักแท้ดูแลได้
13.6 เม.ย.56	ขอใครสักคน	เตี้ยเป็นพ่อหม้าย ภรรยาตายด้วยโรคมะเร็ง หลังจากภรรยาตายไป เตี้ยต้องเลี้ยงลูกคนเดียว เขารู้สึกว่าทำหน้าที่แทนแม่ไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็งานบ้านหรือความรักความอบอุ่น จึงไปหาบริษัทหาคู่ เพื่อจะได้หาคคนมาแต่งงาน เป็นครอบครัวที่สมบูรณ์อีกครั้ง แต่ผู้หญิงที่เขาเจอ ไม่ทำให้เขาสัมภรรยาเก่าได้เลย จึงตัดสินใจกลับมาตั้งใจเลี้ยงลูก และในวันแม่ทางโรงเรียนเชิญแม่ไปร่วมงาน เขาจึงตัดสินใจเป็นตัวแทนแม่ไปให้ลูกไหว้ ลูกก็

		กอดพ่อเสมือนเป็นตัวแทนทั้งพ่อและแม่
14.13 เม.ย.56	กว่าจะรัก	เอ แอบรัก แทน มาเป็นเวลา 20 ปี หลงรักตั้งแต่สมัยเรียน เป็นรักแรกและรักเดียวที่เฝ้ารอมาตลอดและวันหนึ่งเมื่อเอไปเจอกับเพื่อนสมัยเรียน จึงได้มีโอกาสติดต่อกับแทน เธอโทรไปหาเขาก่อน และแนะนำตัวแทนอยากเจอเหมือนกันจึงนัดเจอกัน จากนั้นทั้งคู่ก็เริ่มคบหากัน โดยวันหนึ่งแทนได้ล่วงเกินเอ และเมื่อเอต้องแทนก็ขอแต่งงาน ทุกอย่างผ่านไปด้วยดี จนถึงวันที่เอโทรไปหาแทน แล้วพบว่าเสียงผู้หญิงอีกคน จึงรู้ว่าแทนมีภรรยาแล้ว เป็นคนเจ้าชู้มาก ทำให้ตนเป็นทั้งเมียหลวงและเมียน้อยในเวลาเดียวกัน เอเสียใจมากที่โดนหลอกมาโดยตลอด ทำให้แค้น ในที่สุดเอก็ตัดสินใจเลิกกับแทน
15.20 เม.ย.56	รักกับเงิน	ดาว เป็นผู้หญิงที่มีฐานะ ผิดหวังกับความรักมาตลอด เธอจึงใช้เงินซื้อผู้ชายมาปรนเปรอ จนได้เจอแม็ก ชายหนุ่มที่อายุน้อยกว่า และดีกับเธอมาก จนเธอเริ่มจะหลงรักจริงๆ แต่ก็อายุที่จะคบผู้ชายขอบริการ จึงให้เงินก้อนใหญ่เพื่อเลิกอาชีพนี้ และวันหนึ่งเมียกับลูกแม็กมาหาที่คอนโด ทั้งคู่มีปากเสียงกัน แม็กบอกว่าเลิกกันแล้วแค่ส่งเงินเลี้ยงดู แม้จะดีกันแล้วแต่ดาวก็ยังไม่มั่นใจที่จะเปิดตัวว่าคบกับแม็ก
16.27 เม.ย.56	รักกันจนวันสุดท้าย	แอมเป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี และมาได้พบรักกับเจ้าหน้าที่ในรพ.ที่เป็นผู้ติดเชื้อเหมือนกัน รักครั้งนี้ทำให้แอมมีกำลังใจที่จะใช้ชีวิตต่อ มีอาการดีขึ้นเรื่อยๆ ทั้งคู่ใช้ชีวิตร่วมกัน คบกันมา 7 ปี แต่หลังจากนั้นแอมจับได้ว่ามีผู้หญิงคนอื่นที่อยู่บ้านแฟน ทั้งๆที่ตนเองคบมานานกลับแยกกันอยู่ และบอกให้อยู่ 3 คนแบบนี้ แอมกลายเป็นเมียน้อย รับไม่ได้ จึงตัดสินใจเลิก
17.4 พ.ค.56	ผิดสัญญา	บอยกับแอมเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องที่มหาวิทยาลัย แอมปีปีคุยกับบอยเรื่องเรียนตลอด ไปกินข้าวด้วยกันบอยแอบรักแอมมาตลอด แต่แอมไม่เคยคิดอะไรเกินพี่ชาย และเคยขอให้บอยสัญญาว่าจะเป็นที่น้องกันไปตลอด แอมเริ่มตีตัวออกห่าง เขาอยากลองใจแอม จึงเล่นปีปีเป็นชายคนใหม่ ทำทีไปจีบ แอมกลับสนิทกับชายในปีปีที่เขาสวมรอยอยู่ และวันหนึ่งเขาตัดสินใจนัด 3 คนมาเจอกันคือ

		บอย เอม และชายในปีปี เพื่อพิสูจน์ว่าเอมรักชายในปีปีจริงไหม เมื่อชายในปีปีไม่มาเอมเสียใจมาก เขาจึงรู้ว่าไม่ควรทำต่อ จึงค่อยๆ ถอยห่างจากเอม
18.11 พ.ค.56	คนดีที่เธอไม่รัก	อ้อมกับต้องเป็นเพื่อนกัน ต้องเป็นอัมพาท ภรรยาของต้องไม่สนใจดูแล ขอแยกทาง อ้อมคอยช่วยเหลือต้องทุกอย่าง แม้ต้องจะโมโหหรืออาละวาดใส่ อ้อมช่วยกายภาพบำบัดจนอาการดีขึ้น แต่ต้องยังคิดถึงและหวนหาแต่แฟนเก่า อ้อมพยายามติดต่อให้ แต่แฟนเก่าไม่คิดจะคืนดี ถึงอ้อมจะทำดีแค่ไหน แต่ต้องก็คิดกับอ้อมแค่เพื่อน อ้อมจึงตัดสินใจสารภาพรัก แต่กลับถูกปฏิเสธ อ้อมจึงจำใจจะแต่งงานกับคนที่แม่เลือกให้
19.25 พ.ค.56	เรื่องเล่าวันเศร้าใจ	นนท์เป็นผู้ชายเจ้าชู้และชอบดื่มเที่ยว แต่ก็ตกลงใจที่จะแต่งงานกับผู้หญิงที่ครอบครัวเลือกให้ ตอนแรกก็ไม่ได้รัก แต่อยู่ด้วยกันนานๆ เขากลับรู้สึกรักผู้หญิงคนนี้น่ามากยอมที่จะเลิกเจ้าชู้ เทียบน้อยลง ส่วนผู้หญิงเองก็ติดกับนนท์ทุกอย่าง ถึงนนท์จะเที่ยวแค่ไหนก็ไม่เคยหึงหรือต่อว่า บอกอยากมีลูก แต่ภรรยาไม่ยอมทำให้เขาเริ่มสงสัย ไปถามเรื่องราวจากเพื่อนสนิทจึงรู้ว่าภรรยาเก่าของเขายังรักแฟนเก่ามาก ทุกเช้าต้องไปทำบุญตักบาตร ทุกอย่างก็แก้วชอบคือสิ่งที่แฟนเก่าชอบทำให้นนท์ทรมานใจมาก ทุกวันนี้ยังแอบร้องไห้อยู่คนเดียวบ่อยๆ
20.1 มิ.ย.56	คนไม่เข้าตา	ฝนแอบชอบเอ็มซึ่งเป็นเพื่อนกันมานาน ยอมเปลี่ยนมหาวิทยาลัยเพื่อมาช่วยเหลือเอ็ม รายงานก็ช่วยทำตลอด แม้กระทั่งเอ็มเอาแฟนมาตอนที่คอนโดของฝนก็ยอม และเมื่อถึงตอนทำงานแล้วเอ็มขอยืมเงิน ให้ช่วยดูตัวแฟน ฝนก็ยังช่วย และเมื่อวันหนึ่งเรื่องราวของฝนที่เล่าในclub Friday ทำเป็นหนังสือ เอ็มได้อ่านเรื่องราวของฝน จึงรู้ใจตัวเองและขอฝนแต่งงาน
21.8 มิ.ย.56	เรื่องเล่าวันวาเลนไทน์	แก้วกับแฟน แต่งงานกันมีครอบครัวที่สมบูรณ์ มีลูกด้วยกัน 3 คน แต่แล้ววันวาเลนไทน์ปีนี้ สามมีแก้วกลับพาผู้หญิงมาแนะนำให้รู้จัก บอกว่าเป็นภรรยาอีกคนจะมาช่วยแบ่งเบาภาระ แก้วจึงตัดสินใจให้ผู้ชายแบ่งเวลา 2 บาน สลับกันวันเว้นวัน ผู้ชายเริ่มทำหน้าที่ผู้นำใน

		ครอบครัวไม่ดี สนใจแต่บ้านของเมียน้อย ลูกไม่สบายก็ไม่สนใจ แก้วต้องดูแลลูกคนเดียว หลังๆ เริ่มมีปากเสียงกันหนักขึ้นเรื่อยๆ แต่แก้วก็อดทน จนถึงวันวาเลนไทน์อีกครั้ง แก้วโทรไปหาสามีบอกว่ากำลังท้องลูกอีกคน แต่สามีกลับต่อว่ากลับมาว่าอย่าทำร้ายจิตใจเมียน้อย บอกไม่ต้องโทรมาอีก แก้วจึงตัดสินใจเล็ก ไม่ขอยุ่งเกี่ยวเลี้ยงลูกคนเดียว 4 คน
22.15 มิ.ย.56	รักไม่ได้หรือไม่ได้รัก (1)	แฉ็กรู้ตัวว่าเป็นเพศที่สาม ไม่มีใครที่รักจริง ใช้ชีวิตอย่างเปล่าเปลี่ยว จนได้มารู้จักกับโชคในเฟซบุค ทั้งสองนัดเจอกัน เริ่มสนิทกัน และรักกัน ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน 3 ปี และเมื่อถึงเทศกาลสงกรานต์ โชคพลาดตกจากรถกระบะ จนกลายเป็นเจ้าชายนิทรา แฉ็กช่วยดูแลไปเยี่ยมโชคทุกวันแม้ทางพ่อแม่ของโชค จะไม่ค่อยยอมรับว่าทั้งคู่เป็นแฟนกัน แฉ็กยอมลาออกจากการเพื่อมาดูแลโชคแต่เมื่อโชคฟื้น โชคกลับจำแฉ็กไม่ได้ ที่สำคัญจำไม่ได้ว่าเคยแฟนกัน แม่โชคขอร้องให้แฉ็กเลิกคบกับโชค อยากได้ลูกชายกลับมา โดยให้ผู้หญิงคนอื่นมาสนิทด้วย แฉ็กต้องจำใจ ถอยห่าง แม้จะยังรักโชคอยู่ที่ตาม
23.22 มิ.ย.56	รักไม่ได้หรือไม่ได้รัก (2)	

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสุดารัตน์ โคกคำยาน เกิดเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2529 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย และระดับปริญญาตรี (ได้รับทุนเรียนดี ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์) จากคณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิทยุโทรทัศน์ มหาวิทยาลัยรังสิต ในปีการศึกษา 2550 ได้รับเกียรตินิยมอันดับ 1 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในกลุ่มวิชาสื่อสารการแสดงและสื่อบันเทิง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2555 ปัจจุบันเป็นพนักงานแผนกตรียมการผลิตฝ่ายผลิตรายการ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพช่อง 7

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY